

Giới thiệu Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma

Tên khác: Thế Giới Của Anh Chỉ Có Em (Quyển I)

Quyển I: Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma

Thể loại: H+, ngôn tình, cực sủng, cảm động, hài hước.

Nam chính: Hà Thiên Hạo

Nữ chính: Hà Nguyệt Nhi

Nam phụ: Hồ Gia Thành

Nữ phụ: Vũ Băng Băng

Mọi chuyện bắt đầu từ khi hần cưới cô về nhà nhưng hần muốn hận cô. Hần tính như thế nào cũng không thể ngờ rằng chỉ sau hai tuần cưới nhau mà trái tim của hần đã yêu cô, hần cung chiều, bao bọc cô không cho phép ai làm tổn thương đến cô. Hần khiến cô rung động bởi sự dịu dàng của hần. Một thời gian ở cạnh hần cô cũng đã thật sự yêu hần, yêu hần một cách mù quáng. Nhưng cho đến một ngày hần đem người yêu cũ của hần về nhà, hần khiến tim cô đau lắm nhưng cô lại mù quáng ở cạnh chăm sóc hần. Cô yêu hần rất nhiều, nhưng sao hần lại đối xử với cô như vậy chứ.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1: Sự hi sinh

Nếu không hay thì xin đừng bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tập chung vào sáng tác truyện được.

Chap 1: Sự hi sinh

Một buổi tối tại nhà họ Trương

Đàn Nhi ngồi khóc trên ghế salon ở phòng khách "Ba, mẹ con không muốn làm vậy"

Trên ghế có một người đàn ông chừng 52 tuổi nói "Gia đình tôi nuôi cô lớn tới chừng này tuổi rồi, không lẽ chúng tôi chỉ yêu cầu cô cưới chủ tịch Hà để giúp cho gia đình chúng tôi được ký hợp đồng với ông ta thôi mà cô lại không đồng ý sao"

Đàn Nhi ngược mặt lên nhìn Thẩm Ngọc "Chị Thẩm Ngọc cũng có thể cưới ông ấy mà. Tại sao phải nhất định là con. Dù sao chị ấy cũng lớn tuổi hơn con kia mà"

Bà Trần Nhã đứng lên dùng tay đánh một cái thật mạnh vào mặt của Đàn Nhi "Bốp"

Xung quanh liền yên tĩnh thì bà liền cất giọng la mắng cô "Thẩm Ngọc tuy lớn tuổi hơn cô nhưng nó là con gái cưng của gia đình chúng tôi nên chúng tôi không thể để cho nó chịu thiệt thòi khi nó cưới một người già như ông ta được, còn cô thì chỉ là một đứa con nuôi thì cô nhất định phải cưới ông ta để giúp gia đình tôi"

Trương Thẩm Ngọc bước đến dùng tay nâng cằm Đàn Nhi lên "Cô có tư cách gì mà yêu cầu tôi phải làm theo cô"

Trương Lâm Hùng mở miệng nói "Không nói nhiều nữa, Trương Đàn Nhi dù sao con cũng là do gia đình của ta nuôi lớn nên con hãy giúp cty của ta, tuần sau sẽ cử hành hôn lễ cho con và chủ tịch Hà"

Nước mắt của Đàn Nhi không ngừng rơi mà cứ rơi xuống "Ba, mẹ, chị tại sao mọi người lại đối xử với con như vậy chứ"

Một tuần sau tại một nhà thờ cử hành hôn lễ khi Đàn Nhi bước vào thì chủ tịch Hà liền tới dìu Đàn Nhi bước lên, ngay lúc đó Đàn Nhi liền rơi nước mắt (mình phải nói là rơi rất nhiều luôn đấy chứ). Bởi vì đây là lần đầu tiên Đàn Nhi nhìn thấy hần ta nên cũng không khỏi ngạc nhiên vì cô cứ tưởng nếu đã là chủ tịch thì phải già chứ. Nhưng trước mặt cô lại là một người đàn ông trẻ trung, đẹp trai, thật sự dung mạo của hần ta rất hoàn mỹ.

Sau khi hôn lễ được tổ chức xong thì Đàn Nhi được đưa đến một căn nhà rất rộng rãi xung quanh cứ giống như một cái lâu đài trắng lộng lẫy chỉ dành riêng cho một mình cô. Sau đó có một cô gái khoảng chừng 16, 17 tuổi gì đó bước đến và nở một nụ cười thật tươi với cô "Thưa phu nhân bây giờ em sẽ đưa

cô lên phòng của mình"

Đàn Nhi khi nghe cô ấy nói xong thì liền gật đầu

Lúc vừa bước lên phòng Đàn Nhi liền ngạc nhiên bởi vì căn phòng này toàn bộ điều là màu xanh da trời vì Đàn Nhi cũng rất thích màu đó (Không biết có ai thích màu này giống Đàn Nhi không chứ tui là tui cũng thích màu xanh da trời giống Đàn Nhi đấy nha)

Trời đã tối Đàn Nhi đang nằm khóc trên một chiếc giường màu xanh da trời như của một nàng công chúa và xung quanh đều là hoa hồng đỏ được rải xuống đất (Ồi lãng mạn). Khi Đàn Nhi đang nằm khóc thì phía sau đột nhiên có người ôm cô

_____ **Hết chap 1** _____

----- **Còn tiếp** -----

=>**Nếu thấy hay thì cho mình xin một ngôi sao nho nhỏ và một số gợi ý của mấy bạn nha.**

Yêu m.n

Tác giả: Hà Tuyết Nhi

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Anh là ai?

Nếu không hay thì xin đừng đọc và đừng bình luận những từ bôi nhọ, hay sỉ nhục truyện. Sẽ làm cho tác giả xuống tinh thần và không thể tập chung để viết truyện được

Chap 2: Anh là ai?

Đàn Nhi đang nằm trên giường khóc thì đột nhiên lại có ai đó ôm cô từ phía sau.

Giọng trầm ấm nhưng không thiếu phần lạnh lẽo vang lên bên tai cô "Bảo bối, sao em lại khóc"

Đàn Nhi nhắm chặt hai mắt lại còn tay thì nắm thật chặt, hiện tại cô đang rất sợ thật sự rất sợ "Tại sao anh lại muốn lấy tôi chứ"

Môi của người đàn ông liền cong lên nở một nụ cười tà mị "vì anh yêu em"

Đàn Nhi hoảng hốt mở mắt ra nhìn anh "Tôi và anh không quen biết nhau thì làm sao mà anh yêu tôi được"

Anh liền ôm chặt cô vào lòng hơn và cười lớn tiếng "Tuy em không biết tôi, nhưng tôi thì biết em rất rõ"

Sau đó anh liền dùng tay của mình để tháo từng dây từng dây áo cưới cô ra

Đàn Nhi giật mình và đẩy anh ra "Rốt cuộc anh muốn làm gì"

Nhất Phong "Làm chuyện mà đêm tân hôn người khác hay làm"

Khi nói xong thì anh ôm cô thật chặt và xoay người cô về phía anh, bắt cô phải nhìn vào mặt của anh. Chỉ do trời tối quá đã vậy bên trong phòng lại không có mở đèn nên cô nhìn không được rõ dung mạo của anh nên cô cứ như vậy mà khóc vì không lẽ cuộc đời cô cứ như vậy mà tan biến hay sao.

Khi cô đang suy nghĩ thì đột nhiên anh đặt đôi môi của mình vào đôi môi mỏng manh hồng hào được bôi son của cô. Đàn Nhi giật mình vì hành động của anh và cô cứ dùng tay của mình cố gắng đẩy anh ra nhưng cũng vô dụng vì sức của cô không thể nào so sánh được với anh

_____ **Hết chap 2** _____

----- **Còn tiếp** -----

=>**Nếu thấy hay thì cho mình xin một ngôi sao nho nhỏ với một số gợi ý về truyện nha**

Yêu m.n

Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

(Do tình trạng sức khỏe nên mình viết hơi ngắn. Xin lỗi mọi người. Chap sau nhất định mình sẽ viết dài hơn gấp đôi nha mọi người. Hôm nay mình hơi khó chịu trong người nên chỉ có thể viết như vậy thôi. I am sorry)

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Anh yêu em (H+)

Nếu không truyện không hay thì xin đừng bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì như vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tập chung vào viết truyện được

Chap 3: Anh yêu em (H+)

Đàn Nhi "Rốt cuộc anh muốn làm gì"

Nhất Phong "Làm chuyện mà đêm tân hôn người khác hay làm"

Khi anh nói xong thì liền ôm cô thật chặt và xoay người cô về phía anh, bắt cô phải nhìn thẳng vào mặt của anh. Tại do trời tối quá đã vậy bên trong phòng còn không mở đèn nên Đàn Nhi không thể nào nhìn rõ được dung mạo của anh. Nên cô cứ như vậy mà khóc vì không lẽ cuộc đời của cô cứ như vậy mà bị hủy hoại sao.

Khi cô đang suy nghĩ thì đột nhiên anh lại đặt môi của mình vào đôi môi mỏng được tô son của cô. Đàn Nhi giật mình vì hành động của anh và cô cứ dùng tay của mình cố gắng đẩy anh ra nhưng cũng vô ích vì sức của cô không thể nào sánh lại anh

Nên cô đã ngừng hành động của mình lại mà lại dùng răng cắn vào môi của anh, lúc đó máu bắt đầu chảy ra, nụ hôn triển miên và thêm vào đó là mùi máu tanh của anh

Máu cứ như vậy mà chảy ra tuy anh rất đau nhưng vẫn không ngừng lại mà còn hôn cô một cách mãnh liệt hơn. Khi anh cảm giác là cô sắp thở không nổi nữa thì anh liền thả cô ra. Lúc đó Đàn Nhi cứ như đang nghẹt thở mà cứ hít thở thật sâu giống như là cô muốn hít hết tất cả không khí trong căn phòng này

Ngay lúc đó cô cứ nghĩ rằng anh ta đã tha cho mình nhưng thật không ngờ là anh ta lại một lần nữa hôn cô nhưng lần này không phải là anh chỉ hôn và mút lên cánh môi của cô đâu mà anh lại nhân cơ hội cô mở miệng ra để hít thở thì anh lại tham lam mà dùng lưỡi của mình cuộn lấy lưỡi cô

Lúc đó cô liền khóc lớn lên thì anh đã ngừng hành động của mình lại mà cúi sát bên tai của cô và nói "Nào bảo bối của anh, không được khóc"

Đàn Nhi nhìn anh mà nói "Tôi xin anh đó hãy tha cho tôi đi mà có được không"

Nhất Phong nghe những lời đó thì liền ôm chặt cô hơn và nói "Vì anh yêu em nên anh không thể. Nếu em không nghe lời anh thì đừng trách anh khiến cho gia đình em phải phá sản"

Những lời đó được phát ra từ miệng của anh thì ngay lúc này Đàn Nhi mới hiểu đây chính là lý do vì sao ba mẹ cô lại sợ anh đến vậy. Vì con người anh quá nham hiểm và độc ác

Ngay lúc đó Đàn Nhi chỉ biết khóc nhưng không hề cảm nhận được là anh đang làm gì thì không ngờ khi mở mắt ra thì cô lại nhìn thấy anh đang cởi áo của chính anh ra. Khi anh cởi áo của mình xong thì anh chỉ còn mặc quần

Đàn Nhi rất khiếp sợ anh vì khi cô chưa đồng ý làm chuyện đó cùng anh mà anh lại.....

Nhất Phong từ từ cởi đồ của cô ra và tiếp tục là đồ lót. Bây giờ trên người cô không còn có cái gì để che thân hết thì anh liền nhẹ giọng nói "Em thật gọi cảm"

Đàn Nhi nhắm chặt hai mắt lại mà la lên "Xin anh đó, đừng mà, đừng làm vậy với tôi"

Nhất Phong không hề quan tâm tới những lời nói đó của cô mà anh lại bắt đầu hôn cô thêm lần nữa nhưng anh không chỉ hôn môi của cô thôi đâu, mà anh hôn môi cô rồi từ từ hôn xuống cổ rồi tiếp tục xuống nhũ hoa màu hồng đang cương lên thì anh liền nút nó cứ giống như thân thể này chỉ thuộc về một mình anh

Tuy anh đã làm như vậy rồi nhưng tay anh lại không yên phận mà đưa xuống âm hộ của cô và dùng ngón tay giữa của mình đâm vào trong âm hộ của cô. Mật dịch cứ thế mà trào ra bên ngoài từ cửa âm hộ của cô.

"Aaaaaa.....um....uh..... đừng mà, xin anh đừng làm vậy mà" mặt của Đan Nhi đỏ lên

Khi nghe những tiếng rên đó thì càng khiến cho Nhất Phong cảm thấy phấn khích hơn nên anh đã dùng tới 2 ngón tay của mình mà đâm vào âm hộ của cô. Còn miệng của anh thì đang mút lấy nhũ hoa trên ngực của Đan Nhi

"Ahhhhh.....ummm.....uh.....uh.....azzz.....azzz..... đau quá" Đan Nhi

Hết chap 3

----- Còn tiếp -----

=> Nếu thấy hay thì cho mình xin một ngôi sao nho nhỏ và một số gợi ý nha

Yêu m.n

Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Tôi ghét anh (H+)

Nếu không hay thì xin đừng bình luận những từ bôi nhọ hay sỉ nhục truyện . Vì sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tập chung vào để viết truyện.

~~~~~ Chap 4: Tôi ghét anh (H+)

Giọng nói trầm ấm của anh vang lên bên tai cô "Đan Nhi em có biết không, anh thật sự rất yêu em"

Khi cô nghe được những lời này từ miệng của anh thì cô liền la lên "Tôi không biết và tôi cũng không muốn biết. Tôi ghét anh" lúc nói xong những lời này thì Đan Nhi càng khóc lớn hơn "Anh mau buông tôi ra đi, tôi xin anh đó"

Nhìn thấy Đan Nhi như vậy thì trong lòng anh đột nhiên cảm thấy đau nhói. Nhưng anh vẫn không thể bỏ qua chuyện này được nên đã nở nụ cười nham hiểm nói với cô "Một khi miếng mồi ngon đã đưa lên miệng rồi thì không thể nào nhả ra được nữa, em hiểu không" nói xong những lời đó thì anh đã rút hai ngón tay đang đâm vào âm hộ của Đan Nhi ra.

Nhưng khi anh đã rút tay anh ra rồi thì cũng không có nghĩa là anh bỏ qua cô đâu. Mà lần này anh còn chiếm đoạt cô hơn, nên anh đã cuồn xuống âm hộ của cô và nói "Bảo bối à, em cũng đã ướt như thế này rồi" Khi nói xong thì anh liền dùng miệng và lưỡi của mình linh hoạt chuyển động ở dưới âm hộ của cô

Mặt của Đan Nhi bỗng chốc đã đỏ như lửa nhưng nước mắt của cô vẫn không ngừng chảy ra "Đừng mà, chỗ đó không được, xin anh đừng lại đi"

Cho dù cô có nói những lời đó thì cũng vô ích thôi vì hiện tại bây giờ cơ thể anh đã chịu không nổi nữa mà anh liền cởi quần của mình ra sau đó nâng mông cô lên rồi lấy dương vật của mình đâm vào âm hộ của cô

Đan Nhi cố gắng cắn chặt răng mà nói "Aaaaaa.....um....uh.....aaaaaa đau quá, bên trong tôi.....aaaaaa. nóng quá"

Khi cô rên như vậy thì càng khiến cho anh có nhiều hứng thú hơn mà từ nhẹ lên đến mạnh "Em có biết em như vậy là đang gọi tình anh không hả" nụ cười tà mị của anh lại hiện lên

Anh càng ngày càng mạnh thì bên dưới âm hộ của cô chảy máu ra. Cô đã bị rách màng trinh của mình rồi sao. Đan Nhi liền ngẩng đầu đầu dậy mà la lên "aaaaaaaaa..... đau quá đau quá đi mất"

Nhất Phong cuồn xuống bên tai cô mà nói "Đau sao. Nếu vậy anh sẽ nhẹ nhàng lại thì từ từ sẽ không đau nữa, mà nó sẽ càng kích thích em hơn". Anh cứ nhấp lên nhấp, đẩy ra đâm vào ở bên trong cô

Đan Nhi khóc nức nở mà nói "Đừng mà, đừng mà.....aaaaaa.....azzzzzz..... um..... uh..."

Ngày lúc này Nhất Phong đã không chịu được nữa mà xả tinh dịch ra bên trong cô

"Aaaaaaaa.....um.....uh" Đàn Nhi

Nhưng cho dù anh đã xả ra rồi nhưng anh vẫn chưa chịu dừng ở đây mà anh lại tiếp tục làm thêm lần nữa rồi lại lần nữa..... cho đến lúc này Đàn Nhi đã thật sự kiệt sức mà ngất sùi, nhưng anh vẫn không chịu dừng mà vẫn cứ tiếp tục đẩy ra đẩy vào bên trong âm hộ cô khiến cho tinh dịch của anh cứ xả ra bên trong âm hộ của cô và thật sự nó rất ướt

Sau 2 tiếng kích tình xong thì hiện tại Nhất Phong đang ôm cô và vuốt tóc của cô. Cho đến một lúc sau thì anh mới chịu buông cô ra mà bước xuống giường mặc quần áo vào rồi mở cửa phòng ra và bước tới căn phòng bên cạnh, đó chính là phòng làm việc của anh. Từ trước đến giờ ngoại trừ anh và cận vệ anh tin tưởng nhất mới có thể bước vào căn phòng này. Còn tất cả mọi người trong ngôi nhà này, anh cũng không cần biết đó là ai thì anh đều sẽ trừng phạt người đó vì tội dám tự ý xông vào phòng anh mà chưa được anh cho phép

Hết chap 4

Còn tiếp

=> Nếu thấy hay thì cho mình xin một ngôi sao nho nhỏ và một số gợi ý của mấy bạn nha

Yêu m.n

Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Thân phận thật sự

Nếu không hay thì xin đừng có ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tiếp tục tập chung vào để viết truyện được nữa.

Chap 5: Thân phận thật sự

Sau khi anh qua phòng làm việc thì liền có một cận vệ của anh bước vào và nói "Thưa chủ nhân, thuộc hạ đã điều tra ra được thân phận thật sự của phu nhân"

Nhất Phong đang làm việc thì nghe được cận vệ của mình nói như vậy thì anh mở miệng ra nói một giọng điệu rất nghiêm túc không thiếu phần lạnh lùng "Nói"

Tên cận vệ đó tên là A Phúc liền mở miệng nói tiếp "Thật ra phu nhân chỉ ra con gái nuôi của nhà họ Trương thôi, chứ cô ấy không phải là con ruột của họ. 12 năm trước, lúc đó phu nhân chỉ mới được 5 tuổi thôi cho nên....."

"Cho nên như thế nào" Nhất Phong

"Cho nên phu nhân chỉ là người được nhà họ Trương nhận về nuôi thôi, chứ cô ấy không phải là con gái ruột của họ"

Nhất Phong tức giận đứng lên dùng tay đập vào cái bàn thật mạnh *Rầm*. "Chẳng phải nhà họ Trương có tới hai đứa con gái sao, vậy Đàn Nhi cô ta không phải là con gái ruột của họ thì ai là con gái ruột của họ chứ hả"

"Thưa chủ nhân theo như điều tra được thì con gái ruột của họ cũng tên là Trương Đàn Nhi nhưng chỉ có điều là do cô ấy bị mất tích nên họ mới phải tìm một người khác để đem về thay thế cho con gái của họ. Nếu họ không làm vậy thì mọi người sẽ cho rằng con gái của họ đã chết" A Phúc khó khăn lắm mới nói ra được hết những lời này, vì lo sợ chủ nhân của mình sẽ tức giận

Nhất Phong nắm chặt lấy hai tay của mình và nói "Cái gì, cô ta chỉ là thay thế thôi sao. Tại sao tới bây giờ các người mới tìm ra được cái thông tin đó hả" anh tức giận mà quát lên

A Phúc cúi mặt xuống, khuôn mặt tuấn tú của anh đã đỏ đầy mồ hôi rồi "Chủ nhân, thuộc hạ xin lỗi"

"Xin lỗi, hai từ này tôi đã nghe đến phát ngán rồi. Hai từ xin lỗi của các người có thể khiến cho thời gian quay trở lại để tôi không phải cưới một người giả mạo Đàn Nhi mà tôi yêu thương bấy lâu nay không hả. Bây giờ tôi muốn các người tìm giúp tôi một người" Nhất Phong trong lòng cảm thấy đau đớn mà nói ra những lời đó

A Tú lúc này mới ngẩng đầu lên được mà nhìn vào Nhất Phong "Chỉ cần chủ nhân ra lệnh thì nhất định thuộc hạ sẽ cố gắng làm được"

Lúc này Nhất Phong đã không kiềm chế được bản thân của mình nữa mà bước đến và dùng tay của mình đánh vào mặt của A Phúc "Cố gắng, các người chỉ là cố gắng thôi sao"

Môi của A Phúc đã chảy máu vì sức của Nhất Phong quá mạnh. Tuy anh cũng là một người rất giỏi võ à mà cũng phải nói đúng hơn là một người đánh võ rất chuyên nghiệp, nhưng mà nếu so với chủ nhân của mình anh vẫn còn thua xa "Chủ Nhân thuộc hạ nhất định sẽ làm được chuyện mà người căn dặn"

Môi của anh cong lên mà nhìn vào mặt của A Phúc mà nói "Tốt, đây là lời của cậu nói rằng nhất định cậu sẽ làm tốt điều này. Vậy đi giờ cậu mau đi tìm Trương Đan Nhi thật sự về đây cho tôi. Nếu cậu không tìm được thì đừng trách Hà Nhất Phong này độc ác"

"Vâng thưa chủ nhân, thuộc hạ đã rõ"

"Cút đi" Nhất Phong la lên

A Phúc nghe được hai chữ *Cút đi* của Nhất Phong thì anh liền đứng lên và đi ra ngoài và đóng cửa lại

Lúc này bên trong phòng thì Nhất Phong đã không chịu được nỗi đau trong lòng của mình nữa mà quỳ xuống "Cái gì chứ cô ta là người thay thế em sao, cô ta làm gì có tư cách thay thế Đan Nhi của anh chứ. Nếu vậy anh sẽ khiến cho cô ta sống không bằng chết"

Ánh mắt của Nhất Phong lúc này thật sự rất đáng sợ, sợ đến khiếp người. Khi nói xong những lời đó thì anh đã đứng lên và dùng tay của mình đập xuống bàn một cái thật mạnh "Đan Nhi anh nhất định sẽ tìm được em"

Hết chap 5

Còn tiếp

=> Nếu thấy hay thì cho mình xin một ngôi sao nho nhỏ và một số gợi ý của mọi người ở bên dưới nha ☆

Yêu mọi người≡

Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

Nói một chút về truyện:

-Nhất Phong lúc nhỏ từng chơi với một cô gái và anh rất thích cô bé đó, cô bé tên là Trương Đan Nhi thật sự. Từ khi anh mắc phải một căn bệnh rất nặng đó là bệnh tim nên anh phải ra nước ngoài chữa trị và phải rời xa Đan Nhi thật sự. Khi anh trở về nước thì anh đã bắt đầu lên kế hoạch để cưới Đan Nhi thật sự. Nhưng anh không thể ngờ rằng Đan Nhi mà anh cưới chỉ là một người thay thế Trương Đan Nhi mà anh yêu thương thôi. (Nếu muốn biết tiếp chuyện gì sẽ xảy ra thì mọi người hãy theo dõi tiếp truyện và đừng bỏ lỡ truyện nha)

-Từ chap này trở đi thì nữ chính bắt đầu bị ngược nha mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Hành hạ em

Nếu không hay thì xin đừng có ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tập chung vào viết truyện được nữa.

Chap 6: Hành hạ em

Hai ngày sau

Một buổi sáng đẹp trời tại nhà họ Hà "anh hai à tại sao từ lúc anh cưới chị dâu đến giờ cũng được hơn 2 ngày rồi nhưng tại sao Thanh Thanh lại không thấy chị dâu vậy". Thanh Thanh chính là cô em gái mà Nhất Phong yêu thương nhất.

"Nè Nhất Phong à ích nhất cậu cũng phải cho tôi và Thanh Thanh gặp mặt vợ yêu của cậu một lần đi chứ hả. Cậu tính giấu vợ của mình luôn à" Lâm Tư

Ngôn (Lâm Tư Ngôn là bạn thân của Hà Nhất Phong. Phong ca tính tình rất khó chịu nhưng lại có được hai người bạn thân đó là Lâm Tư Ngôn và Hồ Gia Thành. Chỉ có hai người này là dám chơi với Phong ca nhà ta thôi ><)

Hiện tại Nhất Phong đang ngồi trên ghế sofa tại phòng khách để làm việc, nhưng khi nghe Thanh Thanh và Tư Ngôn nói như vậy thì anh liền nói "Các người im miệng lại hết cho tôi"

Cả Thanh Thanh và Tư Ngôn đều sợ đến nỗi không thể nói lời gì nữa mà phải đành nghe theo lời của anh là phải im miệng ><

Lúc này Đàn Nhi từ trên phòng đi xuống phòng khách thì nhìn thấy mọi người đang ngồi ở phòng khách, Nhất Phong thì đang tập chung vào công việc còn Thanh Thanh và Tư Ngôn đang ngồi nói chuyện và đùa giỡn với nhau (nói gì nữa giờ, kể vậy thì chắc mọi người cũng biết là hai người này có tình ý gì đó với nhau đúng không. Hazz cặp này thật hạnh phúc, chứ còn Phong ca và Nhi tỷ thì.....)

Thanh Thanh nhìn thấy Đàn Nhi bước xuống lầu thì liền mỉm cười và nói với vẻ ngạc nhiên "Đàn Nhi à, sao cậu lại ở đây"

Đàn Nhi cũng hết sức ngạc nhiên vì thấy cô bạn thân cùng lớp với mình lại ở đây "Thanh Thanh à còn cậu sao lại ở đây"

Thanh Thanh nhìn Đàn Nhi rồi nói "Đây là nhà của mình mà". Sau đó cô liền chỉ tay vào Nhất Phong "Còn đây chính là anh trai của mình"

Đàn Nhi thật sự rất sốc khi nghe Thanh Thanh nói vậy "Là.....L..... Là anh trai sao"

"Um.... phải đó" Thanh Thanh mỉm cười

Nhất Phong gấp máy tính xuống một cái thật mạnh và nhìn cô mà nói "Cô xuống đây làm gì"

"Tôi..... tôi, dù sao tôi cũng là vợ của anh thì tôi có quyền đi xuống đây chứ" Cô nắm chặt lấy hai tay của mình

Khi nghe những lời này từ chính miệng của cô nói thì Thanh Thanh vô cùng ngạc nhiên "thì ra cậu chính là chị dâu của mình sao"

Môi của Nhất Phong cong lên rồi nói "Là vợ sao, cô nghĩ một người giả mạo nhị tiểu thư của nhà họ Trương như cô thì xứng đáng làm vợ của Hà Nhất Phong tôi sao"

"Tại sao anh biết tôi không phải là nhị tiểu thư nhà họ Trương" - Đàn Nhi -

Nhất Phong đứng lên và đi tới chỗ của cô "Cô nghĩ cô có thể qua mặt được tôi sao. Ai cô cũng có thể qua mặt được, nhưng còn tôi thì cô đừng mơ mà cô có thể qua mặt được tôi. Vì Trương Đàn Nhi mà tôi yêu chính là nhị tiểu thư của Trương gia chứ không phải là một kẻ giả mạo như cô"

Thanh Thanh nghe những lời này thì đứng lên "Anh hai à rốt cuộc chuyện này là sao"

Nhất Phong nhìn cô "Em gái ngoan thật sự muốn biết sao. Anh nghĩ nếu anh nói ra thì nhất định em sẽ không muốn chơi chung với người bạn thân này của em nữa rồi"

Lúc này trong lòng của Đàn Nhi thật sự rất đau vì đây là sự sỉ nhục rất lớn đối với cô. Nếu như anh nói cho Thanh Thanh biết thì liệu rằng Thanh Thanh có tha thứ cho những chuyện mà cô đã làm từ khi cô 5 tuổi cho đến bây giờ hay không. Cô chỉ là kẻ mạo danh trong mắt mọi người thôi sao, tại sao số cô lại khổ như vậy. Chỉ vừa mới nghĩ tới đây thôi thì nước mắt cô đã bắt đầu rơi, rơi thật nhiều..... thật nhiều. Cô rất uất ức mà mở miệng ra nói "Tôi xin anh đó đừng nói nữa mà. Cầu xin anh" lúc này Đàn Nhi đã quỳ gối xuống mà cầu xin anh

Nhất Phong cười khoái chí "Cô sợ sao. Cô sợ tôi sẽ cho tất cả mọi người biết chuyện cô chỉ là một kẻ mạo danh người khác sao. Nhưng cô có cần phải quỳ xuống để cầu xin tôi như vậy không hả"

Thanh Thanh thấy như vậy thì trong lòng cô cảm thấy đau nhói vì Đàn Nhi chính là người bạn thân nhất từ trước đến giờ của cô, vậy mà ngày hôm nay cô lại phải nhìn thấy người bạn thân này lại phải quỳ xuống một cách đau đớn ở trước mặt cô, mà người Đàn Nhi cầu xin lại chính là người anh trai mà cô yêu quý nhất, tại sao cô lại phải thấy cảnh này chứ. Chẳng phải ở trên trường Đàn Nhi rất mạnh mẽ sao, không ai có thể ăn hiếp được Đàn Nhi sao. Nhưng tại sao trước mặt cô bây giờ lại là một Đàn Nhi yếu đuối và phải đối mặt trong sợ hãi vậy chứ

Cô thấy như vậy thì định bước đến đỡ Đàn Nhi người bạn thân của cô lên nhưng tay cô lại bị Tư Ngôn kéo lại thì cô quay lại nhìn anh và thấy anh lắc đầu, cô nhìn thấy như vậy thì hiểu rằng Tư Ngôn đang nhắc nhở cô rằng đừng bước lên. Cho nên cô đã làm theo ý của anh mà không bước lên.

Nên Thanh Thanh chỉ đành đứng đó nhìn cô bạn thân Đàn Nhi của mình phải bị anh trai của mình ức hiếp thôi.

Đàn Nhi khóc lớn hơn và ngẩng mặt lên nhìn anh "Tôi cầu xin anh đó. Anh muốn tôi làm gì cũng được, nhưng tôi cầu xin anh là anh đừng nói với ai hết. Tôi thật lòng cầu xin anh đó, có được không"

Nhất Phong cúi xuống và dùng bàn tay của mình mà nâng cằm cô lên và nở một nụ cười tà mị mà nói "Làm gì cũng được sao"

Đàn Nhi nhìn anh "Phải tôi xin anh đó, anh bắt tôi làm gì cũng được, nhưng anh đừng nói cho bất cứ ai biết chuyện này ngoại trừ chúng ta có được không"

Nhất Phong hất cằm của cô ra rồi đứng lên lấy tay trái của mình bỏ vào túi quần rồi nói "Được thôi. Đây là điều cô muốn, nên đừng trách tôi"

Đàn Nhi đứng lên và nói "Tôi biết rồi"

Hết chap 2

Còn tiếp

=> Nếu thấy hay thì cho mình xin một ngôi sao nho nhỏ và một số gợi ý bên dưới nha ☆

Yêu mọi người≡

Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Làm nhục Đàn Nhi (H)

Nếu thấy truyện không hay thì xin đừng có ý bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tập chung vào viết truyện được nữa.

Chap 7: Làm nhục Đàn Nhi (H)

Hiện tại Đàn Nhi đang ngồi trong một căn phòng mà khóc, nói chung là không chỉ có hôm nay mà suốt 2 tuần qua cô cười Nhất Phong thì không có ngày nào cô không khóc cả, tuy suốt 2 tuần qua anh không hề động vào cô vì trong 2 tuần vừa rồi anh đều không có về nhà

Đàn Nhi suy nghĩ " Tại sao vậy, rõ ràng là mình đâu có làm gì ai. Nhưng tại sao số mình lại khổ quá vậy nè. Tại sao không ai yêu thương mình. Lúc còn ở nhà ba mẹ thì không ai xem mình là con, không ai từng biết mình tồn tại trong nhà đó làm gì" cô khóc càng lớn hơn

"Ngay khi mình đã được gã vào nhà chồng rồi nhưng mình vẫn không thể có được tình yêu, không có được sự quan tâm của mọi người. Không biết mình còn sống trên đời này để làm gì nữa. Tại sao vậy?" bây giờ trong đầu cô thật sự không thể nghĩ được gì nhiều mà chỉ còn hai chữ *Tại sao* mà thôi

Khi cô đang suy nghĩ thì đột nhiên cửa phòng được mở ra. Rõ ràng là cô đã khóa chắc cửa lại rồi mà, nhưng tại sao lại có người mở được cửa chứ

Bên ngoài cửa là một người đàn ông cao to lịch lãm (nói là to vậy thôi chứ anh chỉ cao thôi chứ không to quá nha. Anh chỉ nặng 60kg thôi à) cao khoảng 1m85cm (ông cao 1m85 còn tui chỉ cao được 1m54 ôi nhục)

Anh có một làn da trắng, da thịt rất săn chắc. Nói da anh trắng nhưng anh không phải trai công đâu mà là trai thẳng đấy. Vì anh là người kế thừa của công ty Hà Thị cho nên từ nhỏ anh đã được chăm sóc rất kỹ lưỡng, anh không được ra ngoài nhiều nên da của anh không bị đen mà còn rất trắng. Cơ thể anh tới tận 8 múi vì 2 cơ ngực và 6 cơ bụng

Còn khuôn mặt của anh thì khôi ngô vào đâu được: mũi cao thẳng đứng, đôi mắt 2 mí nhưng không to cho lắm, đôi môi màu hồng tím quyến rũ (mấy chế đừng nghĩ bậy nha ông không có son môi đâu đó, môi của ông màu giống như mấy idơ nam á). Đôi môi của anh rất quyến rũ nhưng rất ít khi cười. Khuôn mặt đẹp trai đến phát hờn. Người đàn ông này không phải ai khác mà chính là Hà Nhất Phong lão đại đây

Cô nhìn thấy anh càng ngày càng bước tới chiếc giường màu xanh da trời, đó chính là nơi cô đang ngồi thì cô liền mở miệng ra nói "Sao anh vào được đây"

Anh cúi sát vào mặt cô mà nói "Cô nghĩ chỉ cần cô khóa cửa phòng này lại thì tôi không có cách để vào sao"

"Anh vào đây bằng cách nào" Cô tức tới la lên

Anh bỏ tay của mình vào túi quần rồi rút ra một chiếc chìa khóa và nói "Tôi cũng có chìa khóa phòng này vậy, chứ đâu phải chỉ có riêng một mình cô có nó"

"Vô lại" Khi nghe anh nói như vậy thì cô quát lớn

Anh nở một nụ cười nham hiểm "Nếu cô đã gọi tôi là vô lại rồi thì tôi sẽ cho cô biết, một khi tôi vô lại thì sẽ như thế nào"

Đàn Nhi sợ hãi mà nắm chặt chiếc chăn trên giường "Anh muốn làm gì"

Anh không chẳng chừ nữa mà đề cô nằm xuống giường rồi nhẹ giọng qua bên tai cô "Chẳng lẽ cô thật sự không biết tôi đang muốn làm gì sao"

"Tôi xin anh đó đừng làm vậy mà"

Nhất Phong không hề quan tâm đến lời cầu xin của cô. Mà ngay lập tức anh lại giựt phăng hai cánh áo, nút áo đứt ra mà liền rơi xuống dưới giường, anh làm như vậy khiến cô càng sợ hãi hơn, cô cố gắng vùng vằng hết sức, Nhất Phong giật cô lại bắt cô phải nhìn về hướng anh, anh cúi xuống hôn lấy môi của cô cho đến khi cô khó thở thì anh thả cô ra. Nhưng không có nghĩa là anh tha cho cô mà anh chỉ buông cô ra để cho cô thở thôi, khi anh thấy cô hít thở đủ rồi thì liền dùng tay bóp vào mặt của cô để cho cô há miệng ra, sau đó anh đã tấn công vào miệng cô thêm lần nữa, nhưng lần này không phải là mút lấy cánh môi mỏng manh của cô nữa mà ý anh muốn bóp miệng của cô và để cô há miệng ra là để cho anh đưa lưỡi của mình vào miệng cô rồi đi tìm chiếc lưỡi ngọt ngào đang nằm trong miệng của cô

Nước mắt của Đan Nhi đang chảy ra và thấm hết nước mắt xuống chiếc gối cô đang nằm. Lúc này đây Đan Nhi dùng răng của mình mà cắn vào môi của anh, khiến cho máu chảy ra rồi anh liền thả cô ra rồi nở một nụ cười nham hiểm đến cô phải sợ khiếp người "Cô có biết cô càng làm như vậy sẽ càng khiến tôi thích thú với thân thể cô hơn không".

"Tại sao anh lại có thể dùng những lời nói bi ối như thế này mà nói với tôi chứ hả" Cô khóc lớn hơn và nhìn thẳng vào mắt anh

Anh cúi xuống bên tai cô mà nói "Có gì mà không thể nói chứ hả"

Hết chap 7

Còn tiếp

=> Nếu thấy hay thì cho mình xin một ngôi sao nho nhỏ và một số gợi ý bên dưới nha ☆

(và đừng quên theo dõi nick mình nha. Mọi người theo dõi nick mình đi rồi mình theo dõi lại cho ạ)

Yêu mọi người ≡

Tác giả : **Hà Tuyết Nhi**

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Làm nhục Đan Nhi (H+)

Nếu thấy không hay thì xin đừng cố ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tập chung vào viết truyện được nữa.

Chap 8: Làm nhục Đan Nhi (H+)

Nhất Phong bắt đầu cởi áo lót của cô ra rồi dùng tay xoa xoa nhị hoa đang nở rộ trên ngực cô. Bên còn lại anh dùng môi của mình mà mút lấy

Đan Nhi khóc rất lớn nhưng anh cũng chẳng thèm quan tâm cô có khóc hay không "Tôi xin anh đó, đừng làm vậy mà"

Khi cô nói ra những lời đó thì anh đã không mút nó nữa mà anh ngẩng đầu lên nhìn cô rồi nói "Chẳng phải cô từng hứa với tôi là chỉ cần tôi không nói cho tất cả mọi người biết cô chỉ là nhị tiểu thư giả mạo của nhà họ Trương thì tôi nói gì cô cũng nghe theo sao"

Cô nghe anh nói ra những lời đó chỉ khiến tim cô đau hơn thôi. Nhờ anh nói ra những lời đó thì cô mới nhớ ra rằng mình từng hứa với anh những gì.

Lúc này cô mới chịu để yên cho anh làm những gì mà anh muốn làm với cô

Tiếp theo là anh từ từ kéo quần lót của cô xuống, rồi anh dùng 2 ngón tay của mình đâm vào âm hộ của cô

Nước mắt của cô đã rơi ướt hết cái gối cô đang nằm

Trong lúc anh đang định kéo quần của mình xuống để lấy dương vật của mình đâm vào âm hộ của cô, nhưng đột nhiên điện thoại của anh reo lên thì anh liền dừng hành động của mình lại mà đi tới lấy điện thoại của mình rồi bấm nút nghe máy

Bên phía điện thoại có một giọng nữ lên tiếng "Anh Nhất Phong à"

Nhất Phong cong môi "Vy Vy em gọi anh có chuyện gì không"

"Nhất Phong à anh có rảnh không nếu rảnh thì em muốn gặp anh để nói chút chuyện"

"Được thôi, em muốn gặp ở đâu" -Nhất Phong-

"Gặp nhau chỗ cũ nha" -Đường Thẩm Vy-

"Được" khi nói xong thì anh tắt điện thoại rồi quay sang nhìn Đàn Nhi. Lúc này trên người cô trần trụi không có tấm vải che thân hình xinh đẹp của mình lại "Bây giờ tôi có việc nên tạm thời không động vào cô, nhưng lần sau nhất định cô sẽ không may mắn như vậy đâu"

Sau đó anh mặc áo vô rồi bước tới cửa phòng, mở cửa ra và đi ra ngoài.

Bây giờ trong căn phòng rộng lớn này chỉ còn mỗi một mình cô đang nằm trên giường mà khóc một mình trong những đau đớn mà anh gây ra cho cô. Nhưng cũng may là anh có việc phải ra ngoài chứ nếu không thì chắc cô sẽ không chịu nổi nữa mà cắn lưỡi tự tử. Cô đang nằm khóc thì điện thoại của cô cũng reo lên

Đàn Nhi nghe thấy tiếng điện thoại thì ngồi dậy và lấy cái chăn đang nằm trên giường mà che lại thân hình mỏng manh trắng trẻo xinh đẹp của mình lại mà nghe điện thoại "Alo, con nghe nè mẹ"

Bên phía điện thoại là giọng nói của một phụ nữ vang lên "Thì ra cô còn nhận ra tôi là mẹ cô sao?"

Đàn Nhi cắn răng chịu đựng những lời nói này của bà mà mở miệng ra nói "Sao mẹ lại nói như vậy, dù sao con cũng là con gái của mẹ mà"

Người phụ nữ bên phía điện thoại quát lên "Cô nói cái gì, cô nói cô là con gái của tôi sao. Hình như cô nhận lầm người rồi, cô không phải là con gái của tôi mà cô chỉ là một đứa con hoang mà tôi đem từ ngoài đường về mà thôi"

Đàn Nhi thật sự rất uất ức trong những câu nói mà bà đã nói ra "Mẹ gọi cho con có việc gì không"

"Đương nhiên là có rồi chứ nếu không thì tôi cũng không rảnh thời gian để gọi điện thoại cho cô đâu. Chút nữa cô về nhà đi, gia đình chúng tôi có chuyện muốn nói với cô"

"Vâng, con biết rồi thưa mẹ". Khi nói xong thì bên phía điện thoại liền cúp máy. Ngay lúc này đây cô thật sự đã suy sụp tinh thần.

Tại sao vậy chứ, tại sao cô lại phải sống trong nỗi đau này mà tất cả mọi người mang đến cho cô chứ. Tuy họ chỉ là ba mẹ nuôi của cô nhưng cô đã giúp họ rất nhiều mà. Nào là lúc cô được 15 tuổi bọn họ bắt cô phải bán thân của mình để lấy tiền đưa cho gia đình của họ để trả nợ. Năm 17 tuổi do chị gái nuôi của mình đi ăn cắp tiền của ba mẹ nhưng cho đến khi ba mẹ cô biết được là tiền bị ăn cắp thì chị gái của cô đã đổ lỗi cho cô và bắt cô phải nghe theo lời chị ta, khiến cho cô bị ba mẹ đánh đập tàn nhẫn, cô còn bị bắt phải nhịn ăn suốt 3 ngày. Mới gần đây thôi cũng được 5 tháng rồi do chị gái của cô bị bệnh tim cần phải ghép tim thì gia đình họ cũng bắt Đàn Nhi phải ghép tim cho chị nuôi của mình. Còn bây giờ lại bắt cô phải gả vào một gia đình tàn nhẫn, chồng cô thì cứ khiến cho cô phải đau đớn từ trong ra ngoài thân thể của cô

Cô khóc thật sự rất nhiều rất nhiều. Khóc đến nỗi cô không khóc được nữa mà ngủ thiếp đi

Hết Chap 8

Còn tiếp

=> Nếu thấy hay thì cho mình xin một ngôi sao nho nhỏ và một số gợi ý của các bạn ở bên dưới nha ☆

(và đừng quên theo dõi nick mình nha. Mong mọi người theo dõi nick mik, mọi người theo dõi nick mik đi rồi mình theo dõi lại cho ạ)

Yêu mọi người nhiều ≡

Tác giả : **Hà Tuyết Nhi**

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Đàn Nhi lo lắng (P1)

Nếu thấy không hay thì xin đừng cố ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tập chung viết truyện được nữa.

Chap 9: Đàn Nhi lo lắng (P1)

Tại một khách sạn 5 ☆. Nhất Phong từ ngoài cổng khách sạn đi lên thang máy nhấn nút 6 là lên tầng 6. Khi đi lên tới tầng 6 của khách sạn thì anh bước qua phía phòng vip của tầng 6 là phòng 102.

Bước vào trong phòng thì cảm giác giống như một căn nhà. Đúng là phòng Vip của khách sạn 5 ☆ có khác mà, căn phòng có một màu trắng nhưng nó k thiếu phần u ám vì hiện tại trong căn phòng k có mở đèn, rèm cửa thì không mở ra để cho chút ánh sáng nào lọt vào cả.

Nhất Phong mở miệng ra lệnh nói với 2 tên cận vệ đi theo sau anh đó là A Phúc và A Hào hai người này chính là cận vệ thân cận của anh. "Hai cậu đứng ngoài đây canh chừng, không cho phép ai làm phiền"

A Phúc và A Hào nghe anh nói như vậy thì liền đồng thanh kêu lên "Vâng, thưa chủ nhân"

Bây giờ Nhất Phong mới chính thức bước vào phòng, phía sau là A Phúc lấy tay đóng cửa phòng lại. Bên trong căn phòng chẳng có một chút ánh sáng nào cả nhưng không biết vì sao khi anh bước vào phòng thì đột nhiên đèn ngủ được bật lên *Đèn ngủ bên trong phòng có màu vàng đồng sang trọng tạo cho người ngủ được thoải mái hơn*. Từ phía sau hình như có ai đó ôm anh và lên tiếng "Nhất Phong à, sau bữa giờ anh không chịu gặp em vậy hả anh. Anh có biết Vy Vy nhớ anh nhiều lắm không" giọng nói rất ngọt ngào và êm dịu có thêm phần bướng bỉnh trong đó. Thì ra người ôm anh chính là Đường Thẩm Vy.

Anh nắm lấy tay cô rồi gỡ tay cô ra và xoay người mình lại "Vy Vy em càng ngày càng bướng bỉnh đó"

"Anh có biết em nhớ anh nhiều lắm không. Vy Vy cứ tưởng là khi anh kết hôn xong thì sẽ không thèm gặp Vy Vy nữa chứ" Cô buồn mà nói

Nhất Phong lấy tay sờ lên mặt cô "Vy Vy à làm sao anh có thể không gặp tiểu bảo bối của anh được chứ"

"Nhất Phong à hay chúng ta ngồi xuống nói chuyện đi, em có chuyện muốn nói với anh" cô nắm tay của Nhất Phong rồi dìu anh ngồi xuống chiếc ghế salon màu đen nằm phía bên cạnh

Nhất Phong ngồi xuống sau đó dùng tay của mình vuốt tóc cô rồi hỏi "Em muốn gặp anh là có chuyện gì"

Cô ép người mình sát vào người anh, giọng nói ngọt ngào ửng nụ của cô lại vang lên bên tai của anh "Thật ra là do hôm nay em tìm anh là vì..."

Nhất Phong nhìn cô rồi hỏi tiếp "Vì sao hả"

Đường Thẩm Vy ngược mặt lên nhìn anh rồi nói tiếp "Cuối tháng này anh có rảnh không"

"Rảnh để làm gì"

"Thật ra là do cuối tháng này công ty ba em có tổ chức một buổi lễ" sau đó cô lấy một cái thiệp trên bàn rồi đưa cho anh xem "Ba em biết em có quen anh nên kêu em gửi thiệp mời này cho anh"

Nhất Phong cầm lấy cái thiệp mời mà Thẩm Vy đưa cho anh "Vậy sao"

Cô nắm chặt lấy tay anh "Anh nhất định phải tới đó"

Nhất Phong cong môi rồi nhìn cô mà nói "Anh biết rồi, để anh sắp xếp công việc"

Khi có câu trả lời từ anh rồi thì Thẩm Vy mới nở một nụ cười vui vẻ mà nói "Được"

Điện thoại trong túi quần của anh đột nhiên reo lên. Anh lấy tay của mình bỏ vào túi quần để lấy cái điện thoại ra, trên điện thoại cũng là tên của một cận vệ thân cận của anh là Minh Hạo, anh nhấn nút nghe máy "Có chuyện gì"

"Chủ nhân à, phu nhân nói là cô ấy muốn đi về nhà thăm gia đình"

"Được, để cô ấy đi"

"Vâng, thưa chủ nhân"

Tại nhà họ Hà "Sao rồi anh ấy nói sao, anh ấy có cho tôi đi không" Đàn Nhi nhìn Minh Hạo mà hỏi

Minh Hạo cũng nhìn Đàn Nhi rồi trả lời "Thưa phu nhân, chủ nhân đã đồng ý để cho cô về thăm gia đình rồi"

Về mặt Đàn Nhi chẳng có gì thay đổi khi nghe Minh Hạo nói như vậy cả, vì cô về nhà cũng chẳng khác gì xuống địa ngục giống như ở đây "Tôi biết rồi"

Khi cô bước ra khỏi cửa nhà họ Phong thì bên ngoài sân có một chiếc xe hơi cực kì sang trọng, còn có một người đàn ông đứng trước cửa xe mở cửa

ra và nói "Thưa phu nhân, xe đã chuẩn bị xong, mời cô lên xe"

Đàn Nhi xua tay "À, không cần đâu tôi đi taxi về nhà thăm gia đình cũng được, không cần phải làm phiền anh đâu"

Người đàn ông cúi đầu xuống "Xin lỗi phu nhân, tôi không thể làm theo lời của cô được, vì chủ nhân bắt tôi phải đưa cô về thăm gia đình. Không cho phép tôi để cô đi một mình về đó, nếu không làm theo lời chủ nhân thì nhất định tôi sẽ bị người phạt. Mong phu nhân hiểu cho tôi"

Đàn Nhi mở miệng ra trả lời anh "Được, vậy thì đi thôi"

"Mời phu nhân lên xe"

Đàn Nhi bước lên xe ngồi xuống xong thì người đàn ông đó mới đóng cửa lại và mở cửa xe phía trước lên rồi ngồi xuống đóng cửa xe lại. Lúc này xe bắt đầu chạy

Chạy ra khỏi cổng nhà họ Hà khiến cho lòng cô cảm thấy nhẹ nhõm hơn. Nhưng trên đường đi tới thăm gia đình của mình thì cô suy nghĩ "Cho dù là rời khỏi nhà họ Hà rồi nhưng mình vẫn cảm thấy bất an, vì trở về đó cũng sẽ khiến cho mình cảm thấy đau lòng mà thôi. Về lại nơi đó cũng chẳng khác gì ở trong nhà họ Phong kia" cô thật sự cảm thấy rất lo lắng.

Hết chap 9

Còn tiếp

=> Nếu thấy hay thì mong mọi người cho mình xin một ngôi sao nho nhỏ và một số gợi ý phía dưới nha

(Theo dõi nick này hộ mình với ạ. Mọi người theo dõi nick mình đi rồi mình theo dõi lại cho ạ. Nói là làm)

Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Đàn Nhi lo lắng P2

Nếu thấy không hay thì xin đừng cố ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tiếp tục tập chung vào viết truyện được nữa.

Chap 10: Đàn Nhi lo lắng P2

Tại nhà họ Trương

Đàn Nhi bước vào phòng khách. Trong phòng khách lúc này có ba, mẹ, chị gái nuôi của cô. Đây là lần đầu tiên gia đình bọn họ ngồi đợi cô lâu như vậy.

Lúc nãy trong điện thoại mẹ cô có nói rằng 7h cô phải về tới nhà nhưng bây giờ đã là 7h30" rồi. Cô rất lo lắng vì mình đã để cho họ đợi mình lâu như vậy.

Đàn Nhi lo lắng họ sẽ la mắng cô. Lo lắng họ sẽ đánh đập cô. Cô thật sự chỉ có thể lo lắng và sợ hãi bọn họ sẽ làm gì cô mà thôi

Đàn Nhi thấy không gian quá yên tĩnh nên cô đã mở miệng ra nói trước "Thưa ba mẹ, chị Thẩm Ngọc con về rồi"

Trương Thẩm Ngọc đứng lên bước đến chỗ cô và nói "Cô có biết bây giờ là mấy giờ rồi không"

Đàn Nhi run rẩy trả lời "Vâng, bây giờ là 7h30"

Trương Thẩm Ngọc khoanh tay lại trước ngực mình đi xung quanh nhìn cô với vẻ kêu ngoạ của mình "Tôi cũng thật sự không thể ngờ khi cô được gả vào nhà họ Hà rồi thì gan của cô cũng lớn hơn chứ nhỉ. "

Đàn Nhi khó hiểu nhìn Thẩm Ngọc "Ý chị là sao"

Thẩm Ngọc cười gian xảo "Cô không hiểu sao. Vậy được thôi tôi sẽ nói cho cô hiểu. Gia đình tôi kêu cô là vào 7h phải có mặt tại nhà. Nhưng bây giờ cũng đã là 7h30" rồi"

"Em xin lỗi"

Bà Trần Nhã nhìn cô con gái Thẩm Ngọc của mình rồi mở miệng nói "Thôi đủ rồi. Thẩm Ngọc con ngồi xuống đi"

Thẩm Ngọc quay sang nhìn bà rồi cũng ngồi xuống ghế theo lời bà nói "Được"

Ông Trương Lâm Hùng cũng nhìn Đan Nhi rồi phát tay kêu cô ngồi xuống "Con cũng ngồi xuống đi"

Đan Nhi nhanh nhẹn ngồi xuống ghế "Vâng". Trong gia đình nhà họ Trương chẳng có ai đối xử tồi với cô cả, ai cũng mạnh bạo đánh đập la mắng cô, ngay cả người giúp việc trong gia đình cũng xem thường cô. Nhưng duy nhất chỉ có riêng một mình Trương Lâm Hùng ông ấy là ba nuôi của cô, ông ấy nói chuyện với cô rất nhẹ nhàng, nhưng cũng có những lúc đối với cô ông thật sự rất đáng sợ.

"Mọi người gọi con về là có chuyện gì vậy ạ" giọng nói của cô rất nhẹ nhàng

Bà Trần Nhã cầm một tờ hồ sơ gì đó đưa cho cô "Cô đọc đi, rồi ký tên vào đây"

Đan Nhi rất nghe lời mà cầm lấy tờ giấy hồ sơ đó lên đọc bên trong là:

HỒ SƠ TỪ CON

Tên con: Trương Đan Nhi

Ngày tháng năm sinh: 19/8/2000

Tên ba (hoặc, mẹ): Trương Lâm Hùng

Lý do từ con: Do gia đình chúng tôi đã hết trách nhiệm nuôi con bé. Với lại nó càng ngày càng hư hỏng nên chúng tôi không thể nuôi con bé được nữa.

Ký tên:

Ba (hoặc mẹ) Con

Hùng

Trương Lâm Hùng

Cô đọc xong tờ giấy này trong lòng cô rất đau, cô rất uất ức mà nói "Tại sao ba mẹ lại muốn từ con. Con đã làm gì hư hỏng chứ. Con đã hi sinh rất nhiều cho gia đình mình mà. Con chỉ muốn có một cuộc sống hạnh phúc cùng gia đình mình thôi mà. Tại sao mọi người lại đối xử với con như vậy"

Bà Trần Nhã nhìn cô rồi mở miệng ra nói với vẻ sang chảnh "Cô nói cái gì, cô cần có một gia đình hạnh phúc sao. Cô đừng có mơ" Bà cong môi lên rồi nói tiếp "Cô hỏi tại sao chúng tôi lại phải từ cô sao. Bởi vì nhìn thấy cô khiến cho chúng tôi thật ứa mắt. Cô nói cô hi sinh rất nhiều cho gia đình tôi sao, cô đã hi sinh cái gì"

Đan Nhi khóc lớn hơn "Chẳng phải con đã bán thân để giúp cho ba trả nợ vì ba đã nợ công ty LTH hay sao. Con còn phải ghép tim cho chị Thẩm Vy. Con còn phải lấy tấm thân đời con gái quý giá của con để trả nợ cho gia đình mình là bởi vì ba đã mượn tiền của công ty Hà Thị để sản xuất ra sản phẩm mới cho công ty sao" Cô cuối mặt xuống "Chẳng lẽ những thứ đó không gọi là hi sinh à"

Bà Trần Nhã đứng lên và bước tới chỗ Đan Nhi đang ngồi và dùng tay tác vào mặt cô một cái thật mạnh. Âm thanh vang lên cả phòng khách khiến cho tất cả người giúp việc đang tập chung lại bên trong phòng khách phải khiếp sợ hết

"Cô nghĩ những hi sinh đó của cô có thể trả đủ công ơn mà gia đình tôi phải nuôi cô từ khi cô 5 tuổi cho đến bây giờ hay sao hả"

_____ **Hết chap 10** _____

----- **Còn tiếp** -----

(không biết cuối cùng Đan Nhi có ký vào đơn từ con đó không. Mong mọi người cho mình xin một chút ý kiến để viết tiếp ạ)

=> Nếu thấy hay thì cho xinh xin follow của mọi người để có thể xem được những truyện mới nhất của mình nha.

☐☐☐ Thỉnh cầu mọi người vote giúp mình với ạ. Và cho mình xin một số gợi ý nha ☐

☐ Yêu mọi người nhiều lắm nha☐☐

-Truyện: **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**

-Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

Chương 11: Tai nạn giao thông P1

Nếu thấy không hay thì xin đừng cố ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tập chung vào viết truyện được nữa.

Chap 11: Tai nạn giao thông P1

(Do mình nói tiếp chương 10 nha. Nên mình sẽ không kể lại diễn biến chương cũ mà mình sẽ vào thẳng vấn đề luôn ạ)

Trên tay Đàn Nhi đang cầm tờ giấy "**HỒ SƠ TỬ CON**", do bây giờ cô thật sự rất đau rất đau nên đã thả lỏng những ngón tay đó ra khiến cho tờ giấy trên tay của mình rơi xuống đất "Mẹ à, con không muốn ký con không muốn ký"

Lúc này đây bà Trần Nhã không chịu được sự bướng bỉnh của cô nữa mà dùng lấy cái roi đang được một người giúp việc cầm sẵn trên tay. Đàn Nhi thấy vậy liền nở nụ cười trong đau khổ. Do cô đã quen với việc này rồi nên cô cũng không sợ nữa.

Bà lấy cái roi mà đánh vào người cô một cách tàn nhẫn. Thật sự rất tàn nhẫn

Do da của Đàn Nhi rất mỏng manh, cơ thể thì quá yếu ớt cho nên chưa gì hết mà máu đã chảy ra từ trên người cô.

"Bây giờ cô có ký không hả" bà dùng hết sức đánh vào cổ của cô một cái khiến cho máu chảy ra rất nhiều "Cô có ký không hả"

Cô la lên cộng thêm nước mắt và nỗi uất ức của cô mà nói "Mẹ à con không ký đâu, con sẽ không ký đâu huhu....huhu"

Ông Lâm Hùng thấy vợ của mình đánh cô một cách tàn nhẫn như vậy nên ông cũng không chịu được nữa mà tiếng lại gần Đàn Nhi nhưng lại nhìn vào vợ của ông "Bà Nhã à bà còn đánh nữa là con bé sẽ chết đó"

Nghe ông nói như vậy nhưng bà cũng không chịu dừng tay rồi nói "Chết hả, được thôi tôi sẽ đánh cho nó chết" bà dùng tay đang cầm roi đánh vào cô lại. Nhưng lại lấy tay kia đánh vào mặt cô "Đánh cho cô chết nè, đánh cho cô chết nè"

"Đủ rồi, bà mau dừng lại cho tôi" ông Lâm Hùng quát lên. Nghe thấy ông nói như vậy thì bà cũng dừng tay lại.

Ông cuối người xuống cầm lấy tờ giấy đang nằm trên mặt đất lên rồi ngồi xuống cạnh cô. Ông đưa tờ giấy cho cô và xoa xoa đầu cô rồi nói "Con gái ngoan à, con mau ký đi coi như ba cầu xin con đó"

Cô nhìn ông với hai dòng nước mắt đang chảy trên mặt cô "Ba à"

"Nào con gái ngoan, con mau ký đi. Ba xin con đó. Ba tin gia đình họ Hà có thể nuôi sống con. Con mau ký đi" ông nói với giọng điệu đau lòng mà nói với cô

"Được, con sẽ ký" khó khăn lắm cô mới nói ra được ba chữ này.

Ông đứng lên lấy cây bút đưa cho cô "Ngaoan"

Cô cầm lấy cây bút nhưng tay cô rất run. Cô thật sự không muốn, không muốn ký vào tờ giấy này. Nhưng do chính người ba mà cô yêu thương cầu xin cô ký thì cô đành phải ký thôi. Cô đã ký xong tờ giấy rồi

Bà Trần Nhã và con gái Thẩm Ngọc của bà thấy Đàn Nhi ký tên vào đơn rồi thì họ liền nở nụ cười vui vẻ

Thẩm Ngọc bước đến dứt lấy tờ giấy trên tay của Đàn Nhi rồi nói "Nếu cô đã ký xong rồi thì mau cắt đi, đừng để tôi nhìn thấy cô"

"Vâng" - Trương Đàn Nhi-

Khi cô đứng lên định đi ra khỏi thì bà Trần Nhã mở miệng ra nói "Chút nữa chúng tôi sẽ đem cái đơn này cho luật sư để ông ấy cũng ký tên vào và giữ tờ giấy này. Như vậy thì coi như gia đình chúng tôi không còn liên quan gì đến cô nữa"

"Con biết rồi thưa mẹ" Đàn Nhi đi ra ngoài với thân hình đầy vết thương và máu chảy ra do bị mẹ yêu tình Trần Nhã kia đánh cùng với nỗi đau thấu bên

trong lòng cô mà không ai hiểu được

Tên vệ sĩ lái xe đưa Đoàn Nhi tới đây cũng nhìn thấy cô như vậy mà đau lòng. Nhưng anh cũng không biết làm sao ngoại trừ mở cửa xe cho cô và đưa cô về nhà họ Hà "Phu nhân à mời cô lên xe"

Đàn Nhi không thèm nhìn anh mà cứ đi ra ngoài cổng chính "Tôi muốn đi dạo một chút"

Tên vệ sĩ nghe thấy cô nói như vậy thì anh cũng không nói gì thêm mà đành đóng cửa xe lại và ngồi lên xe rồi lái xe theo sau cô đang đi

Cô đang đi trên đường dành cho người đi bộ thì đột nhiên cô muốn băng qua đường. Khi đang băng qua đường thì có một chiếc xe chạy với vận tốc rất nhanh mà tông thẳng vào người của cô.....

_____ **Hết chap 11** _____

----- **Còn tiếp** -----

=> Nếu thấy hay thì cho mình xin một cái Follow của mọi người để có thể xem những truyện mới nhất của mình nha.

□□□ Thỉnh cầu mọi người cho mình xin vote với ạ. Và một số bình luận gợi ý của mọi người nha.

□Yêu mọi người nhiều□□

-Truyện: **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**

-Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

-Edit: **Jeon Jun Na (Nana) ARMY BTS**

Bạn đang đọc truyện **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma** được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Tai nạn giao thông P2

Nếu thấy không hay thì xin đừng cố ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tập chung vào viết truyện được nữa.

Chap 12: Tai nạn giao thông P2

Cô đang đi trên đường dành cho người đi bộ thì đột nhiên cô muốn băng qua đường. Khi cô đang băng qua đường thì có một chiếc xe taxi đang chạy với vận tốc rất nhanh hướng về phía cô

Đàn Nhi nghe thấy tiếng xe thì lúc này đây cô hoàn toàn tỉnh lại. Vì lúc này trong lòng cô vẫn còn rất đau lòng. Nhưng khi chiếc xe đang chạy với vận tốc rất nhanh hướng về phía cô thì cô mới hoàn hồn trở lại

Khi chiếc xe sắp tông vào cô thì đột nhiên có ai đó xô cô ra khỏi chiếc xe đang định tông vào cô. Đoàn Nhi rất ngạc nhiên khi có người xô mình ra khỏi chiếc xe đó.

" Rầm "

Cô nghe thấy tiếng đó thì liền quay lưng lại xem ai đã cứu mình. Nhưng khi quay lưng lại nhìn thì có một người đàn ông đang từ từ ngã xuống đất

Mất cô mở to mắt nhìn lại hướng của người đàn ông đó. Lúc cô định chạy lại thì có 2 người đàn ông mặc một bộ đồ màu đen đeo kính đen đi tới phía người đàn ông đó đỡ anh ta lên. Khuôn mặt của 2 người đàn ông đỡ anh ta lên cảm thấy rất lo lắng.

Cô tiến lại gần hơn để nhìn rõ mặt người đã hi sinh tính mạng của mình để cứu cô.

Đàn Nhi nhìn thấy rõ mặt của người đàn ông đó thì cơ thể của cô như bị hóa đá "người đàn ông đó..... người.... đã cứu mình.... là Hà Nhất Phong sao" cô rất ngạc nhiên khi người cứu mình lại chính là người mà mình ghét nhất.

Nhất Phong thấy cô đứng như đá ở bên đó thì anh mới mở miệng ra nói "Cô còn đứng đó làm gì, không mau qua đỡ tôi lên xe" giọng nói mệt mỏi, đau đớn của anh khiến cho cô cảm thấy trong lòng của mình hơi đau một chút. Tại sao cô lại phải đau lòng cho tên ác ma đó chứ

Đàn Nhi hấp tấp đi qua đỡ anh lên xe. Rồi cô cũng ngồi theo anh lên xe

A Phúc lái xe tới bệnh viện

Đàn Nhi và hai tên cận vệ A Phúc và A Hào đang đợi anh ở bên ngoài phòng cấp cứu

Bác sĩ Lưu Gia Dương bước ra. Hai tên cận vệ của anh bước đến chỗ bác sĩ. A Phúc mở miệng ra nói "Lưu thiếu gia, chủ nhân của chúng tôi ra sao rồi"

Bác sĩ Lưu Gia Dương nhìn hai người đàn ông rồi lắc đầu "Hazz tôi xin lỗi"

A Phúc và A Hào cứng đờ người vì câu nói và cử chỉ của anh

Đàn Nhi nghe anh nói như vậy thì chạy tới nhìn anh rồi hỏi "Anh ấy sao rồi, anh ấy không qua khỏi hay sao"

Tuy cô rất hận Hà Nhất Phong nhưng dù sao anh ta cũng là ân nhân cứu mạng của Đàn Nhi nên cô không thể không quan tâm anh được

Gia Dương thấy cô hấp tấp, lo lắng hỏi anh như vậy thì anh cũng rất ngạc nhiên hỏi lại cô "Em là vợ của Nhất Phong sao"

Đàn Nhi gật đầu rồi trả lời Gia Dương "Phải"

"Ừm" Gia Dương nhìn thân thể cô, nhìn từ trên xuống dưới đều là vết thương "Hazz tại sao em không lo cho bản thân của mình trước đi chứ, em cũng đang bị thương mà. Tại sao lại phải lo cho cái tên Nhất Phong cứng đầu kia làm gì"

Đàn Nhi từ nãy đến giờ cũng không còn nhớ rằng mình cũng đang bị thương. "Nhưng mà"

"Không nhưng nhị gì nữa. Đi theo anh, anh đưa em đi sức thuốc cho em. Rồi anh sẽ nói tình hình của Nhất Phong cho em biết"

Anh nhẹ nhàng rồi cười nói với cô (Giới thiệu với mọi người Lưu Gia Dương đây cũng lại là một người bạn thân của Hà Nhất Phong. Nhưng tính cách của anh thì khác hẳn với hắn. Anh ôn nhu nhẹ nhàng với phụ nữ, anh rất tốt bụng mà còn vui tính nữa. Anh là một bác sĩ rất giỏi của Hà Nhất Phong, có nghĩ anh chính là bác sĩ riêng cho hắn)

Lưu Gia Dương cùng với Đàn Nhi đang đi tới phòng làm việc của anh để sức thuốc cho cô

Hai tên cận vệ A Phúc và A Hào cứng đờ người. Hai người họ là cận vệ đi theo bên cạnh chủ nhân của mình mà, nhưng tại sao Lưu Gia Dương lại không nói tình trạng sức khỏe của chủ nhân cho họ biết mà lại là Đàn Nhi

_____ **Hết chap 12** _____

----- **Còn tiếp** -----

=> Nếu thấy hay thì ☐☐☐thỉnh cầu mọi người cho mình xin vote. Và một số bình luận gợi ý nha

♥Yêu mọi người nhiều lắm nha☐☐

-Truyện: **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**

-Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

-Edit: **Nana (Jeon Jun Na), ARMY BTS**

Bạn đang đọc truyện **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma** được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Em có yêu Nhất Phong?

Nếu thấy không hay thì xin đừng có ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tiếp tục tập chung vào viết truyện được nữa.

~~~~~
Chap 13: Em có yêu Nhất Phong?

Tại bệnh viện. Hiện tại Đàn Nhi cùng với Lưu Gia Dương đang ngồi trong phòng làm việc của anh

Gia Dương vui vẻ hỏi cô "Em tên là gì?"

Đàn Nhi nhìn anh rồi nói "Tôi tên là Đàn Nhi"

"À Đàn Nhi vậy em ngồi đây đợi anh. Anh đi lấy hộp thuốc. Rồi sức thuốc cho em" Anh đứng lên tiến lại cái tủ đựng thuốc nằm ở góc bên phải.

Anh lấy hộp thuốc ra rồi đi lại ngồi gần Đàn Nhi. Anh mở hộp thuốc ra rồi lấy thuốc sức lên vết thương cho cô

Sau khi sức thuốc xong thì anh mở miệng ra nói với Đàn Nhi "Em có yêu cậu ta không?"

Đàn Nhi không hiểu anh đang hỏi gì "Cậu ta là ai?"

Gia Dương bật cười vì vẻ ngây thơ của cô "Hazz..... Đương nhiên là Nhất Phong rồi"

Đàn Nhi không hề quan tâm tới lời nói của anh mà đứng lên nhìn anh "Chẳng phải anh nói với tôi là đi theo anh, rồi anh sẽ nói tình hình của Nhất Phong cho tôi biết sao. Sao anh toàn hỏi mấy thứ mà tôi không muốn trả lời không vậy hả?" Đàn Nhi nói với vẻ tức giận

Gia Dương nghĩ thầm trong lòng "*Cô gái này thật thú vị, Nhất Phong xem ra cậu có con mắt khác người thật*"

Đàn Nhi thấy anh cứ ngồi im suy nghĩ điều gì đó mà không thèm trả lời cô thì cô quát lên "Nè, anh có nghe tôi nói không hả"

Gia Dương giựt mình vì bị cô quát lớn. Anh nở nụ cười nhẹ với cô rồi nói "À anh xin lỗi, có lẽ anh không nên hỏi điều đó chứ nhỉ" thấy cô vẫn đứng đó mà không chịu ngồi xuống thì anh mới khều tay cô rồi nói "Thôi được rồi, em ngồi xuống đi rồi anh nói tình trạng của Nhất Phong cho em biết"

Đàn Nhi ngồi xuống "Anh nói đi, anh ta ra sao rồi. Còn sống hay đã chết"

Gia Dương nhìn cô với ánh mắt có vẻ rất kinh ngạc khi cô hỏi rằng Nhất Phong còn sống hay đã chết "Ày nha, em thật nhẫn tâm quá đấy. Rõ ràng cậu ta đã cứu mạng của em, vậy mà em lại hỏi anh rằng cậu ta còn sống hay đã chết"

"Nếu anh không vào thẳng vấn đề tôi muốn hỏi thì xin lỗi anh tôi không có thời gian để ngồi đây nói chuyện với anh"

Lúc này Gia Dương mới nghiêm túc mà nói với cô "Nhất Phong cậu ấy không sao, do bị xe taxi tông nhẹ vào người thôi nên không có gì đáng phải lo. Chỉ là bị gãy xương nhẹ ở bên vai trái. Nhưng có điều....."

Đàn Nhi thấy anh không nói nữa thì cũng tức giận lên "Có điều như thế nào?"

Gia Dương thở dài một cái rồi nói tiếp "Hazz.... có điều là do cậu ta thuận tay trái, mà lần này cậu ta lại bị gãy xương vai ngay bên tay trái luôn chứ. Chắc cậu ta sẽ nói điên lên cho mà xem"

Cô cảm thấy rất có lỗi với anh, chỉ vì cô mà anh lại bị như vậy "Tôi biết rồi. Nếu vậy thì tôi đi ra ngoài đây"

Gia Dương trả lời "Được" Nhưng khi cô định bước thêm một bước để đi ra ngoài cửa thì anh lại kêu lên "À mà khoan đã"

Đàn Nhi xoay người lại "Có chuyện gì nữa sao?"

"Em phải chăm sóc cho cậu ta thật tốt đấy"

"Tôi biết rồi. Cảm ơn anh"

Nói xong cô bước ra ngoài và đóng cửa phòng lại

Đi trên hành lang của bệnh viện thì bên trong đầu cô không hề yên tĩnh mà cứ suy nghĩ "*Tại sao anh ta lại cứu mình, tại sao chứ. Chẳng phải anh ta ghét mình lắm sao?*"

Hiện tại trong đầu cô rất loạn. Loạn vì anh, vì anh đã cứu cô. Tại sao anh lại cứu cô, tại sao chứ. Anh muốn cô chết đến muốn giết cô luôn mà

Đàn Nhi thở dài "Hazz.....zz... con người của anh ta thật khó hiểu"

_____ **Hết chap 13** _____

----- **Còn tiếp** -----

=> Nếu thấy hay thì ☐☐☐ thỉnh cầu mọi người hãy cho mình xin một nút vote. Và một số bình luận gợi ý của mọi người ở bên dưới nha.

♥Yêu mọi người nhiều lắm nha☐☐

-Truyện: **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**

-Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

-Edit: **Jeon Jun Na (Nana), ARNY BTS**

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Yêu anh, hai năm gặp lại

Nếu thấy không hay thì xin đừng cố ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tập trung viết truyện được nữa.

Chap 14: Yêu anh, hai năm gặp lại

Đàn Nhi cứ mãi đi trên hành lang bệnh viện mà suy nghĩ thứ gì đó nên cô đi không cẩn thận mà đụng phải một người đàn ông cao to, đáng cực chuẩn anh cao khoảng 1m8, khuôn mặt thì đẹp trai không chê vào đâu được. Cô ngẩng đầu lên để nhìn người đàn ông cô đã đụng trúng

Cô nhìn thấy anh ta thì liền mở miệng nói "Hò Gia Thành"

(Nam phụ xuất hiện rồi đây các bạn ạ)

Người đàn ông này cũng khá ngạc nhiên khi thấy cô ở bệnh viện "Đàn Nhi sao em ở đây? "

Đàn Nhi lúng túng nói "À.... thì..... ừm.... em chỉ đến đây thăm một người bạn thôi. Còn anh sao anh lại ở đây?"

Gia Thành cũng trả lời cô, nhưng anh không hề lúng túng như cô "Anh cũng tới đây thăm một người bạn. Cậu ta bị tai nạn giao thông" *(Nếu các bạn đọc từ chap đầu đến bây giờ thì sẽ biết Gia Thành tới đây thăm ai thôi)*

Gia Thành nhìn Đàn Nhi "Lâu rồi anh và em không gặp nhau, hay là anh mời em đi uống nước rồi nói chuyện được không?"

Nghe thấy anh nói như vậy thì cô cũng không ngừng suy nghĩ "*Nếu như mình đi với Gia Thành vậy còn Nhất Phong thì sao đây. Dù sao anh ta cũng là người cứu mình mà, nhưng mình và Gia Thành đã 2 năm không gặp rồi, người cô từng yêu hết lòng. Nhất Phong anh ta cũng có người chăm sóc mà, nên mình đành phải đi với Gia Thành thôi*"

Đàn Nhi suy nghĩ xong thì nhanh chóng trả lời anh "Được thôi, em sẽ đi với anh"

Gia Thành rất vui khi nghe cô trả lời là cô chấp nhận đi với anh "Vậy chúng ta đi thôi"

Tại một quán nước

Gia Thành nhìn cô. Từ lúc gặp cô từ bệnh viện cho đến bây giờ anh cứ ngắm nhìn Đàn Nhi mãi. Khiến cho cô đỏ mặt "Sao anh cứ nhìn em hoài vậy >> "

Anh cười và nói "Anh cảm thấy Đàn Nhi của anh càng ngày càng xinh đẹp hẳn ra"

Cô đã đỏ mặt rồi, anh nói như vậy càng khiến cô đỏ mặt hơn "Anh đừng nói vậy mà"

Anh dùng tay cầm ly cafe lên uống một ít rồi đặt ly cafe xuống "Thời gian qua em sống như thế nào? Có nhớ anh không?"

Anh hỏi như vậy khiến cho cô cảm thấy đau nhói. Thời gian qua từ lúc anh bỏ rơi cô ở lại thành phố S mà ra nước ngoài làm việc, từ đó cho đến bây giờ không có ngày nào cô hạnh phúc cả.

Ngày nào cô cũng phải sống trong đau khổ, thời gian đầu anh rời đi khiến cho cô ngày nào cũng khóc vì anh, cô nhớ anh rất nhiều. Nhớ lúc anh chăm sóc cô khi cô bệnh, anh an ủi cô khi cô bị gia đình trách mắng, anh bảo vệ cô khi cô ở trong trường bị người khác ăn hiếp. Đàn Nhi và Gia Thành từng có một thời gian hạnh phúc bên nhau, yêu nhau thắm thiết.

Cô cố gắng trả lời anh bằng một cách tự nhiên "Thời gian qua em sống cũng bình thường thôi"

Anh gật đầu "Ừm. Vậy trả lời câu sau của anh đi, em có nhớ anh không?"

Lúc này đây nước mắt cô từ từ rơi xuống, cô âm ức nói "Không có một ngày nào em không nhớ anh cả"

Nghe cô nói như vậy trái tim của anh cảm thấy đau "Vậy sao" Anh nắm lấy tay của cô và nhìn thẳng vào ánh mắt của cô "Anh cũng nhớ em nhiều lắm, bảo bối à"

Anh nói như vậy khiến cho cô vừa vui vừa buồn lẫn lộn với nhau. Khiến cho cô khóc lớn hơn.

Gia Thành đứng lên bước đến chỗ cô và quỳ xuống chỗ cô đang ngồi. Anh dùng tay lau đi nước mắt đang rơi trên mặt cô "Ngoan, không khóc nữa. Dù sao anh cũng trở về với em rồi đây"

Cô cuối người xuống ôm anh vào lòng. Anh thuận thế cũng ôm chầm lấy cô.

Hết chap 14

Còn tiếp

=> Nếu thấy hay thì ☐☐☐ thỉnh cầu mọi người cho mình xin một nút vote. Và một số bình luận gợi ý của mọi người ở dưới nha.

♥Yêu mọi người nhiều lắm nha☐☐

-Truyện: **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**

-Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

-Edit: **Jeon Jun Na (Nana), ARMY BTS**

Bạn đang đọc truyện **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma** được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Em đã có chồng

Nếu thấy không hay thì xin mọi người đừng có ý bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tiếp tục tập trung để viết truyện được nữa.

Chap 15: Em đã có chồng

- Giới thiệu một chút về Gia Thành nha:

(Gia Thành chính là chàng trai đã từng cứu Đan Nhi trong một lần khi cô đang đi chơi với nhà trường thì cô bị lạc trong một khu rừng. Nhưng rất may mắn Đan Nhi gặp được Gia Thành và anh đã giúp cô ra khỏi khu rừng đó, cô gặp được anh chỉ mới lần đầu tiên thôi mà cô đã bị rung động từ anh.

Lý do Gia Thành vào trong khu rừng này là để kiểm soát một số vấn đề tại đây, do công ty anh định chặt hết cây cối ở đây để xây khu nghỉ dưỡng cho mọi người.

Anh cũng rung động vì tính cách đáng yêu của cô khi mới lần đầu gặp Đan Nhi. Ánh mắt đó, khuôn mặt đó đã ghi nhớ mãi trong đầu anh.

Gia Thành và Đan Nhi rất có duyên với nhau họ gặp được nhau rất nhiều lần. Anh tâm sự cùng cô khi cô buồn, anh chăm sóc cô khi cô bệnh, anh không cho phép ai hành hạ cô cả. Anh và cô đã bắt đầu yêu nhau, anh là người đã tỏ tình cô trước. Nhưng anh vừa tỏ tình cô được một tuần thì anh lại phải ra nước ngoài làm việc tới tận 2 năm. Cô đau lòng khi anh bỏ rơi cô ở lại một mình. Tất cả liên lạc về anh cô đã bị mất hết. Hai người họ sống trong sự nhưng nhớ nhau suốt 2 năm trời)

Hồ Gia Thành hôn lên tay Đan Nhi và nói "Chúng ta làm lại từ đầu nha em"

Đan Nhi nghe anh nói như vậy khiến cho tim cô cực đau, cô trầm suy nghĩ "Nếu mình nói cho Thành Thành biết là mình đã có chồng thì anh ấy sẽ như thế nào đây. Thành Thành à, em yêu anh nhưng em không thể ở cạnh anh được nữa rồi. Rốt cuộc mình có nên nói cho anh ấy biết không đây. Sao tim mình đau quá vậy nè"

Gia Thành không thấy cô trả lời nên anh cũng mở miệng ra hỏi "Đan Nhi à, sao em không trả lời anh?"

Cô cuối mặt xuống "Nhưng mà, em không thể. "

Anh khó hiểu nắm tay cô "Tại sao chúng ta không thể hà em, chúng ta yêu nhau mà. Hay là em còn giận anh vì anh đã bỏ em ở lại "

Nước mắt cô lại rơi thêm lần nữa, rơi rất nhiều "Thành Thành à, không phải vậy"

Gia Thành gấp gấp nói "Đàn Nhi à, anh xin lỗi em vì đã bỏ rơi em ở lại một mình. Suốt 2 năm qua không có ngày nào anh không nhớ em cả, không một ngày nào anh không tự trách bản thân anh vì đã làm cho em buồn hết. Anh xin lỗi em, tha thứ cho anh nha em. Anh yêu em nhiều lắm Đàn Nhi à."

Cô đau lòng nhìn anh rồi nói lớn lên "Em có chồng rồi"

Nghe được 4 chữ "*Em có chồng rồi*" từ miệng cô phát ra khiến cho lòng anh đau nhói "Em nói dối, đúng không. Anh không tin, anh không tin"

Đàn Nhi đỡ anh đứng lên "Thành Thành à, anh bình tĩnh lại đi mà, anh như vậy em đau lòng lắm hu...hu... Em thật sự có chồng rồi. " cô khóc lớn hơn

"Chẳng phải em từng nói rằng sẽ đợi anh sao. Vậy mà khi anh trở về rồi, thì không chỉ em không đợi anh, mà em còn nói với anh là em có chồng rồi " bây giờ anh muốn mọi trái tim của mình ra, vì nó nằm trong người anh khiến cho anh rất khó chịu vì đau.

"Em xin lỗi, Thành Thành à"

"Chồng em là ai" anh bình tĩnh hỏi

"Em không nói được"

Anh khó hiểu nhìn cô "Tại sao em không nói được chứ hả?" anh nắm chặt tay cô hơn

Cô gỡ tay anh tra "Em xin lỗi Thành Thành à. Em bận rồi. Nếu có duyên chúng ta sẽ gặp lại" cô từng bước từng bước rời đi khỏi tầm nhìn của anh

Gia Thành đau đớn ngồi xuống ghế từ trách bản thân mình "*Hồ Gia Thành nếu như 2 năm trước mày không bỏ đi. Thì Đàn Nhi nhất định sẽ là của mày, cô ấy sẽ là vợ của mày, chứ không phải là vợ của người khác. Bây giờ mày còn ngồi đây đau lòng để làm gì chứ, người mày yêu dù sao cô ấy cũng đã vì mày mà bỏ đi rồi. Vì mày không ở cạnh cô ấy nên cô ấy đã bỏ mày để cưới thằng khác rồi*".

Anh lấy điện thoại của mình ra nhấn một dãy số, rồi đưa vào tai của mình để nghe máy "Gia Dương à, cậu có rảnh không"

"Có chuyện gì không"

"Đi uống rượu với tôi đi"

Gia Dương giật mình vì Gia Thành kêu mình đi uống rượu với anh "Cái gì?. Gia Thành à đây là lần đầu tiên cậu gọi tôi đi uống rượu cùng cậu đó. Có phải rất lạ không hả"

Gia Thành nghiêm túc hỏi anh "Cậu có đi không?"

Gia Dương bật cười "Được, được cậu muốn gặp nhau ở đâu"

"Chỗ cũ"

"Được"

Gia Thành cúp máy

_____ **Hết chap 15** _____

----- **Còn tiếp** -----

=> Nếu thấy hay thì ☐☐☐ thành cầu mọi người cho mình xin một lượt vote. Và một số bình luận gợi ý của mọi người ở bên dưới nha.

♥Yêu mọi người nhiều lắm nha☐☐

-Truyện: **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**

-Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

-Edic: **Jeon Jun Na (Nana), ARMY BTS**

Bạn đang đọc truyện **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma** được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Đau lòng

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Nếu thấy không hay thì xin đừng cố ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục tác giả. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tiếp tục tập chung vào viết truyện được nữa.

Chap 16: Đau lòng

Tại nhà họ Hà. Lúc nói chuyện với Gia Thành xong thì Đan Nhi trở về nhà luôn mà không hề đi tới bệnh viện thăm Nhất Phong. Vì hiện tại cô không còn tâm trạng để thăm anh hay nói chuyện với ai hết.

Tim cô rất đau, đau đến mức muốn xé nát nó ra. Cô đau giống như có hơn 100 con dao đâm vào tim của mình.

Cả cuộc đời chẳng ai tin cô, chẳng ai hiểu cô hay yêu thương cô. Nhưng duy nhất lại có Gia Thành yêu thương chăm sóc cô, rồi cuộc anh yêu thương cô thì cô đã từng giúp cho anh thứ gì chưa, hay cô chỉ khiến cho anh đau lòng vì cô

Đan Nhi đang đau lòng mà suy nghĩ những chuyện của mình và Gia Thành. Thì bên ngoài có người gõ cửa phòng

Đan Nhi vội lau đi nước mắt và cố gắng bình tĩnh lại, rồi mở cửa ra. Ngoài cửa là Lâm Mộc một cô gái khoảng 16 tuổi. Cô bé là người giúp việc trong nhà

Đan Nhi mở miệng "Có chuyện gì?"

Lâm Mộc thấy cô bước ra thì đầu cô bé hơi cúi xuống rồi nói "Thưa thiếu phu nhân. Lúc nãy thiếu gia có gọi về nhà là kêu thiếu phu nhân vào bệnh viện để chăm sóc thiếu gia.

Đan Nhi khó hiểu "Tại sao phải là tôi, trong nhà có biết bao nhiêu người hầu, nhưng tại sao họ không vào bệnh viện mà chăm sóc anh ta. Mà lại nhất định là tôi"

"Xin lỗi thiếu phu nhân, em không biết tại sao. Xin phu nhân thứ lỗi"

Đan Nhi xua tay "Không sao" Đan Nhi nở nụ cười nhạt nhẽo với cô bé rồi nói tiếp "Được rồi, em đi xuống làm việc đi. Để chị chuẩn bị rồi vào bệnh viện chăm sóc Nhất Phong"

"Vâng, vậy để em kêu tài xế chuẩn bị xe cho phu nhân"

"Được"

Nói chuyện xong với Lâm Mộc thì cô đóng cửa phòng lại, thở dài một cái rồi bước tới tủ phòng chuẩn bị một cái đầm để đi tắm rồi tới bệnh viện. Dù sao người cô cũng dơ bẩn hết rồi cộng thêm máu của bản thân mình do bị bà mẹ nuôi của mình đánh.

Sau khi tắm xong, cô bước tới bàn trang điểm lấy ra một cái lược trong hộp tủ rồi chải tóc. Chải tóc xong thì cô đi tới một kệ tủ đựng túi xách. Cô lấy ra một cái túi sang trọng rồi mở cửa phòng ra

Đan Nhi bước xuống lầu. Mọi người trong nhà ai cũng nhìn cô vì vẻ ngạc nhiên, vì bình thường họ chỉ thấy cô mặc một bộ đồ bình thường nhưng tại sao hôm nay cô lại xinh đẹp như vậy.

Làn da trắng mịn hồng hào, đôi mắt to tròn cùng với lông mi cong vút. Đôi môi màu hồng nhẹ nhàng xinh đẹp, cái mũi cao thẳng đứng. Đan Nhi còn mặt thêm một bộ đầm màu hồng và đeo một cái túi xách màu trắng. Cô như vậy khiến người nhìn ai cũng nói một câu "*đúng là sự thuần khiết xinh đẹp của thiếu nữ 18 mà*"

[ẢNH MINH HỌA NHA MẤY THÍM]

Đàn Nhi bước ra ngoài sân thì thấy có một chiếc xe hơi sang trọng đang nằm trước mặt cô. Có một người đàn ông đang lau xe nhìn thấy cô thì anh liền dừng lại động tác đang lau xe của mình mà cúi xuống "Chào phu nhân, mời phu nhân lên xe"

Người đàn ông mở cửa xe cho Đàn Nhi. Cô cũng không chần chừ nữa mà bước vào trong xe.

Người đàn ông thấy cô ngồi trong xe rồi thì anh cũng đóng cửa xe lại rồi thì anh cũng mở cửa xe trước ra ngồi vào trong

Xe bắt đầu chạy thì điện thoại của Đàn Nhi bỗng reo lên. Cô mở túi xách ra rồi lấy điện thoại. Cầm điện thoại lên cô nhìn thấy một dãy số lạ gọi cho cô. Cô mở máy lên nghe

Hết chap 16

Còn tiếp

=> Nếu thấy hay thì thỉnh cầu mọi người cho mình xin vote. Và một số gợi ý của mấy bạn ở bên dưới nha.

♥Yêu mọi người nhiều lắm nha ☐☐

-Truyện: **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**

-Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

-Edic: **Jeon Jun Na (Nana), ARMY BTS**

Bạn đang đọc truyện **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma** được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Đối đầu

Nếu thấy không hay thì xin đừng cố ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tiếp tục tập chung vào để viết truyện được nữa.

Chap 17: Đối đầu

Đàn Nhi mở điện thoại lên rồi nghe máy "Alo"

Đầu dây bên kia chính là một người phụ nữ giọng nói yêu chiều, đáng yêu nhưng không thiếu phần nham hiểm vang lên bên tai cô "Cho hỏi cô có phải là vợ của Nhất Phong không?"

Đàn Nhi trả lời "Phải chính là tôi"

Giọng nói của người phụ nữ trong điện thoại lại vang lên "Chúng ta có thể gặp nhau không"

Đàn Nhi khó hiểu hỏi "Cô là ai?"

Cô gái bật cười "Cô không cần biết tôi là ai, mà cô chỉ cần biết tôi tên là Đường Thẩm Vy"

Cơ thể của Đàn Nhi cứng đờ ra vì nghe thấy cái tên Đường Thẩm Vy. Rồi cô nghĩ thầm trong lòng "*Đường Thẩm Vy cô ta chẳng phải là người mà hay hại mình hay sao. Cô ta là người đã khiến cho mình suýt nữa thì bị té cầu thang của trường, nhưng cũng may là có Thành Thành cứu mình. Ở trong trường cô ta rất ghét mình Thẩm Vy tìm đủ mọi cách để hại mình. Cứ tưởng chỉ cần ra khỏi cái trường đó thì mình sẽ khôn bao giờ gặp cô ta nữa, vậy mà bây giờ cô ta lại gọi điện thoại hẹn mình gặp cô ta sao, hức thật hoan đường"*

Đàn Nhi thấp giọng nói "Cô muốn gặp tôi để làm gì"

Thẩm Vy bật cười "Đương nhiên là có chuyện rồi. Gặp nhau đi rồi tôi sẽ nói cho cô nghe"

Môi của Đàn Nhi từ từ cong lên "Được thôi, cô muốn gặp tôi ở đâu"

"Địa chỉ tôi sẽ gửi tin nhắn qua cho cô"

-Thẩm Vy nói-

"Mấy giờ gặp" -Đàn Nhi-

"5h chiều nay chúng ta gặp" -Thẩm Vy-

Đàn Nhi trượt màn hình điện thoại xuống để xem giờ. Bây giờ chỉ mới có 2h chiều thôi "Được, vậy 5h gặp"

Đàn Nhi đang định cúp máy thì nhìn ra ngoài, thấy mình đã ở bệnh viện rồi.

Người đàn ông lái xe cho cô bước xuống xe rồi mở cửa ra cho cô "Thiếu phu nhân, chúng ta đã tới nơi, mời cô xuống xe"

Đàn Nhi vội bước xuống xe thì A Phúc đi tới "Thiếu phu nhân, mời cô đi theo tôi lên phòng chủ nhân"

"Được" -Đàn Nhi-

Đàn Nhi cùng A Phúc đi lên tới thang máy thì thấy anh bấm vào số 50 là tầng cao nhất. Tiếng thang máy kêu lên "*Ting*" cửa thang máy mở ra. Rồi A Phúc dẫn cô đi qua hướng bên trái tới căn phòng cuối hành lang. Đây là căn phòng Vip cao cấp nhất ở bệnh này, tiện nghi đều được đặt đầy đủ hết.

                    Hết Chap 17

----- *Còn tiếp* -----

=> *Nếu thấy hay thì thỉnh cầu mọi người cho mình xin một nút vote. Và một số gợi ý phía bên dưới nha (không hiểu sao, nhưng mình rất thích mọi người gợi ý về truyện của mình. Ví dụ như là mình viết sai chính tả thì mọi người sẽ gợi ý cho mình viết đúng hơn)*

♥Yêu mọi người nhiều lắm nha ☐☐

-Truyện: **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**

-Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Âm áp

Nếu thấy không hay thì xin mọi người đừng có ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tiếp tục tập chung vào viết truyện được nữa

---

Chap 18: Âm áp

Đàn Nhi bước vào thì thấy một người đàn ông đang nằm trên giường bệnh, anh mặc một bộ đồ bệnh viện có màu xanh lam.

Đàn Nhi bước lại gần anh hơn. Lần này cô mới được nhìn kỹ hơn về khuôn mặt đẹp trai tuấn tú, khiến cho bao cô gái chết mê chết mệt vì anh. Người đàn ông đang nằm ngủ này không ai khác mà chính là Hà Nhất Phong.

Đàn Nhi từng bước, từng bước tiến lại cạnh chiếc giường bệnh anh đang nằm. Cô thấy chân mày anh hơi nhíu lại. Sau đó cánh tay của cô bị anh nắm lấy rồi lôi cô nằm xuống cạnh mình.

Đàn Nhi vẫn còn chưa hoàn hồn lại thì bị đôi môi của anh đặt lên đôi môi mỏng của mình. Cô thầm suy nghĩ "*Anh ta bị gì vậy chứ, rõ ràng là đang bị thương nhưng sao sức anh ta vẫn còn mạnh bạo như vậy?*"

Anh cảm nhận rằng cô sắp thở không nổi nữa thì anh mới chịu buông cô ra. Tuy anh đã buông cô ra rồi nhưng anh lại nhìn thấy Đàn Nhi đang suy nghĩ gì đó thì giọng trầm ấm của anh vang lên bên tai cô "Em đang nghĩ gì?"

Bây giờ cô mới chịu hoàn hồn lại khi nghe thấy giọng nói trầm ấm, có chút khàn khàn và hơi khó chịu của anh. Cô trả lời "À, không có gì. Tôi chỉ muốn cảm ơn anh vì đã cứu tôi"

Anh hôn lên trán của cô rồi nói "Tại sao phải cảm ơn anh, chúng ta là vợ chồng mà"

Đàn Nhi nghe thấy anh nói 2 chữ *Vợ chồng* thì cô không khỏi ngạc nhiên mà suy nghĩ "*Không lẽ anh ta bị tai nạn đến mức điên loạn rồi sao?. Rõ ràng anh ta chỉ bị thương ở ngang vai bên tai trái thôi, chui đầu có động đến đầu. Bình thường anh ta rất ghét mình, không chỉ vậy Nhất Phong còn muốn giết chết mình kia mà. Nhưng sao bây giờ anh ta dịu dàng quá vậy. Không lẽ Gia Dương bạn thân của anh chưa khám đầu anh à, hay sao mà anh đột nhiên dịu dàng với mình quá vậy. Anh ta bị ám đầu sao?*" Bây giờ trong đầu Đàn Nhi chỉ toàn những câu hỏi thắc mắc về Nhất Phong thôi.

Nhất Phong ôm chặt cô hơn "Rốt cuộc em đang nghĩ gì mà lại chú tâm đến như vậy?" giọng nói đó, cách nói chuyện dịu dàng đó lại vang lên lần nữa.

Lúc này Đàn Nhi vô ý lấy tay của mình sờ lên trán của anh rồi nói "Anh bị ám đầu sao?" Bây giờ cô không hề suy nghĩ nữa mà cô đã mở miệng ra hỏi anh.

Môi của anh hơi cong lên "Em muốn hỏi gì cứ hỏi đi"

Đàn Nhi mở to mắt ra rồi hỏi "Anh thật sự cho tôi tùy ý hỏi anh sao?"

Anh lấy tay đang ôm eo cô để xoa cái khuôn mặt nhỏ đang ngơ ngác kia của cô "Thật đó, ngốc à"

Đàn Nhi hơi khó chịu khi nghe anh gọi cô là ngốc thì liền suy nghĩ "*Hức, ại ngốc chứ. Anh mới ngốc đó*" Đây chỉ là những lời cô suy nghĩ ra thôi chứ không dám nói ra trước mặt Nhất Phong, chứ nếu cô nói ra thì nhất định anh sẽ cho cô chết một cách rất tàn nhẫn đó.

Đàn Nhi ngược mắt lên nhìn anh "Tại sao anh lại tốt với tôi như vậy. Chẳng phải anh rất ghét tôi sao?"

Anh lại hôn lên trán cô lần nữa "Anh đã biết được hết tất cả. Em và gia đình họ đã không còn dính liếu gì tới nhau nữa, họ đã từ em rồi. Nên anh cũng không còn gì để hận em nữa"

Cô chợt nhớ lại lúc mình phải ký cái đơn từ con đó của gia đình họ Trương, khiến cho lòng cô lại đau lên thêm một lần nữa "Tại sao anh biết, họ đã từ tôi?"

=> Nếu thấy hay thì thỉnh cầu mọi người cho mình xin vote. Và một số bình luận gợi ý của mọi người ở phía bên dưới nha.

♥ Yêu mọi người nhiều lắm nha ☐☐

-Truyện: **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**

-Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

-Edic: **Jeon Jun Na (Nana), ARMY BTS**

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Sự thật, rằng anh yêu em

Nếu thấy không hay thì xin mọi người đừng có ý bình luận những lời bôi nhọ hay sỉ nhục truyện. Vì nếu làm vậy sẽ khiến cho tác giả xuống tinh thần và không thể tiếp tục tập chung vào viết truyện được nữa.

☐ Nhưng mọi người cứ thoải mái gợi ý về truyện nha. Nếu làm vậy sẽ khiến cho mình có cảm hứng viết truyện hơn.

Chap 19: Sự thật , rằng anh yêu em

Môi Nhất Phong hơi cong lên "Em nghĩ anh sẽ không biết gì về chuyện của em bị gia đình từ em à"

Đàn Nhi tức giận "Tôi hỏi anh đấy, tại sao anh lại biết tôi bị họ từ bỏ"

"Ở trong nhà Trương Gia có Xuân An. Cô ta chính là người giúp việc do anh gài vào để theo dõi" Anh vừa nói vừa xoa nắn đôi tay mềm mại của cô

"Vì sao anh phải làm vậy?" Giọng Đàn Nhi rất nhỏ nhưng đủ để anh nghe được

"Vì anh muốn biết thông tin về họ. Anh muốn biết nhiều về em hơn. Anh đã gài cô ta vào làm việc trong nhà của em cũng hơn 4 tuần rồi"

Đàn Nhi cười chế giễu, cười vì sự ngu ngốc của mình "Nếu vậy rõ ràng anh đã biết tôi không phải là Đàn Nhi thật sự vậy tại sao anh lại cưới tôi làm gì?"

Nhất Phong thờ dãi "Hazz... Tuy anh cho Xuân An vào làm việc trong gia đình em trước 1 tuần anh cưới em. Nhưng chỉ do thời gian quá gấp nên cô ta vẫn không tìm ra được thông tin gì, vì cô ta vẫn còn quá xa lạ với người trong nhà của em nên họ mới không chịu nói hết chuyện của nhà họ Trương cho Xuân An biết". Nói đến đây thì anh lại không nói tiếp nữa

Nhưng anh lại nhìn thấy ánh mắt mong chờ của cô đang muốn anh nói tiếp thì anh cũng phải chiều theo cô mà nói tiếp thôi "Nhưng lại ngay ngày cưới của chúng ta thì Xuân An mới tìm được chuyện em không phải là Trương Đàn Nhi thật sự "

Đàn Nhi ngồi thẳng lưng dậy "Vậy tại sao anh vẫn giữ tôi ở lại bên cạnh anh. Mà không bắt tôi ly hôn?"

Anh nhìn cô với vẻ ôn nhu và dịu dàng hơn với lúc nãy "Tuy lúc đầu anh biết được em không phải là Đàn Nhi thật sự nên anh rất hận em, hận em vì đã thay thế Đàn Nhi thật sự, mà anh từng chơi rất thân với cô ấy"

Đàn Nhi nắm lấy tay anh "Anh có thể kể cho tôi nghe chuyện của anh và cô ấy khi còn nhỏ không"

Anh cũng nắm lấy tay cô "Lúc đó Đàn Nhi cô ấy chỉ mới có 5 tuổi còn anh thì 10 tuổi. Do anh đang đi chơi trên đường cùng với mẹ anh thì gặp cô ấy đang bị lạc ba mẹ. Anh và mẹ anh tìm lại ba mẹ giúp cô ấy, rồi cô ấy nói với anh là. Nếu anh tìm được ba mẹ giúp cô thì cô ấy sẽ làm vợ anh. Do anh vẫn còn rất nhỏ nên anh không hiểu nhiều chuyện trên đời này cho lắm, nên anh đã đồng ý với cô ấy"

"Vậy là bây giờ anh đã yêu cô ấy sao?" Đàn Nhi ngờ ngạc hỏi anh

Ánh mắt anh lúc này nhìn rất trĩu mến, tạo nên một vẻ ôn nhu mà Đàn Nhi chưa từng thấy ở anh. "Lúc trước anh cứ nghĩ là vậy nhưng bây giờ thì anh đã hiểu ra tất cả. Anh hiểu rằng lý do anh hận em chỉ vì em đã bước vào cuộc đời của anh, ngay đêm tân hôn của chúng ta. Anh hận vì em đã khiến cho anh không thể giữ được lời hứa với cô ấy. Anh hận em đã khiến anh phải hận chính bản thân của anh vì không thể giữ lời hứa mà anh sẽ cưới cô ấy....." Anh thờ dãi "Và sự thật là...."

"Sự thật là như thế nào?" -Đàn Nhi-

Anh ôm lấy cô rồi nói "Sự thật, rằng anh yêu em"

Hết chap 19

Còn tiếp

=> Nếu thấy hay thì thỉnh cầu mọi người cho mình xin vote. Và một số bình luận gợi ý của mọi người phía bên dưới nha.

♥ Yêu mọi người nhiều lắm nhaa ☐☐

-Truyện: **Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma**

-Tác giả: **Hà Tuyết Nhi**

-Edit: **Jeon Jun Na (Nana), ARMY BTS**

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Chỉ có yêu (H nhẹ)

Nhất Phong ôm lấy Đàn Nhi rồi nói "Sự thật, rằng anh đã yêu em" giọng nói của anh rất dịu dàng và ấm áp

Đàn Nhi cố gắng đẩy anh ra nhưng vẫn vô ích vì sức của cô không thể đẩy anh ra được. Nên cô đã từ bỏ ý định đẩy Nhất Phong ra mà nói "Hức... thật nực cười. Anh nghĩ anh nói như vậy thì tôi sẽ tin anh sao. Hà Nhất Phong tôi làm vợ anh được 3 tuần rồi, nhưng có khi nào anh nói lời này thật lòng với tôi không. Hay là anh chỉ có sự hận thù đối với tôi"

Nhất Phong thả Đàn Nhi ra rồi nhìn thẳng vào mắt cô "Anh hứa với em. Đàn Nhi à, từ nay về sau anh chỉ có yêu thôi chứ không có hận"

Đàn Nhi cười chế giễu anh "Nhưng tôi không yêu anh"

Lúc này anh kéo cô lại gần anh hơn, anh lấy đôi môi của mình đặt lên môi của cô "Anh sẽ có cách làm cho em phải yêu anh"

Đàn Nhi cảm thấy anh đang muốn đưa lưỡi của mình vào trong miệng cô, thì cô cố gắng cắn chặt răng lại để anh không thể tiến vào trong miệng của mình được. Nhưng rất tiếc vì anh đã lấy tay của mình bóp miệng của cô, để cho cô há miệng ra

Khi Đàn Nhi đã há miệng ra thì Nhất Phong đã nhân cơ hội đó đưa lưỡi của mình vào trong miệng của cô để tìm chiếc lưỡi ngọt ngào đó. Lần này Đàn Nhi không kháng cự lại anh nữa mà cô cũng đã hòa nhịp theo anh

Lưỡi của hai người cứ cuốn lấy nhau. Nhất phong mút lấy lưỡi của cô. Tay của anh không yên phận mà bắt đầu lần mò cơ thể mềm mại của cô

Khi hai người vẫn đang ân ái với nhau thì bên ngoài đột nhiên có người mở cửa ra. Khiến cho Nhất Phong và Đàn Nhi phải ngừng hành động của mình lại

Nhất Phong quay qua nhìn người đã cản trở họ, người đó không phải ai khác mà chính là Gia Dương bạn thân của anh "Đi vào không biết gõ cửa sao" bây giờ giọng nói của anh không còn là giọng nói dịu dàng của lúc nãy khi nói với Đàn Nhi. Mà lại là giọng nói lạnh lùng, sắc bén khiến cho người ta phải nổi cả da gà

Nhưng Gia Dương không hề sợ Nhất Phong mà còn khiêu khích anh "Nhất Phong à, cậu là đang bị thương đó. Nên cẩn thận một chút đừng có làm mạnh quá mà đụng vào vết thương"

Nhất Phong liếc mắt nhìn Gia Dương "Tôi không cần cậu nhắc"

Gia Dương chột nhìn qua khuôn mặt đang đỏ ửng vì ngại ngùng của Đàn Nhi rồi nói "À mà Đàn Nhi nè. Nhất Phong dù sao cậu ấy cũng vì cứu em mà bị thương nên em nhớ đừng ham muốn nhiều quá mà làm cậu ta phải đụng vào vết thương đó nha. Có làm gì thì làm nhẹ thôi chứ em đừng tham lam quá"

Mặt của cô đã đỏ rồi, khi nghe Gia Dương nói như vậy khiến mặt cô càng đỏ hơn nữa cô nghĩ thầm "*Cái gì mà ham muốn chứ. Sao anh không đi nói bạn thân của anh ham muốn tôi chứ đâu phải tôi ham muốn. Hức*"

Thấy cô như vậy trong lòng Nhất Phong cảm thấy cô thật sự rất đáng yêu, nhưng anh cũng không chịu nổi sự khiêu khích của Gia Dương mà lên tiếng "Biến khỏi đây"

Gia Dương kích động vì Nhất Phong dám đuổi anh "Nè Nhất Phong à, đây là bệnh viện của tôi đó"

Nhất Phong không thèm nhìn Gia Dương một cái mà chỉ nhìn tiểu bảo bối đang ôm chặt mình vì ngại ngừng "Tôi cho cậu 3 giây để biến khỏi đây. Nếu không thì cậu đừng trách"

Gia Dương cũng không nói thêm gì nữa mà đi ra khỏi phòng rồi đóng cửa lại.

Đàn Nhi vì ngại ngừng nên không nói gì, còn Nhất Phong thì lúc nào cũng lạnh lùng và ít nói. Nên hiện tại bên trong phòng là một bầu không khí yên tĩnh đến đáng sợ.

Nhất Phong thấy vậy cũng không thể không mở miệng ra nói nhỏ với cô "Bảo bối à. Em ăn gì chưa"

Đàn Nhi lắc đầu

"Vậy em có muốn ăn gì đó cùng anh không. Anh cũng chưa ăn gì hết" Giọng nói của anh không còn lạnh lùng như lúc nãy nói chuyện với Gia Dương nữa, mà phải nói là giọng nói của anh rất dịu dàng và đầy sự cưng chiều đối với cô

Cô gật đầu rồi trả lời "Được"

Nhất Phong ôm chặt cô hơn rồi hôn lên trán cô "Bảo bối của anh em muốn ăn gì nào?"

Đàn Nhi ngẩn đầu lên nhìn anh "Gì cũng được"

Nhất Phong cười rồi nói "Vậy để anh kêu người mang đồ ăn vào đây, rồi anh với em sẽ cùng ăn"

Đàn Nhi gật đầu rồi suy nghĩ "*Đây là lần đầu tiên mình nhìn thấy Nhất Phong cười. Anh ấy cười nhìn thật dịu dàng và đẹp trai chứ không giống như những ngày thường lúc nào cũng lạnh lùng, chẳng bao giờ thấy trên miệng anh ấy có nụ cười nào dịu dàng như vậy cả*"

Suy nghĩ đến đây thì cô cảm thấy tại sao tim của mình lại đập rất mạnh. Mặt thì đỏ hỏn lên, cảm giác này chưa bao giờ cô có cả. Chẳng lẽ cô bị bệnh rồi sao. Thôi chết Đàn Nhi bị bệnh thật rồi, có lẽ là bệnh rất nghiêm trọng. Chứ nếu không thì tại sao tim cô lại đập nhanh như vậy, mặt thì cảm thấy hơi nóng. Thôi không ổn thật rồi hết bệnh về tim bây giờ lại sốt luôn rồi.

Thấy cô chỉ gật đầu thôi thì anh cũng không thỏa mãn lắm vì anh muốn cô mở miệng ra trả lời với anh. Nhưng cũng đành chịu thôi dù sao cô cũng đâu có thích anh.

Nhất Phong lấy điện thoại rồi bấm một dãy số xong thì đưa lên tai nghe máy. "A Phúc mau đi mua những món ăn bổ dưỡng rồi đem vào bệnh viện cho tôi. Nhớ mua nhiều một chút vì còn có thiếu phu nhân ăn nữa"

"Vâng thưa chủ nhân"

(Nói một chút về cách xưng hô nha: cận vệ hay vệ sĩ của anh đều sẽ gọi anh là chủ nhân hoặc lão đại. Còn người giúp việc trong nhà sẽ gọi anh là thiếu gia. Ở trên công ty hay là đi tiếp khách hàng thì họ đều gọi anh là chủ tịch Hà hoặc tổng tài)

"Đi lấy nước cho anh đi"

"Được" Đàn Nhi đứng lên đi tới cái bàn có nước rồi lấy cho anh một ly nước "Đây anh uống đi"

Nhất Phong cầm lấy ly nước rồi đưa lên miệng uống một ngụm rồi đưa cô ly nước để đặt lại trên bàn

Đàn Nhi tiến lại gần hỏi anh "Tại sao anh lại cứu tôi?"

Hết chương 20

-Còn tiếp-

□□□ **Thỉnh cầu mọi người cho mình xin vote. Và một số bình luận gợi ý của mọi người nha**

=> Chap 21: Lý do cứu cô

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Lý do cứu cô

cô

Đàn Nhi tiến lại gần và hỏi anh: Tại sao anh lại phải cứu tôi?"

Nhất Phong kéo cô ngồi xuống bên cạnh mình "Em muốn hỏi anh cứu em chuyện gì"

"Chuyện tai nạn giao thông tại sao anh cứu tôi, tại sao anh biết tôi ở đó mà tới cứu tôi?"

"Vì anh yêu em" anh hôn một cái vào trán của cô

"Tôi không nói về việc đó. Mà tôi muốn hỏi sự thật tại sao anh cứu tôi" Đàn Nhi tức giận nói

Nhất Phong cũng đã tức giận vì anh chưa từng bị tra hỏi nhiều đến vậy, mà anh đã giải thích rồi vậy mà người đó còn muốn anh giải thích thêm nữa, thật làm anh tức chết mà. Nhưng anh cũng phải giải thích với cô thôi "Chẳng phải anh đã nói với em rồi sao. Anh cũng đã giải thích nhiều lần với em là vì anh yêu em"

Từ nãy tới giờ anh cứ nói là anh yêu cô khiến cô cũng đã bị anh làm cho rung động mất rồi.

Đàn Nhi nói nhẹ nhàng lại "Vậy tại sao anh biết tôi ở đó mà tới cứu tôi?"

Nhất Phong lấy tay vuốt vuốt tóc của cô "Đàn Nhi à. Em có biết khi em sắp bị tai nạn thì em đang ở trước công ty của anh không. Mà còn là ngay lúc anh định trở về nhà lấy vài tài liệu, nên anh đang định bước lên xe. Thì thấy em như vậy anh cũng đã chạy ra cứu em thôi"

"Nhưng chiếc xe vẫn nhanh hơn anh kia mà"

Môi của anh chợt cong lên "Lúc đó nếu em để ý thì có lẽ khoảng cách của chúng ta rất gần nhau đó"

Đàn Nhi lấy tay sờ lên vết thương ngay vai của anh "Nếu anh không cứu tôi thì có lẽ anh sẽ không phải bị thương như vậy"

Nhất Phong dơ tay lên ngắt mũi cô một cái rồi cười nhẹ nhàng "Ngốc quá. Thà là anh bị thương còn đỡ hơn là một cô gái yếu đuối như em bị thương, dù sao thì đây cũng chỉ là vết thương nhỏ thôi nên không sao"

Đàn Nhi lấy tay đang sờ vào vết thương của anh mà đánh một cái "Ai nói với anh là tôi yếu đuối chứ hả"

Tuy lực cô rất nhẹ nhưng do anh đang bị thương mà cô còn đánh vào ngay vết thương của anh nên mắt anh hơi nhử lại tay thì vịn lên vết thương của mình "Đàn Nhi à. Anh vì em mà bị thương vậy mà bây giờ em còn đánh anh nữa"

Đàn Nhi lo lắng nắm lấy tay đang đặt lên vết thương trên vai của anh "Tôi xin lỗi, anh có sao không. Tôi quên mất là anh đang bị thương, thật xin lỗi anh"

Đang nói thì bên ngoài có người mở cửa vào. Nhất Phong nghe thấy tiếng động có người mở cửa phòng và bước vào phòng thì anh nhìn lên người đã mở cửa "Tur Ngón, cậu và Gia Dương có phải là do chơi thân với nhau quá nên mới có cái tính giống nhau hay không"

Tur Ngón cười với anh "Nhất Phong à tôi đã làm gì đâu nào. Tôi với Gia Dương khác nhau đó, tuy tôi và cậu ta hay chơi chung với nhau nhưng tôi vẫn thân nhất với cậu kia mà"

"Cậu có cần tôi nói cho cậu biết là giữa Gia Dương và cậu giống nhau ở điểm nào không?"

Tur Ngón bước tới cái ghế sofa đặt trong phòng và ngồi xuống "Được cậu nói đi" vừa nói anh vừa rót ra một ly nước

"Được, tôi nói cho cậu biết". Vừa nói anh vừa liếc mắt nhìn Tur Ngón. Chỉ là liếc mắt thôi nha chứ anh vẫn nhìn chăm chú về Đàn Nhi hơn "Cậu và Gia Dương giống nhau ở điểm: Đi vào không biết gõ cửa, ăn nói đều khiến cho người ta phải tức giận, ăn chơi xa hoa, nói chuyện chẳng biết suy nghĩ. Ăn mặc đồ như dân chơi không hề nghiêm túc, đầu không có não. Hai cậu rất giống nhau"

Nghe được những lời Nhất Phong nói khiến mắt anh thành chữ A miệng chữ O "Nè, cậu nói hơi quá rồi đó. Trong bốn người chúng ta tôi chơi thân nhất là cậu mà cậu lại nở lòng nào chỉ trích tôi đến như vậy"

(Bốn người bọn họ gồm: Hà Nhất Phong, Lâm Tur Ngón, Hồ Gia Thành, Lưu Gia Dương) Tại thành phố S này chả có ai dám động vào bốn người họ cả. Người mà cả thành phố S này sợ nhất vẫn là Hà Nhất Phong, vì địa vị và thân thế của anh chẳng ai sánh bằng cả, không ai dám động vào anh. Nhất Phong không chỉ là một tổng tài bình thường của công ty Hà Thị thôi đâu. Mà anh còn là hắc bang của băng đảng xã hội đen có tiếng nhất trong giới giang hồ chính là HL. Trong giới giang hồ ai từng nghe qua cái tên HL cũng đều phải khiếp sợ *(Chuyển qua chủ đề chính nhà, tự nhiên mik lại có hứng kể chuyện này nh)*

Nhất Phong nhìn Gia Dương "Bạn thân thì sao nào. Tôi chỉ nói những gì mình nghĩ thôi, và đều tôi nghĩ về cậu là đúng hết chẳng sai gì cả"

Tur Ngón cũng phải cầm nín không dám nói lời nào nữa

Bên ngoài có một cô gái xinh đẹp bước vào "Mọi người bị làm sao vậy? Sao trong phòng lại ngột ngạt quá vậy hả" người đó không phải ai khác mà chính là Thanh Thanh bạn gái của Tur Ngón cũng chính là em gái cùng của Nhất Phong

(Hình như cái này mik kể rồi thì phải. Mà thôi kệ đi, nhắc lại để mọi người đừng quên Hà Thanh Thanh là được)

Thanh Thanh bước tới ngồi cùng với Tư Ngôn "Ngôn Ngôn của em à. Anh lại đắc tội gì với anh hai của em sao?"

Tư Ngôn nắm lấy tay của Thanh Thanh "Bà xã à, anh không có động gì vào anh trai của em cả. Mà là tự cậu ta kiếm chuyện trước"

Tư Ngôn nói xong thì quay qua Nhất Phong nhìn thấy ánh mắt phẫn nộ của Nhất Phong khiến cho anh cảm thấy sợ hãi muốn thu lại lời mà mình vừa nói ra. Nhất Phong lên tiếng "Tôi chưa đồng ý gả em gái của tôi cho cậu, thì cậu có quyền gì gọi con bé là bà xã"

"Thôi mà, anh hai à. Anh đừng làm khó Ngôn Ngôn của em nữa mà" Giọng nói ngọt ngào của Thanh Thanh khiến cho biết bao nhiêu người phải mê mẩn bởi giọng nói đáng yêu đó

"Thanh Thanh à" Đàn Nhi chợt lên tiếng

Thanh Thanh nhìn Đàn Nhi "Có chuyện gì sao?"

"Tại sao mình chơi thân với cậu như vậy nhưng cậu vẫn không cho mình biết là cậu có bạn trai vậy hả" Đàn Nhi nhìn Thanh Thanh với ánh mắt hờn dỗi

Thanh Thanh cười như không muốn cười "À, Đàn Nhi của mình à. Bảo bối à, do mình sợ cậu sẽ không chấp nhận là mình đã có bạn trai nên mình không nói cho cậu biết"

Đàn Nhi híp mắt lại "Hà Thanh Thanh, nếu mình biết trước cậu đã có bạn trai thì mình mừng còn không kịp thì lấy gì không chấp nhận được hả"

"Đàn Nhi à, mình xin lỗi mà"

Cả hai giọng nói ngọt ngào vang lên khắp phòng bệnh, khiến cho người bệnh nghe mấy giọng này cũng sắp khỏi bệnh mất tiêu rồi.

"Hức" Đàn Nhi bỏ đi Thanh Thanh

Bên ngoài có người gõ cửa "Thưa chủ nhân. Thức ăn thuộc hạ đã mang đến"

"Được, mang vào đi"

Đồ ăn được mang vào và đặt lên bàn. Tư Ngôn bỗng lên tiếng "Thanh Thanh yêu dấu của anh. Hay là chúng ta đi ăn đi. Không nên làm phiền vợ chồng người ta đang hạnh phúc" nói xong anh nhanh chóng kéo Thanh Thanh ra ngoài. A Phúc mang đồ ăn vào xong thì cũng đi ra ngoài

Bên trong phòng chỉ còn mùi thơm của thức ăn khiến cho bụng của Đàn Nhi đã đói rồi bây giờ còn đói hơn.

Nhất Phong gấp đồ ăn cho cô. Hai người họ cùng nhau ăn trưa ôi thật hạnh phúc

Hết chương 21

-Còn tiếp-

☐☐☐ **Thỉnh cầu mọi người cho mình xin vote. Và một số bình luận gợi ý của mọi người nha**

=> Chap 22: Quyết đấu P1

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Quyết đấu P1

Đàn Nhi đang ngồi chơi game trong điện thoại. Còn Nhất Phong thì đã ngủ

Chơi game xong thì cô nhìn lên cái đồng hồ đang treo trên tường và nói "Chưa gì hết mà đã 5h rồi sao"

Đàn Nhi đứng lên lấy túi xách đeo vào rồi thì liền đi ra ngoài. Đứng trước cửa phòng là A Phúc và A Hào đang canh giữ phòng, cô bước ra nói với họ "Nếu Nhất Phong mà có tính dậy hỏi tôi đâu thì hai người nói với anh ấy là tôi có việc bận cần phải ra ngoài, sẵn tiện tôi sẽ về nhà luôn, nên có lẽ tới sáng mai tôi mới vào thăm anh ấy được"

A Phúc và A Hào cuối đầu xuống cùng nhau đồng thanh trả lời "Vâng, thưa phu nhân"

Tại một quán nước. Đàn Nhi đang đi tìm số bàn mà Đường Thầm Vy đã nhắn tin nói cho cô biết.

Đàn Nhi đã thấy số 04 rồi đó là số mà Thầm Vy nói với cô. Đàn Nhi ngồi vào "Chào cô Đường Thầm Vy. Không biết cô còn nhớ tôi không"

Thầm Vy đang ngồi uống nước thì thấy cô tới, Thầm Vy bỏ ly nước xuống rồi nói "Cô là ai?"

Mới Đàn Nhi hơi cong lên "Cô thật sự không nhớ tôi sao"

"Tôi không nhớ cô"

Có một phục vụ đi tới hỏi "Tiểu thư, xin hỏi cô muốn uống gì?"

Đàn Nhi ngược mặt lên nhìn cô phục vụ và trả lời "Lấy cho tôi một ly nước cam"

"Vâng" Nói xong phục vụ liền đi vào trong để chuẩn bị nước cho cô

Đàn Nhi xoay mặt qua nhìn Thầm Vy "Được. Nếu cô đã không nhớ tôi thì tôi sẽ nói cho cô biết tôi là ai"

Đàn Nhi thờ dãi nói tiếp "Cô có còn nhớ 2 năm trước trong lần đi cắm trại với lớp cô đã xô một cô gái xuống vực thẳm. Khi đi tập bơi ở trường cô từng nhận đầu cô gái đó xuống nước. Cô chuyên đi cướp bạn trai của cô ấy nhưng lại không bao giờ thành công. Cô có còn nhớ không"

Thầm Vy hơi hoảng hốt vì lời nói của cô, nhưng chưa bao lâu thì Thầm Vy liền bật cười "À thì ra cô chính là cái con ngu ngốc, Trương Đàn Nhi bị gia đình bỏ rơi à. Xem ra dung mạo cũng thay đổi nhiều đấy. Mà hôm nay tôi không rảnh để chơi với cô, tôi có hẹn rồi"

Phục vụ đã mang ly nước ra. Đàn Nhi cầm lấy ly nước rồi uống, uống xong cô nói "Đường Thầm Vy, tôi chính là người cô muốn hẹn đây. Tôi là vợ của Nhất Phong"

Thầm Vy vẻ mặt gian xảo nói, nghe Đàn Nhi nói như vậy thì Thầm Vy cũng chẳng còn ra vẻ lịch sự nữa mà nói chuyện một cách thô tục "Hức, đúng là tiện nhân. Mày hết dụ dỗ Gia Thành rồi, bây giờ còn muốn dụ dỗ cả Nhất Phong của tao sao. Đúng là không biết xấu hổ, loại người như mày hình như cứ thích bám vào những thằng đàn ông giàu có đúng không"

Đàn Nhi nhìn thẳng vào mặt của Thầm Vy "Không biết ai tiện nhân hơn ai. Cướp chồng người khác mà còn la làng, không biết xấu hổ mà còn nói người khác"

Thầm Vy tức giận "Mày nói ai tiện nhân không biết xấu hổ hả. Cái thứ đàn bà cứ thích dựa dẫm vào đàn ông nhưng họ không yêu mày thì mày không xứng đáng để nói chuyện với tao đâu. Huống hồ Gia Thành cũng bỏ rơi mày suốt 2 năm trời có lẽ do anh ấy chán mày đấy. Còn Nhất Phong anh ấy chỉ yêu mình tao thôi. Mày sẽ không bao giờ có được tình yêu của Nhất Phong đâu nên tao khuyên mày hãy sớm ly hôn đi, vì tao mới chính là thiếu phụ nhân của nhà họ Hà"

"Nếu vậy thì để xem tôi với cô ai mới xứng đáng để có được tình yêu của Nhất Phong" Nói xong Đàn Nhi đi ra ngoài để một mình Thầm Vy vẫn còn ngồi ngây người ở đó

Trên xe về nhà Đàn Nhi không ngừng suy nghĩ "*Thì ra Thầm Vy cô ta yêu Nhất Phong. Tuy mình không yêu anh ấy nhưng để xem ai sẽ có được Nhất Phong. Đường Thầm Vy hay là mình?. Thầm Vy tôi sẽ khiến cho cô sống không được chết cũng không xong. Nhà họ Trương ba, mẹ, chị gái, hức tôi cũng sẽ không để yên cho các người đâu. Các người khiến cho tôi khổ sở thì tôi cũng có thể khiến cho các người khổ sở như tôi lúc trước. Hà Nhất Phong em sẽ thử yêu anh để anh giúp em trả thù bọn họ*"

Hết chap 22

-Còn tiếp-

=> Chap 23: Nhất Phong trở về (H+)

Chap sau có thị nhá

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Nhất Phong trở về (H+)

Một tuần sau tại nhà họ Hà

Đàn Nhi từ trên lầu chạy xuống phòng khách, cô nhìn thấy một người đàn ông đang ngồi trên ghế sofa ở trong phòng khách, cô bước tới gần anh hơn "Sao anh lại về rồi". Người đàn ông này không phải ai khác mà chính là Hà Nhất Phong lão đại đây >-<

Nhất Phong đang đọc báo thì nghe cô nói vậy liền ngẩng đầu lên nhìn cô "Sao hả. Đây là nhà của anh, mà em lại không cho anh về sao?"

Đàn Nhi lắc đầu "Không phải, không phải đâu. Ý em muốn nói là tại sao anh không ở lại bệnh viện để tiếp tục điều trị vết thương mà lại trở về?"

Anh đứng lên tiến lại gần cô hơn, anh lấy tay vuốt vuốt tóc của cô "Chỉ là bị thương ở ngay vai thôi. Chứ không có gì quan trọng, nên anh muốn về sớm hơn chứ không muốn ở lại cái bệnh viện đó, bác sĩ gì đâu mà tôi ngày cứ thích kiếm chuyện và nói nhiều. Anh nghĩ nếu anh còn ở đó nữa thì chắc anh không khỏi bệnh được đâu. Nên anh muốn về nhà gặp bảo bối thì chắc chắn anh sẽ hết bệnh nhanh thôi"

"Này, cậu nói ai nhiều chuyện hả. Ai thích kiếm chuyện với cậu chứ, sao cậu không xem lại ai kiếm chuyện với ai trước" Lưu Gia Dương đột nhiên từ trong phòng đọc sách bước ra

Lâm Tư Ngôn và Thanh Thanh từ nhà bếp bước ra. Tư Ngôn lên tiếng "Một ngày hai cậu không cãi nhau thì không được sao"

"Cậu im đi" Gia Dương và Nhất Phong cùng nhau quay qua Tư Ngôn mà đồng thanh lên tiếng.

"Thôi mà. Sao hai anh cứ thích ăn hiếp Ngôn Ngôn của em hoài vậy" Thanh Thanh lên tiếng.

Nhất Phong khoanh tay lại "Tôi không có thời gian để nói chuyện với các cậu đâu" Nhất Phong ôm eo của Đàn Nhi "Chúng ta lên phòng thôi. Ở dưới đây ồn ào lắm"

"Được" về mặt ngốc nghếch hiện tại không hiểu gì của Đàn Nhi thật sự rất đáng yêu.

(.....)

Tại phòng ngủ của anh và cô. Nhất Phong bỗng lên tiếng "Bảo bối à. Anh đã nhịn đói suốt mấy ngày nay rồi. Anh thật sự rất đói đó"

Môi của cô hơi chu lên rồi nói "Chẳng lẽ những người giúp việc của anh không chăm sóc anh tốt hay sao, mà lại để cho anh nhịn đói vậy. Nhịn đói kiểu đó coi chừng bị đau bao tử á"

Nói xong hết câu ánh mắt trong sáng, thuần khiết của cô ngược lên nhìn anh. Khiến tim anh đập rất nhanh và anh thầm suy nghĩ "*Tiểu bảo bối này xem ra vẫn chưa hiểu ý mình. Biết bao nhiêu người phụ nữ muốn cho mình ăn mà làm hết mọi cách, nhưng chỉ có duy nhất tiểu bạch thỏ không biết ý của mình là như thế nào. Bạch thỏ em thật thú vị, khiến anh càng muốn ăn em hơn*"

"Bảo bối à hình như em không hiểu ý anh thì phải?"

"Ý anh là sao, nếu anh đói thì để em xuống bếp kêu người chuẩn bị đồ ăn cho anh nha" Đàn Nhi ngốc nghếch nhìn anh

"Anh muốn ăn em cơ" Môi anh hơi nhếch lên

Đàn Nhi lấy cái gối đang nằm sau lưng cô mà ôm chặt "Nè, em là con người đó, anh không thể tùy tiện ăn được đâu nha. Cho dù có đói thì anh cũng không được ăn thịt người đâu á"

Nhất Phong nghe thấy cô nói vậy thì thờ dài một cái rồi lắc đầu. Hazz cô ấy vẫn không hiểu ý của mình. Đàn Nhi ơi là Đàn Nhi em có cần phải ngây thơ đến mức đó không chứ.

Nhất Phong gỡ cái gối mà Đàn Nhi đang ôm chặt ra. Rồi để cô nằm xuống dưới chiếc giường rộng lớn êm ái thoải mái. Còn thân thể của anh thì để lên người cô. Đàn Nhi ngại ngùng khiến mặt đỏ lên hết nói "Nè, anh muốn làm gì vậy hả?"

Anh không thèm trả lời cô một cái mà xé toàn bộ quần áo trên người cô ra, bây giờ trên thân thể của cô chỉ còn hai mảnh vải nhỏ nhắn mà trắng để che đi phần trên và phần dưới huyền bí của cô.

Nhất Phong cúi xuống đặt môi của mình lên đôi môi mọng của cô. Đàn Nhi giật mình vì hành động của anh mà la lên một cái. Cô làm như vậy khiến anh thuận lợi đưa lưỡi của mình vào trong miệng của cô.

Lưỡi của anh nghịch ngợm trên đầu chiếc lưỡi ngọt ngào đó của cô. Tay anh không yên phận mà luồn ra phía sau lưng cời khóa chiếc áo ngực của cô ra, anh lưu loát kéo áo ngực của cô xuống.

Đàn Nhi khó chịu mà đánh vào người anh, để cho anh buông cô ra. Nhưng rất tiếc vì sức của cô quá nhỏ, cô làm vậy chỉ khiến cho anh cảm thấy hưng phấn làm tình với cô hơn mà thôi.

Hết chap 23

-Còn tiếp-

=> Chap 24: Sủng lên tận trời (H+)

Chap sau thật nặng nha

Có ai hóng không nè. Chap sau thật sự H rất nặng nha m.n, vì mình đã viết xong chap sau rồi nên mình biết nha. Vote và cmt để mình có động lực viết tiếp nè

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Sủng lên tận trời (H+)

(Do mình sợ các bạn sẽ bị mất hứng nên mình đăng 2 chap trong một ngày luôn nha)

Chap 24: Sủng lên tận trời (H+)

Nhất Phong từ từ kéo chiếc quần lót của cô ra, rồi dùng 2 ngón tay của mình sờ sờ vào nơi đã ướt từ khi nào của cô. Mỗi anh khẽ nhếch lên "Tiểu quý à, em thật dâm đảng. Chỉ mới sờ có một chút mà em đã ướt như thế này rồi"

Mặt Đan Nhi đã đỏ rồi vậy mà bây giờ còn đỏ hơn, đỏ đến nỗi khuôn mặt cô cứ giống như quả cà chua vậy "Anh bắt nạt em". Đan Nhi hít hít mấy cái giả bộ khóc lóc với anh.

Nhất Phong thấy vậy liền lấy tay xoa xoa khuôn mặt đang mếu máo khóc vì bị anh bắt nạt. Anh dỗ dành lấy cô để cho cô nín khóc "Bảo bối ngoan của anh à. Đừng khóc nữa, tối nay, à không cả cuộc đời này anh sẽ sủng em lên tới tận trời cao luôn"

Giọng nói ngọt ngào của anh khiến cho cô rung động. Khiến tim cô đập rất nhanh cơ thể thì đột nhiên nóng lên. Ánh mắt cô nhìn anh cũng thay đổi hẳn, cô không còn nhìn anh bằng ánh mắt tức giận nữa. Mà lại nhìn anh bằng ánh mắt triu mến và tràn đầy rung động vì lời nói ngọt ngào đó của anh.

Trong khi trong lòng cô đang suy nghĩ thì anh cúi xuống mút lấy nhũ hoa đang căng mọng trên ngực của cô. Theo tự nhiên cô sẽ uốn éo cơ thể của mình lại. Một bên ngực của cô bị anh liếm láp, một bên ngực còn lại thì bị tay anh xoa nắn. Bên dưới thì cũng bị 2 ngón tay của anh đâm vào lỗ huyệt của cô. Khiến cô không ngừng rên lên. "Um.....a....a....uh....."

Không hiểu sao cô không còn cựa quậy nữa mà bây giờ lại rất chịu phối hợp việc tình dục với anh. Hai tay cô quàng ra sau cổ của anh. Khiến cho anh phần khích hơn vì cô đã chịu phối hợp với anh. Nên anh đã cắn lấy một bên nhũ hoa đang nở rộ trên ngực của cô.

"Um....a.....aa.....uh....hazz.....azzz....ô....." tiếng rên của cô khiến cho vật gì đó bên trong chiếc quần của anh muốn nhảy ra ngoài để đâm vào âm hộ đang ướt át của cô.

Nhưng anh vẫn cố gắng nhịn để hỏi cô "Nói anh nghe xem, bảo bối của anh muốn anh làm gì nào"

Đột nhiên anh dừng hành động của mình lại khiến cho cô có chút hụt hẫng, rõ ràng là anh đang cố tình. Trong lúc cô đang ái ngại chuyện tình dục vậy mà anh lại dừng hành động liếm láp trên cơ thể của cô, còn hai ngón tay đang nghịch ngợm trong lỗ huyệt của cô dừng lại khiến cho cô thật sự muốn giết anh cho rồi. Cô ngại ngùng trả lời "Em muốn....., em.... em muốn...."

Anh lấy tay sờ sờ nhũ hoa bên dưới âm hộ của cô "Em muốn gì nào" Anh thật sự không chịu nổi sự áp a áp úng của cô nữa rồi. Vật to cứng kia của anh thật sự muốn thoát ra kia mà. Nhưng anh vẫn phải cố gắng chịu đựng đến khi nào cô chịu nói ra là cô muốn anh lấy cây gậy thịt cứng cáp của anh đâm vào tiểu huyệt của cô thì anh mới chịu. Tuy anh đang bị thương nhưng anh thật sự rất muốn cô nha.

Đan Nhi chịu hết nổi nữa rồi "Em muốn anh đâm vào bên trong em"

Môi anh cong lên "Bảo bối à. Có phải bây giờ anh nên gọi em là tiểu dâm đảng không nhỉ?"

Bây giờ anh không chán chừ nữa mà cỡi bộ đồ trên người của mình ra. Cây gậy thịt căng cứng của anh thật sự rất to. To đến mức Đan Nhi nhìn thấy nó liền phải khiếp sợ, nhưng biết làm sao bây giờ, vì cô đã bị chìm trong ái mị của sự tình dục rồi nên đành phải chịu thôi.

Anh nằm xuống chiếc giường rộng lớn. Tay anh vừa cầm lấy thăng nhỏ của mình vừa vẩy vẩy nó "Chăm sóc thăng nhỏ của anh trước đi. Rồi anh sẽ chiều theo ý của em"

Đan Nhi cúi mặt xuống "Nhưng mà. Em không biết cách chăm sóc nó"

"Anh sẽ dạy em" anh nói xong liền kéo người cô lại gần anh hơn "Chạm tay vào nó"

Anh thấy cô vì ngại nên không dám chạm vào. Anh cầm lấy tay của cô đặt lên thăng nhỏ của mình mà vuốt vuốt nó. Đan Nhi trầm suy nghĩ "Nóng quá đi mất"

"Mút nó đi" anh kéo mặt của cô xuống dưới cằm nhỏ của anh. Bây giờ cô mới nhìn kỹ nó hơn. Gân xanh đã hiện lên rồi, bao quy đầu chưa gì hết đã đỏ cả lên, thật sự rất đỏ.

Cô dùng miệng của mình mút lấy cây gây thịt căng cứng kia của anh. Năm phút sau vì động tác của cô quá chậm nên anh đã không chịu được nữa mà kéo cô ra khỏi cằm nhỏ của mình. Cằm nhỏ của anh đã bị dính đầy nước miếng của cô rồi

Anh đè cô nằm xuống dưới thân của mình. Anh lấy cằm nhỏ cứng cáp kia đâm vào bên trong lỗ huyệt của cô khiến cho cô khẽ rên lên "Aaaa.um.um.... nó nóng quá đi mất"

Anh ra sức khởi động bên trong lỗ huyệt của cô. Khiến mặt ngọt không ngừng chảy ra. Anh sẽ khiến cho cô lên đỉnh của đỉnh. Anh ra vào bên trong cô, anh nhẹ nhàng lên đến mạnh, rồi đến cực mạnh khiến cho cô không ngừng thở gấp vì anh

Khi anh cảm thấy cô sắp lên đỉnh rồi thì anh cũng muốn ra theo cô nên ra vào bên trong lỗ huyệt của cô rất mạnh khiến cho cây gây thịt của anh động đến tận nơi sâu nhất tử cung của cô.

"Aaaaa.....um.....um....uh" cô thật sự đã lên đỉnh rồi.

Cô đã lên đỉnh nhưng trong khi anh còn chưa ra, tay anh đánh vào hông cô "Em thật hư, anh chưa ra mà ai cho em ra trước anh hả"

Anh ra vào rất mãnh liệt. Cuối cùng bây giờ anh cũng chịu ra. Nhưng anh rất nham hiểm nha. Anh đâm vào tới tận tử cung của cô để xả tinh trùng vào bên trong lỗ huyệt của cô. Anh vẫn chưa xả ra hết thì đã liền rút ra khỏi lỗ huyệt của cô. Mà đũa cái dương vật to lớn vẫn còn đang muốn xả ra tinh trùng đó nhét vào miệng của cô

Khi đã đưa cái dương vật to lớn đó vào miệng của cô xong thì anh lại tiếp tục xả tinh trùng vào miệng của cô.

Mùi vị tanh tanh của nó khiến cho cô muốn ói ra nhưng không được vì anh ép cô phải nuốt tinh trùng của anh vào.

Vì anh đang bị thương nên không thể làm nhiều lần được. Vì vậy anh đành phải vương tha cho cô. Sau một đêm dài mệt mỏi hai người đều cùng ôm nhau mà ngủ

(Xin lỗi mọi người nha. Do lần đầu mình viết cảnh H nặng nên có gì không hợp lý thì cho mình xin lỗi nha)

Hết chap 24

-Còn tiếp-

=> Chap 25: Thật sự rung động P1

Vote và cmt để mình có động lực viết tiếp nha.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Thật sự rung động P1

Trong một căn phòng rộng lớn, hiện tại có một cặp vợ chồng không mặt quần áo đang nằm ôm nhau ngủ trên chiếc giường màu trắng, còn mền gối thì mang một màu xanh lam ngọc ngà.

Ánh sáng chiếu từ cửa sổ vào trong phòng. Ánh sáng khiến cho Đàn Nhi thức dậy. Mắt cô từ từ mở ra, cô ngước mặt lên thì nhìn thấy Nhất Phong đang ngủ, cô thầm suy nghĩ "Khi Nhất Phong ngủ thật dịu dàng, chứ không giống như khuôn mặt lạnh lùng yêu nghiệt thường ngày. Giờ mình mới để ý Nhất Phong có một khuôn mặt không thể chê vào đâu, khuôn mặt anh ấy cứ giống như được tạo ra từ máy tính, nhưng đây rõ ràng là người thật"

Tìm cô đập nhanh hơn, mặt thì đỏ lên "Mình bị làm sao vậy nè, sao mình lại khen anh ta đẹp trai chứ. Chẳng lẽ mình thật sự rung động với anh ta rồi sao?" Cô dùng tay vỗ vỗ lên mặt mình "Không thể nào, không bao giờ. Trương Đàn Nhi à mày phải tỉnh táo lên, mày nhất định không được suy nghĩ bậy bạ"

"Sao vậy hả?" Giọng nói của anh bỗng vang lên tai cô. Cô quay sang nhìn Nhất Phong, anh vẫn chưa mở mắt vậy mà biết cô đang làm gì à.

Mặt cô bỗng đỏ lên "Anh thật đáng ghét"

Môi anh hơi cong lên "Sao anh lại đáng ghét, anh đang sùng em kia mà"

Môi Đan Nhi hơi chu ra "Rõ ràng là anh đã thức rồi, vậy mà còn giả vờ ngủ"

Anh ôm chặt cô hơn "Vì anh muốn ôm em thêm một chút nữa, anh thật sự không nỡ bỏ em ra"

Đan Nhi cười rất tươi rồi cũng ôm lấy anh "Nhưng mà,.... Đan Nhi đói bụng, Đan Nhi muốn ăn"

"Được" anh thả lỏng cô ra "Vậy chúng ta đi tắm rửa, thay đồ, sau đó xuống ăn sáng"

"Vâng"

~~~~~ tua nhanh ~~~~~

Tại nhà bếp, hiện tại có 2 nam 2 nữ đang ngồi ăn sáng. Món ăn gồm nào là bánh gạo cay phô mai trộn với mì, bò bít tết, tôm chiên giòn, gà hầm nhân sâm (*Ồi mì thêm*)

Nhất Phong bỗng lên tiếng "Đan Nhi à. Em có muốn đi học lại không?"

Đan Nhi đang tập trung ăn những món ngon này thì nghe thấy anh hỏi cô là có muốn đi học lại không khiến cho cô có phần vui và phần buồn "Thật sao. Em thật sự có thể đi học"

"Phải" Nhất Phong lấy ly nước đang được đặt trên bàn ăn bung lên miệng uống một ngụm rồi một ngụm nữa, uống xong anh đặt lại lên bàn.

"Hay là Đan Nhi à, cậu học cùng trường cùng lớp với mình nha. Dù sao đây cũng là năm nhất nên mình nghĩ anh mình có thể sắp xếp cho cậu học cùng mình" Thanh Thanh nói

Đan Nhi suy nghĩ "Mình thật sự được đi học đại học sao. Đó chẳng phải là ước mơ của mình sao. Mình nhất định phải học, mình phải cố gắng thi xong 3 năm đại học sau đó sẽ đi nước ngoài học thêm 2 năm nữa rồi về đây thực hiện ước mơ làm tác giả sáng tác tiểu thuyết hay sao. Mình nhất định phải thực hiện ước mơ của mình mới được"

Đan Nhi quay qua nhìn Thanh Thanh "Được" cô cười rất tươi khiến cho Nhất Phong nhìn thấy cũng không khỏi cười theo cô

Tư Ngôn đang ngồi ăn thì thấy Nhất Phong cậu bạn thân suốt 15 năm của mình cười khiến cho anh không khỏi ngạc nhiên và có phần sợ hãi "Phong à, cậu đang cười đó sao. Ồi không lẽ mắt mình có vấn đề sao" Anh lắc lắc đầu hoàn hốt tự nhắc nhở bản thân mình "Đúng rồi, đúng rồi, đúng là mắt mình có vấn đề. Phong không thể nào cười một cách ngọt ngào như vậy được"

Nhất Phong nghe thấy Tư Ngôn nói mình đang cười thì anh cũng không còn cười nữa mà kéo ghế ra đứng lên "Nếu em đã muốn đi học thì anh sẽ sắp xếp cho em học đại học cùng Thanh Thanh. Tuần sau em có thể bắt đầu đi học lại" Nói xong anh đi ra khỏi phòng bếp và tiến thẳng lên phòng làm việc của mình

"Vâng" Đan Nhi tiếp tục ăn bữa sáng ngon lành ngập tràn hạnh phúc của mình.

Hết chap 25

-Còn tiếp-

=> Chap 26: Thật sự rung động P2

□□□*Thỉnh cầu mọi người cho mình xin vote để mình có động lực viết tiếp nha*□

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Thật sự rung động P2

Sau khi ăn sáng xong

Đan Nhi cùng Thanh Thanh ngồi xem TV ngoài phòng khách. Bỗng Nhất Phong từ trên lầu đi xuống bước đến chỗ Đan Nhi nói "Bảo bối ngoan, em ở nhà chơi với Thanh Thanh nha"

Cô nắm lấy tay của anh hỏi "Anh đi đâu vậy?"

"Anh có việc phải đến công ty gấp. Đan Nhi ở nhà ngoan đi" Nhất Phong lấy tay nựng nựng mặt của Đan Nhi

Đàn Nhi cười tươi với anh "Được, Đàn Nhi sẽ ngoan mà"

Nhất Phong và Tư Ngôn đã đi đến công ty còn hai cô gái xinh đẹp đáng yêu Đàn Nhi và Thanh Thanh đang ngồi xem phim, ăn bánh trong phòng khách.

Thanh Thanh lên tiếng "Đàn Nhi à"

"Hửm"

"Hay là chút nữa chúng ta đi lên công ty của anh trai mình chơi không?" Thanh Thanh hỏi

"Mình có thể đến công ty của Nhất Phong chơi sao" Đàn Nhi vẽ mặt ngốc nghếch hỏi Thanh Thanh.

"Đương nhiên rồi, dù sao cậu cũng là vợ và cũng là Hà thiếu phu nhân của anh hai mình mà, cho nên cho dù cậu có đi đâu thì người ta đều sẽ tôn trọng cậu. Vì công ty Hà Thị là công ty lớn nhất ở thành phố S này rồi, ngay cả tổng thống của nước mà còn phải tôn trọng anh trai của mình đấy chứ" - Thanh Thanh nói-

"Công ty Hà Thị thật sự lớn vậy sao" Đàn Nhi hỏi Thanh Thanh, vừa hỏi vừa lấy một miếng dưa lưới bỏ vào miệng ăn

Thanh Thanh la lớn "Đương nhiên rồi"

"Vậy bây giờ chúng ta có thể đi luôn không"

"Được chứ"

----- "tua nhanh" -----

Tại công ty Hà Thị. Thanh Thanh và Đàn Nhi bước vào công ty khiến biết bao nhiêu con người đang bận việc đều chú ý về phía của hai cô nàng xinh đẹp này

Mắt của Đàn Nhi có tia sáng lóe "Nơi đây thật lớn đó nha"

"Rồi sao nữa. Nơi đây chỉ có lớn thôi sao, cậu mau phát biểu ý nghĩ của cậu về công ty của anh hai mình đi" Thanh Thanh đặt tay của cô lên vai Đàn Nhi

Đàn Nhi cười thật tươi rồi từng bước từng bước đi "Nơi đây không chỉ có đẹp, mà còn rất sang trọng. Xung quanh thì biết bao nhiêu người đang bận biểu công việc, không gian thì yên tĩnh" nói xong cô xoay lại nhìn Thanh Thanh "và còn có một điều rất đặc biệt nha"

Thanh Thanh hớn hờ hỏi Đàn Nhi "Là điều gì mà lại đặc biệt đến vậy"

Đàn Nhi chấp hai tay của mình lại với nhau rồi nhắm mắt cười thật tươi khiến cho biết bao nhiêu người đàn ông không khỏi hướng mắt nhìn cô, vẻ đáng yêu đó, xinh đẹp đó, còn có một nụ cười giúp cho người khác phải chết mê chết mệt vì nụ cười đó, đôi mắt thì to tròn có đôi lông mi dài và cong vút, làm cho những người con gái xung quanh đều phải ganh tị vì vẻ đẹp của cô

Đàn Nhi mở miệng nói "Đó chính là ở đây á..... còn có rất nhiều trai đẹp đó nha"

Thanh Thanh thờ dãi "hazzz..... bà cô của tui ơi, bà đã có chồng rồi vậy mà còn mê trai. Anh mình mà biết được là cậu chết chắc đó"

Đàn Nhi lấy tay của mình đánh nhẹ lên tay của Thanh Thanh "Mình chỉ nói chơi thôi mà"

Thanh Thanh cười lớn vì vẻ đáng yêu đó của cô bạn thân "À, Đàn Nhi à cậu đi lên phòng làm việc của anh trai mình trước nha, mình phải đi vệ sinh một chút"

"Nhưng Nhất Phong làm việc ở phòng nào vậy" Đàn Nhi hơi chau môi ra

Thanh Thanh chỉ tay về phía thang máy "Bây giờ cậu đi vào thang máy bấm số lên tầng 59. Thì cậu sẽ thấy còn có một cái cầu thang màu trắng nằm ở ngay giữa. Sau đó cậu bước lên cầu thang rồi cậu thấy có một bảng chữ được treo lên là *Chủ tịch* thì đó là phòng của anh trai mình nha".

"Được"

----- "Tua nhanh" -----

Đàn Nhi nhớ kỹ lời của Thanh Thanh nói và đã đi lên tới phòng có treo cái bảng *Chủ tịch* cô thầm suy nghĩ "*Không ngờ khi lên tới phòng này khiến cho mình cảm thấy nơi đây còn yên tĩnh hơn tầng dưới. Không sang trọng nhưng nó tạo ra một không gian thoải mái hơn cho người làm việc sau một thời gian mệt mỏi. Tuy chưa bước vào phòng nhưng đã nhìn bên ngoài phòng thôi cũng làm cho mình có cảm giác rất ấm áp, sự thuần khiết xinh đẹp của hoa hồng trắng được trưng bày trên một cái bàn tiếp khách ở ngoài phòng*"

Đàn Nhi đang suy nghĩ thì nghe thấy tiếng bước chân của giày cao gót và giọng nói lạnh lẽo của một người phụ nữ vang lên "Cô là ai, mà lại dám đi lên phòng của chủ tịch hả"

Đàn Nhi xoay người qua nở một nụ cười với người phụ nữ kia "À..... tôi tới tìm Nhất Phong"

Đột nhiên cô gái kia dơ tay lên đánh vào mặt của Đàn Nhi "Gan cô cũng to lắm, có phải cô đã ăn gan trời rồi không mà lại dám gọi thẳng tên của chủ tịch vậy hả"

Đàn Nhi lấy tay ôm một bên mặt đã bị xưng đỏ. Thì giọng nói của một người đàn ông vang lên "Có chuyện gì?"

Giọng nói đó từ bên trong phòng *Chủ tịch* phát ra khiến cho cô gái kia phải tôn trọng trả lời "Thưa chủ tịch. Có một cô gái, gan cô ta lớn đã lên đây tìm ngài còn dám gọi thẳng tên của ngài"

Nhất Phong ở bên trong phòng trầm suy nghĩ "*Ai lại gan to đến như vậy chứ, có vẻ thú vị rồi đây*"

Nhất Phong lên tiếng "Cho cô ta vào"

"Vâng"

Cô gái đỏ mở cửa ra để cho Đàn Nhi đi vào phòng, cô ta cũng vào xem có chuyện gì

Bên trong phòng Nhất Phong đang ngồi trên ghế chuyên tâm làm việc. Khi hai cô gái đã bước vào phòng rồi thì anh mới ngẩng đầu lên xem là ai lại dám gọi thẳng tên của anh trong công ty này

Đàn Nhi vẫn còn uất ức ôm mặt xưng đỏ của mình. Nhất Phong nhìn thấy người gan to đó không ai khác lại chính là bảo bối của anh

Nhất Phong đứng lên bước đến chỗ của Đàn Nhi nâng cằm cô lên "Là ai đánh em?"

"Nhất Phong à..... huhu" Đàn Nhi khóc lớn để cho anh biết rằng cô rất uất ức

****Hết chap 26****

-Còn tiếp-

=>Chap 27: Trị tội

Thỉnh cầu mọi người cho mình xin vote nha

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Trị tội

Nhất Phong quay qua nhìn cô gái đã đánh Đàn Nhi "Là cô đánh cô ấy"

Cô gái đó cuối đầu xuống "Chủ tịch, tôi...."

Lời của cô còn chưa nói hết thì anh đã cắt ngang lời nói của cô "Ngọc Châu, cô có biết cô ấy là ai không mà lại dám đánh cô ấy hả"

(Ngọc Châu là tên của cô gái đó, trong công ty Ngọc Châu làm Quản Lý của bộ phận thiết kế. Cô ta còn tìm đủ cách để tiếp cận chủ tịch của mình để được thăng chức)

Ngọc Châu sợ hãi lên tiếng "Cô ta là?"

"Cô còn dám hỏi?" Nhất Phong lớn tiếng mắng thẳng vào mặt Ngọc Châu

"Chẳng lẽ, đây... đây là Thiếu Phu nhân sao? " Ngọc Châu thật sự đã sợ hãi đến tột cùng, cả người cô run rẩy, cô thật sự động vào máu điên của anh rồi. Trong công ty ai mà không biết Chủ tịch của bọn họ có máu điên, một khi nổi lên thì không ai sống sót được

Nhất Phong từng bước từng bước đi lại gần Ngọc Châu đang sợ hãi, anh dùng tay nâng cằm cô lên "Phải, cô ấy là vợ của tôi, cũng là thiếu phu nhân (*Bà chủ tịch*) của cô đó"

Nói xong anh hất cằm cô ta ra rồi tiến tới cái bàn tiếp khách trong phòng, hiện tại đang có một đĩa trái cây và một con dao gọt trái cây. Anh cầm lấy con dao rồi đi lại chỗ của Ngọc Châu.

Ngọc Châu hoảng sợ từng bước lùi ra phía sau "Chủ..... chủ tịch à, ngài..... ngài muốn làm gì?"

Môi của Nhất Phong cong lên, anh cười chế giễu cô ta. Anh bước nhanh hơn túm lấy tay của Ngọc Châu, anh lấy con dao trên tay của anh đưa lên mặt của cô "Nếu như khuôn mặt xinh đẹp này của cô mà có một vết sẹo thì sẽ như thế nào nhỉ"

Nước mắt của Ngọc Châu rơi ra, cô khóc rất thảm nha. Cô chấp hai tay của mình lại, cô cầu xin anh "Chủ tịch à, tôi, tôi xin lỗi mà. Xin ngài đừng làm vậy, đừng làm vậy với tôi mà..... huhu"

Anh thả Ngọc Châu ra rồi quay sang nhìn Đàn Nhi "Những kẻ dám động vào người phụ nữ của tôi thì đều phải bị trị tội"

Chân của Ngọc Châu từ từ khụy chân xuống khiến cô chưa gì hết đã ngồi trên nền công ty "Chủ tịch à. Tôi xin anh mà, xin anh đừng làm vậy với tôi mà..... huhu..... "

Đàn Nhi là người rất dễ mềm lòng đó nha, Nhi Nhi thấy vậy cũng không khỏi cảm động vì cô ta van xin Nhất Phong rất nhiều. Nhi Nhi chạy tới nắm lấy tay của Nhất Phong rồi nói "Nhất Phong à, chỉ là một cái tát thôi mà, chẳng có gì to cả. Nên Đàn Nhi xin anh tha cho cô ta đi mà" Đàn Nhi Ừ ừ nịu xin Nhất Phong tha cho Ngọc Châu.

Nhất Phong nắm lấy tay của Đàn Nhi "Để xem biểu hiện của em đã"

"Được" Đàn Nhi cười tươi

"Cô nên nhớ, nhờ Đàn Nhi cầu xin cho cô nên tôi mới bỏ qua. Nếu còn lần sau thì cô đừng mong sống tiếp. Cút"

Ngọc Châu vội vàng chạy ra ngoài.

(Xin lỗi mọi người nha. Do hôm nay mình hơi mệt nên chỉ viết có tới đây, nên có gì chap sau mình sẽ viết dài hơn nha. Mong mọi người thông cảm)

****Hết chap 27****

-Còn tiếp-

=>Chap 29: Hạnh phúc

Thỉnh cầu mọi người cho mình xin vote nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Hạnh phúc

Phúc

Đàn Nhi ngồi trên đùi của Nhất Phong. Vừa chơi điện thoại vừa ăn bánh ngọt, Nhất Phong lên tiếng "Sao em lại tới đây"

"Thanh Thanh kêu em nên tới công ty anh xem thử công ty anh như thế nào" Đàn Nhi nói xong thì gấp lấy một miếng bánh blan hương dâu bỏ vào miệng. Vừa cho miếng bánh vào miệng thì miếng bánh liền tan ngay, vị ngọt tan chảy trong miệng, mùi dâu thoang thoảng xung quanh. Khiến cho cô không khỏi khen ngon

"Vậy Thanh Thanh đâu?" Nhất Phong ôm eo cô

"Đúng rồi. Em quên mất, lúc nãy Thanh Thanh nói với em là đi vệ sinh xong thì sẽ lên đây. Nhưng sao nãy giờ rồi rồi mà Thanh Thanh vẫn chưa lên" Môi cô hơi chu ra

Anh lấy tay véo mũi của cô khiến cho chiếc mũi cô bỗng chốc đã đỏ lên "Em thật ngốc. Bị lừa mà còn không biết"

"Bị lừa chuyện gì?" Cô ngốc ngếch hỏi

Nhất Phong thở dài "Hazzz.... Thanh Thanh nói như vậy là đang lừa em để đi lên tìm Tư Ngôn thôi"

Bên ngoài có người gõ cửa "Vào đi" Nhất Phong tỏ vẻ lạnh lùng trở lại

Thanh Thanh cùng Tư Ngôn bước vào

"Hai người vào đây làm gì?" Nhất Phong lên tiếng

"Này, đều là người thân cả. Cậu có cần phải lạnh lùng như vậy không" Tư Ngôn nhìn cái vẻ lạnh lùng kêu ngạo đó của Nhất Phong mà lên tiếng.

"Lườm" Nhất Phong lườm Tư Ngôn

Mày của Tư Ngôn hơi nhúu lại "Ê, tôi với cậu làm bạn hơn 15 năm rồi. Mà sao cậu cứ lườm tôi hoài vậy hả"

"Lườm lần 2"

"Cậu nói gì đi chứ" Tư Ngôn khó chịu la lên

"Lườm lần 3"

"À, sao hai anh căng thẳng quá vậy chứ. Anh hai à, em và Ngôn Ngôn lên đây là định rủ anh và Đan Nhi đi ăn trưa thôi mà" Tình hình căng thẳng giữa hai người đàn ông khiến cho Thanh Thanh phải tìm cách giải quyết cái căng thẳng đó của hai người.

Nhất Phong nựng nựng cái mặt căng tròn, trắng mịn như cái bánh bao của Đan Nhi. Đan Nhi xua tay anh ra "Anh kì quá à. Người ta lớn rồi, sao anh cứ nựng mặt người ta hoài vậy hả?" Môi của cô hơi chu ra.

Nhất Phong dùng tay véo một cái thật mạnh lên mặt cô, khiến nó đỏ như quả cà chua "Anh chưa bao giờ nghĩ là em đã lớn cả. Anh tưởng đầu em vẫn còn là con nít đấy chứ" anh véo tiếp lần hai

Đan Nhi méo máo giả khóc "Anh..... hic.....hic... không chơi với anh nữa đâu. Đan Nhi bo xì anh luôn"

Môi anh hơi cong lên, anh giỡn cho cô nín "Thôi, anh không chọc em nữa. Bảo bối của anh đổi chưa"

Đan Nhi lấy tay ôm bụng mình, đầu thì gật lia lịa. Hành động đáng yêu đó khiến anh không khỏi cưng chiều cô "Được vậy chúng ta đi ăn thôi.

----- tua nhanh -----

Tại một nhà Hàng cao cấp. Thanh Thanh, Đan Nhi, Nhất Phong và Tư Ngôn cùng nhau ngồi ăn trưa ở phòng Vip. Tầng cao nhất của nhà Hàng có thể nhìn ra ngoài cửa sổ, bên trong phòng được trang trí sang trọng và tỉ mỉ đến từng chi tiết nhỏ nhỏ.

Món ăn được đem lên. Nhất Phong cắt thịt nướng sốt tương cà chua ra, cắt thành từng miếng, từng miếng nhỏ. Anh cắt xong hết phần thịt thì chuyển phần thịt được cắt thành miếng nhỏ đang nằm trên đĩa qua cho Đan Nhi. Cô nhận lấy, rồi gấp lên ăn. Đan Nhi vừa cho vào miệng xong thì trong đầu cô liền suy nghĩ "*Món này ngon quá đi mất. Phần thịt thì chín đều, bên trong phần thịt còn được ướp thêm gia vị của khoai tây chiên. Bên ngoài thịt thì giòn, bên trong thì mềm và dai. Còn nước sốt tương cà chua thì rất thơm nha. Hương thơm thoang thoang bên trong miệng, vừa chua, vừa ngọt. Món thịt Nướng Sốt Tương Cà Chua thật ngon*"

Nhất Phong thấy cô đang tận hưởng món ăn này thì anh lên tiếng hỏi cô "Ngon không?"

Đan Nhi gật gù đầu rồi trả lời "Ngon lắm". Cô gấp thêm một miếng nữa rồi cho lên miệng

Bốn người họ hạnh phúc ăn trưa cùng nhau.

Hết chap 28

-Còn tiếp-

=> Chap 29: Tâm sự 1

Thỉnh cậu mọi người cho mình xin vote. Và cmt của mọi người đi

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Tâm sự 1

sự 1

Buổi tối tại nhà họ Hà. Đan Nhi đang ngồi đọc truyện trong phòng. Nhất Phong từ bên ngoài bước vào trong phòng "Bảo bối em đang làm gì vậy?"

Đàn Nhi ngược mặt lên nhìn anh "Em chỉ là đang đọc truyện thôi"

"Chuẩn bị đồ cho anh tắm đi" Nói xong anh cởi áo vests ra, rồi cởi từng nút, từng nút áo sơ mi trắng anh đang mặc trên người.

"Vâng" cô gấp cuống sách lại rồi đi tới tủ quần áo, mở tủ quần áo ra, cô lựa cho anh một bộ đồ ngủ. Khi cô chọn xong đồ cho anh thay thì anh cũng đã ở trong phòng tắm, tiếng nước bắt đầu vang lên.

Cô đi tới gõ cửa phòng tắm "Nhất Phong à, đồ của anh đây"

Đột nhiên cửa phòng tắm được mở ra. Một thân thể trần trụi của người đàn ông bước ra, trên người của anh không hề có một mảnh vải che thân nào, những giọt nước vẫn còn đọng lại trên người của anh tạo ra một nét quyến rũ. Cơ bụng của anh đầy đặn sáu múi. Khuôn mặt đẹp không một góc chết, nhìn góc nghiêng thôi đã khiến cho người ta phải chết mê chết mệt vì anh

Trong lúc Đàn Nhi vẫn mãi mê ngắm nhìn cơ thể cường tráng đầy quyến rũ của anh thì anh chợt lên tiếng "Nhìn đủ chưa?" môi anh hơi cong lên chế giễu cô

Anh hỏi như vậy khiến cô ngại ngùng mà xoay người qua, tay cô đang cầm bộ đồ của anh cô đưa ra sau lưng để anh nhận lấy bộ đồ "Quần áo của anh đây"

Anh cầm lấy bộ đồ rồi tường bước tiến lại phía cô "Trên người anh còn có chỗ nào em chưa nhìn thấy và chưa từng chạm qua hay sao mà em lại ngại chứ" hơi thở cùng với giọng nói âm áp của anh phả vào bên tai của cô, khiến cô sởn cả da óc

Đàn Nhi e thẹn, mặt của cô rất đỏ và rất nóng "Anh đi tắm đi". Nói xong cô liền bước đến cái giường rộng lớn và nằm lên, cô mở cuốn truyện *Hàn Vân Nguyệt Yêu chàng* ra mà đọc tiếp chương 79

Nhất Phong nhìn thấy dáng vẻ lúc này của cô thì không thể không cười

Sau khi tắm xong thì anh bước ra nhìn cô, cô vẫn là hành động đó vẫn nằm trên giường đọc truyện không thay đổi gì.

Anh bước đến chỗ cô, anh lấy tay vuốt vuốt tóc cô. Anh lấy cuốn truyện cô đang cầm trên tay để đọc ra rồi gấp lại đặt lên bàn. Đàn Nhi khó chịu lên tiếng "Người ta đang đọc tới khúc hay mà, sao anh lại lấy truyện của người ta. Đang tới khúc sắp hôn rồi" cô lấy tay đánh vào ngực anh một cái "Anh kì quá đi à..... hức....." môi cô hơi chu ra

Anh thờ dài một hơi rồi tiến thẳng môi của anh tới môi cô, đôi môi của anh đặt lên đôi môi mỏng của cô. Anh hôn lên cánh môi dưới của cô tha hồ mà mút lấy. Lưỡi của hai người cứ vậy mà quấn lấy nhau, cô dùng hai tay ôm lấy cổ của anh. Tay cô từ từ vuốt lên tóc vẫn còn hơi thấm nước của anh.

Hết chap 29

-Còn tiếp-

=>Chap 30: Tâm sự 2 (H+)

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt của mấy bạn đi

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Tâm sự 2 (H+)

Anh thờ dài một hơi rồi tiến thẳng môi của anh tới môi cô, đôi môi của anh đặt lên đôi môi ửng của cô. Anh di chuyển xuống cánh môi dưới của cô tha hồ mà mút lấy, lưỡi của hai người cứ vậy mà quấn lấy nhau. Cô lấy hai tay choàng qua cổ của anh. Tay cô từ từ vuốt lên tóc vẫn còn thấm nước của anh.

Thấy cô sắp thờ hết nổi rồi thì anh mới chịu buông cô ra. Đàn Nhi thờ gấp

Nhất Phong hôn lên trán cô một cái rồi nằm lại trên giường, anh ôm chặt lấy cô. Ôm cô rất chặt. Sự ấm áp và dịu dàng của anh làm cho Đàn Nhi cảm thấy rất thoải mái. Cảm giác này cô chưa từng có, nhưng lần này lại có khoái cảm hơn với anh. Chẳng lẽ cô thật sự yêu anh rồi sao, nhưng còn Hồ Gia Thành thì phải làm sao đây. Giữa hai người đàn ông cô phải làm sao đây, cô nên chọn ai Hà Nhất Phong hay là Hồ Gia Thành.

Nhất Phong thấy cô im lặng thì lấy tay vuốt mũi của cô "Em đang nghĩ gì?"

Đàn Nhi cũng xoay người về phía anh rồi ôm anh "Không có gì. Em chỉ là muốn hỏi anh vài chuyện"

Môi anh hơi cong lên "Em muốn hỏi anh chuyện gì. Em cứ hỏi đi, anh nhất định sẽ thành thật trả lời em"

"Tại sao anh lại yêu em, khi anh vẫn đang rất hận em vì đã thay thế người mà anh đã từng yêu"

Anh thở dài "Hazzz.... anh cũng không biết nữa, anh chỉ biết là từ lần đầu tiên anh gặp em thì có lẽ anh đã yêu em. Nhưng cho đến khi anh biết được em không phải là cô ấy thì anh rất tức giận, nhưng anh không hiểu vì sao anh không thể đuổi em ra khỏi nhà hay là ly hôn với em, mà anh chỉ muốn giữ em ở lại bên cạnh anh. Anh nghĩ đó chỉ là cảm giác tạm thời thôi. Anh cũng thật không ngờ khi anh biết gia đình đã từ em thì anh rất vui vì em không còn thay thế cô ấy nữa. Cho nên anh chuẩn bị về nhà tìm em thì lại thấy em sắp gặp tai nạn, anh đã không thể kiểm soát được bản thân của mình mà lao ra cứu em" nói xong anh hôn lên trán cô

Đàn Nhi nắm lấy tay của anh "Nhưng em không yêu...." nói đến đây cô đột nhiên dừng lại lời cô định nói ra

Mất anh nhắm lại "Anh biết em vẫn chưa thể yêu anh, nhưng anh sẽ có cách để làm cho em yêu anh"

"Nhưng em vẫn không hiểu sao khi ở bên cạnh anh em lại có một cảm giác rất lạ"

"Cảm giác gì nào?"

"Khi ở bên anh tim em đập rất nhanh. Trong lòng em lại cảm thấy em được bảo vệ và rất ấm áp. Có nhiều lúc em cảm thấy cơ thể của em rất nóng khi ở cạnh anh" cô ngước mắt lên nhìn anh

Cô vừa nói xong thì đột nhiên anh cúi xuống hôn lên môi của cô "Đó gọi là yêu đấy bảo bối à"

Anh đưa lưỡi của mình cuốn lấy lưỡi của cô. Cô cũng chịu hòa nhịp theo anh. Tay anh không yên phận luồn vào áo của cô. Anh luồn tay ra sau lưng cô cài khóa áo lót ra. Tay của anh vuốt vuốt lưng của cô, tay còn lại thì anh nắn bóp nhũ hoa màu anh đào của cô khiến cô khẽ rên lên những tiếng khiến người ta nghe phải chìm theo ái mị "Um.....a.....um"

Hết chap 30

-Còn tiếp-

=> Chap 31: Chỉ có sủng em (H+)

Chap sau H nặng luôn nha

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt đượ. Yêu mọi người nhiều

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Chỉ có Sủng Em (H+)

Nhất Phong bắt đầu cởi áo thun bên ngoài và chiếc áo lót mỏng manh của cô ra. Tay anh xoa nắn nhũ hoa anh đào đang nở rộ trên ngực cô. Môi của anh thì cuốn lấy môi của Đàn Nhi tha hồ mút lấy vị ngọt trong miệng cô. "Bảo bối à. Em có biết em rất gọi cảm không"

Khi mặt cô tái nhợt vì thiếu không khí thì anh mới buông cô ra. Cô choàng tay sau cổ anh, nũng nịu nói "Nhất Phong à. Em yêu anh. Em rất....." nói tới đây đột nhiên cô dừng lại không nói tiếp. Cơ thể cô cứng đờ vì lời mình vừa nói

Nhất Phong nhìn thẳng vào mắt cô, anh vui vẻ hỏi lại "Em yêu anh sao?"

Đàn Nhi suy nghĩ "*Mình vừa nói gì vậy nè. Trời ơi, không phải người mình yêu là Gia Thành sao, nhưng tại sao bây giờ mình lại không từ chối được mà nói ra mình yêu Nhất Phong chứ. Rốt cuộc mình bị làm sao vậy chứ. Mình thật sự yêu Nhất Phong à*"

Cô không nói gì khiến anh hơi buồn. Anh nhẹ giọng nói "Em nói đi. Nói lại lần nữa đi"

Đàn Nhi xoay mặt qua chỗ khác "Nói gì chứ"

Nhất Phong dùng tay xoay mặt cô lại, bắt cô nhìn thẳng vào anh "Nhìn thẳng vào mặt anh, nói lại một lần nữa là em yêu anh"

Nhìn thấy sự chờ đợi câu nói của cô, cô thấy vậy tim của cô hơi thất lại "Em cũng không biết. Tại sao em lại....."

Cô còn chưa kịp nói hết câu thì anh đã đặt môi mình lên đôi môi mỏng của cô. Lưỡi anh và cô quấn quýt lấy nhau. Tay anh không yên phận xoa nắn đôi anh đào căng mọng trước ngực cô khiến cô khẽ rên lên "Um....um...."

Anh buông cô ra "Anh yêu em. Đàn Nhi"

"Nhất Phong à" Cô yếu đuối gọi tên anh

Anh lấy tay của mình đặt lên môi cô "Xuyt"

Cô không ngờ ngạc không hiểu anh muốn làm gì thì đột nhiên tay của anh lại cời hết quần của cô ra. Hiện tại trên người cô không còn một mảnh vải che thân, hần cuối xuống hôn lấy cổ cô, hần mút lấy thật chặt khiến nó in cả dấu hôn của anh giống như đang đánh dấu chủ quyền. Anh lấy hai ngón tay của mình đâm vào màn âm đạo mỏng manh của cô, mật dịch từ từ chảy ra. Anh bắt đầu cử động hai ngón tay bên trong âm đạo cô, cô khẽ rên lên "Aaaaa..... um..... uh házzzz" ngón tay anh bắt đầu ra vào bên trong cô, anh ra vào rất nhanh, tay cô ôm chặt lấy anh hơn. Cô khó chịu vì ngón tay thì quá ngắn không đủ để cô thỏa mãn. Từ khi nào cô lại trở thành một con người dâm loạn như vậy. Mỗi anh tiếp tục hôn lấy môi cô, anh điên cuồng hôn cô. Hôn đến mức cả hai sắp tắt thở.

Hết chap 31

-Còn tiếp-

=> Chap 32: Quân quýt lấy nhau (H+)

Cầu xin mọi người cho mình xin vote và cmt của mọi người nha.

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Quân quýt lấy nhau (H+)

Nhất Phong bắt đầu cời bộ đồ vets trên người anh ra, rồi nằm lên người cô. Hiện tại cơ thể của hai người đều không có gì che thân, cơ thể mỏng manh yếu đuối, xinh đẹp, có một làn da trắng hồng cùng với khuôn mặt nóng rực đáng yêu của cô khiến người ta nhìn vào là muốn nũng nịu ngay đang nằm dưới thân anh và cơ thể quyến rũ, cơ bụng 6 múi. Cơ thể rắn chắc, làn da trắng nhưng hơi ngăm của anh tạo nên một vẻ cực cuốn hút, khuôn mặt tuyệt hảo không ai sánh bằng của anh rất mê người khiến cho biết bao nhiêu cô gái muốn được lên giường cùng anh. Nhưng rất tiếc vì anh chỉ yêu mỗi một mình Đàn Nhi cô mà thôi

Anh cúi xuống bên tai cô "Từ nay em không còn là Trương Đàn Nhi nữa"

Môi cô hơi chu ra "Vậy em sẽ là gì?"

Môi anh hơi cong lên "Từ nay tên của em sẽ là...."

Đàn Nhi hào hứng nhìn anh "Là gì?"

"Tên của em sẽ là Hà Nguyệt Nhi" Anh hôn một cái lên trán cô

Cô cũng hôn một cái lên môi của anh rồi hỏi "Vậy tên của em có ý nghĩa là gì vậy anh?"

"Hà là họ của anh. Nguyệt là sự dịu dàng thuần khiết của một người phụ nữ chung thủy với chồng của mình, mang trong mình dòng máu chung thủy. Nhi là trong sáng đáng yêu giống như em, và cũng có nghĩa sẽ được người khác yêu thương cưng chiều em."

Đàn Nhi cười tươi "Vậy từ nay tên của em là Hà Nguyệt Nhi có phải không?"

"Phải"

Cô chép chép miệng "Vậy là từ nay em đã có một cái tên thật sự cho chính bản thân của em rồi. Em sẽ không còn thay thế thân phận của ai nữa rồi"

Anh nhìn thẳng vào mắt của cô "Nguyệt Nhi, anh yêu em. Yêu em nhiều lắm"

Anh bắt đầu cúi xuống đặt môi mình lên môi cô. Hai ngón tay của anh thì đâm vào lỗ huyệt của cô, cậu chủ nhỏ của anh đã cương cứng, anh buông cô ra và cũng lấy hai ngón tay mình ra khỏi lỗ huyệt của cô. Khiến cô khẽ rên lên "Um...đau"

Anh cúi người của anh xuống bên dưới của cô, môi anh khẽ nhếch lên tạo ra một đường cong tuyệt mỹ.

"Chưa gì hết mà em đã ướt như thế này rồi sao. Đúng là tiểu dâm đẳng mà"

Nói xong thì anh cúi đầu xuống húp lấy chất mật dịch màu trắng đang chảy ra từ lỗ huyết của cô. Anh húp đến không còn một chất mật dịch nào nữa thì anh lại lấy tay của mình đánh vào mông của cô "Bảo bối à. Cho anh thêm đi em"

Cô vì khoái cảm mà chảy thêm mật dịch, anh không còn húp lấy chất mật dịch đó nữa vì cậu chủ nhỏ của anh đã không chịu nổi nữa rồi nên anh bắt đầu đâm vào lỗ huyết của cô. "Um.....uhc" anh mãnh liệt động thân bên trong cô lúc chậm lúc nhanh khiến cô hít thở không thông mà lấy tay cào lấy vai của anh.

Bên trong phòng bây giờ chỉ toàn mùi kích thích do hai người gây ra, Đàn Nhi vì quá mệt mà ngủ trong lòng anh. Anh ôm cô rồi cũng từ từ lọt vào giấc ngủ

Hết chap 32

-Còn tiếp-

=>Chap 33: Ghen

Thỉnh cậu mọi người cho mị xin vote và cmt của mọi người đi.

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Ghen

(Chắc mọi người đọc Chap 32 thì cũng biết Trương Đàn Nhi đã có cái tên mới là Hà Nguyệt Nhi rồi. Nên từ nay mình sẽ gọi là Nguyệt Nhi nha, chứ không gọi là Đàn Nhi nữa.)

1 tuần sau

Nguyệt Nhi đang ngồi ăn ly kem trái cây và nghe nhạc của các oppa BTS trong phòng khách thì đột nhiên có một cô gái bước vào. Nhìn trông cô ta rất xinh đẹp, làn da trắng hồng rạng rỡ, 3 vòng đều chuẩn, nhất là vòng 1 của cô ta nó rất to và căng. Nguyệt Nhi nhìn vào cũng không khỏi há hốc mồm nhìn cô ta.

Nguyệt Nhi đặt ly kem xuống rồi đứng lên nhìn cô ta hỏi "Cô là ai?"

Cô ta bước đến chỗ của Nguyệt Nhi giọng nói kêu căng của cô ta phát ra "Tôi mới là người nên hỏi cô là ai đấy?"

Môi Nguyệt Nhi hơi chu ra "Nè, cô đang ở trong nhà của tôi đó."

Cô ta liếc Nguyệt Nhi rồi cười đắc ý "Cô nói đây là nhà của cô sao"

Nguyệt Nhi khoanh tay lại "Phải"

Cô ta thờ dài "Hazz.... đúng là không biết tự lượng sức mình. Cô mau kêu Hà Nhất Phong xuống đây cho tôi"

"Cô là ai mà lại muốn tìm chồng tôi hả?" Cô tức giận hỏi

Nhân lúc cô ta nhìn thấy Nhất Phong đang đi từ trên lầu xuống thì liền giả vờ nắm lấy tay Nguyệt Nhi đánh lên mặt của cô ta rồi ngã xuống. Cô ta la lên "aaaa..... sao cô lại đánh tôi"

Nhất Phong thấy vậy thì nhanh chóng chạy xuống lầu đỡ cô ta đứng lên. Anh kiểm tra xem cô có vết thương không rồi dịu dàng hỏi cô ta "Thấm Như em có sao không"

Nguyệt Nhi nghe thấy cái tên đó thì suy nghĩ "*Thấm Như. Cô ta không phải là em gái của Đường Thấm Vy đó chứ*"

Thấm Như giả vờ lấy tay sờ vào mặt của mình rồi khóc "Huhu.... Nhất Phong à, cô ta là ai sao cô ta lại đánh em vậy"

Nhất Phong dịu dàng, lo lắng xoa xoa mặt Thấm Như đầy cung chiều nói "Bảo bối à em đau lắm sao"

"Phải em đau lắm" cô ta ra vẻ đáng thương nhìn Nguyệt Nhi

Nguyệt Nhi thấy hành động ân ái của hai người bạn họ thì không khỏi tức giận. Do cô đang tức giận nên không hề để ý rằng có một ánh mắt sắc bén đang nhìn chằm chằm vào cô. Ánh mắt đó không phải ai khác mà chính là Hà Nhất Phong

Nguyệt Nhi nhìn thấy ánh mắt đó của anh thì không khỏi hoảng hốt mà suy nghĩ "*Chẳng phải Nhất Phong anh ấy rất cưng chiều mình sao. Nhưng sao bây giờ anh ấy lại tức giận với mình như vậy chứ*"

Anh dịu Thắm Như ngồi xuống ghế. Rồi nhìn Nguyệt Nhi "Sao em lại đánh co ấy"

Nguyệt Nhi trả lời "Em không có đánh cô ta"

Anh tức giận quát lớn "Em còn chối sao. Chính mắt anh nhìn thấy em đánh Thắm Như mà em còn chối sao"

Nguyệt Nhi oan ức nói "Em không có mà"

Thắm Như ôm Nhất Phong rồi nói "Anh à. Cũng may người bị đánh là em chứ không phải chị Thắm Vy của em, nếu không chắc chị ấy sẽ khóc mất. Vì cái tác này rất đau đó"

Nhất Phong cũng ôm lấy cô ta "Nếu cô ta dám động tới Vy Vy thì anh sẽ không bao giờ tha cho cô ta"

Nguyệt Nhi nghe anh nói như vậy thì rất đau lòng "*Vậy Thắm Như cô chính là em gái của kẻ thù tôi sao*".

Nhất Phong cúi xuống hôn một cái lên môi Thắm Như

Nguyệt Nhi thấy vậy thì cũng đỡ người ra "*Nhất Phong đây là anh sao. Thật sự là anh sao, anh đâu phải là người như vậy đâu. Anh chưa bao giờ làm em đau cả, nhưng tại sao bây giờ anh lại làm em đau chứ. Anh không phải là Nhất Phong. Anh không phải không phải*" Nguyệt Nhi vừa khóc vừa chạy lên lầu. Do cô không cô đã chạy đến đầu trong căn biệt thự rộng lớn này thì khi cô bình tĩnh lại nhìn xung quanh thì mới biết cô đang ở trên tầng cao nhất của căn biệt thự này. Tầng 6 là tầng cấm không ai được lên đây nhưng cô đã lỡ lên rồi.

Hết Chap 33

-Còn tiếp-

=>Chap 34

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt với ạ

Yêu ☐

☐ **THÔNG BÁO:**

-Các bạn nghĩ Hà Nhất Phong là nam chính đúng không. Nhưng thật ra Hà Nhất Phong không phải nam chính.

-Vì hiện tại nam chính vẫn chưa xuất hiện nha. Mình vẫn không biết các bạn sẽ thích ai hơn.

-Các bạn muốn ai làm nam chính nào

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Nguyệt Nhi vì quá đau lòng mà cứ chạy lên lầu cô. Đến Khi bình tĩnh lại thì cô nhìn xung quanh thì mới biết cô đã chạy lên tới tầng 6 là tầng cao nhất trong căn biệt thự rộng lớn này. Tầng 6 cũng là tầng không cho phép bất cứ ai bước lên đây

Cô đang thần thờ thì có một tiếng đổ vỡ trong căn phòng kế bên. Nguyệt Nhi nghe thấy vậy thì chân cô bước từng bước đến căn phòng đó thì nghe giọng nói bên trong phòng vang lên

"Các người làm việc kiểu gì vậy hả" Đó là giọng nói của một người đàn ông

Nguyệt Nhi nghe thấy giọng nói của người đàn ông đó thì không khỏi hoảng hốt. Cửa phòng không có đóng chặt lại mà hơi mở ra. Nguyệt Nhi nhìn vào bên trong qua khe hở nhỏ đó. Cô nhìn thấy người đàn ông bên trong phòng thì mắt cô chữ A mồm chữ O. Cô rất ngạc nhiên không phải cô nhìn lầm, không phải cô nghe lầm đó chứ. Giọng nói đó khuôn mặt đó sao lại giống Nhất Phong quá vậy chứ. Thật sự rất giống, nhưng rõ ràng Nhất Phong vẫn đang ngồi dưới nhà kia mà. Cô im lặng để lắng nghe cuộc nói chuyện bên trong phòng

Bên trong phòng vẫn còn có thêm hai người đàn ông nữa đó không phải là A Phúc và A Hào sao. Nhưng sao họ lại lên đây, và người đàn ông giống hệt như Nhất Phong rốt cuộc là ai. Tại sao trông họ thần bí quá vậy

A Phúc và A Hào cuối đầu trước người đàn ông kia. A Phúc mở miệng nói "Chủ nhân, xin lỗi vì thuộc hạ vẫn chưa tìm được Đoàn Nhi tiểu thư thất sự"

Người đàn ông bên trong phòng bước tới cái ghế rồi ngồi xuống tựa đầu vào ghế "Tôi không nói về việc tìm Đoàn Nhi. Thứ tôi đang nói là tại sao lô hàng MTS lại không được chuyển thẳng qua thành phố S mà lại chuyển qua thành phố R"

A Hào lo sợ nhìn hẩn "Thưa chủ nhân. Thuộc hạ cũng không biết. Lô hàng MTS toàn bộ là do thiếu gia quản, thuộc hạ không hề động vào"

Người đàn ông kia liếc A Hào một cái rồi nói "Là do Nhất Phong quản lô hàng đó sao"

"Dạ Phải"

Hẩn ta đập một cái thật mạnh lên bàn *Rầm* "Tại sao các người lại để cho nó quản lý lô hàng MTS đó hả"

"Là do thiếu gia kêu thuộc hạ phải giao cho thiếu gia. Nếu không ngài ấy sẽ kiểm chuyện với thiếu phu nhân"

"Nó dám động vào Nguyệt Nhi. Nó chán sống sao. Rốt cuộc nó đang có âm mưu gì đây. Thằng khốn Hà Nhất Phong đó mà lại là em trai của tôi sao, đáng lý ra tôi không nên để nó sống trong căn nhà này thì sẽ tốt hơn " khuôn mặt hẩn rất tức giận cứ giống như đang muốn ăn tươi nuốt sống người khác

"Chủ nhân chuyện này ngài sẽ giải quyết như thế nào?"

Hẩn thở dài cầm lấy cây bút đang được đặt trên bàn "Các người cũng biết tôi với Nhất Phong tuy là anh em nhưng chúng tôi giống như nước sông không phạm nước giếng. Nhưng bây giờ nó lại muốn kiểm chuyện lẫn sang nước của tôi với thì tôi cũng không thể không tiếp đãi nó nó thật tốt" nói xong mắt hẩn tạo nên vẻ tà mị

A Phúc mỉm cười "Chủ Nhân ngài đúng là thông minh nhất"

Nguyệt Nhi ở bên ngoài vẫn chưa hiểu gì thì chân cô lỡ đụng vào cánh cửa đang được hé mở kia liền mở rộng ra. Nguyệt Nhi hoảng hốt không biết nên làm gì

Hết Chap 34

-Còn tiếp-

=>Chap 35: Đồ đàn bà

Bây giờ nam chính mới xuất hiện *nha*

Thỉnh cậu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu□

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Đồ đàn bà

Đồ đàn bà

Nguyệt Nhi đứng ở bên ngoài nghe cuộc đối thoại của ba người đàn ông bên trong phòng thì cô chẳng hiểu họ đang nói gì cả. Cô đang định bước lùi thì cô lại lỡ bước lên, chỉ còn một bước nữa thôi thì cánh cửa kia sẽ mở ra. Do cô không để ý nên đã lỡ bước thêm một bước nữa

Cánh cửa được mở rộng ra khiến Nguyệt Nhi hoảng hốt. Ba người đàn ông nhìn chăm chăm vào cô, đặc biệt người đàn ông lạnh lùng lúc này đang ngồi trên ghế khi nhìn thấy cô thì hẩn cũng đã dụi dằm lại

Tay hẩn phẩy phẩy ý kêu A Tú và A Hào lui ra. Thấy hai người họ cũng lui ra thì cô cũng xoay người qua định bước đi thì giọng nói của hẩn vang lên "Nguyệt Nhi, em vào đây"

Thấy cô vẫn đứng im bất động ở đó, thì hẩn đứng lên rồi bước đến chỗ cô. Hẩn kéo cô vào phòng rồi đóng cửa lại, Nguyệt Nhi la lên vì hành động của hẩn "Aaaaa.... anh là ai, anh muốn làm gì tôi đây hả. Anh mà dám làm gì tôi thì Nhất Phong sẽ không tha cho anh đâu"

Môi hắn hơi cong lên "Em nghĩ Nhất Phong nó dám động vào anh sao" hắn dịu dàng ôm cô vào lòng

Cái ôm này khiến Nguyệt Nhi sững người. Cái ôm này rất quen thuộc, rất ấm áp, cứ giống như người ôm cô chính là Nhất Phong chứ không phải hắn ta. Rốt cuộc hắn là ai tại sao cô lại cảm thấy quen thuộc như vậy. Không phải, không phải chắc chắn là do hắn có khuôn mặt và giọng nói giống như Nhất Phong nên cô mới cảm thấy hắn quen thuộc.

Cô thoát khỏi vòng tay của hắn, tay cô chỉ vào mặt hắn "Rốt cuộc anh là ai"

"Anh là....." hắn chưa nói hết câu thì đã bị cô cướp lời

Môi cô hơi nhếch lên "À chắc do anh thấy Nhất Phong tôi đẹp trai quá, với lại Nhất Phong cũng rất giàu có nên anh mới đi phẫu thuật thẩm mỹ để có được khuôn mặt giống anh ấy có phải không. Nói đi anh là ai, nếu anh chịu nói ra thì tôi sẽ nói chuyện với Nhất Phong giúp anh. Sẽ không để anh bị chiu phạt đâu"

Mắt hắn có chút biến sắc. Lúc này hắn vẫn còn rất dịu dàng với cô mà, nhưng sao bây giờ hắn lại lạnh lùng với cô quá vậy "Nè.... anh sao vậy hả sao không nói gì?"

Cô khoanh hai tay lên trước ngực của mình "Tôi nói trùng tim đen của anh rồi có phải không. Đúng là đồ đàn bà mà"

Hắn bị cứng họng ở cái câu "*Anh là đồ đàn bà*" câu nói đó cứ lặp đi lặp lại trong đầu của hắn. Hắn thờ dài rồi gầm lên "Một đêm 3 hiệp, 3 tiếng đến khi anh thỏa mãn"

Nguyệt Nhi chùng mắt nhìn hắn "Này.... tôi.... tôi không phải là vợ của anh thì anh có quyền gì bắt tôi phải làm chuyện đó với anh chứ. Hả cái đồ đàn bà kia"

"Em dám" hắn thật sự tức giận rồi

****Hết Chap 35****

-Còn tiếp-

=>Chap 36: Sợ hãi

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Sợ hãi

(Đột nhiên hôm nay con tác giả này vui quá vì được mấy bạn đọc giả xênh đẹp yêu quý truyện của con này. Nên hôm nay quyết cái con tác giả này quyết định ra liên tiếp 2 chap luôn nha. Mong rằng các bạn đọc giả thân yêu hãy tiếp tục yêu quý truyện của con này nha)

Chap 36: Sợ hãi

Nguyệt Nhi khiêu khích hắn "Có gì mà tôi không dám chứ. Tính cách của anh chẳng giống Nhất Phong của tôi tí nào cả, nên anh đừng hòng giả mạo Nhất Phong nhá. Anh không có cửa đâu"

Hắn tức giận quát lớn "A Phúc"

A Phúc chạy vào "Chủ nhân" A Phúc ngược lên nhìn thấy vẻ mặt tức giận của hắn thì lo sợ "Chủ..... chủ nhân ngài có.... chuyện gì... gì sao?"

"Gọi Hà Nhất Phong lên đây cho tôi" Tuy là nói chuyện với A Phúc nhưng hắn vẫn nhìn chăm vào cô. Khiến cô có vẻ hơi sợ nhưng vẫn cố kiềm nén nỗi sợ đó. Vì hắn chỉ là một tên giả mạo

"Hừ đồ giả mạo mà dám đi gọi đồ thật lên sao" Cô chớp mắt rồi xoay mặt đi chỗ khác

A Phúc nhìn thấy tình trạng bây giờ của hai người bọn họ cũng hết nói nổi mà đi ra khỏi phòng để tìm Hà Nhất Phong lên giải quyết chuyện này

Hắn lo cô, rồi bước tới kệ sách hắn móc ra một khẩu súng được giấu sau một cuốn sách. Hắn xoay người lại bước tới gần cô. Nguyệt Nhi lo lắng lùi ra

phía sau. Cô càng lùi hẳn càng bước tới

Cuối cùng cô cũng đã dùng lưng của mình vào bức tường, cô không thể lùi được nữa. Nếu còn lùi nữa thì cô sẽ là quỷ đi xuyên tường mất. Nguyệt Nhi không muốn lộ về sợ hãi trước mặt hắn nên cô lớn tiếng nói "Nè cái đồ đàn bà kia. Anh muốn giết người diệt khẩu sao" môi cô hơi chu ra

Ánh mắt muốn giết người kia của hắn cũng nguôi lại. Hắn cầm khẩu súng trên tay mình lên để nhìn. Khẩu súng đó đã được đưa lên tới mặt của cô rồi. Hắn nhìn về sợ hãi của cô mà cũng không đành chọc ghẹo cô thêm nữa, hắn bỏ súng xuống rồi hôn lên trán cô một cái "Giết em... anh không nỡ. Nhưng giết Hà Nhất Phong của em thì anh rất sẵn lòng để giết"

Ở bên ngoài đột nhiên có người xông cửa bước vào "Anh à, em chính là em trai của anh đó. Sao anh lại có thể giết em chỉ vì một người phụ nữ chứ"

Nguyệt Nhi thấy Nhất Phong bước lên thì cô liền xô hắn ra rồi la lên "Cái đồ đàn bà kia. Tên khốn kiếp nhà anh sao lại dám hôn lão nương đây sao, đúng là tức chết ta mà"

Nhất Phong và A Phúc khẽ cười vì cách gọi của Nguyệt Nhi. Hắn liếc mắt sang hai người bọn họ "Hai người có tin, chính cây súng của tôi sẽ bắn chết hai người không". Nghe thấy câu nói đó của hắn cũng đã khiến cho hai người đàn ông kia im miệng

Trong phòng trong tức khắc đã đầy mùi thuốc súng. Hắn từ từ bước đến chỗ của Nguyệt Nhi. Cô hoảng sợ chạy tới chỗ của Nhất Phong "Nè, đồ đàn bà. Bây giờ Nhất Phong cũng ở đây rồi. Anh mà dám làm gì tôi thì anh ấy sẽ không tha cho anh đâu"

Nhất Phong nghe cô nói như vậy cũng mở miệng. Hắn cười cười với cô "Bà chị dâu của tôi à. Em chồng của chị không dám làm gì chồng của chị đâu"

Nguyệt Nhi khó hiểu "Nhất Phong à. Sao anh gọi em là chị dâu, anh còn nói hắn ta là chồng em sao. Nhất Phong anh không yêu em nữa à" vừa nói cô vừa chỉ tay vào hắn

Hắn tiến về phía cô đang đứng nắm tay của cô kéo về phía hắn "Chúng ta chỉ mới không gặp nhau có 2 tiếng 12 phút 2 giây thôi mà từ khi nào em lại dám chửi anh vậy hả"

"Ê cái đồ đàn bà kia, anh im miệng ngay cho tôi. Tôi còn chưa giải quyết chuyện của tôi và Nhất Phong xong đó" nói rồi cô xoay qua nhìn Nhất Phong

Nhất Phong trầm suy nghĩ "*Ôi có phải chị dâu chị đang muốn em chết không được sống cũng không xong có phải không. Chồng chị không phải Hà Nhất Phong em đâu. Chồng chị là Hà Thiên Hạo anh trai em kia kìa*"

Phía A Phúc cũng đang trầm suy nghĩ lo lắng "*Không xong rồi, không ổn rồi. Trong nhà này lại sắp có thêm một trận chiến tranh giữa hai anh em nhà họ Hà rồi. Chủ nhân à nếu có làm gì thì A Phúc xin ngài làm nhẹ một chút, chứ đừng làm mạnh quá sẽ khiến cho thiếu gia đau. Dù gì thiếu gia cũng chỉ vừa mới về nước thôi*"

Hết Chap 36

-Còn tiếp-

=>Chap 37: Hà Thiên Hạo

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu ☐

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Hà Thiên Hạo

Hạo

Trong phòng rất im lặng bỗng Nhất Phong lên tiếng "Hay là ba người chúng ta ngồi xuống nói chuyện đi"

A Phúc cũng lui ra khỏi phòng. Ba người bọn họ cùng nhau ngồi xuống ghế

Nguyệt Nhi khó chịu hỏi "Nhất Phong à mọi chuyện là sao vậy hả. Anh mau nói cho em nghe đi"

Thiên Hạo nhìn Nhất Phong, khiến cho trán của Nhất Phong đỏ đầy mồ hôi "À thật ra, chị dâu à. Chồng chị là Hà Thiên Hạo chứ không phải Hà Nhất Phong em đâu"

"Hà Thiên Hạo là ai. Nhất Phong anh đang nói gì vậy, sao em chẳng hiểu gì hết vậy nè" Mắt cô hơi nháu lại

Nhất Phong nhìn Thiên Hạo ý là kêu Thiên Hạo giải thích giúp. Thiên Hạo thờ dài rồi nói "Nguyệt Nhi à thật ra chồng của em là Hà Thiên Hạo anh. Người yêu thương chăm sóc em từ trước đến giờ cũng chính là anh. Những lúc ở cạnh em, nghe em gọi Nhất Phong anh cũng rất tức giận, vì anh muốn nghe chính miệng em gọi tên anh Thiên Hạo chứ không phải Nhất Phong em trai họ của anh. Anh rất đau lòng khi không thể nói cho em biết rằng người yêu em chính là Hà Thiên Hạo anh chứ không phải Nhất Phong"

Nguyệt Nhi và Nhất Phong vẫn im lặng. Thiên Hạo nói tiếp "Do hôm nay em cũng đã thấy và cũng đã nghe nên anh muốn nói hết tất cả sự thật cho em. Chồng em chính là Hà Thiên Hạo chứ không phải Hà Nhất Phong"

Nguyệt Nhi đã hiểu được một chút "Vậy tại sao anh lại không nói cho em biết tất cả mọi sự thật chứ"

"Vì anh nghĩ vẫn chưa tới lúc anh nói cho em biết. Anh muốn đến khi em yêu anh, thừa nhận rằng em yêu anh thì anh sẽ nói cho em biết. Vì anh rất sợ"

"Anh sợ cái gì chứ"

Mặt Thiên Hạo cũng buồn lại "Vì anh sợ em sẽ giống như cô ấy, khi biết đến tên của anh thì liền trốn tránh rồi khỏi anh"

Nhất Phong đứng lên đi ra khỏi phòng đóng cửa lại để cho hai người bọn họ có thể nói chuyện với nhau thoải mái một chút

Nguyệt Nhi bước đến chỗ của Thiên Hạo rồi ngồi xuống cạnh anh "Vậy anh nói cho em nghe đi, lý do vì sao cô ấy lại rời khỏi anh?"

Anh vòng tay qua ôm lấy cô "Những người phụ nữ ở bên cạnh anh nếu như họ chỉ cần biết đến tên của anh thì liền sẽ rời khỏi anh"

Đàn Nhi ngược mặt lên nhìn anh "Tại sao vậy hả anh?"

"Do xung quanh anh có rất nhiều sát thủ muốn tìm anh để trả thù. Bọn họ rất hận anh muốn lấy mạng của Hà Thiên Hạo anh. Anh cũng chẳng biết vì sao họ lại hận anh đến nỗi muốn giết chết anh. Chỉ cần người phụ nữ nào ở cạnh anh cũng đều phải chết, tin đồn đó được lan tỏa khắp thành phố. Mọi người nói anh là quỷ không phải người. Cho nên anh luôn dùng thân thể của Nhất Phong để ở cạnh cô ấy. Thật ra khuôn mặt của Nhất Phong chỉ là một khuôn mặt giả, không phải mặt thật"

"Khuôn mặt giả là sao?"

Hết Chap 37

-Còn tiếp-

=>Chap 38: Khuôn mặt giả

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Khuôn mặt giả

"Khuôn mặt giả là sao hả anh?" Nguyệt Nhi ngơ ngác hỏi Thiên Hạo

"Vì muốn bảo vệ an toàn cho anh nên Nhất Phong đã đi phẫu thuật thẩm mỹ để có được khuôn mặt giống anh. Khi phẫu thuật xong thì nó đã giúp anh tạo ra một hiện trường tai nạn giả, và người sảy ra tai nạn giả đó cũng đã được nó đem đi phẫu thuật thẩm mỹ để có được khuôn mặt giống anh. Sau hiện trường vụ tai nạn đó thì nó đã làm ra một đám tang và nói rằng anh trai nó đã chết chỉ còn nó thôi. Từ đó cũng không còn ai biết rằng Hà Thiên Hạo vẫn còn tồn tại trên thế giới này"

"Nếu vậy thì chúng ta chỉ cần một người giả thân phận của anh để chết thôi, còn anh sẽ giả thân phận của Hà Nhất Phong chứ đâu nhất thiết Nhất Phong phải đi phẫu thuật cho có gương mặt giống anh đâu chứ"

"Em nói rất đúng, em là một cô gái rất thông minh. Nhưng do trên mặt của Nhất Phong có rất nhiều vết sẹo nên anh đã khuyên nó đi phẫu thuật thẩm mỹ giống anh để nó còn có thể thay thế anh làm việc, nó đã có khuôn mặt giống anh từ khi nó mới 16 tuổi rồi. Tuy nó rất quậy phá nhưng khi làm việc nó lại rất thông minh không kém các cổ đông trong công ty"

"Em hiểu rồi. Cái tên của em cũng do anh đặt có phải không?"

Anh hôn một cái lên trán Đan Nhi "Phải"

"Vậy từ nay em sẽ gọi anh là Thiên Hạo, chứ không gọi anh là Nhất Phong nữa anh có vui không" cô mỉm cười thật tươi rồi nằm xuống đùi của anh

Anh lấy tay xoa xoa đầu cô "Anh vui lắm. Anh yêu em Hà Nguyệt Nhi"

"Hà Thiên Hạo....." cô đang định nói thì đột nhiên dừng lại. Nước mắt cô chợt rơi xuống "Hà Thiên Hạo em cũng yêu anh"

Anh rất vui vì câu nói của cô. Cô nói rằng cô yêu anh sao, anh muốn nghe nữa, anh muốn nghe cô nói yêu anh nữa. "Em vừa mới nói gì. Sao anh không nghe gì hết vậy"

Môi cô hơi chu ra "Em nói rằng em yêu anh"

"Nói lớn lên. Anh chẳng nghe thấy gì cả"

Mặt cô phồng ra như cái bánh bao "Em yêu anh Hà Thiên Hạo" cô la lớn lên

Anh cũng đã mãn nguyện với câu nói của cô "Anh yêu em"

"≡ I LOVE YOU ≡" Cô thầm suy nghĩ "Đây mới chính là tình yêu thật sự. Hồ Gia Thành xin lỗi anh, tình yêu của em dành cho Thiên Hạo còn nhiều hơn anh rất nhiều. Có lẽ lúc trước em nghĩ em yêu anh là sai rồi Gia Thành à em chỉ xem anh là anh trai của mình thôi. Còn đối với Thiên Hạo lại chính là thứ tình yêu hạnh phúc em chưa bao giờ có. Và giọt nước mắt của em dành cho Thiên Hạo cũng chính là giọt nước mắt của tình yêu, đây mới là tình yêu thật sự. Là thứ tình yêu khiến em hạnh phúc nhất thế giới này. Gia Thành liệu rằng anh có thể hiểu được cho em, anh có thể thông cảm cho em hay không. Gia Thành em chỉ mong anh được hạnh phúc giống như em bây giờ, xin anh hãy quên em đi, đừng đau lòng vì em"

Thiên Hạo thấy cô im lặng thì hơi nhíu mắt lại "Em đang suy nghĩ gì"

"Không có gì" nói xong cô ngồi dậy hôn lên môi anh một cái rồi mỉm cười. Cô chớp chớp mắt nhìn anh, "Em yêu anh"

"Anh cũng yêu em" Anh cúi xuống đặt môi của anh xuống đôi môi mỏng của cô

"Um.."

Anh buông cô ra thì mặt cô đã đỏ ửng lên rồi. Cô nhìn thẳng vào mặt anh, cô lấy tay sờ mặt anh "Vậy có phải người làm chuyện đó với em là anh chứ không phải Nhất Phong đúng không"

"Nếu là Nhất Phong thì sao"

Cô tức giận nói "nếu là Nhất Phong thì em sẽ giết anh"

"Anh biết em sẽ không nỡ làm như vậy" anh mỉm cười nhìn cô. Anh thở dài nói tiếp "Phải, làm chuyện đó với em là anh không phải Nhất Phong. Cứu mạng em sau vụ tai nạn giao thông cũng là anh không phải Nhất Phong. Nhất Phong chỉ vừa mới đi du lịch ở Hàn Quốc cũng được 1 tháng rồi. Tối hôm qua nó vừa mới về. Nên 1 tháng đó anh đã thay thế danh phận của nó để đến công ty làm việc và để chăm sóc, bên cạnh em. Hôm nay là ngày đầu tiên em với nó gặp nhau thôi"

"Anh với Nhất Phong chỉ là anh em họ thôi phải không?" Nguyệt Nhi tò mò hỏi anh

"Phải"

Hết Chap 39

-Còn tiếp-

=>Chap 39: Trùng phạ (Ngọt)

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Trừng phạt (Ngọt)

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Ngọt)

Môi Thiên Hạo đặt lên môi của Nguyệt Nhi. Lưỡi hai người điên cuồng cuốn lấy nhau, cô cố gắng đẩy anh ra nhưng không được. Anh chỉ định hôn cô một cái thôi nhưng vì vị ngọt trong miệng cô khiến anh không thể cưỡng chế nổi bản thân của mình mà muốn cô

Đến khi thấy cô thở hết nổi thì anh mới buông cô ra. Đàn Nhi tức giận đánh vào ngực anh "Khốn kiếp. Sao anh lại hôn em chứ"

"Hôm nay anh muốn làm việc với em tại phòng làm việc. Anh muốn thử cảm giác làm ở phòng làm việc và làm trên giường thì cái nào sẽ kích thích hơn" nhìn anh bây giờ cứ như một con thú chết đói

Cô lo lắng nuốt nước miếng "Làm việc gì chứ?"

"Anh cũng đang muốn trừng phạt em vì dám chửi anh. Em có còn nhớ câu nói lúc này của anh không" mắt anh hơi híp lại

"Câu nói gì chứ" cô chợt nhớ ra câu nói lúc này của anh khiến cô cứng đờ người ra

Anh vô lại nói "Một đêm 3 hiệp, 3 tiếng đến khi anh thoải mái"

Mặt cô đã đỏ ửng lên "Nè tên đàn bà kia anh muốn làm em chết vì mệt à. Sao anh dễ giận cứ như đàn..." nói đến đây đột nhiên cô lấy tay che miệng của mình lại

Anh lạnh lùng nhìn cô nói "Đêm nay sẽ không 3 hiệp, 3 tiếng nữa"

Anh nói như vậy khiến cô vui đến nỗi cười khúc khích rồi hôn lên mặt anh một cái "Đúng rồi anh là hiểu em nhất. Vậy đêm nay có nghĩa chúng ta sẽ không làm"

Lời của cô còn chưa nói hết thì anh đã cướp mất lời của cô "Đêm nay anh cho em liệt giường chứ không 3 hiệp, 3 tiếng nữa"

Nghe xong câu này cô cứ như sét đánh bên tai, ôi cái gì liệt giường hả. Thôi không ổn rồi mình phải chuẩn trước mới được, cô đẩy anh ra rồi đứng lên, cô cười cười nói với anh "À bây giờ em có việc rồi nên em phải đi ra ngoài một chút"

Cô chưa bước được một bước thì đã bị anh kéo lại ngồi lên đùi của anh "Bảo bối à, không ai hiểu em bằng anh đâu. Em đừng hòng trốn thoát khỏi anh. Lời anh đã quyết thì sẽ không thay đổi đâu bảo bối à, em cũng hiểu tính anh mà"

Nguyệt Nhi đau lòng đánh vào ngực anh "Hà Thiên Hạo chết tiệt, đồ khốn, đồ vô lại, đồ đàn bà nhà anh. Anh mau bỏ em ra hic.... hic thả em ra, em không muốn bị liệt giường đâu mà. Thiên Hạo à bỏ em ra"

Anh lấy tay vuốt tóc cô "Em cứ chửi đi, em cứ mắng đi. Em có làm thế nào đi nữa thì anh cũng sẽ không thay đổi ý định cho em liệt giường đâu bảo bối à"

"Tên vô lại nhà anh bỏ em ra" cô vùng vẫy khỏi anh nhưng vẫn vô ích

"Anh chỉ vô lại với một mình em thôi" nói rồi anh cúi xuống cắn một cái lên cổ của cô

Cô la lên "aaaaa.... anh đừng cắn mà. Anh là ma cà rồng à, cho dù anh là ma cà rồng thì anh cũng không đẹp bằng Ayato tóc đỏ của em trong phim anime Tình Yêu Ngang Trái đâu. Nếu anh Ayato thì nhất định em sẽ cho anh cắn thoải mái... ôi oppa à" cô chép chép miệng cười

Anh điên cuồng cắn cô rất mạnh "Em dám chê anh không bằng một thằng ảo không có trên đời này sao. Thằng đó có gì hơn anh hả"

Cô hét lớn "Anh mau thả em ra, Hà Thiên Hạo em ghét anh đồ vô lại, đồ bệnh hoạn biến thái nhà anh mau buông em ra"

Anh nhìn cô, môi anh hơi nhếch lên "Anh chỉ vô lại với một mình em thôi bảo bối à".....

Anh thở dài rồi nói tiếp "Em nói anh là một thằng biến thái có phải không, vậy được thôi. Anh sẽ cho em biết thế nào được gọi là biến thái"

Cô thật sự hết thuốc chữa với anh rồi "À. Thiên Hạo à"

"Sao hả?"

****Hết chap 39****

-Còn tiếp-

=>Chap 40: I Love You

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu☐

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: I Love You

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Nguyệt Nhi nhìn Thiên Hạo "Anh à"

Thiên Hạo nắm chặt lấy tay của cô "Sao hả?"

Cô dịu dàng nói với anh "Hay là chúng ta đợi đến tối mới làm chuyện đó có được không. Anh nhìn xem bây giờ vẫn còn là ban ngày đó, không phải ban đêm. Với lại lúc này anh cũng nói với em là đêm anh mới sử lý em sao. Nhưng sao bây giờ anh lại đổi ý rồi"

Cô uất ức nói "Hic.mm.... Chồng à, đợi đến đêm đi anh muốn làm gì em cũng được, nhưng bây giờ là giờ em phải đi làm bài tập rồi. Cho nên đợi đến tối nha chồng"

"Không làm cũng được đâu có sao, mấy người giáo viên trong đó dám chửi em à. Em đừng quên cái trường đó là do anh đầu tư" Anh thất vọng nói với cô

Cô nhăn mặt lại "Nè, anh đầu tư thì liên quan gì đến anh chứ, em muốn mình phải học thật giỏi để sau này còn có cơ hội ra nước ngoài du học để bỏ lại anh ở đây. Xem như là em đã bỏ anh rồi"

Nhìn thấy cô quyết tâm như vậy anh cũng không nỡ, nên đành buông cô ra "Được em muốn làm gì thì làm. Nhưng đừng bao giờ nghĩ đến chuyện bỏ anh"

Anh chỉ trả lời cô một chữ thôi thì đã buông cô ra không ôm cô nữa. Anh đứng dậy mở cửa rồi bước ra khỏi phòng. Trước khi bước ra anh cũng không quên để lại cho cô một câu "Em nên nhớ em đã nói, tối nay anh muốn làm gì em cũng được" anh hơi hụt hẫng đi ra khỏi phòng

Để lại cô một mình ngồi trong phòng buồn bã. Cô trầm suy nghĩ "*Thôi không xong rồi, tự nhiên lại chui đầu vào lưới làm gì không biết nữa. Ôi sao tụi mình đau quá vậy nè, liệu rằng tối nay Thiên Hạo anh ấy có bức chết mình không. Huhu Hà Nguyệt Nhi ơi là Hà Nguyệt Nhi sao mày lại ngốc quá vậy chứ..... hic.....hic*"

Cô bước xuống khỏi ghế rồi cũng đi ra khỏi phòng theo anh.

Vừa mới bước xuống phòng thì cô lại nghe tiếng nũng nịu của Thanh Thanh bên tai "Nhất Phong à, em đi lâu quá rồi đó em có biết chị gái yêu quý của em nhớ em nhiều lắm không hả" Thanh Thanh nắm lấy tay của Nhất Phong

Nguyệt Nhi nuốt nước bọt một cái rồi đi đến ngồi cạnh Thiên Hạo. Cô quay qua nắm lấy tay Thiên Hạo rồi hỏi "Thiên Hạo à. Vậy Thanh Thanh là em ruột của anh hay là của Nhất Phong vậy?"

Anh lấy tay vuốt mũi cô một cái rồi đầy cung chiều trả lời "Thanh Thanh là em gái ruột của anh. Nhưng lúc nhỏ Thanh Thanh chơi thân với Nhất Phong hơn anh. Với lại mẹ của Nhất Phong là em của mẹ anh nên Nhất Phong nó phải gọi Thanh Thanh là chị ba"

Nghe anh nói xong câu này Nguyệt Nhi thở dài một cái môi cô hơi nhếch lên, cô quay qua nhìn Thanh Thanh đang ngồi đó nhìn cô với ánh mắt đầy sợ hãi "Hà Thanh Thanh" cô gọi tên của Thanh Thanh rồi đứng lên bước tới chỗ của Thanh Thanh

Môi Nguyệt Nhi hơi chu ra "Mấy người bọn họ nói dối mình thì thôi đi. Sao ngay cả cậu là bạn thân của mình mà cậu còn phải nói dối mình vậy hả. Cậu có xem mình là bạn thân không vậy"

Thanh Thanh khóc không ra nước mắt ôm lấy chân của Nguyệt Nhi "Nhi Nhi à mình xin lỗi cậu mà. Do anh hai của mình không cho mình nói thôi. Cậu tha lỗi cho mình đi mà, mình sai rồi" cô mếu máo khóc

Nguyệt Nhi liếc Thanh Thanh một cái rồi gỡ cái tay đang ôm lấy chân của mình ra, cô dùng hết sức để gỡ nhưng vẫn gỡ không được, cô đành mỉm cười nói "Xem ra ba anh em nhà cậu cũng giỏi lừa dối người khác quá nhỉ. Ba anh em thật là yêu thương nhau"

"Huhu..... mình không có, mình không có mà. Nhi Nhi tha lỗi cho mình đi mà. Đều tại hai người bọn họ, tại hai người bọn họ hết đó, Nhi Nhi à hic.....hic...."

Hai người đàn ông đang ngồi trên ghế uống trà mà cũng phải lắc đầu vì hai cô gái ngốc này.

Ngay lúc Thanh Thanh vẫn đang ôm chân Nguyệt Nhi khóc lóc thê thảm thì Lâm Tư Ngôn vừa đi làm về. Tư Ngôn thấy Thanh Thanh bảo bối của hắn đang khóc thì hắn nhanh chóng bước tới đỡ cô đứng lên. Hắn vỗ vai cô "Thanh Thanh à, em sao vậy? Là ai dám ăn hiếp em hả. Nói anh nghe đi, anh liền đem người đó ra trừng"

****Hết Chap 40****

-Còn tiếp-

=>Chap 41: Bảo vệ bảo bối

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha.

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Bảo vệ bảo bối

Ngay lúc Thanh Thanh vẫn đang ôm chân của Nguyệt Nhi khóc lóc thê thảm thì Lâm Tư Ngôn vừa mới đi làm về. Tư Ngôn thấy Thanh Thanh bảo bối của hắn khóc thì hắn nhanh chóng bước tới đỡ Thanh Thanh đứng lên. Hắn vỗ vai cô "Thanh Thanh à em làm sao vậy hả, sao em lại khóc. Nói anh nghe đi là ai dám ăn hiếp em, mau nói anh biết đi rồi anh đem người ra trừng!"

Tư Ngôn vẫn còn đang nói với về tự tin thì đột nhiên Nhất Phong đang uống nước liền bị sặc nước mà phun ra. Tư Ngôn qua qua nhìn Nhất Phong "Nhất Phong cậu bị làm sao vậy?"

Lý do họ nhận ra được Hà Thiên Hạo với Hà Nhất Phong là ai thì cũng đơn giản dễ nhận thôi. Do bọn họ chơi thân với nhau nên sẽ dễ nhận ra, còn người ngoài đều sẽ không nhận ra đặc điểm khác nhau giữa bọn họ ai là Thiên Hạo ai là Nhất Phong. Đặc điểm dễ nhận ra là: Do Nhất Phong lúc nào cũng mặt đỏ nổi màu sắc sang chảnh, quý phái. Nhất Phong để mái chéo qua bên phải hơi vuốt keo lên, nhìn rất giống một thiếu gia ăn chơi.

Còn cách nhận ra Hà Thiên Hạo chính là, tóc mái của anh hơi phồng vì anh hay lấy tay vuốt tóc của anh. Cách mặt đỏ của anh rất đơn giản, nhưng lúc nào cũng chuẩn kiểu soái ca của biết bao nhiêu cô gái. Khi ở trong nhà thì anh hay mặc áo sơ mi trắng hoặc đen. Thiên Hạo mặt đỏ chỉ duy nhất màu: trắng, đen, xanh lam, xám, đỏ thì rất ít. Anh mặc đồ vets trắng, đen, xám là nhiều nhất.

(Không nói nhiều nữa.... quay lại truyện thôi nào)

Nhất Phong đặt ly nước xuống bàn rồi xua xua tay nói "À, tôi tôi không sao đâu chỉ là bị sặc nước một chút thôi"

Nhất Phong thầm nghĩ "*Thôi không xong rồi. Tư Ngôn à cậu nói cậu muốn trừng ai vậy hả. Bảo bối của người ta được cưng như trứng bảo bọc như kim cương, không cho ai động vào. Vậy mà bây giờ cậu lại nói trừng là trừng ă. Xem ra sắp có chiến tranh Bảo vệ bảo bối rồi đây"*

Nguyệt Nhi liếc Tư Ngôn. Tư Ngôn quát lớn "Cô nhìn tôi làm gì. Hà Nguyệt Nhi cô có tin tôi trừng cô luôn không hả"

Môi Nguyệt Nhi hơi mếu, mắt thì nhủ lại. Thiên Hạo thấy vậy thì không nổi, anh uống một ngụm trà rồi nói "Lâm Tư Ngôn vậy cậu có tin tôi thiên cậu

không hả"

Nguyệt Nhi chạy lại ôm Thiên Hạo khóc "Thiên Hạo à, anh ta anh ta ăn hiếp Nguyệt Nhi. Nguyệt Nhi không chịu đâu huhu...." vừa nói cô vừa chỉ tay vào Tư Ngôn

Thiên Hạo lấy tay xoa xoa mặt cô nói "Bảo bối, không khóc nữa. Ngoan anh thương nha"

Nguyệt Nhi nức nở nói "Anh thiên anh ta đi. Thiên anh ta đi anh ta làm em sợ. Anh thiên anh ta đi"

Nghe được mấy lời này của cô khiến những người ngồi và đứng trong phòng khách đều toát hết mồ hôi, nhất là Tư Ngôn chưa gì hết mà mặt đã xanh như vỏ dưa hấu rồi

Thiên Hạo khẽ cười, hôn một cái lên môi Nguyệt Nhi "Thôi nào. Bảo bối của anh, hay là tha cho Tư Ngôn đi"

Nguyệt Nhi giãy dụa "Không chịu, không chịu đâu. Anh thiên anh ta đi, hihic"

Thiên Hạo thở dài một cái rồi lấy cuốn sách đang đặt kế bên mình. Anh cầm lên rồi hất cuốn sách vào thẳng chỗ đó của Tư Ngôn. Khiến hắn ôm lấy chỗ đó mà la lên "Hà Thiên Hạo khôn kiếp tôi với cậu chơi thân với nhau hơn 15 năm vậy mà bây giờ chỉ cần lời nói của một đứa con gái thôi mà cậu lại phản bội tôi. Cậu đứng là dạy gái mà" Thanh Thanh nắm lấy tay của Tư Ngôn, cô dịu hẳn lên phòng

Nguyệt Nhi há hê vỗ tay, cô ngược lên hôn một cái lên môi anh. "Thiên Hạo anh là nhất, anh trả thù giúp em rồi. Em yêu anh"

Anh cưng chiều ôm lấy cô vào lòng. Nhất Phong thấy cảnh tượng ân ái này của hai người họ cũng không chịu được nữa mà đi lên phòng

(À chắc mình chưa kể lý do vì sao Tư Ngôn lại ở nhà của Thiên Hạo đâu nhỉ. Đáng lý ra Thiên Hạo ca không cho Tư Ngôn ở đâu. Nhưng do hắn mất dây cứ nói muốn h cùng để tiện chăm sóc cho Thanh Thanh. Nên Thiên Hạo ca không còn cách nào khác cũng đành để cho Tư Ngôn ở lại nhà của anh"

Hết Chap 41

-Còn tiếp-

=>Chap 43: Phòng làm việc ân ái (H+)

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha.

Yêu ☐

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Phòng làm việc ân ái (H+)

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Bên trong một căn phòng làm việc

rộng lớn có một đôi nam nữ đang ân ái trong phòng, hiện tại chỉ toàn nghe thấy tiếng thở dốc của hai người họ "Thiên Hạo à, anh chậm lại một chút..... um.....aaaaa..m đừng nhanh quá mà, Thiên Hạo à em yêu anh"

"Nguyệt Nhi anh cũng yêu em". Thiên Hạo cứ ra vào trong lỗ huyệt nhỏ nhắn của Nguyệt Nhi

Anh lấy tay xoa nắn cặp hoa anh đào đang nở rộ trên ngực cô. Anh cuối xuống cắn một cái thật mạnh lên cổ cô khiến nó in cả dấu răng của anh, đây được gọi là ấn dấu chủ sở hữu

"Um.....a..... Thiên Hạo"

"Anh đã nói rồi..... um.... đêm nay anh sẽ khiến em liệt giường"

Anh ra vào nhanh hơn. Khiến cô không theo nhịp của anh "Thiên Hạo à..... đừng mà..... đừng làm em liệt giường mà..... um.....aaaaa"

Anh đặt môi mình lên môi cô. Lưỡi anh thăm dò bên trong miệng cô, anh tìm kiếm cái lưỡi xinh xắn ngọt ngào đang cố trốn tránh lưỡi của anh. Tay anh bóp mạnh lên ngực cô khiến cô khẽ la lên "Aaaaa..... tên khôn kiếp anh dám làm em đau.....um" cô giãy dụa, cô cố gắng tránh khỏi anh. Cô khóc nức

lên "Anh làm em đau.... huhu...."

"Ngoan nào. Nằm im để anh yêu em, cưng chiều em có được không bảo bối" anh giỡn giành cô cho cô nín khóc

----- 3 tiếng sau -----

Sau 3 tiếng đồng hồ ân ái. Bây giờ cũng là 1 giờ khuya rồi. Anh mặt đỏ hồng cho cô và cả anh. Sau đó anh bế cô về phòng đã cô nằm trên giường rồi anh cũng trèo lên giường nằm kế bên cô, anh đắp chăn cho cả hai, anh ôm cô vào lòng thật chặt.

"Bảo bối à" Anh nói nhỏ bên tai cô

"Humm" cô được anh bế về phòng nhưng không có nghĩa cô đã ngủ. Cô vẫn còn thức đấy

"Thứ 5 tuần sau chúng ta đi dự tiệc có được không"

"Ồ đó có ăn ngon không" cô chép chép miệng

Môi anh hơi cong lên rồi nựng mặt cô một cái "Em đó, chỉ có đồ ăn mới có thể làm mờ mắt em thôi" anh thở dài rồi nói tiếp "Đương nhiên là có đồ ăn ngon cho em ăn rồi. Em muốn ăn bao nhiêu cũng được"

Tuy cô đang rất mệt nhưng khi nghe thấy đồ ăn thì mắt cô sáng lên "Được, được. Nhất định tuần sau em sẽ đi với anh"

"Được rồi, ngủ đi" nói xong anh nhắm mắt lại. Cả hai cùng nhau chìm vào một giấc ngủ ngon

****Hết chap 42****

-Còn tiếp-

=> Chap 43: Đi tiệc

Thỉnh cầu mỗi người cho mị xin vote và cmt nha.

Yêu □

Chương 43: Đi tiệc

----- Một tuần sau -----

Nguyệt Nhi từ phòng thay đồ bước ra khiến biết bao nhiêu con người nhìn cô không hề chớp mắt, bỗng Thiên Hạo ho khan một tiếng khiến bọn họ hoàn hồn trở lại, anh thầm nghĩ "*Dám nhìn ngắm vợ của lão tử đây sao, các người đi ngủ đi mà mơ. Đừng hòng nhìn ngắm vợ tôi*"

Cô bước ra với một cái đầm dạ hội màu trắng hồng, là đầm cúp ngực nên không có dây, sau lưng có một khóa kéo, cái đầm dài tới đầu gối của cô, nhưng sau lưng thì có một tấm lưới màu hồng trải dài xuống chân cô. Tóc cô được búi cao lên, mái tóc được chừa ra hai cọng thành mái đôi, được uốn cong. Đặc biệt là khuôn mặt đẹp không góc chết của cô, 2 hàng lông mi dài và cong, đôi môi được son màu đỏ cam, làn da trắng hồng mịn màng cộng thêm khuôn mặt nóng đáng yêu của cô.

Nhìn cô bây giờ vừa dễ thương vừa quyến rũ, cô như một thiếu phụ nhân được cưng chiều yêu thương hết mực. Nhìn cô như vậy đâu ai nghĩ rằng cô từng có một thời gian đầy ảm ức, đau khổ mà đâu ai biết được, đâu ai hiểu. Vì chỉ có mỗi một mình cô biết, một mình cô hiểu mà thôi

Thiên Hạo bước đến gần cô, anh nắm lấy tay cô quàng qua tay anh. Anh mỉm cười nhẹ nhàng rồi nói với cô "Nguyệt Nhi, em quả thật là một nàng công chúa xinh đẹp nhất thế giới rồi"

Nguyệt Nhi hơi đỏ mặt rồi lấy tay sờ lên ngực trái của anh "Em không muốn làm một nàng công chúa đẹp nhất thế giới. Mà em chỉ muốn được làm một nàng công chúa xinh đẹp ở trong trái tim anh, ở trong lòng anh được anh yêu thương mà thôi. Vì anh chính là hoàng tử của em Thiên....."

Cô định gọi tên anh nhưng anh đã bịch miệng cô lại, anh nói nhỏ vào tai cô "Ồ trước mặt người ngoài em không được gọi tên thật của anh"

Nguyệt Nhi ôm lấy anh "Em biết rồi. Em yêu anh Nhất Phong à"

"Anh cũng yêu em, bảo bối"

----- Tại bữa tiệc -----

Xung quanh bữa tiệc đều có những vị khách rất đặc biệt và giàu có đang nói chuyện hợp tác với nhau. Trong khi đó có một chiếc xe màu đen sang trọng dừng trước cổng bữa tiệc, chiếc xe đó trên thế giới chỉ có mỗi 2 chiếc, 1 trắng và một đen, không cần nói ai cũng biết 2 chiếc xe đó đều thuộc quyền sở hữu của nhà họ Hà.

Cửa xe được mở ra, trên xe có một đôi nam nữ bước ra khiến ai cũng trở mắt nhìn họ. Bỗng có một cô gái chạy đến ôm anh. Đó không phải ai khác mà chính là Đường Thẩm Vy vì bữa tiệc này là do công ty bà ả ta tổ chức, chủ yếu là muốn hợp tác với các công ty khác. ả ta nói nhỏ vào tai anh "Thiên Hạo, em nhớ anh"

Lời nói đó tuy rất nhỏ nhưng cũng đủ khiến cho Nguyệt Nhi đứng cạnh anh nghe được, Nguyệt Nhi hoảng hốt "*Chuyện gì đang xảy ra vậy nè. Thẩm Vy cô ta biết anh ấy là Hà Thiên Hạo sao*"

Thiên Hạo đẩy Thẩm Vy ra "Vy Vy lâu quá không gặp càng ngày em càng xinh đẹp"

ả ta vui mừng rồi quay sang nhìn Nguyệt Nhi "A thì ra là Đan Nhi, tại sao cô lại ở đây. Chắc là loại đàn bà vô liêm sỉ như Đan Nhi tiểu thư đến đây là để tìm một đấng gia nào đó rồi lên giường có đúng không?" ả ta kêu ngạo nói với cô, nhưng ả ta không biết rằng người ả yêu đang rất tức giận vì dám nói xấu người anh yêu

Môi cô hơi nhếch lên rồi buông tay cô ra khỏi người Thiên Hạo, Nguyệt Nhi nắm lấy tay anh "Ồ, Thẩm Vy tiểu thư cho tôi hỏi Đan Nhi là ai vậy kìa"

Cô thờ dãi rồi nói tiếp "À mà cô nói Đan Nhi tiểu thư gì đó tìm đến các đấng gia để lên giường thì chắc cô cũng giống vậy nên mới nói người khác. Cô nói người khác là loại đàn bà vô liêm sỉ thì cũng có khác gì cô đang tự nói bản thân cô vô liêm sỉ, không chịu suy nghĩ mà ôm chồng của tôi"

ả tức điên lên rồi nhìn Thiên Hạo "Anh à, cô ta dám chửi em là đồ vô liêm sỉ kìa, anh mau xử lý cô ta cho Vy Vy đi"

Thấy anh không có biểu hiện gì thì cô mở miệng "Cha Cha, hazzzz..... Thẩm Vy tiểu thư, cô nhìn xem cô như vậy có phải rất giống thứ đàn bà vô liêm sỉ đi cướp chồng người khác không. Không chỉ vậy mà còn dám kêu chồng của tôi xử lý tôi sao"

Nói rồi cô ngược lên hôn vào môi anh một cái rồi ngược xuống nhìn ả "Chắc Thẩm Vy tiểu thư cô không biết rằng...." cô bước tới nói nhỏ vào tai của ả "Thiên Hạo rất yêu thương cưng chiều tôi rồi" Vì không muốn người khác biết đến tên của anh nên cô đành phải nói nhỏ vào tai ả thôi

Thiên Hạo bước tới ôm eo cô rồi đi, nhưng trước khi đi qua ả ta thì anh còn nói với ả một câu "Vy Vy, em đừng quên anh đã có vợ rồi. Nên em đừng có

vô liêm sĩ mà cướp chồng của người khác"

Hết Chap 43

-Còn tiếp-

=>Chap 44: Nguyệt Nhi đau lòng

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha.

Yêu □

Từ nay truyện "Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma" cách một ngày sẽ đăng một chương vào lúc 19h

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Nguyệt Nhi đau lòng

Nguyệt Nhi đau lòng

Thiên Hạo bước tới ôm eo Nguyệt Nhi rồi bước đi. Trước khi bước qua ả, anh vẫn không quên để lại cho ả một câu "Vy Vy em đừng quên rằng anh đã có vợ rồi. Nên em đừng có vô liêm sĩ mà muốn cướp chồng của người khác"

Thẩm Vy tức điên vì lời nói của anh, ả ta thậm chí nghĩ "Trương Đan Nhi nếu cô đã muốn cướp Thiên Hạo rồi, thì cô cứ đột chút nữa khi chị Vũ Ngọc Đình tới đi rồi cô sẽ hối hận khi dám tranh dành Thiên Hạo của chị ấy"

----- Đại sảnh tiệc -----

Thiên Hạo cùng Nguyệt Nhi nắm tay nhau đi nói chuyện với các vị đối tác xung quanh, nhưng khi đến nói chuyện cùng nhà họ Trương thì.....

Anh dơ ly rượu đang cầm trên tay lên uống một ngụm rồi nói "Chủ tịch Trương, chào ông"

Trương Lâm Hùng cũng chào hỏi lại "Chủ tịch Hà chào cậu"

Trương Thẩm Ngọc nhìn Nguyệt Nhi "Đàn Nhi sao cô lại ở đây"

"Cho tôi hỏi Đàn Nhi là ai vậy, tại sao ai gặp tôi cũng đều gọi tôi là Đàn Nhi hết vậy" cô đầy khinh bỉ nói trả lời Thẩm Ngọc người chị từng hành hạ đánh đập cô.

Đột nhiên có một cô gái quyến rũ, xinh đẹp bước đến "Lâu quá không gặp, Hà chủ tịch của tôi"

Nguyệt Nhi nhìn vẻ mặt của Thiên Hạo thấy có gì đó không ổn "Anh sao vậy?"

Anh quay sang nói với cô "Nguyệt Nhi em đi tìm gì đó ăn đi, anh có chút việc riêng. Chút nữa anh sẽ đi tìm em"

Cô gật gật đầu rồi bước đi. Anh nhìn người phụ nữ lúc này "Chúng ta nói chuyện riêng đi"

"Được"

----- Một lúc sau -----

Nguyệt Nhi ăn no rồi, cô tìm kiếm xung quanh thì không thấy Thiên Hạo đâu cả, cô đi tìm anh. Đi lên tới một căn phòng nào đó thì nghe một giọng nói rất quen truyền ra "Vũ Ngọc Đình, lâu rồi không gặp em. Em chẳng thay đổi gì cả, vẫn quyến rũ xinh đẹp như xưa"

Nguyệt Nhi sững sờ đó không phải là giọng nói của Thiên Hạo sao. Vũ Ngọc Đình là cô gái anh ấy từng kể với mình rằng anh rất yêu cô ấy, nhưng khi biết đến tên anh ấy thì cô ta liền bỏ anh mà ra đi hay sao. Bây giờ Vũ Ngọc Đình đã quay trở về rồi

Ngọc Đình nói "Thiên Hạo, đã lâu không gặp. Anh cũng vậy thôi vẫn lạnh lùng kêu gọi chưa bao giờ thay đổi"

Cô ta cầm ly rượu lên uống một ngụm rồi nói tiếp "Thiên Hạo, anh có nhớ em không"

Môi anh hơi nhếch lên, anh nắm lấy tay Ngọc Đình rồi trả lời "Nhớ, đương nhiên anh rất nhớ em rồi"

Nguyệt Nhi nghe cuộc đối thoại của hai người họ thì đau lòng mà bỏ đi. Ngay lúc cô rời đi thì đụng mặt Thẩm Vy, à ta khinh bỉ nói với cô "Hazzz, đường đường là thiếu phu nhân của nhà họ Hà mà lại thua một người yêu cũ. À mà tôi quên mất Thiên Hạo chỉ yêu mỗi một mình chị Ngọc Đình thôi, tôi nghĩ bây giờ Ngọc Đình cũng trở về rồi nên cô đừng có mặt dày mà ở cạnh Thiên Hạo nữa"

Cô không quan tâm tới lời nói của à mà bước đi, nhưng à ta nào biết Nguyệt Nhi cô rất đau, những lời nói của à thấm đến sâu tận trong tim cô. Đúng, cô không xứng đáng với Thiên Hạo, người anh ấy yêu cũng đã trở về rồi. Cũng đến lúc Nguyệt Nhi nên rời khỏi anh rồi

Cô đi đến một bàn đựng rượu trong đại sảnh của bữa tiệc, cô uống rất nhiều rượu khi uống say thì cô rời khỏi bữa tiệc. Cô đi lang thang trên đường, nước mắt cô rơi rất nhiều. Cô không chịu nổi nữa thì ngồi xuống đường, cô khóc rất to rất to. Cô vừa khóc vừa nói "Đúng, mình không xứng đáng với anh ấy. Mình không xứng đáng với Thiên Hạo, tại sao những người mình yêu đều rời xa mình vậy chứ.... huhu...."

Hồ Gia Thành bước đến đỡ cô đứng lên, anh ôm cô rất chặt anh nói "Bảo bối, anh không hề bỏ rơi em, anh rất yêu em"

Lúc này anh cũng có trong buổi tiệc, anh nhìn thấy cô, anh muốn đến gần nói chuyện với cô. Nhưng anh nào ngờ người cô nói là chồng cô lại chính là Hà Thiên Hạo người bạn thân của anh đâu chứ. Anh quan sát, anh đi theo cô suốt bữa tiệc, lời đối thoại lúc này của Thiên Hạo và Ngọc Đình anh cũng nghe thấy vì anh luôn ở cạnh cô, đi theo cô.

Gia Thành lấy điện thoại rồi gọi cho ai đó, lúc sau có một chiếc xe chạy tới. Anh bồng cô vào xe rồi đưa cô đi về nhà anh, về căn nhà cô và anh từng vui vẻ nói chuyện, chăm sóc lẫn nhau. Căn nhà đó là anh mua tặng cho cô. Anh yêu cô nhiều như vậy như làm sao cô biết được, vì cô đã yêu bạn của anh, người bạn hơn 15 năm của anh

Hết Chap 44

-Còn tiếp-

=> Chap 45: Nguyệt Nhi đau lòng

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Xin lỗi các độc giả thân yêu vì đã đăng trễ, do mạng có chút vấn đề nên bây giờ mới đăng được. Mong mọi người tha lỗi cho tui nha

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45: Nguyệt Nhi đau lòng

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

----- Tại bữa tiệc -----

Thiên Hạo đi tìm cô khắp bữa tiệc nhưng vẫn không thấy cô đâu. A Phúc tới gần anh nói "Chủ nhân, chúng tôi đã lục tung cả buổi tiệc này lên rồi nhưng vẫn không thấy thiếu phu nhân đâu cả"

Anh tức giận ném cái điện thoại trên tay xuống khiến nó vỡ tan ra "Lũ khốn các người không biết đi theo bảo vệ cô ấy sao hả, tôi đã nói với các người là phải đi theo Nguyệt Nhi sao. Bây giờ đột nhiên mất tích, nếu cô ấy xảy ra chuyện gì thì các người đừng trách tôi"

Ngọc Đình bước tới nắm tay anh "Anh sao vậy?"

Anh nhìn cô ta với vẻ dửng dưng "Anh không sao"

----- Hai ngày sau -----

Gia Thành bước vào phòng thì nhìn thấy cô đang ôm đầu gối mà khóc, nhìn cô như vậy khiến anh rất đau lòng. Anh đi tới ngồi gần cô "Đàn Nhi hay là em ăn chút gì đi đã hai ngày em không ăn uống gì rồi"

Nguyệt Nhi ngẩng đầu lên nhìn anh "Gọi em là Nguyệt Nhi. Em không phải Đàn Nhi"

"Được. Vậy em ăn chút cháo đi được không" anh vuốt tóc cô

Cô nắm lấy tay anh "Gia Thành à anh nói cho em biết đi có phải em rất tệ hại đúng không, tại sao người nào em yêu cũng đều bỏ rơi em hết vậy hả anh.

Tại sao vậy..... huhu" nước mắt cô không hề ngừng rơi mà còn rơi nhiều hơn

Anh vỗ vỗ vai cô an ủi "Không phải đâu bảo bối à. Nếu ai cũng muốn bỏ rơi em nhưng vẫn còn anh mà, anh luôn yêu thương em chưa bao giờ bỏ em cả"

Nghe anh nói như vậy càng khiến cô khóc nhiều hơn "Anh nói dối.... huhu.... anh nói dối. Chẳng phải anh từng bỏ rơi em suốt 2 năm hay sao. Nếu anh không bỏ rơi em thì bây giờ có lẽ em đã sống tốt hơn, sẽ không đau khổ như bây giờ. Đều tại anh hết"

Anh ôm cô vào lòng rồi nói "Đúng đều tại anh, tất cả đều tại anh hết. Anh xin lỗi, anh xin lỗi"

Cô đẩy anh ra rồi lau đi nước mắt "Anh với Thiên Hạo có quen nhau sao?"

Anh không chần chừ trả lời cô "Phải, anh à cậu ta chơi thân với nhau hơn 15 năm rồi"

"Anh có biết Vũ Ngọc Đình không?"

Anh cúi mặt xuống không trả lời cô. Cô hít hít vài cái rồi nói "Chỉ cần anh nói cho em biết, em sẽ ngoan ngoãn nghe lời anh mà ăn cháo"

Anh đặt tay lên vai cô nói "Biết"

"Anh kể cho em nghe về chuyện của Thiên Hạo và Ngọc Đình có được không?"

"Được. Anh kể cho em nghe"

Anh thở dài rồi nói "Vũ Ngọc Đình lúc trước là một nhân viên trong công ty, do hằng ngày cô ấy đều đem hồ sơ lên phòng cho Thiên Hạo ký tên, nên cô ấy đã yêu Thiên Hạo. Từ từ cô ấy được thăng chức lên làm thư ký riêng của cậu ấy, hai người họ bắt đầu yêu nhau. Thiên Hạo cho Ngọc Đình tất cả những gì cậu ấy có. Nhưng nào ngờ khi biết được tên thật của Thiên Hạo thì Ngọc Đình lại bỏ ra đi. Thiên Hạo cho người tìm Ngọc Đình khắp nơi nhưng vẫn không tìm được. Do quá yêu Ngọc Đình nên cậu ấy từng hứa, chỉ cần Ngọc Đình quay trở về thì Ngọc Đình nhất định sẽ trở thành vợ của Thiên Hạo"

Cô mỉm cười cho câu nói cuối cùng của anh "Anh ấy từng hứa khi Ngọc Đình trở về thì nhất định anh ấy sẽ để cho Ngọc Đình trở thành vợ của Thiên Hạo và cũng có nghĩa là thiếu phụ nhân nhà họ Hà"

"Đúng vậy"

"Gia Thành, anh có thể đưa em về nhà Thiên Gia được không?" Cô miễng cường hỏi anh

"Được"

****Hết Chap 45****

-Còn tiếp-

=>Chap 46: Hà thiếu phụ nhân

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Hà thiếu phu nhân

nhân

Chiếc xe của Gia Thành được đậu trước cổng của một căn biệt thự rộng lớn có tên là Thiên Gia (là tên của nhà Thiên Hạo)

Thiên Hạo đang ngồi đọc sách trong phòng khách. Khi thấy cô về thì trên mặt anh vẫn lạnh lùng không hề thay đổi "Hai ngày qua em đã đi đâu"

"Em đi đâu đó là quyền của em không cần anh quản" Nguyệt Nhi cũng lạnh lùng không kém

Gia Thành bước vào sau cô khiến cho mọi người trong nhà hoảng hốt. Ngọc Đình từ trên lầu chạy xuống "Gia Thành lâu quá không gặp anh"

Gia Thành dịu dàng "Đình Đình lâu quá không gặp em"

Nhìn thấy Ngọc Đình ở trong nhà của anh khiến cô hốt hoảng. Môi cô hơi nhếch lên, cô thầm nghĩ "Thì ra cuối cùng vợ anh đã trở về rồi. Còn em chỉ là thứ rác rưởi trong mắt anh thôi" cô lạnh lùng cố gắng kìm lại giọt nước mắt đang muốn rơi ra trong mắt cô

Ngọc Đình bước tới chỗ cô "Cô gái này là ai vậy?"

Nguyệt Nhi không quan tâm tới cô ta mà đi thẳng lên phòng của mình. Khiến cô ta không khỏi tức giận

Cô lên tới phòng thì thấy xung quanh đều thay đổi, cô bước tới tủ quần áo mở ra thì đều thấy những bộ quần áo quyền rũ không phải của cô. Lúc này cô mới phát hiện thì ra ngay cả căn phòng của cô mà anh cũng có thể đem cho Ngọc Đình. Nước mắt của cô thay phiên nhau rơi xuống. Cô lấy tay lau đi rồi bước xuống phòng khách nhìn Di Lâm "Di Lâm à, đồ của con đâu rồi di"

Di Lâm đau lòng nhìn cô, tuy Nguyệt Nhi chỉ mới sống ở đây có 1 tháng thôi nhưng vì tính tình hiền lành của cô nên Di đã xem cô là con gái của mình, và cô cũng vậy từ nhỏ đã bị mẹ bỏ rơi nên cô cũng xem Di Lâm là người mẹ thứ hai của cô. Bà vừa nhìn mắt của cô xưng là biết ngay cô vừa khóc "Đồ của

cô đều được đặt trong phòng riêng của thiếu gia rồi"

Cô cố gắng mỉm cười nói "Vây Dì Lâm đi có thể đi xếp quần áo vào vali rồi đem xuống đây cho con không"

Thiên Hạo gấp cuốn sách lại rồi đứng lên bước tới phía cô "Em muốn đi đâu"

"Em đi đâu thì có liên quan tới anh sau. Thứ rác rưởi này không nên ở lại đây làm bẩn nhà của anh đâu" tìm cô đau lắm, thật sự nó rất đau

"Cái gì là rác rưởi hả. Bây giờ đến lượt em muốn bỏ anh mà đi. Anh không cho phép" anh lạnh lùng nhìn cô. Không đợi cô trả lời thì anh đã bồng cô lên phòng. Anh quăng cô xuống giường, cô nhìn xung quanh căn phòng. Đây là phòng của Thiên Hạo kia mà tại sao anh lại

Anh tháo từng nút áo trên người của mình ra "Em đang ghen có phải không?"

"Em chỉ muốn rời đi, để cho hai người được hạnh phúc ở cạnh nhau mà thôi" bây giờ cô không lạnh lùng như lúc nãy nữa mà bây giờ cô như một con thỏ con hồng hào xinh đẹp đang đợi con sói hoang tới ăn thôi

"Không còn em, thì cái gì được gọi là hạnh phúc đây hả. Em là Hà thiếu phu nhân của anh mà lại muốn bỏ anh đi để cho anh được hạnh phúc bên người khác sao Nguyệt Nhi"

Nguyệt Nhi đứng lên rồi bước tới ôm anh thật chặt, nước mắt cô thay phiên nhau rơi xuống "Anh có biết không, em sợ lắm, em rất sợ. Sợ khi em yêu anh sâu đậm rồi nhưng anh lại bỏ rơi em, không quan tâm tới em nữa"

Hết Chap 46

-Còn tiếp-

=> Chap 47: 1 giây 1 phút đều yêu em

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: 1 giây 1 phút đều yêu em

[1-9]

Hôm nay sinh nhật Jungkook oppa nên ra 2 chap nha. 14h 1 chap mới. Tối nay 19h thêm 1 chap mới nữa nhé

Chap 47: 1 giây 1 phút đều yêu em

Nguyệt Nhi ôm Thiên Hạo thật chặt, cô ôm anh mà khóc "Hạo Hạo em yêu anh nhiều lắm, xin anh đừng bỏ rơi em, xin anh"

Mắt anh hơi nhú lại "Hạo Hạo"

Cô thả anh ra rồi nhìn thẳng vào mặt anh "Em thấy cái tên Hạo Hạo hay nên muốn được gọi anh là như vậy. Hic anh có cho Nguyệt Nhi được gọi anh là Hạo Hạo không"

"Được. Chỉ một mình em gọi thôi bảo bối" anh lau đi nước mắt của cô

Anh hôn lên trán cô "1 giây 1 phút đều yêu em Nguyệt Nhi. Đừng bao giờ rời xa anh"

"Nhưng bây giờ em sẽ ngủ ở đâu đây" cô đánh lên ngực của anh một cái

"Từ nay em cứ ngủ ở đây đi, phòng riêng của anh. Chỉ có anh và em thôi, từ trước đến giờ Ngọc Đình chưa bao giờ được anh cưng như em đâu có biết chưa. Không ghen nữa" anh vuốt mũi cô

Cô nín khóc gật gật đầu mỉm cười ôm anh "Um. Em biết rồi, Hạo Hạo thương Nguyệt Nhi nhất"

Anh lấy tay nâng cằm cô lên. Đặt môi mình lên môi cô, anh dùng lưỡi cạy hàm răng cô ra để đưa lưỡi mình vào trong tìm lưỡi của cô. Tay anh không yên phận sờ mó trên cơ thể cô. Nguyệt Nhi đánh vào ngực anh để anh buông cô ra, anh cũng không ép cô nên đành nuối tiếc buông môi cô ra

Nguyệt Nhi lấy tay xoa xoa bụng của mình "Đã hai ngày rồi, em vẫn chưa được ăn gì hết" Do cô muốn tới gặp anh gấp nên đã không ăn cháo do Gia Thành mua

"Ca tên Gia Thành đó lại dám bỏ đói em sao" anh tức giận hỏi

Môi cô hơi chu ra "Không có đâu, là do em không chịu ăn thôi"

"Anh nấu cho em ăn"

"Anh biết nấu ăn sao?" Nguyệt Nhi khó tin hỏi anh

"Thử đi rồi biết"

Anh nắm tay dẫn cô xuống nhà bếp. Anh để cho cô ngồi xuống ghế, còn anh thì lo làm đồ ăn cho cô

Một lúc sau anh bưng đồ ăn đặt lên bàn, Nguyệt Nhi nhìn những món ăn do chính tay anh làm mà không thể tin được mô vị chủ tịch lạnh lùng tàn nhẫn kêu ngạo như anh mà lại biết nấu ăn á

Cô gấp một miếng thịt ba chỉ xào sốt me lên ăn thử "Ngon quá"

Kế tiếp cô gấp thêm một miếng trứng cuộn com lên ăn, rồi cô lại gấp thêm món tôm chiên bột giòn, cô lại gấp thêm Cá hấp tương. Cô cứ dồn một đồng đồ ăn vào miệng nhìn cô thật đáng yêu.

Anh lấy giấy lau miệng cô rồi hỏi "Ăn ngon không?"

Cô nuốt hê đồ ăn trong miệng rồi trả lời "Ngon lắm. Hạo Hạo à anh nấu ăn còn ngon hơn nhà hàng 5 sao nữa đó"

Anh lấy tay xoa xoa đầu cô "Ăn từ từ thôi. Đây là lần đầu tiên anh nấu cho người khác ăn đó. Bình thường anh chỉ nấu cho mỗi một mình anh ăn thôi"

Anh lắc đầu suy nghĩ rồi thầm cười "*Có lẽ ngay cả Ngọc Đình người con gái anh từng yêu còn chưa được ăn món ăn do anh nấu, xem ra anh đã yêu em quá mức rồi Nguyệt Nhi à*"

Hết Chap 47

-Còn tiếp-

=> Chap 48: Cảnh cáo

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Cảnh cáo

----- Ngày hôm sau -----

Một ngày đau khổ của cuộc đời Nguyệt Nhi đã trôi qua thêm một lần nữa, và ngày hôm nay có lẽ sẽ còn vui vẻ không còn khóc lóc đau lòng nữa.

Tối hôm qua cô bị anh hành hạ như chết đi sống lại tới 2 lần khi tỉnh dậy cô vẫn thấy anh như vậy, anh vẫn đang ra vào bên trong cô. Khiến hôm nay cô bước xuống giường thôi cũng đã khó khăn rồi

Ánh sáng qua khe cửa sổ chiếu vào bên trong căn phòng rộng lớn có một cô gái xinh đẹp đang nằm ngủ ngon lành trên giường thì lại bị đánh thức "Hà Nguyệt Nhi em mau thức dậy cho anh. Mặt trời sắp xuống núi luôn rồi mà em vẫn chưa chịu thức sao hả" Thiên Hạo kéo tấm chăn ấm áp màu trắng cô đang đắp ra

Nguyệt Nhi xoay người qua chỗ khác, cô ôm lấy cái gối "Mặt trời sắp xuống núi rồi thì cứ để cho nó xuống núi luôn đi sẵn tiện em đang nằm ngủ thì ngủ tới ngày mai khi nó lên núi luôn. Anh gọi em dậy làm gì chứ" mắt cô vẫn nhắm

Anh đánh vào mũi cô một cái khiến cô ngồi dậy, cô méo máo khóc tay thì xoa xoa cái mũi đáng thương của mình "Tên vô lại, tên ác ma nhà anh lại

dám đánh vào mông của em. Huhu, chẳng phải tại anh nên em mới bị như vậy hay sao chứ"

Mất anh hơi nhú lại "Bây giờ em có thức dậy đi vệ sinh cá nhân rồi xuống ăn sáng không hả. Hay là em muốn anh đánh vào mông của em tiếp"

Nghe anh nói như vậy khiến mặt cô hơi cuối xuống, cô suy nghĩ cái gì đó rồi lấy tay choàng qua cổ anh "Em đi không được, anh bồng em vào phòng tắm đi"

Anh biết tối hôm qua anh làm hơi quá nên cũng đành chấp nhận bồng cô vào phòng tắm

Vệ sinh cá nhân xong thì kêu la lên "Hạo Hạo à"

Hạo Hạo đang chuẩn bị quần áo lên công ty, nghe cô la lớn như vậy anh tưởng cô gặp chuyện gì nên lo lắng chạy vào "Em sao vậy"

"Bồng em ra ngoài"

Anh tức giận nói "Em không từ đi được sao"

"Tại tối hôm qua anh hành hạ em, nên bây giờ em không đi được"

Anh chịu đựng bước tới bồng cô ra ngoài. Mối Nguyệt Nhi hơi nhếch lên "*Tối hôm qua anh dám hành hạ em, vậy thì hôm nay em sẽ hành hạ lại anh. Bất anh phải chăm sóc em cả ngày hôm nay*"

Đặt cô lên giường rồi nói "Chút nữa anh phải lên công ty, nên em ở nhà nhớ đừng có quậy phá gì đồ của anh hết nghe chưa cục nợ của tôi"

Mối cô chu ra "Em đói rồi, anh bồng em xuống ăn sáng đi"

"Đợi anh thay đồ cái đã". Nói rồi anh bước đến tủ quần áo lấy bộ đồ lúc nãy anh vừa soạn ra mặt vào

Anh bồng cô xuống dưới phòng ăn khiến ai cũng bất ngờ, nhất là Ngọc Đình

Thanh Thanh lo lắng hỏi "Nhi Nhi à, chân cậu bị làm sao vậy. Sao phải để anh của mình bồng cậu xuống"

Nguyệt Nhi xua xua tay "À mình không có bị sao đâu, chỉ là tối hôm qua có tên cầm thú trêu chọc mình thôi" cô cầm ly sữa lên uống

Anh nhìn Thanh Thanh lạnh lùng nói "Thanh Thanh, Nguyệt Nhi là chị dâu em. Em cũng nên gọi cô ấy là chị rồi"

Cô mếu máo khóc "Hic...hic, Hạo Hạo à em không muốn Nguyệt Nhi không muốn đâu. Nguyệt Nhi chỉ muốn nói chuyện với Thanh Thanh như bình thường thôi, không muốn xưng hô chị em gì cả hic..."

"Được, được hai người muốn xưng hô với nhau như thế nào cũng được"

Ngọc Đình lên tiếng "Thiên Hạo à, thì ra cô ta chính là vợ anh sao"

"Anh cảnh cáo em đừng có động vào Nguyệt Nhi" anh gấp cho Nguyệt Nhi một miếng cua rang me cho cô

Nguyệt Nhi há miệng ra để anh đút cho cô ăn. Miếng cua rang me được đưa vào miệng cô, làm cho cô miêng cười hài lòng rồi suy nghĩ "*Thì ra, Hạo Hạo nói đúng. Anh ấy yêu mình hơn Ngọc Đình, Hạo Hạo còn sợ Ngọc Đình chị ta sẽ ăn hiếp mình. Hạo Hạo anh đúng là hoàng tử của lòng em mà, em chỉ mong anh đừng rời xa em là được*"

Lời nói của anh khiến cô ta tức điên lên

Hết Chap 48

-Còn tiếp-

=>Chap 49: Không đơn giản

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Đủ 30 lượt vote mới đăng tiếp nha. Đạo này thấy nhiều lượt đọc nhưng lại ít vote quá, mấy bạn muốn mình drop truyện đúng k ạ

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở WwW.EbookFull.Net.

Chương 49: Không đơn giản

Tui biết là truyện của tui không được nhiều người thích, không được nhiều người đọc nhưng mà tui vẫn sẽ cố gắng đăng truyện đều đều cho mấy bạn ủng hộ tui. Còn mấy bạn mà đọc nhưng k thêm vote thì cứ xem như là k tồn tại đi. Dù sao cũng cảm ơn mấy bạn đã vote cho truyện của tui nha

Chap 49: Không đơn giản

Thiên Hạo và Tư Ngôn đã đi làm rồi nên giờ Nguyệt Nhi không biết chơi với ai nữa ngoài Thanh Thanh, Nhất Phong

Nguyệt Nhi cứ nhìn chăm chăm vào Nhất Phong khiến anh hơi ngượng "Chị dâu à, sao chị cứ nhìn em hoài vậy"

"Không có gì, chị dâu đây chỉ là đang nhìn xem tại sao bọn họ có thể nhận ra cậu và Hạo Hạo dễ như vậy trong khi mặt của hai người rất giống nhau" Nguyệt Nhi không thèm nhìn mặt của Nhất Phong nữa

Nhất Phong tò mò hỏi "Vậy làm sao chị có thể nhìn ra em và chồng của chị vậy?"

Cô lấy tay nựng mặt của Nhất Phong "Vì mặt cậu rất nóng đó. Cơ thể tuy cao bằng Hạo Hạo nhưng không cường tráng bằng anh ấy. Nhìn cách cậu mặt quần áo thì ai không biết cậu chính là dân chơi quậy phá đâu. Còn Hạo Hạo của chị đây thì luôn tỏ vẻ lạnh lùng nhưng thật ra đối với chị anh ấy rất dịu dàng, lãng mạn"

"Không biết anh ấy dịu dàng ở điểm nào nữa" Nhất Phong lắc đầu cười khổ

Ngọc Đình bước tới ngồi xuống đối diện với Nguyệt Nhi "Tôi nói cho cô biết, dù sao tôi vẫn là người đến trước nên trước sau gì tôi cũng là thiếu phụ nhân của cái nhà này thôi, cô hãy cẩn thận lời ăn tiếng nói của mình một chút coi chừng tôi đuổi cô ra khỏi nhà"

Nguyệt Nhi không để ý tới lời nói của cô ta mà quay qua hỏi Nhất Phong "Phong Phong à, cậu bao nhiêu tuổi rồi?"

"Em mới có 19 tuổi thôi" má anh hơi phồng ra trông cực kỳ đáng yêu nha

"19 tuổi vậy là bằng tuổi của chị rồi, à mà 4 tháng nữa chị mới 19 tuổi"

"Vậy là em sinh trước chị 5 tháng rồi, em sinh tháng 1 năm 1999"

"Còn chị sinh vào tháng 5 năm 1999 luôn"

Cô nháy mắt với Nhất Phong rồi hỏi "Nè, em có bạn gái chưa"

"Em đã có Thẩm Như rồi, cô ấy cũng bằng tuổi em, em và cô ấy là thanh mai trúc mã đó. Em rất yêu cô ấy, tính cách của Thẩm Như tuy dữ nhưng cô ấy cũng khá đáng yêu không kém gì chị dâu đâu" anh mỉm cười khen bạn gái của mình

"Thì ra là người con gái lúc trước cãi nhau với chị. Cô gái đó đúng là xinh đẹp, hao người rất hợp nhau đó nha. Nhưng em phải coi chừng bị ăn hiếp đó" nói rồi cô đám một cái lên vai Nhất Phong

Anh xoa xoa đầu "Chuyện lần trước em thay mặt Thẩm Như xin lỗi chị"

Nguyệt Nhi vỗ vỗ vai Nhất Phong "Có gì đâu mà phải xin lỗi chứ, dù sao cũng là do chị hiểu lầm mà"

Ngọc Đình đen mặt vì bị cô cho ăn một đồng bơ vào mặt (Hãng bơ xin tài trợ cho chương trình này, ai muốn ăn bơ thì hãy gọi số 0979XXX là số của Ngọc Đình, cô ấy sẽ đem bơ tới tận nhà cho bạn)

À ta đứng lên rồi nói "Tôi nhất định phải đuổi cô ra khỏi nhà này mới được" à đi thẳng lên phòng của mình

----- Trời tối -----

Vừa thấy Thiên Hạo về tới nhà thì Nguyệt Nhi liền chạy ra ôm Thiên Hạo mà khóc lóc, ngay lúc cô chưa chạy lại ôm anh thì thấy Ngọc Đình à ta muốn đi tới chỗ của Thiên Hạo, nên Nguyệt Nhi chạy lại trước không cho à lại gần Thiên Hạo.

Thiên Hạo ôm cô vào lòng "Sao em lại khóc"

Cô ảm ức trả lời "Hạo Hạo à, có phải em mới là phụ nhân của cái nhà này có đúng không"

"Phải"

Cô khóc lớn hơn "Vậy tại sao Ngọc Đình chị ấy muốn dành chức thiếu phụ nhân với em. Chị ấy còn nói muốn đuổi em ra khỏi nhà.... huhu.... Hạo Hạo à

em sợ lắm, em sợ chị ấy nổi giận rồi đuổi em ra khỏi nhà"

Anh nhìn về phía Ngọc Đình rồi nói "Lên phòng nói chuyện riêng với anh một chút"

Anh kéo cô ra rồi lau đi nước mắt cho cô, anh đầy cung chiều nói "Nguyệt Nhi ngoan lên phòng tắm rửa đi rồi chút nữa anh sẽ lên phòng với em"

"Được" cô đầy hớn hờ vui vẻ chạy lên phòng. Muốn đuổi cô ra khỏi nhà hả, đâu có dễ

----- Phòng sách -----

"Chẳng phải lúc sáng anh đã cảnh cáo em không được đụng vào Nguyệt Nhi rồi sao. Chưa gì hết mà em đã quên"

"Em không hề đụng vào cô ta"

"Nguyệt Nhi cô ấy sẽ không bao giờ đổ oan cho người khác, tính cô ấy rất thẳng thắn chỉ cần ai dám ăn hiếp cô ấy, thì cô ấy nhất định sẽ nói với anh. Tính cô ấy anh hiểu hơn bất cứ ai"

"Anh quá đáng"

"Em nói anh quá đáng thì tại sao không nghĩ lại xem em mới là người quá đáng. Anh cho em ở trong nhà này chỉ là để trả thù việc em làm anh không vui thôi, chứ không phải để em ở đây tranh dành chức thiếu phu nhân với Nguyệt Nhi. Vì ngoại trừ cô ấy ra, không có bất cứ ai thay thế được vị trí này cả"

"Rồi sẽ có một ngày anh phải hối hận"

Nói rồi cô ta đi ra ngoài đóng cửa lại thật mạnh, cô ta tức giận "Hà Nguyệt Nhi xem ra cô cũng không đơn giản như tôi nghĩ. Nếu cô đã muốn chơi thì được tôi chơi với cô, xem ai sẽ thành thiếu phu nhân đây. Tôi sẽ không nhịn cô đâu"

Hết Chap 49

-Còn tiếp-

=>Chap 50: Hứa bên em suốt đời

Thỉnh cầu mọi người cho nữ xin vote và cmt nha

Yêu☐

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Hứa bên em suốt đời

Fl ủng hộ tình thân để mình ra tiếp truyện nha

Chap 50: Hứa bên em suốt đời

----- 4 tháng sau -----

Hôm nay chính là sinh nhật Nguyệt Nhi, nên anh đã hỏi cô có muốn anh tổ chức sinh nhật cho cô không nhưng cô nói là không muốn, làm như vậy không có ý nghĩa cũng rất tốn kém. Cô chỉ muốn anh dành cả một ngày đó ở bên cạnh cô, đưa cô đi chơi, chăm sóc cô như vậy là đủ lắm rồi, cô không cần tổ chức sinh nhật gì cả chỉ muốn anh ở bên cạnh cô thôi. Cô yêu anh đó là sự thật và sẽ không bao giờ thay đổi

Cô và Thiên Hạo cùng nhau đi dạo ngoài công viên, hai người nắm tay nhau vô cùng hạnh phúc. Thấy cô dơ tay lên xoa xoa bụng là anh đã hiểu cô đang muốn gì rồi "Nào chúng ta đi ăn thôi"

Nguyệt Nhi cười tươi gật đầu rồi nắm tay anh chạy rất nhanh đã đến một nhà hàng sang trọng. Nhà hàng này là dành cho những người yêu nhau vào ăn vì xung quanh được trang trí rất lãng mạn, những cặp yêu nhau khi đến đây ăn đều sẽ được tặng một quả cầu tuyết bên trong có một người cô dâu và một người chú rể đang khoác tay nhau mỉm cười hạnh phúc, và có tuyết rơi bên trong quả cầu nhìn rất đẹp

Trên bàn ăn gồm có năm món mặn, hai món canh và 3 món tráng miệng.

Cô vừa cầm quả cầu thủy tinh lên vừa ngắm vừa nói "Hạo Hạo à, nếu sau này có một ngày chúng ta sẽ không còn ở bên nhau thì sẽ như thế nào"

Anh định đưa miếng bò bít tết hình trái tim được anh cắt nhỏ ra đưa lên miệng, khi nghe cô hỏi thì anh bỏ miếng thịt xuống, anh nhìn cô bằng ánh mắt thâm trầm có vẻ hơi buồn "Nguyệt Nhi, em còn nhớ chúng ta đã ở bên nhau bao lâu rồi không"

Cô đặt quả cầu xuống rồi cũng đối diện nhìn anh "Chúng ta ở bên nhau được 6 tháng 12 ngày rồi. Nhưng anh phải hứa với em sẽ mãi mãi ở bên em"

"Anh hứa bên em suốt đời" anh cầm ly rượu lên rồi uống

"Anh đã hứa rồi đó, anh sẽ ở bên em suốt đời, không được bỏ rơi em đâu"

"Anh hứa"

****Hết Chap 50****

-Còn tiếp-

Có vẻ Chap này hơi ngắn nhưng Chap sau mị sẽ viết dài hơn nha

=> Chap 51: Hà Thiên Hạo vẫn còn sống

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Hà Thiên Hạo vẫn còn sống

----- *Một tuần sau* -----

Hôm nay chính là ngày Hà Thiên Hạo họp báo về chuyện anh chính là Hà Thiên Hạo chứ không phải Hà Nhất Phong. Công ty anh càng ngày càng phát triển nên anh muốn mở một cuộc họp báo để xác nhận danh tính thật sự của bản thân anh

Phóng viên thứ nhất "Xin hỏi anh là Hà Thiên Hạo hay là Hà Nhất Phong"

Thiên Hạo lạnh lùng trả lời "Tôi là Hà Thiên Hạo chủ tịch của công ty này chứ không phải Hà Nhất Phong em trai tôi"

Phóng viên thứ hai hỏi "Vậy thời gian qua người điều hành công ty Hà Thị là ai. Suốt hai năm qua ai đã làm cho công ty phát triển và đứng đầu quốc gia như bây giờ"

"Là Hà Thiên Hạo tôi"

Phóng viên thứ ba "Vậy xin hỏi. Tại sao anh lại nói rằng anh đã chết"

"Là vì tôi muốn lẩn tránh những kẻ muốn giết hại tôi, nên mới lấy tên Hà Nhất Phong để điều hành công ty"

Phóng viên thứ tư "Xin hỏi....."

"....."

----- *Một lúc sau* -----

Buổi họp báo đã xong, nên Thiên Hạo cũng đến công ty làm việc. Tư Ngôn, Gia Thành, Gia Dương, Thiên Hạo, Nhất Phong, Nguyệt Nhi, Thanh Thanh cùng nhau ngồi nói chuyện trong phòng làm việc chủ tịch của Thiên Hạo

Gia Dương cầm ly trà lên, hần chỉ ngắm chứ không uống "Thiên Hạo à. Tôi phải công nhận rằng hôm nay trong buổi họp báo nhìn cậu rất ngầu đó"

"Đúng vậy. Cuối cùng thân phận thật sự của cậu cũng có thể tiết lộ rồi" Tư Ngôn tuy nói chuyện với Thiên Hạo nhưng ánh mắt luôn nhìn về phía Thanh Thanh

Nhất Phong mỉm cười ngồi ăn bánh gato cạnh Nguyệt Nhi "Vậy là Hà Thị cuối cùng cũng có chủ tịch rồi. Công ty chúng ta lại được mệnh danh là đứng đầu quốc gia nữa"

Nguyệt Nhi vừa ăn bánh vừa nựng cái mặt nọng đáng yêu của Nhất Phong. Trong khi đó ánh mắt của Gia Thành luôn nhìn về phía của cô nhưng cô lại không hề hay biết. Còn Thiên Hạo thì bị bảo bối và thằng em trai của mình cho ăn đầy đặn.

Gia Dương lên tiếng "Này, Nguyệt Nhi à. Em cứ ăn hoài như vậy thì có ngày trở thành con heo xấu xí đó"

Nguyệt Nhi mếu máo đặt đĩa bánh xuống bàn rồi chạy lại ngồi lên đùi Thiên Hạo "Hic..... Hạo Hạo à, Gia Dương anh ta lại chọc em. Anh a mới bảo bối của anh là con heo huhu..."

Anh liếc Gia Dương một cái khiến hắn sợ đến run người. Nguyệt Nhi cười hả hê, dám chửi ta là con heo hả, người chết chắc. Chạy đây không có hiền đâu nha Gia Dương

Nguyệt Nhi lấy cái gối dựa lưng được đặt trên ghế chọi thẳng vào mặt Gia Dương, cô lè lưỡi ra chế nhạo hắn. Mọi người trong phòng đều lắc đầu cười khò. Hai cái con người này lúc nào gặp nhau là cũng như chó với mèo đúng là một mối mà

Hai người cứ ngồi chọi gối qua lại khiến Thiên Hạo tức giận "Gia Dương cậu thôi đi"

Hắn uất ức nói "Thiên Hạo à, là do bảo bối của cậu chọi tôi trước kia mà"

Cô lắc đầu qua lại nhìn Gia Dương "Thì sao, thì sao, thì sao. Anh làm được gì em, ai kêu anh chửi em trước"

Thiên Hạo hôn một cái lên tay cô rồi dịu dàng nói "Thôi, bảo bối của anh à. Tha lỗi cho cậu ta đi, cậu ta không phải đàn ông nên đừng ăn hiếp cậu ta nữa"

Nguyệt Nhi cười như điên vì cái câu Gia Dương không phải đàn ông. Nhưng còn hắn thì trái ngược lại mà là tức điên vì Thiên Hạo cậu bạn thân của mình. Hai vợ chồng nhà này lúc nào cũng hợp lại ăn hiếp một mình Gia Dương nhìn rất tội

****Hết Chap 51****

-Còn tiếp-

=> Chap 52 + 53:

Tin vui

Yêu anh rất nhiều

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Tin vui

Do sáng hôm nay Nguyệt Nhi không muốn ăn, bụng thì kêu đau, kinh nguyệt của cô thì gần 3 tháng không có, còn hay nôn ra, nên Thiên Hạo đã đưa cô tới bệnh viện của Gia Dương xem cô bị cái gì

Gia Dương cũng Nguyệt Nhi bước ra khỏi phòng bệnh. Thiên Hạo nhìn mặt Nguyệt Nhi rất đỏ, tay cô thì ôm bụng. Anh khó hiểu hỏi "Gia Dương, cô ấy bị sao vậy?"

Gia Dương lấy tay vỗ vai Thiên Hạo "Tôi thật không biết cậu có phải chồng hay không nữa. Vợ cậu có thai đã được 11 tuần rồi mà cậu lại không biết"

Có thai, hai chữ đó cứ mãi quanh quẩn trong tâm trí của anh. Anh ôm cô thật chặt "Nguyệt Nhi, em đã có thai rồi sao. Chúng ta cưới nhau cũng hơn 6 tháng rồi, bây giờ em có thai có phải là một tin rất tốt đối với chúng ta không hả"

Nguyệt Nhi mỉm cười gật đầu, thật ra cô cũng muốn có con với anh lắm chứ. Cô muốn rất lâu rồi, nếu trong nhà có thêm m đứa con nít nữa thì vui biết mấy, à không phải một đứa cô vẫn muốn sinh con cho anh nhiều hơn nữa

Gia Dương nói tiếp "Do Nguyệt Nhi đang mang thai mấy tháng đầu nên có lẽ mấy tháng này cần phải nghỉ ngơi. Tôi nói cho cậu biết trong mấy tháng đầu này cậu nhất định không được động vào Nguyệt Nhi đâu đó. Nếu không sẽ ảnh hưởng tới đứa bé trong bụng cô ấy"

Phải nhin hả. Không vui một chút nào cả

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Yêu anh rất nhiều

Bây giờ đã là 11h tối rồi. Nguyệt Nhi nằm ngủ trong cái ôm ấm áp của Thiên Hạo, cảm giác đó rất hạnh phúc.

Cô ôm anh rất chặt giống như sợ khi mở mắt ra cô sẽ không thấy anh, anh sẽ không ở bên cạnh cô nữa, cô thật sự rất sợ. Mong muốn của cô bây giờ chính là có thể khiến cho thời gian dừng ngay phút giây này.

Anh thờ dài một hơi rồi nói "Nguyệt Nhi em ngủ chưa"

Tuy nhắm mắt nhưng cô vẫn chưa ngủ, cô lắc đầu "Vẫn chưa"

"Thời gian này do công ty có nhiều việc bận nên có lẽ anh sẽ ít thời gian ở bên cạnh em hơn, nên em phải biết chăm sóc bản thân em thật tốt có nghe không"

Môi cô hơi chu ra "Anh chỉ là không thể chăm sóc cho em thôi chứ đâu phải là không thể gặp nhau đâu, nếu nhớ anh thì em sẽ đến công ty tìm anh cũng được mà. Có sao đâu chứ"

Anh hôn lên trán cô một cái "Nhưng em đi đứng phải cẩn thận có biết chưa. Anh lo là cho cách đi đứng của em thôi"

"Ý anh nói cách đi đứng của em giống con khi đó hả"

"Anh không hề nói em đi đứng giống con khi ở câu nào cả, cái đó chỉ là do em tự nói thôi. Sao lại đổ tội cho anh"

"Không nói nhiều với anh nữa, em mệt rồi em muốn ngủ. Nhưng em muốn anh hứa với em một câu rằng anh nhất định phải ở bên cạnh chăm sóc em và con cả đời, nếu không em sẽ không sống nổi đâu" mặt cô hơi buồn

"Nhất định anh sẽ ở bên cạnh chăm sóc em cả đời. Anh yêu em" anh đặt môi mình lên đôi môi mọng của cô

"Em cũng rất yêu anh" hai lưỡi liên tiếp cuốn lấy nhau chưa từng rời. Do cô đang mang thai mấy tháng đầu nên anh không được làm tình cùng cô.

***Hết Chap 53**

-Còn tiếp-

Chap 54: Chăm sóc cô

=>Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu□

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Chăm sóc cô

Hôm nay cũng đã được hai ngày sau khi biết cô có thai, hai ngày này anh không hề tới công ty mà cứ ở nhà chăm sóc cô. Món cô ăn cũng do tự tay anh nấu, nước tắm cho cô cũng do anh chuẩn bị, quần áo của cô cũng do anh sắp xếp, cả căn phòng cũng được anh làm mới, căn phòng trước của anh rất tối và có cảm giác lạnh lùng vì tông màu trắng đen. Từ khi cô mang thai anh muốn cho cô thoải mái hơn nên đã làm mới căn phòng thành 3 màu, trắng, xanh da trời, xanh lá cây

Tuy anh rất vui về việc cô đã mang thai con của anh nhưng có điều là anh không muốn phải nhìn không được chạm vào cơ thể của cô, điều đó khiến anh thất vọng tràn trề. Anh còn mong đứa bé là con gái vì anh không muốn nếu là con trai thì nó sẽ dành vợ với anh đâu

Cô đang ngồi chơi game bằng điện thoại ở phòng khách thì bị anh cướp mất điện thoại "Nè, em đang chơi game mà sao anh lại cướp điện thoại của em chứ"

Anh lạnh lùng nói "Chơi điện thoại quá nhiều sẽ ảnh hưởng đến mắt, tâm trí và cả đứa bé trong bụng của em. Em đã chơi quá nhiều rồi. Hôm nay em cũng đã chơi được 2 phút 10 giây rồi nên không chơi nữa"

Nguyệt Nhi cảm nín trước câu nói của Thiên Hạo, anh đang muốn cô học máu mà chết đó mà. Hạo Hạo chết tiệt, chỉ mới cầm điện thoại được 2 phút 10 giây thôi mà lại nói người ta chơi lâu, anh có vấn đề về giờ giấc sao. Đang đấu liên quân chưa được một ván đã bị cướp mất điện thoại, vậy có nghĩa là AFK rồi, huhu lại bị trừ uy tín rồi, mà còn bị xuống hạng đó. Hôm qua vừa mới là Vàng II 3 sao. Vậy mà tại tên khốn nào đó mà hôm nay chỉ còn Bạc I 2 sao thôi.....hic... sao số tui khổ quá vậy nè

Khi cô đi vào bếp tìm cafe uống thì cũng bị anh cướp mất. Lúc nào cũng vậy anh chỉ nói một câu "Cái này không tốt cho sức khỏe, cái kia không tốt cho đứa bé" hazzzz cô thật sự không muốn nghe mấy câu đó nữa, cô chán lắm rồi.

Hết Chap 54

-Còn tiếp-

=>Chap 55: Tên khốn Hà Thiên Hạo

Thỉnh cầu mọi người cho nữ xin vote và cmt nha

Yêu□

□□□□□□□□□□

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Tên khốn Hà Thiên Hạo

Lại qua một ngày nữa, hôm nay là ngày thứ ba biết cô mang thai rồi. Cái tên khốn Hà Thiên Hạo kia vẫn nghỉ ở nhà chăm sóc cô. Tuy rất hạnh phúc nhưng đó đối với cô cũng là địa ngục. Làm cái gì cũng không cho . Suốt ngày tên khốn đó cứ bắt cô ăn rồi ngủ, bộ hắn đang muốn cô trở thành heo mẹ sớm đây mà. Một tháng trước cô cao 1m64 nặng 52kg. Hôm nay trong bụng cô còn có thêm một sinh linh bé nhỏ và thời gian cô ăn và ngủ nên bây giờ cô đã nặng khoảng 59kg rồi, cô thật sự không muốn nặng hơn nữa đâu. Bụng cô cũng càng ngày càng to ra

Ngay cả khi đi tắm mà hắn cũng có thể làm phiền cô nữa mà, huhu số tui khổ quá mà

----- Ngày thứ tư -----

Do hôm nay Thiên Hạo có việc đột xuất ở công ty nên nhờ Thanh Thanh đưa cô đến bệnh viện khám thai rồi đưa cô đi dạo nói chuyện. Chứ từ khi cô mang thai tính cách khác hẳn ra, suốt ngày cứ ăn hiếp chồng của mình. Thiên Hạo cũng khổ không kém gì cô đâu, tính cách của cô rất khó chịu, ăn uống thì khó khăn. Vệ sinh trong nhà lúc nào cũng phải sạch sẽ không được để một hạt bụi nào vào nếu không là cả cái nhà này sẽ banh lên mất thôi

Sau khi khám thai xong thì Nguyệt Nhi cùng Thanh Thanh đi dạo rồi tâm sự

Thanh Thanh nhìn Nguyệt Nhi "Từ khi bầu có thai là được anh mình cưng như trứng luôn đấy. Thật ghen tị với cậu"

Môi cô hơi nhếch lên "Cái gì được gọi là cưng rồi sung sướng chứ, ở cùng anh của cậu khiến mình cảm thấy như đang sống trong địa ngục hơn"

Thanh Thanh chỉ mỉm cười không nói gì rồi đưa cô về nhà luôn

Vừa về đến nhà đã gặp cái mặt khó ưa của Ngọc Đình rồi, không hiểu sao bộ cô ta không có lòng tự trọng hay sao mà cứ ở trong nhà của Thiên Hạo trong khi anh chẳng thèm để ý gì tới cô ta cả

Nhưng lần này khi nhìn thấy cô ta thì còn nhìn thấy cô ta đang xách tèm một cái vali . Nguyệt Nhi khó hiểu hỏi "Vali đó đựng gì vậy?" Cô ta không thèm trả lời Nguyệt Nhi.

Nguyệt Nhi đang suy nghĩ cái gì đó thì đột nhiên mất cô chữ A mồm chữ O "Không phải cô giết người nào đó trong Thiên Gia rồi chặt ra từng khúc đem bỏ vào vali đấy chứ" hazz cái bà cô này từ khi mang thai thì cái đầu lúc nào cũng phong phú suy nghĩ toàn mấy cái thứ tào lao không à

"Từ nay tôi sẽ không làm phiền cô và Thiên Hạo nữa. Tôi sẽ ra đi, tôi không muốn ở lại đây nhìn cảnh hai người ân ái ái ái với nhau nữa, tôi chương mất

lắm". Thật ra là do ả tưởng ả còn cơ hội nhưng từ khi biết Nguyệt Nhi có thao thì ả biết ả không còn cơ hội nữa rồi. Nên ả quyết định ra đi

Sau khi ả đi rồi thì Nguyệt Nhi và Thanh Thanh cứ nhìn chăm chăm vào nhau rồi gật đầu mỉm cười hài lòng

Hết Chap 55

-Còn tiếp-

=> Chap 56: Thanh Thanh & Tư Ngôn

Chap sau sẽ kể về hai nam nữ phụ nha

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu□

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Thanh Thanh & Tư Ngôn

Hôm nay rảnh nên ra sớm nha

Chap 56: Thanh Thanh & Tư Ngôn

Hôm nay do phải đi tiếp khách nên Tư Ngôn phải uống rượu để tiếp khách, anh còn uống với khách xem ai sẽ say trước, anh đã thắng nên hai công ty quyết định ký hợp đồng với nhau

Khi Tư Ngôn vừa về tới nhà thì đã say mềm còn Thanh Thanh, Nguyệt Nhi đang ngồi xem phim, Thiên Hạo thì ngồi xoa xoa cái bụng được gần 3 tháng của Nguyệt Nhi

Tư Ngôn vừa mới bước vào trong nhà thì đã la hét, chửi mắng Thiên Hạo "Cái tên Thiên Hạo chết tiệt. Cậu có biết vì hôm nay phải ký hợp đồng với công ty GMT mà tôi đã phải uống rất nhiều rượu không hả. Tên khốn cậu lại đem hết chuyện của công ty giao cho tôi giải quyết, cậu có còn là con người không hả. Chuyện gì tôi cũng có thể giúp cậu nhưng tại sao cậu lại không cho tôi và Thanh Thanh cưới nhau chứ, tôi và cô ấy yêu nhau hơn hai năm rồi, sao cậu ích kỉ quá vậy"

Thanh Thanh chạy tới đỡ Tư Ngôn. Chưa gì thì anh đã ôm trọn cô vào lòng "Thanh Thanh anh yêu em, anh thật sự rất yêu em. Anh muốn em làm vợ anh nhưng tại sao lại khó đến vậy chứ"

Thanh Thanh vỗ lưng anh "Ngôn Ngôn à anh say lắm rồi hay là để em đưa anh vào phòng nghỉ ngơi nha anh"

"Anh không muốn, hôm nay anh phải giải quyết tất cả mọi chuyện với Thiên Hạo"

nói rồi anh buông cô ra chạy tới đâm một cái thật mạnh vào mặt Thiên Hạo, máu từ khóe miệng Thiên Hạo từ từ chảy ra

Nguyệt Nhi chạy tới, lấy tay lau máu trên môi cho Thiên Hạo "Anh có sao không?"

Thiên Hạo lấy tay lau đi máu trên môi anh, tạo ra một vệt ngàu quynh rù "Anh không sao"

Nước mắt Tư Ngôn rơi ra, bình thường anh rất mạnh mẽ nhưng trong chuyện tình cảm thì anh lại rất yếu đuối. Anh chỉ thẳng mặt Thiên Hạo "Cậu nói cho tôi biết đi, rốt cuộc tôi không xứng đáng với Thanh Thanh ở điểm nào. Tại sao cậu lại năm lần bảy lượt muốn chia cách chúng tôi. Nếu hôm nay cậu không nói cho rõ ràng thì đừng trách tôi ra tay với cậu. Tuy tôi biết tôi không đánh lại cậu nhưng tôi có thể hi sinh cả tính mạng của mình để hỏi rõ cậu"

Môi Thiên Hạo hơi nhếch lên "Cậu muốn biết tại sao tôi lại không cho cậu và Thanh Thanh cưới nhau có đúng không, vậy được tôi sẽ nói cho cậu biết"

Chân Thiên Hạo bước về phía Tư Ngôn "Cậu có còn nhớ Hà Thiên Di không"

Nghe đến cái tên này khiến anh hoảng hốt "Chuyện này thì có liên quan gì đến chị ấy"

Thiên Hạo đen mặt nói tiếp "Cậu vẫn còn nhớ chị ấy là tốt. Hà Thiên Di là chị ruột của tôi điều đó cậu cũng biết, từ nhỏ ba mẹ tôi rất bận không có thời gian chăm sóc tôi nhưng chị Thiên Di luôn dành thời gian chăm sóc tôi đưa tôi đi chơi. Đến khi chị ấy yêu cậu, chị ấy yêu cậu từ cái nhìn đầu tiên. Chị ấy cố gắng theo đuổi cậu, nhưng cậu lúc nào cũng nói chị Thiên Di lớn hơn cậu tận 3 tuổi nên cậu không thể chấp nhận chị ấy. Khiến cho chị đau lòng rồi trở bệnh nặng, chị ấy bị bệnh tim khi đó chị ấy nhắn tin với cậu kêu là muốn gặp cậu nhưng lại bị một cô gái khác xem tin nhắn, cô ta gửi ảnh mà cậu cùng cô

ta ân ái trong khách sạn cho chị tôi. Chị ấy nhìn bức ảnh mà quá sốc rồi chết, hơi thở cuối của chị ấy nói với tôi là muốn gặp cậu, nhưng không kịp nữa" nghe Thiên Hạo nói như vậy cũng đã khiến cho Tư Ngôn tỉnh rệu

Cả cơ thể Tư Ngôn như cứng đờ người. Thanh Thanh đã rơi nước mắt, thì ra người chị gái mà cô yêu thương nhất lại vì người đàn ông mình yêu mà, tại sao ông trời lại tàn nhẫn với mình như vậy chứ

Thiên Hạo nắm cổ áo Tư Ngôn "Cậu nghĩ tôi sẽ mắc phải sai lầm như trước nữa sao. Người chị gái tôi thương nhất vì cậu mà chết, nên tôi không muốn ngay cả đứa em gái còn lại của tôi cũng vì thứ cậu như cậu mà mất mạng"

Hết Chap 56

-Còn tiếp-

=> Chap 57: Thanh Thanh & Tư Ngôn

Thỉnh cầu mọi người cho mĩ xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Thanh Thanh & Tư Ngôn

"Vậy tại sao cậu lại không trả thù tôi?" Tư Ngôn mờ miệng hỏi

Thiên Hạo tức giận nói "Nếu không phải vì Thanh Thanh thì tôi đã giết cậu lâu rồi"

Thanh Thanh khóc đến mức ngã quỵ xuống đất. Nguyệt Nhi chạy tới ôm cô bạn thân của mình

"Tôi phải làm gì để cậu tha lỗi cho tôi đây"

"Cậu phải ở trước phần mộ của chị Thiên Di xin lỗi, sau đó rời khỏi nơi này đừng bao giờ quay trở về nữa. Vị trí của cậu ở trong Hà Thị tôi sẽ cho Gia Dương thay thế"

"Cậu thật sự không thể cho tôi và Thanh Thanh ở bên nhau sao"

"Tôi không muốn nói lại lần thứ hai". Nói rồi Thiên Hạo từng bước đi lên phòng.

Tư Ngôn đau lòng nhìn Thanh Thanh. Cô từ từ đứng lên, bước đến ôm anh "Em không hận anh sao"

Nguyệt Nhi thấy vậy cũng đi lên lau theo Thiên Hạo. Thanh Thanh khóc lớn hơn trong cái ôm của anh "Tại sao phải hận hả anh, lúc mới biết em thật sự rất đau lòng, nhưng Nhi Nhi nói nhỏ vào tai em một câu *Cho dù có hận thì người kia vẫn không thể sống lại*. Phải Nhi Nhi nói rất đúng, Ngôn Ngôn em không thể hận anh, em rất yêu anh"

"Nhưng anh phải rời đi rồi" anh hôn một cái lên trán cô

"Anh không được đi đâu hết, nếu anh đi em sẽ buồn lắm"

"Anh sẽ trở về nhà anh sống, nếu có thể thì em cứ đến gặp anh có được không" anh lấy tay vuốt vuốt tóc cô

Cô gật gật đầu rồi ngẩng cao đầu lên hôn anh một cái "Em nhất định sẽ tới thăm anh mà. Nhưng em muốn anh làm giúp em một chuyện"

Anh khó hiểu nhìn cô "Em nói đi"

"Em muốn ngày mai anh cũng em đi thăm mộ của chị em, có được không anh, xem như em cầu xin anh Ngôn Ngôn"

"Được, ngày mai anh sẽ đi cùng em"

Chap này hơi ngắn cho mị xin lỗi nha

Hết Chap 57

-Còn tiếp-

=> **Chap 58: Hà Thiên Di**

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu□

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Hà Thiên Di

Di

Nguyệt Nhi bước lại gần chỗ của Thiên Hạo đang ngồi, đột nhiên anh lấy tay ôm lấy eo cô kéo lại gần chỗ của anh. Đầu anh dựa vào bụng cô, tay thì luồn qua eo cô

Cô vuốt tóc anh dịu dàng hỏi "Hạo Hạo à, anh sao vậy?"

"Anh muốn kể em nghe một chuyện. Em ngồi xuống đi"

Cô ngồi xuống bên cạnh để nghe anh nói "Anh muốn nói với em một chuyện, em đừng giận anh, đừng hận anh và cũng đừng bỏ rơi anh có được không"

Cô khó hiểu "Là chuyện gì vậy anh"

"Em hứa với anh đi" anh gằng từng chữ một

Thấy cô gật đầu rồi anh mới bắt đầu mở miệng ra nói tiếp "Thật ra, anh từng nghĩ anh đã yêu chính chị ruột của mình"

Cô hốt hoảng vì lời nói của anh, (t/g: *Ôi cái thằng ông nội này mày dám loạn luân à, mày có tin t cho nữ chính của t bỏ m mà đi không hả thằng kia, t sẽ không cho mày làm nam chính nữa.* T/H kéo kéo tay t/g: *Thôi mà, dù sao đó cũng chỉ là quá khứ thôi đừng bắt Nguyệt Nhi bỏ rơi tôi mà tác giả xin cô đấy.* T/g xoa đầu T/H: *Thôi được bà nội đây sẽ tha lỗi cho mày.* Mặt T/H đã đen như đất nòi)

"Thật ra tính cách của em rất giống Thiên Di, hồn nhiên trong sáng đáng yêu, biết chăm sóc người khác. Anh xin lỗi vì từng nghĩ em chỉ là người thay thế chị ấy"

Thay thế chỉ là thay thế thôi sao, Hà Thiên Hạo tại sao anh ích kỉ quá vậy chứ. Ở bên nhau hơn sáu tháng, nhưng anh cũng chỉ xem em như một người thay thế. Giọt nước mắt mặn chát của cô đã đọng trên hốc mắt, nó từ từ rơi xuống. Bây giờ lòng cô đau lắm có ai hiểu được cô bây giờ không, giả như anh chỉ nói anh yêu chị gái của anh thì em có thể chấp nhận. Nhưng bây giờ anh lại nói em chỉ là do giống tính cách của chị gái anh nên anh chỉ xem em là người thay thế. Rồi cuộc em còn thay thế bao nhiêu người trong lòng anh đây, sao anh lại tàn nhẫn như vậy. Cô đau lắm thất sự rất đau, cô vẫn đang mang thai con của anh kia mà, nhưng anh lại chỉ xem cô như một người thay thế, vậy còn đứa con trong bụng cô không lẽ cũng chỉ là một trò đùa mà anh gây ra hay sao.

"Anh xin lỗi, anh cứ nghĩ rằng anh sẽ không xem em là người thay thế nữa nhưng anh không làm được. Đối với anh em vẫn là người thay thế, Nguyệt Nhi à, em có thể"

Lời của anh còn chưa được nói xong thì cô đã la lên trong đau khổ "Không, không phải như vậy. Em không muốn nghe, em không muốn nghe anh nói nữa. Hạo Hạo anh là một con người dối trá huhu..." cô đưa tay lên bịch lỗ tai của mình lại đầu lắc liên tục

Anh nắm lấy hai tay cô "Nguyệt Nhi em nghe anh nói đã"

"Em không muốn nghe" cô đẩy anh ra rồi đứng lên chạy ra khỏi phòng.

Thiên Hạo chạy theo cô nhưng không kịp nữa rồi, cô đang nằm trong vũng máu, vợ anh đang nằm trên một vũng máu. Con của anh, vợ của anh anh phải làm sao đây. Anh khiến cô kích động rồi

Hết Chap 58

-Còn tiếp-

=> **Chap 59: Không nhìn mặt**

Truyện của mình không chỉ có ngôn tình mà còn có ngược cho nên từ giờ sẽ bắt đầu ngược nha. Ngược trăm trọng luôn, có mấy phần ngược hơi hư cấu nên mong các độc giả thông cảm cho con tác giả này

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha.

Yêu□

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Không nhìn mặt

Vừa mới chạy ra thì đã thấy Nguyệt Nhi đang nằm trên vũng máu ở dưới lầu, mắt cô thì nhắm tịt lại, do cô chạy nhanh quá nên mới té lầu. Đều tại anh, tại anh mà cô mới bị như vậy. Anh hốt hoảng chạy xuống bế cô lên, anh quát lớn "Mau gọi cấp cứu nhanh lên"

----- Tại bệnh viện -----

Nguyệt Nhi được đưa vào bệnh viện, bây giờ cô đang được cấp cứu. 3 tiếng sau đèn trong phòng tắt đi. Gia Dương bước ra ngoài lắc đầu (t/g : *Nè cái tên Gia Dương kia bộ anh cũng bị mắc bệnh giống như mấy người bác sĩ khác hay sao, nữ chính của tôi bị cái gì thì nói nhanh lên đi, coi chừng tôi cho cậu bị gay luôn bây giờ có tin không hả.* G/D nâng ni: *Thôi mà, anh yêu em mà bảo bối sao em nỡ cho anh là gay chứ.* T/g: *Ai là bảo bối của anh chứ hả*) **thật ra cái con tác giả này đã trót yêu thầm Gia Dương rồi. Ai muốn Na sáng tác truyện cho Gia Dương làm nam chính k nhĩ**

Gia Dương cời khẩu trang y tế ra "Đứa bé không thể giữ lại được. Thiên Hạo tôi xin lỗi cậu và Nguyệt Nhi, do nhà cậu xây lầu cao quá nên tôi không thể giữ được đứa bé"

Anh dựa lưng vào tường, thật ra khi đưa cô vào bệnh viện thì anh cũng đã biết được kết quả của chuyện này rồi, anh biết là con anh sẽ mất. Anh cười trong đau khổ, cười trong tuyệt vọng

Anh đi vào thì thấy cô đã tỉnh nhưng cô lại không thèm nhìn mặt anh, cô xoay qua hướng khác. "Nguyệt Nhi con của chúng ta"

"Anh đừng nói nữa. Anh ra ngoài đi" giọng nói yếu ớt của cô vang lên

"Anh xin lỗi. Đợi em khỏe lại thì anh sẽ nói chuyện với em"

Anh định đi ra khỏi phòng thì giọng nói yếu ớt của cô lại vang lên "Anh thật sự không cảm thấy có lỗi sao"

Nghe cô nói như vậy nhưng anh vẫn bỏ đi, nhưng ai biết được anh cũng rất đau, lúc anh nói với cô về chuyện Hà Thiên Di, mà anh vẫn chưa nói xong cô đã bỏ đi. Tại sao cô lại không chịu lắng nghe lời tiếp theo của anh, anh chỉ nói là lúc trước anh chỉ xem cô là thay thế thôi, nhưng bây giờ anh nghĩ anh đã yêu cô mất rồi. Khi nhắc đến tên Hà Thiên Di thì anh cũng đã cảm thấy không hề đau như trước nữa, vì cô đã giúp anh thoát khỏi nỗi đau đó rồi

Hết Chap 59

-Còn tiếp-

=> Chap 60: Tránh xa tôi ra

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu□

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Trả con lại cho tôi

Chap trước ngắn quá nên Na ra thêm 1 chap mới nữa nhé

Chap 60: Trả con lại cho tôi

Đã hai ngày Nguyệt Nhi nằm bệnh viện rồi, nhưng sau lần đó anh không hề tới thăm cô nữa. Anh vẫn luôn như vậy, vẫn lạnh lùng với cô, tuy rằng lúc nào anh cũng xưng chiều cô muốn gì được đó. Nhưng thứ cô cần không phải là tiền của anh, mà thứ cô cần chính là anh luôn ở bên cạnh chăm sóc cho cô, lúc cô bệnh anh chỉ đến xem cô có sao không, rồi lại bỏ đi. Anh chưa bao giờ ở cạnh chăm sóc khi cô bệnh cả.

Chỉ là khi nghe tin cô mang thai con của anh thì anh bắt đầu ở bên cạnh chăm sóc cô nhiều hơn, nhưng nào ngờ chỉ mới biết được cô mang thai hai ngày thôi mà con cô đã biến mất khỏi cuộc đời này rồi, cô đau lắm có ai hiểu được cô đâu chứ. Cô cứ mãi nằm khóc trên giường bệnh mà không ăn uống gì cả

Tối tối thì Thiên Hạo mới tới, đã hai này rồi anh mới đến đây thăm cô. Anh vừa đến thì cô bắt đầu nín khóc "Anh tới đây làm gì"

"Anh tới thăm em không được sao" nói rồi anh bước đến ngồi xuống bên cạnh cô

Nguyệt Nhi nhìn anh bằng ánh mắt đầy phần nộ "Tôi không cần anh thương hại"

"Anh không hề thương hại em mà là anh đang bố thí tình cảm cho em đấy thôi. Anh sẽ trả lại cho em tất cả những gì em đã làm với con của anh" anh cũng nhìn cô bằng ánh mắt phần nộ

Nước mắt cô bắt đầu rơi "Vậy ý anh là do tôi mà đứa bé mới mất sao. Nếu không tại anh thì có lẽ nó có thể ra đời rồi, anh trả con lại cho tôi đi"

Môi anh hơi nhếch lên "Tôi nói không sai chút nào cả, cô đã giết chết con của tôi. Còn chẳng phải vì cô đã ngã khiến con tôi mất sao"

"Anh có còn là con người không hả?"

"Tôi nói cho cô biết, Hà Thiên Hạo tôi nói là sẽ làm được"

Hết Chap 60

-Còn tiếp-

Chap này hơn ngắn sorry m.n nha

=> Chap 61: Tôi hận anh

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Tôi hận anh

anh

----- Một tuần sau -----

Cô đã xuất viện được một tuần rồi, nhưng cô vẫn cứ như vậy. Chỉ nằm một chỗ tự nhốt mình vào trong phòng mà khóc, hằng ngày cô ăn không được nhiều, có thể chỉ uống một ly sữa hay là húp một chút canh bổ. Có người mẹ nào khi mới mất đi con của mình mà lại không đau lòng đâu chứ

Bây giờ cô đã ngủ rồi, cô khóc rất nhiều đến cạn kiệt sức lực mà ngủ thiếp đi. Lúc này Thiên Hạo mới vào phòng xem tình hình sức khỏe cô cô ra sao, vừa bước vào thì đã nghe miệng cô phát ra vài âm thanh khiến tim anh như vỡ ra thành từng mảnh "Hà Thiên Hạo, tôi hận anh"

Thật không ngờ ngay cả trong giấc mơ cô cũng hận anh, anh phải làm sao mới khiến cho cô hết hận anh đây, chẳng lẽ sẽ thả cho cô được tự do hay sao. Không, anh không rộng lượng đến mức đó, anh không thể thả tự do cho Nguyệt Nhi được, vì cô là người phụ nữ của anh, là vợ của anh cho nên việc cô muốn rời khỏi anh sẽ không bao giờ xảy ra đâu. Thà để cô càng hận anh còn tốt hơn là để cô quên anh

Đang ngồi suy nghĩ một hồi thì cô chợt thức, nhìn thấy anh khiến cô vừa vui vừa buồn "Sao anh lại ở đây"

Anh bưng tỉnh thoát khỏi cái suy nghĩ lúc nãy "Sao nào, anh không thể vào đây sao. Em đừng quên đây là phòng của anh"

Cô cố gắng ngồi dậy "Vậy được, để tôi đi"

Anh kéo tay cô lại "Em nằm xuống nghỉ ngơi đi, anh sẽ kêu người nấu cháo cho em"

Cô phát lời anh "Tôi không cần"

Anh dùng lực ép cô nằm xuống rồi đắp mền lại cho cô "Mau nghỉ ngơi thêm đi, đừng cãi lại lời của anh" (t/g: *Ê thằng Thiên Hạo kia bộ anh là ông nội của người ta hay sao mà lại không cho người ta cãi lại anh hả. T/H: Im đi, cô có tin là tôi bắt cô sang Châu Phi nhốt lại không hả. Con t/g lập tức câm nín*)

----- Một lúc sau -----

Anh mang cháo tôm say do chính tay anh nấu đem lên cho cô ăn. Anh ngồi xuống bên cạnh cô "Mau ngồi dậy ăn chút cháo đi, đây là do anh nấu cho em ăn"

Nghe thấy chữ anh nói là nấu cho cô ăn khiến lòng cô chợt nhói. Cô nghe lời ngồi dậy, cô định cầm lấy tô cháo nhưng bị anh cầm chặt không đưa "Anh phải đưa đây thì tôi mới ăn được chứ"

Anh mút lên một muỗng cháo thổi cho nó nguội rồi đưa lên miệng cô "Ngoan, anh dứt cho em ăn"

"Tôi tự ăn được, tôi không cần sự bố thí tình thương của anh" cô ngậm đắng nuốt cay mới có thể nói ra được những lời này

"Bây giờ em là muốn anh dứt cho em ăn cháo hay là muốn anh ăn em đây hả" môi anh khẽ nhếch lên

Cô hơi sợ bởi lời nói của anh mà há miệng ra để anh dứt cháo cho cô ăn. Cô ngoan ngoãn ăn hết một tô cháo rồi ngủ, thấy cô ngủ rồi anh mới chịu đi ra ngoài

Sáng hôm sau cô đang ngủ ngon thì bị cái gì đó ước tạc vào mặt mình, đó là nước. Mở mắt ra thì nhìn thấy tay anh đang cầm một cái ly. Thì ra anh chính là người tạc nước vào mặt cô, anh thật quá đáng

Cô ngồi dậy quát lớn "Anh đang làm gì vậy hả. Sao anh lại đổ nước lên mặt tôi"

Anh chỉ tay vào cái đồng hồ "Em nhìn đi, bây giờ là mấy giờ rồi mà em còn ngủ. Mau dậy rồi đi xuống làm việc nhà cho tôi"

Môi cô hơi nhếch lên "Gi chứ, anh bắt tôi phải làm việc nhà sao. Anh đừng quên tôi vẫn còn là vợ của anh đó, không phải người hầu của anh để anh kêu gì thì tôi phải làm theo"

Anh bóp chặt cằm cô "Con của tôi đã không còn nữa thì em đối với tôi con thua một người hầu. Em mau chóng thức dậy rồi đi xuống làm việc nhà cho tôi, từ ngày hôm nay trở đi em không được cãi lại lời tôi nếu không hậu quả tôi sẽ không thể kiểm soát được"

Cô đành câm nín chấp nhận nghe lời. Suốt mấy tuần qua không có ngày nào cô được yên ổn sống cả. Ngày nào cũng làm việc mệt mỏi, đến tối thì bị hành hạ thân xác lẫn tinh thần, sáng cô mệt mỏi nhưng anh vẫn không tha cho cô. Bắt cô phải làm việc, trong nhà có rất nhiều người hầu nhưng mọi việc nặng nhọc trong nhà anh đều bắt cô làm

Hết Chap 61

-Còn tiếp-

=> Chap 62: Đưa em đi

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Đưa em đi

Hôm nay Thiên Hạo đã lên công ty, còn Gia Thành thì tới để thăm cô

Gia Thành nhìn dáng vẻ yếu đuối của cô mà không khỏi đau lòng "Nguyệt Nhi em có sao không"

Nguyệt Nhi nắm lấy tay anh "Gia Thành anh có thể đưa em đi không?"

Anh khó hiểu hỏi lại cô "Em muốn đi đâu?"

Nước mắt cô bắt đầu rơi "Đi đâu cũng được, miễn sao thoát khỏi anh ta là được. Em mệt rồi không muốn đấu với anh ấy nữa, con của em cũng không còn nữa, nên em không muốn ở lại đây. Anh có thể đưa em đi không" cô ngây ngốc trông chờ câu trả lời của anh

Gia Thành thờ dãi trả lời cô "Hazzzz thôi được rồi, anh sẽ đưa em đi, đi về nhà của chúng ta. Về lại ngôi nhà mà anh đã mua tặng cho em vào ngày sinh nhật năm em 16 tuổi có được không"

Cô gật gật đầu "Nhưng Gia Thành à, anh đừng trông chờ em nữa có được không. Bây giờ chúng ta không thể nữa rồi"

Anh hấp tấp nói "Cái gì mà không thể chứ, có thể bây giờ em vẫn còn giận anh nên không thể chấp nhận anh thôi. Anh sẽ đợi em mà, anh sẽ đợi đến khi nào em hết giận anh rồi chúng ta sẽ quay lại như hai năm trước nha em"

Lòng cô chợt hiện lên tia đau nhói "Anh đừng mù quáng nữa. Em bây giờ chỉ có thể xem anh là một người anh trai hoặc là bạn thân thôi, chúng ta thật sự không thể tiến xa thêm nữa đâu anh à"

Anh đứng lên "Anh không muốn nói về chuyện đó nữa. Bây giờ anh sẽ xuống dưới nói với Thanh Thanh là đưa em đi ra ngoài một chút, nhân cơ hội đó anh sẽ đưa em rời khỏi đây và không bao giờ quay trở về nữa. Em mau thay đồ chuẩn bị đi"

"Được"

----- Dưới lầu -----

Thanh Thanh đang ngồi xem TV thì bị Gia Thành gọi tên "Thanh Thanh à"

Cô quay sang nhìn anh "Thành à, có chuyện gì vậy anh. Nhi Nhi bị làm sao à?"

"Nguyệt Nhi không bị sao cả. Cô ấy chỉ nói với anh là muốn anh đưa cô ấy ra ngoài đi dạo một chút thôi"

"Em đi cùng được không" Thanh Thanh ra vẻ hồn nhiên hỏi

"Không cần đâu, anh muốn đưa cô ấy ra ngoài đi dạo một chút thôi"

Thanh Thanh gắng giọng nói "Được, anh cứ đưa Nhi Nhi đi. Nhưng anh đừng quên Nhi Nhi đã là vợ của anh trai em rồi"

Anh không thèm để ý tới câu nói của cô

----- Khu chung cư cao cấp -----

Gia Thành nhìn Nguyệt Nhi "Từ nay em cứ ở đây đi, anh đảm bảo với em Thiên Hạo cậu ta sẽ không tìm được em đâu"

"Em cảm ơn anh, Gia Thành" (T/H: *Ế cái con t/g kia, tôi đã nói là cô đừng để cho Nguyệt Nhi bỏ đi rồi, nhưng sao cô vẫn bắt Nguyệt Nhi bỏ đi. T/g: Ủa ai kêu ông quá đáng với Nhi tỷ của tôi làm gì... hức lêu lêu, coi chừng tôi không cho anh làm nam chính nữa mà cho Thành ca làm vai chính bây giờ.* T/H chỉ đành im lặng không dám cãi lại con t/g)

Gia Thành mỉm cười dịu dàng "Em không cần phải cảm ơn anh làm gì cả. Là chuyện nên làm thôi"

Hết Chap 63

-Còn tiếp-

=> Chap 64: Biến mất

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Biến Mất

Giờ này không biết có ai còn thức không nhỉ. Do đang rảnh không có việc gì làm nên nằm đăng truyện cho đỡ buồn. Mà sao tui thấy viết còn buồn hơn

Chap 63: Biến mất

----- Một tuần sau -----

Từ ngày Nguyệt Nhi cùng Gia Thành rời đi cũng đã được một tuần rồi, suốt một tuần qua Thiên Hạo không hề tới công ty, toàn bộ công ty anh đều giao lại cho Nhất Phong và Gia Dương. Còn anh hằng ngày đều đi tìm cô, đến tối thì đi bar uống rượu. Một ngày, một giờ, một phút tuy rất ngắn nhưng khi không có Nguyệt Nhi ở cạnh đối với anh thời gian đó dài như một thế kỷ

Cô nói rằng anh không yêu cô sao, cô nghĩ anh là một người không có trái tim hay sao. Thời gian ở cạnh cô cũng được hơn nửa năm rồi, làm sao anh không yêu cô đây. Anh không phải yêu cô vì cô là người thay thế, mà anh yêu cô vì tất cả của cô, tâm hồn lẫn thể xác của cô anh đều yêu. Yêu đến điên cuồng, nhớ đến phát điên "*Nguyệt Nhi, Bảo bối rồi cuộc em đang ở đâu. Anh vẫn chưa giải thích với em hết tất cả mọi chuyện kia mà, nhưng tại sao em lại không đồng ý nghe anh nói một lời nào hết mà đã bỏ anh mà đi hả em. Anh nhớ em nhiều lắm Nguyệt Nhi à xin em quay trở về bên anh"*

----- Phía Nguyệt Nhi -----

Gia Thành cầm hai tờ vé trên tay rồi đưa ra trước mặt Nguyệt Nhi "Đây là vé sang Pari em có muốn đi không?"

Cô nghĩ một hồi lâu rồi mới trả lời "Em sẽ đi. Em sẽ rời khỏi nơi này, rời khỏi nơi đã khiến em đau đớn từ nhỏ cho đến lớn. Rồi cũng sẽ có một ngày em quay trở về trả thù"

"Em thật sự muốn trả thù Thiên Hạo sao"

Nước mắt cô bắt đầu rơi "Em không muốn trả thù anh ấy. Nhưng vì đứa con chưa chào đời mà đã mất của em thì em không thể không trả thù được"

Cô quay qua thỉnh cầu Gia Thành "Anh có thể giúp em trả thù anh ta được không"

Anh thờ dài "Nguyệt Nhi anh xin lỗi, em đừng làm khó anh có được không. Chuyện gì anh cũng có thể giúp em, nhưng Gia Thành cậu ấy là bạn thân của anh nên anh không thể"

"Em hiểu rồi. Không sao đâu. Anh giúp em rời khỏi nơi này đã khiến em cảm kích anh quá lớn rồi"

"Nếu có thời gian anh nhất định tới thăm em"

----- Sân bay -----

Cô quyến luyến nhìn lại xung quanh nơi này. Nơi đã khiến cho cô vui, khiến cho cô buồn. Gia Thành nắm chặt lấy tay Nguyệt Nhi "Đến giờ rồi, chúng ta mau lên máy bay thôi"

Cô gật đầu rồi đi lên máy bay theo Gia Thành "*Hạo Hạo tạm biệt anh tình yêu của em, tạm biệt con, con của mẹ đợi mẹ thêm một thời gian nữa rồi mẹ sẽ quay trở về trả thù giúp con. Thanh Thanh tạm biệt cậu bạn thân của mình, tạm biệt tất cả mọi người. Cảm ơn vì thời gian qua đã khiến tôi vui vẻ, hạnh phúc. Rồi tôi sẽ quay về thăm mọi người thôi"*

Nước mắt của cô bắt đầu rơi, Gia Thành ngồi kế bên nhìn thấy cô như vậy vừa đau lòng, lắc đầu thờ dài. Nếu không buông bỏ được thì tại sao lại muốn buồn để bây giờ cả hai đều đau khổ, Hạo Hạo tuy rất kêu căng nhưng cậu ta không phải loại người tàn nhẫn như em nghĩ đâu Nguyệt Nhi à

Hết Chap 63

-Còn tiếp-

=> Chap 64: Trở về

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu☐

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Trở về

Một năm sau

----- Sân bay -----

Một cô gái kéo vali từ bên trong máy bay bước ra ngoài sảnh sân bay. Cô đeo một cái kính râm, mặc một chiếc áo sơ mi dài tay màu đỏ và thêm một chiếc váy màu đen ngắn tới giữa đùi trông rất thanh lịch. Cộng thêm làn da trắng hồng vừa nhìn là muốn chạm, tóc cô dài ngang lưng có màu nâu đen ở phần đuôi tóc được uốn cong nhìn rất quyến rũ.

Gia Thành vui vẻ nhanh chân bước đến ôm cô gái đó "Em về rồi"

Cô gái dịu dàng trả lời "Phải, Nguyệt Nhi trở về rồi đây, Gia Thành lâu rồi không gặp anh có nhớ em không?". Đúng vậy cô gái này không phải ai khác mà chính là Hà Nguyệt Nhi, do bây giờ cô không còn hồn nhiên trong sáng như xưa nữa. Mà bây giờ cô rất lạnh lùng, không còn vui vẻ nữa

Gia Thành buồn cô ra "Đương nhiên là nhớ em rồi. Mau chúng ta đi ra xe đi, anh đưa em về nhà ăn cơm, anh đã kêu người chuẩn bị những món mà em thích rồi"

Cô nghe tới đồ ăn là vui vẻ nẩy lập tức, cô thật sự rất đói rồi "Được. Từ nãy tới giờ em chỉ đợi duy nhất câu nói này của anh thôi đó Gia Thành, em còn tưởng anh không quan tâm mà định bỏ đói em đây chứ"

(t/g: Đúng là Nguyệt Nhi đã thay đổi rất nhiều, nhưng có điều cái tật ham ăn của cô luôn luôn không thay đổi)

----- Hồ Gia -----

Cô cùng Gia Thành ngồi ăn trông rất vui vẻ "Nguyệt Nhi à" bỗng anh gọi cô

"Hửm"

Anh ấp úng nói "Anh xin lỗi vì đã bỏ rơi em ở lại Pari một mình suốt 4 tháng. Do công ty anh có việc bận nên suốt 4 tháng qua anh không thể tới thăm em được"

Cô lắc đầu "Không có gì đâu, anh giúp em quá nhiều rồi. Chẳng lẽ anh bận việc ở công ty mà em còn phải làm phiền anh sao"

Anh gấp cho cô một miếng gà hầm đưa vào chén cho cô "Vây em ăn nhiều vào, dạo gần đây chắc em mệt lắm"

1h tối

Nguyệt Nhi không ngủ được mà cứ lần qua lần lại trên giường, từng giây từng phút tâm trạng cô đều không được yên ổn

"Hạo Hạo em quay trở về rồi đây, mọi người Nguyệt Nhi quay trở về rồi, con à mẹ quay về trả thù cho con nè" nước mắt cô không ngừng rơi vì nhớ Thiên Hạo

"Đã một năm rồi tại sao em vẫn chưa thể quên anh vậy Hạo Hạo. Thời gian qua anh sống có tốt không, Nguyệt Nhi nhớ anh nhiều lắm. Giữa anh là Gia Thành em nên chọn ai đây, à không đã một năm rồi chắc anh không còn chờ em đâu đúng không Hạo Hạo, nhưng em vẫn muốn biết anh có chờ em hay không"

"Gia Thành là một người đàn ông rất tốt, người nào làm vợ của anh ấy nhất định sẽ được hạnh phúc suốt cả đời. Gia Thành lúc nào anh cũng luôn ở bên cạnh chăm sóc em, yêu thương bảo vệ em nhưng tại sao em lại không thể yêu anh thêm một lần nữa. Chẳng lẽ bởi vì Hạo Hạo đã lấp đầy trái tim em hay sao, em đau lắm Gia Thành à. Em rất muốn yêu anh thêm một lần nữa nhưng con tim em lại không hề nghe theo lời của em, con tim em nó lúc nào cũng yêu Hạo Hạo. Nó không thèm nghe lời em một chút nào cả, em phải làm sao để nó có thể yêu anh đây"

Hết Chap 64

-Còn tiếp-

=> Chap 65: Chơi trốn tìm em vui không

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu□

Dạo gần đây ta đọc được rất nhiều bình luận thú vị vui vẻ từ các bạn đọc giả thân yêu đấy. Ta muốn lúc nào cũng như vậy, chap nào cũng được đọc bình luận của độc giả. Mọi người có biết không các bình luận của mọi người chính là tinh thần giúp ta viết truyện đấy.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Chơi trốn tìm em vui không

Sáng hôm sau Gia Thành đưa Nguyệt Nhi đến công ty Hà Thị. Thời gian qua cô học kinh doanh ở bên Pari, cô học thiết kế thời trang, cô học giao tiếp với người nước ngoài cô học rất nhiều. Hôm nay cô muốn đến công ty Hà Thị để xin vào công ty làm việc, không phải chỉ làm việc thôi đâu mà cô muốn đến đây tính kể trả thù

Cô đã được nhận vào công ty làm, và kế hoạch trả thù của cô cũng sắp đạt được rồi. Con à, chờ mẹ trả thù giúp con rồi mẹ sẽ đi theo con.

Nhưng có điều mẹ không biết mẹ có được làm thư ký hay không, hay công ty chỉ giao cho mẹ một chức nhân viên bình thường thì làm sao mẹ có thể trả thù hả con

----- Phòng chủ tịch -----

A Phúc mở cửa bước vào "Chủ nhân"

"Có chuyện gì" giọng thanh trầm lạnh lùng của một người đàn ông vang lên. Anh ngược mặt lên nhìn A Tú. Người này không phải ai khác mà chính là Hà Thiên Hạo

Đầu A Phúc hơi cúi xuống "Thiếu Phu nhân"

Thiên Hạo đập tay lên bàn "Có thông tin gì của thiếu phu nhân rồi"

"Thiếu phu nhân quay trở về rồi. Hôm nay cô ấy đến công ty để xin việc làm, khi phỏng vấn thiếu phu nhân còn nói là muốn làm thư ký riêng cho chủ nhân"

"Cậu có đồng ý không?" Vẻ mặt sắt lạnh của anh nhìn chằm chằm vào A Phúc

"A Phúc đã đồng ý rồi thưa chủ nhân"

"Tốt lắm, cậu ra ngoài đi"

"Vâng"

Bây giờ trong phòng chỉ còn mỗi một mình Thiên Hạo mà thôi. Không hiểu cảm giác bây giờ của anh là gì, vừa vui vừa buồn. "*Hà Nguyệt Nhi, chơi trốn tìm với tôi, em vui không*"

Hết Chap 65

-Còn tiếp-

Chap này hơi nhàm có đúng không ạ, xin lỗi mọi người vì mình viết nhàm quá nha. Dự chap sau nhất định sẽ kịch tính hơn nha các độc giả thân yêu

=> Chap 66: Ai mới là Hà thiếu phu nhân

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu ☐

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Ai mới là Hà thiếu phu nhân

Ai mới là Hà thiếu phu nhân

Hôm nay chính là ngày đầu tiên đi làm của Nguyệt Nh. Cô vừa mới bước vào công ty khiến cho biết bao nhiêu ánh mắt nhìn về phía cô, những người đàn ông thì bị thu hút bởi vẻ đẹp và quyến rũ của cô. Còn phụ nữ thì ganh ghét vì vừa mới vào công ty thôi mà đã làm người khác chú ý, mà không đơn giản còn được ngồi vào chức thư ký riêng của chủ tịch nữa chứ. Bọn họ đều không biết, cho dù cô và Thiên Hạo không còn ở bên cạnh nhau nữa, nhưng dù

sao cô vận là thiếu phu nhân của bọn họ. Sau này ở trong công ty tuy cô làm chức thư ký riêng cho chủ tịch, nhưng cô sẽ lấy danh phận Hà thiếu phu nhân ra khi ở trong công ty này, hay là ở bất cứ nơi đâu cô đều sẽ lấy danh phận này

A Phúc đi đến trước mặt của cô "Nguyệt Nhi tiểu thư, chào cô. Mời cô đi theo tôi lên phòng chủ tịch"

Môi cô hơi nhếch lên "Anh vừa mới gọi tôi là gì nhỉ?"

A Phúc lơ lửng "Nguyệt Nhi tiểu thư"

Cô kêu căng nói "Gọi tôi là Hà thiếu phu nhân. Đừng gọi tôi xa cách như vậy chứ, tôi cũng là chủ của anh đó"

Lời cô vừa nói xong thì liền có một đám người bước đến. Một cô gái xinh đẹp quyến rũ cầm đầu bọn họ nói "Cô điên à, loại người không biết xấu hổ như cô mà lại tự nhận bản thân của mình là Hà thiếu phu nhân"

Cô gái kể bên cô ta nhìn bộ nói "Uyên tỷ nói quá đúng, chủ tịch của chúng ta chỉ thích mỗi một mình Uyên tỷ thôi. Còn cô ta chỉ là người mới thôi mà đã lên giọng, coi chừng có ngày chủ tịch của chúng tôi giết cô vì cái tội dám ăn nói bừa bãi, mà nè tôi còn có điều muốn nói đó chính là chủ tịch không bao giờ thích cái loại rác...."

Chát

Lời của cô ta còn chưa nói xong thì đã bị một cái tát thẳng vào mặt cô ta "Sao cô dám nói chuyện với thiếu phu nhân của mình như vậy hả. Cô có tin người chết là cô không" người đó chính là Ngọc Châu (t/g: *Ai còn nhớ Ngọc Châu không điểm danh đây*)

Nguyệt Nhi thở dài một tiếng rồi hỏi "Ai mới là Hà thiếu phu nhân đây hả?"

Cô gái tên Uyên gì đó la lớn "Nè, Ngọc Châu có phải cô quá đáng lắm rồi không" cô ta tên là Bạch Uyên

Bạch Uyên khoanh hai tay lên trước ngực mình "Lúc này cô hỏi ai mới là Hà thiếu phu nhân đúng không vậy để tôi nói cho cô biết. Tôi chính là Hà thiếu phu nhân"

"Hà thiếu phu nhân từ khi nào lại là cô vậy Bạch Nhi" giọng nói đó rất lạnh lùng, chỉ nghe thấy giọng nói thôi mà mắt của Nguyệt Nhi đã cay cay, tim cô đập nhanh hơn. Người đó không phải ai khác mà chính là Hà Thiên Hạo người cô từng yêu sâu đậm, à không phải là từng mà phải nói là người cô yêu hết cuộc đời của mình

Bạch Uyên đi tới nắm lấy tay Thiên Hạo "Hạo Hạo à, trước sao gì em cũng sẽ là thiếu phu nhân thôi"

Môi Nguyệt Nhi hơi nhếch lên vì hai chữ *Hạo Hạo* cô ta dám cướp biệt danh của cô dành cho anh sao

Chát

Lại một cái tát nữa vang lên, lần này người đánh là Nguyệt Nhi và người bị đánh là Bạch Uyên, cô ta ôm mặt quát lớn "Cô bị điên sao, sao cô lại đánh tôi"

Bây giờ Nguyệt Nhi rất tức giận, cơ thể cô giống như sắp bùng nổ "Ai cho phép cô gọi anh ấy là Hạo Hạo hả, cô còn dám gọi anh ấy như vậy thì tôi liền cắt lười cô đó"

"Anh à, cô ta uy hiếp Uyên" cô ta ủng nữu với anh

"Cút" lời nói của anh rất ngắn gọn nhưng đủ cho người khác sồn cả gai óc

Anh đi đến chỗ Nguyệt Nhi lên rồi đi vào thang máy. Hành động đó của anh khiến biết bao nhiêu người trong công ty đều phải trầm trồ "*Gì vậy, đây là lần đầu tiên thấy chủ tịch dịu dàng với phụ nữ như vậy đó. Không phải người khác nói chủ tịch có vấn đề về giới tính sao ta*"

Hết Chap 66

-Còn tiếp-

=> Chap 67: Tức giận vô cơ

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Tức giận vô cớ

có

"Sao vậy, sao lại tức giận" đã một năm rồi anh vẫn lạnh lùng như vậy, nhưng đối với Nguyệt Nhi thì Thiên Hạo rất dịu dàng

"Sao cô ta lại gọi anh là Hạo Hạo" cô hậm hực hỏi

"Anh không biết" còn suy nghĩ của anh về cô chính là, quyến rũ xinh đẹp hơn trước rất nhiều nhưng có điều tính cách cô ấy vẫn như vậy vẫn hay ghen tuông bậy bạ. Mỗi anh hơi nhếch lên "Em ghent sao"

Cô mất kiên nhẫn trả lời "Phải em ghen đó, cái tên Hạo Hạo chỉ có một mình em được gọi thôi, ai cho người khác..." lời chưa kịp nói xong thì cô đã cứng họng, ừ vậy nè cô trở về là để trả thù nhưng tại sao cô lại không trả thù mà lại nói là cô đang ghen cứ giống như cô đang cho anh cơ hội

"Em có biết, thời gian qua anh nhớ em lắm không" anh buồn bã nói

Cô kêu căng "Tôi chỉ là một người thay thế thôi, nên không xứng đáng để anh phải nhớ tôi làm gì, chỉ tốn thời gian chủ chủ tịch đây thôi"

Anh đau lòng vì lời nói của cô "Em về đây là để trả thù anh"

"Phải" cô không chút do dự trả lời

"Được, anh cho em toàn quyền quyết định. Em muốn trả thù anh cũng được thôi, nhưng em phải đồng ý trở về nhà. Nếu không, anh cũng không ngại mà bắt em về làm thiếu phụ nhân của anh đâu" anh nói kiểu như đang khiêu khích (t/g: *Ừa vậy anh ời. T/H: Sao. T/g: Hai câu nói của anh đều cùng một ý là muốn Nguyệt Nhi trở về nhà đây, sao anh nói chi mà dài dòng quá vậy. T/H bước tới gần t/g: vậy ai là người viết ra mấy cái câu dài dòng đó để cho tôi nói vậy hả* . Im lặng và không nói gì hết)

"Được thôi, đương nhiên là tôi sẽ phải quay trở về làm thiếu phụ nhân của Thiên Gia rồi"

Anh đứng lên, một tay bỏ vào túi quần "Nội trong ngày hôm nay em phải trở về Thiên Gia. Anh không muốn chờ thêm nữa"

Cô đứng lên đi ra ngoài "Được" chân cô khẽ bước đi. Mắt Thiên Hạo hiện lên một tia nham hiểm chưa từng có, anh đang suy nghĩ chuyện gì đây

----- Khách sạn -----

Thiên Thành nhìn Nguyệt Nhi bằng ánh mắt đầy yêu thương "Vậy là em sẽ chuyển về Thiên Gia sinh sống hay sao?"

Cô cười tươi "Phải đó, em phải đi rồi"

"Em không thể ở lại đây sao. Anh sợ khi em trở về đó rồi, không bao lâu sau em cũng sẽ yêu Thiên Hạo trở lại" bây giờ lòng anh cũng rất đau, thời gian qua ở cạnh cô nên anh vẫn biết, cô còn yêu Thiên Hạo rất nhiều, nhưng anh vẫn muốn nói cho cô biết anh vẫn đang đợi cô. Nếu có thể xin cô hãy quay về bên anh, thật sự anh rất yêu cô, yêu nhiều lắm

"Gia Thành à, em xin anh đừng đợi em nữa" cô cũng biết nếu cô trở về Thiên Gia thì cũng sẽ có một ngày cô lại tiếp tục mù quáng yêu Thiên Hạo, nhưng cô vẫn muốn cuộc, cuộc với trái tim của mình

Anh lắc đầu "Không, anh sẽ không bao giờ ngừng yêu em đâu Nguyệt Nhi. Anh nhất định sẽ đợi em, nhất định sẽ có một ngày em quay trở về làm vợ của anh thôi" anh thật sự mù quáng quá rồi. Yêu nhiều chỉ thêm đau thôi, sao lại phải tự làm đau bản thân của mình cơ chứ. Làm vậy thì có lợi gì sao

Hết Chap 67

-Còn tiếp-

=> Chap 68: Cuộc đời của em là anh

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Cuộc đời của em là anh

Cuộc đời của em là anh

Cô bước vào Thiên Gia làm tìm cô hơi thất lại, nơi đây không hề thay đổi gì cả. Nhưng căn nhà này lại thay đổi tình trạng, nó thiếu thốn tình cảm, bây giờ nơi đây chỉ còn đau khổ chứ không còn là niềm hạnh phúc của trước kia nữa rồi

Nguyệt Nhi định bước lên lầu thì chân cô bỗng dừng lại, những ký ức của một năm trước cứ theo nhau mà ùa về trong tâm trí của cô. Con cô đã mất ngay tại chỗ cô đang đứng, đứa con cô mong chờ nó chào đời nhưng nó lại bỏ cô mà đi, từ khi mất đi đứa bé, lúc đó cô cũng biết được một điều rằng có lẽ cô sẽ rất khó có con. Cô cười cho cuộc đời của mình, cười vì chính bản thân mình tự hại mình. Sao ông trời lại tàn nhẫn với cô quá vậy, kiếp trước cô đã làm gì sai sao

Thiên Hạo bước tới gần Nguyệt Nhi, tay anh bỏ vào túi quần "Đang nghĩ gì?"

Giọng nói trầm ấm lạnh lùng của Thiên Hạo đột nhiên vang lên bên tai khiến Nguyệt Nhi giật mình, nhưng rồi cô cũng lấy lại bình tĩnh "Chỉ là đang suy nghĩ xem làm cách nào để trả thù anh thôi"

Cô bước lên cầu thang được mấy bước thì đã bị anh bỗng lên. Cô đánh vào ngực anh "Hạo Hạo anh đang làm gì vậy hả, mau thả tôi xuống"

Anh không thèm quan tâm tới lời nói của cô mà vẫn hiên ngang bỗng cô lên phòng

Lên tới phòng, anh đặt cô nhẹ nhàng nằm lên giường, thân thể anh đè lên người cô, tim cô đập nhanh hơn. Môi anh hơi cong lên "Sao vậy, hồi hộp đến vậy à"

Mặt cô đã đỏ như quả cà chua chín mọng rồi "Anh mau xuống nhanh lên. Tôi có việc phải đi ra ngoài gặp Gia Thành một chút"

Anh tức giận "Em muốn gặp thằng đó đến vậy sao"

Cô giũ cột trong lời nói của anh "Phải đó, tôi thật sự rất muốn gặp Gia Thành nha. Dù sao đi nữa anh ấy vẫn tốt hơn anh rất nhiều, với lại Gia Thành còn"

Lời của cô còn chưa nói xong thì đã bị anh chặn miệng, môi anh đặt lên môi cô mà điên cuồng cắn nát. "Cuộc đời của em là anh có nghe không. Bất cứ người đàn ông nào cũng không có quyền động vào hay bước vào cuộc đời em, nếu không nhất định nó sẽ rất thê thảm" Cô còn chưa hoàn hồn lại thì nghe được câu nói dịu dàng của anh vang lên, khiến cô khẽ rung động. Tuy trong lời nói của anh có phần tàn nhẫn, nhưng Nguyệt Nhi lại cảm thấy lời nói đó rất dịu dàng, đó còn là sự chiếm hữu.

Liệu rằng một năm qua anh có còn yêu cô không? Anh có nhớ cô chăng? Anh có từng nghĩ cô sống như thế nào? Anh có biết cô rất nhớ anh không?. Hàng loạt câu hỏi cứ hiện về trong đầu cô. Cô đau lắm, đau vì nhớ anh, đau vì yêu anh, đau vì anh không quan tâm tới cảm xúc của cô. Nhưng cô vẫn luôn hết lòng yêu anh

Bây giờ, ngay lúc này đây cô cảm thấy mình cũng thật giống Gia Thành đều mù quáng yêu một người không yêu mình. Vậy mà cô lại cứ kêu Gia Thành từ bỏ cô, trong khi đó cô lại không thể từ bỏ được tình yêu của cô dành cho Hạo Hạo

****Hết Chap 68****

-Còn tiếp-

=> Chap 69: Cuồng bạo yêu em (H+)

Lâu quá, lâu ơi là lâu rồi không có cảnh H. Cho nên mấy Chap cuối bảo đảm với các độc giả thân yêu rằng, từ chap này trở đi cảnh H sẽ cực kỳ nhiều nha. Xin lỗi vì hơn 20 chap rồi mà vẫn chưa có cảnh H cho ác độc giả đọc. Cảnh H viết thật sự rất khó nha

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu□

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Cuồng bạo yêu em (H+)

Lưỡi Thiên Hạo theo tự nhiên đưa vào miệng Nguyệt Nhi dò xét bên trong miệng cô tìm kiếm chiếc lưỡi ngọt ngào suốt 1 năm qua anh không đụng vào

Tay anh bắt đầu tuột chiếc đầm cô đang mặc xuống, thân thể cô hiện rõ trước mắt của anh, bây giờ trên người cô chỉ còn hai mảnh vải nhỏ nhắn dùng để che đi phần bí hiểm. Cô bị anh nhìn chăm chăm như vậy khiến cô mặt đỏ ửng "Sao anh cứ nhìn tôi hoài vậy"

"Vi em rất đẹp" bốn chữ đó của anh được nói ra bằng một giọng điệu rất dịu dàng trìu mến, chứ không còn giống như một chủ tịch lạnh lùng tàn nhẫn nữa.

Bây giờ anh dịu dàng hơn trước rất nhiều, anh hôn cô không hề mạnh bạo mà rất nhẹ nhàng khiến cô thoải mái hơn. Anh đưa tay ra sau lưng cô cời đi cúc áo ngực, anh tuột áo xuống. Ba vòng của cô đều rất chuẩn nha, cô không hề lép một chút nào cả, mà ngực của cô là thứ mà biết bao nhiêu người phụ nữ muốn được giống ngực cô, còn đàn ông thì lại muốn nhào nặng nó cho thật đã. Ba vòng 92, 62, 95

Ngực cô thật sự rất căng, anh đưa tay lên nhào nặng quả anh đào chưa chín của cô. Chưa được bao lâu quả anh đào trên ngực cô cũng đã chín, đã có thể ăn được rồi. Anh cúi xuống liếm láp núm anh đào màu hồng xinh đẹp, cô khẽ rên lên "um". Anh thì tha hồ liếm mát trên người cô, còn cô thì tha hồ mà rên ri

Anh đưa tay cời quần áo của mình ra, cựa vật to lớn khẽ chạm vào tay cô làm cô rụt rè thụt tay lại nhưng bị anh nắm lấy tay của cô xoa cựa vật nóng bỏng đang dựng đứng kia của anh.

Anh cời chiếc quần nhỏ còn sót lại trên người của cô ra, bây giờ thân thể hai người đang trần như nhộng không một mảnh vải che thân. Anh tiến tới thì bị cô đẩy ra, hơi mất hứng nhưng vẫn cố hỏi cô "Sao vậy?"

"Bây giờ tôi không muốn" cô ngại ngùng trả lời

Còn anh thì tức điên lên vì câu nói của cô "Em nói cái gì mà bây giờ không muốn chứ hả, em còn đợi đến khi nào. Là do em đốt lửa thì bây giờ em phải là người dập lửa"

Cô nhăn mặt "Cái gì mà dập lửa chứ. Anh không thể tự quay tay được sao"

Gì chứ, quay tay hả, anh không muốn. Thứ anh muốn chính là được ăn em ngay bây giờ và lập tức, anh cúi xuống hôn cô ngấu nghiến, còn cô thì cứ cố gắng giãy dụa không chịu nằm yên. Mùi tanh của máu đột nhiên xộc thẳng vào mũi hai người, gì chứ cô dám cắn anh sao "Hà Nguyệt Nhi, em dám cắn anh"

Cô giẫy cọt nhìn anh "Ai kêu, tôi nói là tôi không muốn vậy mà anh vẫn muốn làm. May cho anh là tôi chưa cắn đứt lưỡi của anh đó"

Anh cười nham hiểm "Được thôi, coi như em giỏi"

Cô vẫn chưa hiểu ý của anh thì đã bị anh cưỡng hôn thêm một lần nữa, cô dùng răng cắn mạnh vào môi của anh khiến máu càng ngày càng chảy nhiều ra. Nhưng anh lại không quan tâm tới chuyện máu của anh chảy ra mà chỉ tập chung vào hôn cô

Cô mệt mỏi bắt đầu ngoan ngoãn, lưỡi hai người cuốn lấy nhau bên trong miệng, tay anh không yên phận đưa xuống phần âm đạo của cô, anh rút ra đưa vào khiến cô vừa khó chịu mà vừa khoái cảm "um...uh"

Cựa vật của anh đã căng cứng lên hết cỡ, anh đã chịu đến mức cả người đều đỏ lên hết. Anh bắt đầu đưa cựa vật to lớn của mình vào bên trong màng âm đạo mỏng manh của cô "aaaa.... đau quá" cô đau vì suốt một năm qua không ai động chạm vào cơ thể cô cả, nên phần bên trong âm đạo cô hơi khít

Bên trong cô thật chặt, chặt đến mức muốn cắn gãy cựa vật to lớn bên trong cô, anh vẫn chưa luận động thì máu đã chảy ra, nhìn cô bây giờ cứ giống như vẫn còn là xử nữ. "Đừng mà, đau lắm...um"

"Nào bảo bối em mau thả lỏng ra một chút đi....uh.... anh cũng rất đau không khác gì em cả, em kẹp chặt đến nỗi muốn làm gãy luôn rồi" anh thở gấp nói

Cô ngoan ngoãn nghe theo lời của anh mà thả lỏng cơ thể ra, bên dưới âm đạo cô rất đau nhưng lập tức khoái cảm ập tới. Anh bắt đầu động thân bên trong cô

Anh thoải mái đưa ra rút vào ở dưới phần âm đạo, dâng thủy của cô tuông ra rất nhiều "Bảo bối, em thật gọi cảm nha"

Cô đỏ mặt đánh vào ngực anh "Tên khốn, anh dám chọc ghẹo tôi....u..... đừng nhanh quá mà"

Anh cười khoái chí "Anh làm sao mà dám chọc ghẹo tiểu bạch thỏ chứ, chỉ là anh thấy sao thì nói vậy thôi. Chẳng phải bên dưới của em đang rất ước sao"

Cô không thêm quan tâm tới lời nói của anh vì cô đã sắp đạt đến cực đỉnh rồi "Um....aaaaa anh sắp ra chưa, tôi chịu không nổi nữa rồi" cô đã đạt đến mức khoái cảm rồi nhưng anh vẫn chưa chịu dừng lại

"Chỉ mới có 45" thôi mà em đã ra hai lần rồi. Nhưng anh vẫn chưa ra lần nào cả" anh bắt đầu tăng tốc lên, bên dưới của cô không theo kịp nhịp ra vào của anh dẫn đến khoái cảm thêm một lần nữa.

Một lúc sau anh mới chịu bắng ra một chất dịch đục màu trắng vào bên trong cô. Cô mệt mỏi thiếp đi lúc nào không hay biết, nhưng khi cô tỉnh dậy vẫn thấy anh đang động thân bên trong cô. Cô thầm nghĩ "*Cái tên này, sao nay sinh lý mạnh quá vậy chứ. Hại mình chết lên chết xuống rồi vậy mà*"

vẫn chưa chịu rút ra" đó chỉ là những lời cô suy nghĩ thôi chứ cô nào dám nói thẳng ra

****Hết Chap 69****

-Còn tiếp-

=> Chap 70: Gây chuyện

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu □

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Gây chuyện

Hôm nay là ngày đầu tiên đi làm của Nguyệt Nhi nên cô đã chuẩn bị rất kỹ để đến công ty. Cô mặc một chiếc áo sơ mi màu xanh da trời và một chiếc váy xòe màu đen tò ra vẻ thanh lịch, cô không gài hết cúc áo mà cô chừa lại hai cúc trên đầu làm cho phần ngực cô hơi lộ ra nhìn rất quyến rũ. Tóc cô màu đen óng ả được uốn quăng ở phần đuôi.

Cô đang đứng chỉnh sửa lại quần áo trước gương thì bị Thiên Hạo ôm eo "Hôm nay em rất đẹp"

Cô gỡ tay anh ra "Đừng dùng những lời ngon ngọt đó với tôi"

Cô khác rồi không còn là một cô gái hồn nhiên trong sáng đáng yêu của ngày trước nữa, mà bây giờ cô đã bị bao bọc trong sự lạnh lùng và thù hận. Anh lặng lẽ đứng nhìn cô đi ra khỏi phòng, cô đau anh cũng đau không kém. Anh yêu cô nhiều lắm, suốt một năm qua không ngày nào anh không nghĩ đến cô. Anh phải làm sao thì cô mới chịu tha thứ cho anh đây

----- *Tại công ty* -----

A Phúc hốt hoảng chạy vào phòng làm việc của chủ tịch "Chủ nhân"

Anh vẫn chăm chú nhìn vào máy tính để làm việc "Tôi đã nói khi ở công ty không được gọi tôi là chủ nhân"

A Phúc cúi đầu nhận lỗi "Vâng thưa chủ tịch"

"Có chuyện gì"

A Phúc lo lắng nói "Phu nhân phu nhân"

Anh ngẩng đầu lên nhìn A Phúc "phu nhân bị làm sao"

"Phu nhân đang xé mấy cái hồ sơ mà người khác giao cho phu nhân làm"

"Cứ để cô ấy xé. Đem thêm cho cô ấy mấy sấp giấy nữa để cô ấy xé. Nếu xé đến đau tay thì nhớ kêu cô ấy đừng xé nữa, mắt công làm đau tay"

A Phúc đi ra ngoài đóng cửa lại, anh lắc đầu cười khổ. Chủ tịch của anh đúng là điên vì yêu mà, mấy xấp hồ sơ đó chỉ vừa mới in xong thì đã bị phu nhân xé, tội nghiệp cho cái máy in cứ phải in lại

Một lúc sau tới lượt A Hào gấp gấp chạy lên "Chủ tịch, phu nhân.... phu nhân đánh Đỗ Di"

Mới anh hơi nhếch lên "Cứ để cho cô ấy đánh, đánh xong thì đem Đỗ Di đi bệnh viện để chăm sóc sức khỏe cho thật tốt, khi khỏe lại thì sai người đánh tiếp"

"Oh" A Hào đi ra ngoài, ôi trời đây có phải gọi là tổng tài bá đạo lạnh lùng cưng chiều vợ không vậy nè. Bình thường Đỗ Di là người tình của chủ tịch gần một năm rồi, chủ tịch bảo vệ, không cho ai động vào cô ta vậy mà hôm nay chủ tịch lại kêu người đánh cô ta luôn mới ghê.

Mười lăm phút sau A Phúc bình tĩnh đi lên vì có lẽ việc này có lẽ bình thường đối với anh vì hôm nay phu nhân đã gây chuyện quá nhiều rồi nên chắc gây thêm chuyện nữa thì cũng không sao đâu nhỉ "Chủ tịch phu nhân lại gây chuyện rồi"

"Cô ấy lại gây chuyện gì nữa. Chẳng phải tôi đã kêu các người là nếu cô ấy có chuyện thì cứ để cô ấy gây chuyện, đừng có lên làm phiền tôi nữa" anh lạnh lùng nói

A Phúc rùng mình đáp lại lời anh "Nhưng do thiếu phu nhân đi chọc giận mấy nhân viên nữ trong công ty nên bị họ xúm lại đánh thiếu phu nhân"

Thiên Hạo tức điên ném cuốn sổ hợp đồng xuống đất, anh quát lên "Sao bây giờ cậu mới nói" anh vội vàng đi ra ngoài

A Phúc vô tội đáng thương sắp khóc rồi, rõ ràng anh đã kêu là đừng làm phiền chủ tịch kia mà, anh có lỗi gì mà chửi anh chứ. Khuôn mặt đẹp trai của anh đã đỏ ửng lên

----- *Chỗ Nguyệt Nhi* -----

Nguyệt Nhi ôm mặt đứng dậy chi tay từng người "Các người dám đánh tôi các người có tin tôi đuổi việc các người không hả"

Gia Hân chóng tay lên eo bước tới "Cô có biết tôi là ai không mà dám đuổi việc tôi hả?"

"Cô là ai?"

Cô ta gắng giọng nói "Tôi là vợ của chủ tịch cũng chính là thiếu phu nhân của Hà Thị"

Ngay lúc này Thiên Hạo đi đến, Nguyệt Nhi thấy Thiên Hạo đi đến thì lập tức chạy đến khóc lóc với anh "Hạo Hạo cô ta nói cô ta là vợ của anh có thật không. Cô ta còn dám đánh bảo bối của anh nè" cô lấy tay của anh đặt lên mặt mình

Anh tức điên nhìn Gia Hân "Cô là vợ của tôi sao, sao tôi lại không biết nhỉ. Cô còn dám đánh bảo bối của tôi, ngày mai đừng để tôi thấy mặt cô ở công ty này nếu không thì coi chừng tôi đó"

Anh nắm tay kéo Nguyệt Nhi đi, còn Gia Hân thì tức điên lên, mọi người xung quanh nhìn cô ta cười khinh bỉ. Châu Ngọc bước đến "Cô động vào ai không động, lại đi động vào thiếu phu nhân. Mà còn là người chủ tịch yêu nhất nữa chứ"

Cô ta nhìn Châu Ngọc "Cô nói cái gì cô gái lúc này là vợ của chủ tịch"

Châu Ngọc nhìn cô ta "Cô có biết tại sao tôi từ một thư ký của chủ tịch được biết bao nhiêu người tới nịnh bợ bây giờ lại trở thành một nhân viên thấp hèn không"

Châu Ngọc bước đi "Lý do là tôi đã động phải vợ của chủ tịch nên đây là cái giá phải trả. Nhưng cô lại bị nặng hơn tôi, từ chức quản lý bộ phận cao nhất trong công ty bây giờ lại bị đuổi việc. Xem ra còn có người đáng thương hơn tôi"

Hết Chap 70

-Còn tiếp-

=> Chap 71 + 72 :

Em đang ghen

Không còn như trước

Thỉnh cầu mọi người cho mị xin vote và cmt nha

Yêu ☐

Thông báo

Dạo gần đây Na không có tâm trạng nên có lẽ Na sẽ drop một thời gian vì thêm một chuyện nữa là do có nhiều người vào nt vs Na nói là truyện của Na lỗi thời không hay như những truyện ngôn tình mà họ đọc. Họ còn nói truyện của Na đã là truyện ngược mà k ngược một chút nào cả. Có lẽ Na không còn tinh thần để viết truyện nữa rồi. Khi nghe những lời đó Na cảm thấy giống như ước mơ của mình đã bị suy sụp hoàn toàn

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Em đang ghen

Vừa mới bước vào phòng làm việc của anh thì Nguyệt liền đi tới ngồi thẳng lên ghế chủ tịch. Thiên Hạo đơ cả người, từ trước tới giờ chưa ai dám ngồi lên ghế chủ tịch của anh cả vậy mà cô lại dám. À mà thôi bỏ qua đi

Khuôn mặt của cô bây giờ hiện rõ sự tức giận, anh ngồi xuống ghế tiếp khách rót ra một ly trà, vừa rót vừa nói "Em lại làm sao đây hả, sao lại tức giận"

Cô nhìn anh "Rốt cuộc anh có bao nhiêu vợ vậy hả"

Anh định đưa ly trà lên miệng thì dừng lại, anh đặt ly trà xuống bàn rồi đứng lên tiến lại gần chỗ cô. Mũi anh hơi nhếch lên "Em đang ghen?"

Câu hỏi của anh khiến cô phải cảm nín, đứng rồi sao cô lại phải ghen chứ "Ai nói tôi ghen hả. Tôi chỉ là không muốn mất đi nhân phẩm của một thiếu phu nhân thôi, tôi sợ người đời sẽ nói tôi không biết quản chồng"

Anh kê sát mặt của mình vào mặt cô "Được thôi, vậy chồng đây sẽ để vợ quản. Muốn quản như thế nào thì tùy em"

Cô đẩy anh ra "Đừng gần như vậy. Khó chịu, thứ dơ bẩn như vậy không nên động vào người tôi"

Anh nhìn cô, anh đau lòng nhìn cô, anh tức giận nhìn cô "Em nói ai dơ bẩn"

Cô đứng lên nhìn thẳng mặt anh "Tôi nói anh dơ bẩn đấy"

Anh cười như không cười "Sao em có thể nói những lời đó với anh chứ"

Cô chỉ tay lên ngực anh "Sao tôi không thể chứ, anh là thứ dơ bẩn nhất tôi từng biết đấy. Anh còn bẩn thỉu hơn cả rác đó"

Anh tức giận bỏ ra ngoài để lại một mình cô ở trong phòng. Ai nói chỉ có một mình anh đau lòng chứ, nói ra những lời đó cô cũng đau lắm, đau không thua gì anh cả.

Cô đi xung quanh phòng xem có gì đặc biệt không, cô đi đến kệ sách tìm sách gì đó để đọc thì cô lấy trúng một cái hộp, cô mở ra hoài nhưng không mở được cái hộp đó. Cô không biết làm sao cả nên đành bỏ vào túi xách để có gì về nhà nghiên cứu mở chiếc hộp này ra. Cái hộp chỉ bằng một quyển vở thôi nên cô có thể bỏ vào túi dễ dàng. Lý do khó mở chính là bởi vì cái hộp này có mặt khóa, cô thật đang muốn biết rốt cuộc bên trong chiếc hộp này chứa đựng những bí mật gì mà phải giấu kỹ đến vậy

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Không còn như trước

---- Thiên Gia -----

Bây giờ đã 2h tối rồi mà Thiên Hạo vẫn chưa về, cô lo lắng đi qua đi lại trong phòng khách

25" sau anh về tới nhà trong con men say. Anh đi đến ôm lấy cô "Em thật sự xem anh là rác sao" giọng nói của anh rất trầm, trong giọng nói của anh hiện rõ sự đau lòng

Cô đẩy anh ra, do đang say nên anh không thể đứng vững mà ngã xuống sàn nhà "Tôi nói cho anh biết, thứ không bằng rác như anh không nên động vào người tôi. Anh có biết nó bẩn thỉu cỡ nào không hả" nói rồi cô quay đi, cô đi lên lầu bỏ anh một mình

Anh đứng dậy, đứng là anh có uống rượu nhưng anh là ai chứ, anh là Hà Thiên Hạo làm gì có chuyện dễ say như vậy chứ. Lúc này anh cũng không muốn ở trong nhà đối diện với không khí ngột ngạt này nữa, anh đi ra khỏi nhà đến công ty

Giờ này trên công ty không còn ai cả, chỉ còn mỗi một mình anh thôi. Bây giờ anh chỉ muốn vui đùa vào công việc để quên đi chuyện cô nói với anh. Anh muốn làm việc để không suy nghĩ đến nó nữa. Nhưng anh lại không làm được, anh càng chú tâm thì càng nhớ cô nhớ những lời cô đã làm tổn thương anh.

Anh mở điện thoại lên bấm một dãy số rồi đưa lên tai "Alo, Gia Dương cậu có thể đến Hà Thị không?"

Anh cúp máy

Một lúc sau Gia Dương tới, vừa mới bước vào đã nghe nồng nặc mùi rượu. Anh ngồi xuống ghế đối diện với Thiên Hạo "Cậu sao vậy, chẳng phải Nguyệt Nhi đã trở về rồi sao. Sao cậu lại còn uống rượu vậy?"

Thiên Hạo đau lòng nói "Cậu có hiểu yêu một người là như thế nào không?" Anh nhìn Gia Dương một cách u sầu

Gia Dương ngạc nhiên vì câu hỏi của Thiên Hạo "Cậu đừng quên tôi đã có vợ rồi đó. Cậu đừng nhìn chăm chăm tôi mà hỏi câu đó, tôi là thằng không

phải cong"

Thiên Hạo ném ly rượu trên tay xuống đất "Tôi thật sự là rác rưởi sao"

Gia Dương đặt tay lên vai Thiên Hạo "Có chuyện gì thì cậu bình tĩnh đi. Chẳng phải lúc nào cậu cũng có thể bình tĩnh hay sao hả, tôi chưa bao giờ thấy cậu như vậy cả"

Anh bình tĩnh nói "Nguyệt Nhi cô ấy không còn như trước rồi. Cô ấy nói tôi không bằng một loại rác rưởi, cô ấy nói có thật không?"

"Cậu say rồi để tôi đưa cậu về" -Gia Dương-

"Tôi không cần các người thương hại" anh đứng lên đi ra ngoài. Gia Dương đi theo sau anh

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Sự nhẫn nại (H+)

Bây giờ đã là 3h sáng anh lại về trong con men say. Nguyệt Nhi đang ngủ thì bị anh đánh thức trong nụ hôn tàn bạo của Thiên Hạo. Anh buông cô ra, cô tức giận tát anh một cái *chát* "Anh điên à"

Anh lấy tay sờ mặt của mình "Em đừng bao giờ thử thách sự nhẫn nại của anh"

Anh xé toan đồ của cô ra, đồ nhỏ cũng bị anh xé rách. Nước mắt cô rơi "Anh điên rồi"

Anh bắt đầu cởi đồ của mình ra. Vật cương cứng của anh đâm thẳng vào lỗ âm đạo của cô trong khi chưa có màn dạo đầu. Cô đau lắm. Sao anh có thể làm như vậy với cô chứ, cô đã làm gì sai mà anh lại đối xử với cô như vậy

Anh cúi xuống cắn mạnh lên cổ cô, phần dưới thì tiến công ra vào kịch liệt bên trong cô.

Anh đặt môi mình lên môi cô, lưỡi anh đưa vào trong tìm kiếm lưỡi cô, lưỡi cô động phải lưỡi của anh khiến lưỡi cô rút lại, anh biết như vậy nên đã nhanh chóng mút chặt môi cô. Lưỡi cô rất ngọt khiến anh thích thú, thân thể cô rất quyến rũ khiến anh mút mãi không chán

Cả thân xác lẫn linh hồn của cô đều phải thuộc về anh, tất cả của cô đều là của anh. Chỉ cần cô muốn thì bất cứ thứ gì anh cũng có thể cho cô kể cả tính mạng của anh

Lúc này là đau do không có màn dạo đầu, còn bây giờ là khoái cảm của sự kích thích bên dưới. Dâm thủy bắt đầu tuông ra, anh ra vào cũng dễ dàng hơn vì nó đã thấm nước

Anh rút dương vật của mình ra mà đâm vào miệng cô. Anh là đang muốn tận hưởng cái miệng nhỏ của cô làm cho thằng em của anh sung sướng

Cô lắc đầu kháng cự khiến anh tức giận "Bây giờ em muốn dùng miệng hay dùng cút huyết của em đây hả"

Cái gì dùng cút huyết á hả, lỗ đó quá nhỏ. Tuy cô chưa từng làm qua nhưng cô có thể biết được nếu cái hàng khùng đó của anh mà đâm vào cút huyết của cô thì thốn lắm, không không muốn bị thông đâu.

Cô đành ngoan ngoãn mút lấy thằng em của anh, cô chỉ liếm mút ở bên ngoài thôi, anh khó chịu đâm sâu vào trong miệng cô. Cô khóc, cô khóc rồi, lúc này vì đạt khoái cảm nên nước mắt cô đã ngừng rơi nhưng bây giờ nó lại tiếp tục rơi nhiều hơn "híc....híc"

"Em khóc cái gì chứ" anh gắng từng chữ một

Cô oan ức khóc, cô vẫn cứ khóc mãi không chịu nín. Còn anh thì sắp tuôn trào rồi

Một lúc sau anh bắn thẳng một chất dịch màu trắng đục vào miệng cô "Nuốt vào" anh quá đáng ép cô phải nuốt vào. Chưa bao giờ cô thấy anh khốn nạn như bây giờ cả, sao anh tàn nhẫn quá vậy chứ. Cô chịu đựng nuốt vào

Bây giờ anh lại tiếp tục đè cô ra mà đâm dương vật vào cút huyết của cô, cô bị thông rồi "Aaaaaa..... tên khốn anh dám thông tôi, huhu" nước mắt cô thay phiên nhau tuôn ra

"Đây là hậu quả khi dám chọc tức anh đấy bảo bối à" anh đâm vào rút ra một cách kịch liệt

Cô đau lắm nó không hề có cảm giác sung sướng một chút nào cả mà chỉ có đau thôi

Anh cứ như vậy mà làm cho tới sáng, hết miệng cô lại đến cút huyết lại đến lỗ huyết. Nhưng khi cô sắp lên đỉnh thì anh lại rút ra anh không cho cô đạt đến cực điểm. Lúc nào cũng làm đau cô, rồi lại làm cô sung sướng nhưng khi sung sướng chưa được ra thì anh đã bắt cô phải nhịn. Anh thật độc ác

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Yêu không lối thoát

Sau chuyện hôm qua cô đã nhận biết được anh không phải là người cô nên động vào. Anh thật sự tàn nhẫn, cô cứ khóc mãi khiến anh cũng đau lòng lắm

Anh cầm một hủ thuốc đi đến chỗ cô đang nằm "Đau lắm sao, sao em cứ khóc mãi thế"

Cô oan ức nhìn anh "Tôi thật sự hận anh. Anh mau đi đi, tôi không muốn nhìn thấy mặt anh nữa"

Anh lấy chân cô đặt lên vai mình, nơi đó của cô đã sưng lên và rất đỏ. Hôm qua do uống say mà anh đã tàn nhẫn với cô như vậy, nếu anh không say thì anh sẽ không bao giờ đối xử với cô như vậy cả

Anh sức thuốc cho cô, rồi đi ra khỏi phòng. Cô nhìn anh quay lưng bước đi khiến tim cô như tan nát, anh thật sự rất lạnh lùng. Anh không thể quan tâm cô hơn sao

Một lúc sau Thanh Thanh tới thăm Nguyệt Nhi. Vừa mới vào đã nghe thấy tiếng khóc thút thít của Nguyệt Nhi, cô chạy tới ôm Nguyệt Nhi "Nhi Nhi cậu sao vậy. Sao cậu lại trở nên như vậy, chỉ mới một năm không gặp thôi mà sao cậu hốc hác quá vậy"

Nguyệt Nhi sờ mặt Thanh Thanh "Cậu đã đi đâu vậy hả. Không có cậu ở nhà có biết mình bị anh trai của cậu hành hạ tàn bạo lắm không hả....huhu....."

"Mình cưới chồng rồi, đương nhiên là mình sẽ ở nhà chồng của mình" - Thanh Thanh-

"Là Lâm Tư Ngôn sao?" - Nguyệt Nhi-

Thanh Thanh lắc đầu "không phải là anh ấy"

"Vậy là ai?" - Nguyệt Nhi-

"Là Gia Dương" - Thanh Thanh-

"Vậy còn Tư Ngôn, sao cậu lại bỏ rơi anh ấy. Chẳng phải cậu rất yêu anh ấy sao?" - Nguyệt Nhi

"Ngôn Ngôn anh ấy chết rồi"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Nhớ lại

Nguyệt Nhi nhìn Thanh Thanh "Chồng cậu là ai?"

Thanh Thanh mỉm cười trả lời "Là Gia Dương"

"Vậy còn Lâm Tư Ngôn chẳng phải cậu rất yêu anh ấy sao?"

Nụ cười trên môi Thanh Thanh bị dập tắt ngay câu hỏi của Nguyệt Nhi. Khuôn mặt Thanh Thanh đượm buồn "Tư Ngôn anh ấy chết rồi"

Nguyệt Nhi bị hốt hoảng. Cái gì Tư Ngôn chết rồi, tại sao. "Thanh Thanh cậu có thể kể lại cho mình nghe mọi chuyện được không?"

Thanh Thanh gật đầu. Rồi bắt đầu kể lại tất cả mọi chuyện cho Nguyệt Nhi

----- Nhớ lại -----

7 tháng trước

Trong phòng có 3 người là Tư Ngôn, Thiên Hạo và Thanh Thanh.

Tư Ngôn nói "Thiên Hạo cậu thật sự không thể tha thứ cho tôi sao"

"Từ khi cậu chết, tôi mới có thể tha thứ được cho cậu. Một mạng đền một mạng" Thiên Hạo lạnh lùng nói

Thanh Thanh lắc đầu khóc "Đừng mà, anh hai à anh đừng làm vậy mà. Anh hãy tha cho Ngôn Ngôn đi....huhu..."

"Anh đã làm gì Tư Ngôn đâu nào. Mọi chuyện đều cho cậu ta quyết định hết" anh nói với giọng giễu cợt

Tư Ngôn đứng lên "Được. Nếu tôi chết cậu có thể tha thứ cho tôi thì tôi sẽ làm" nói rồi anh bỏ đi

Thanh Thanh cũng đứng lên chạy theo Tư Ngôn "Nếu anh ấy có chuyện gì, em nhất định sẽ không muốn nhận anh là anh của em nữa" trước khi đi cô không quên để lại những câu nói này cho Thiên Hạo. Người anh trai tàn nhẫn của cô

Thanh Thanh chạy theo Tư Ngôn thì mới biết là anh đi ra ngoài mộ của Hà Thiên Di chị gái Thanh Thanh.

Tư Ngôn quỳ xuống trước ngôi mộ của Thiên Di "Thiên Di em xin lỗi vì đã làm tổn thương chị. Chắc ở dưới chị cô đơn lắm có đúng không, hay là Ngôn Ngôn đi theo chị xuống dưới nha. Khi xuống dưới rồi cả hai chúng ta sẽ ở cùng nhau, em sẽ thực hiện tâm nguyện của chị ở bên dưới. Em và chị cùng nhau bảo vệ cho Thanh Thanh, làm như vậy em cảm thấy mình sẽ tốt hơn, sẽ không phải là nỗi hận của người khác"

Thanh Thanh đứng trong một góc, nước mắt cô không ngừng rơi ra. Lời nói của Tư Ngôn cô đều nghe thấy hết, cô nghe hết tất cả

Tư Ngôn lấy một khẩu súng ra, anh nuốt đắng cay mỉm cười "Chị hãy đợi em. Chúng ta sẽ được ở cạnh nhau"

Thanh Thanh chạy ra "Ngôn Ngôn anh thật sự muốn bỏ rơi em sao"

Anh chìa súng lên đầu của mình rồi quay ra phía sau nhìn cô "Thanh Thanh em đừng tới đây"

"Anh đừng làm vậy mà Ngôn Ngôn. Em xin anh bỏ súng xuống đi mà hic...hic"

Anh cười, cười cho cái cuộc đời này đã đối xử tệ với anh. Yêu một người thôi sao lại khó quá vậy "Anh trai em nói đúng. Một mạng đền một mạng, bây giờ anh đền mạng cho chị em"

Thanh Thanh quỳ xuống cầu xin anh "Ngôn Ngôn lỗi không phải của anh. Anh mau bỏ súng xuống đi mà huhu. Chị em ra đi đâu phải do anh, chị em bị bệnh tim rất nặng bác sĩ nói chị em không còn sống được lâu. Nếu anh không nói là anh không yêu chị của em khiến chị ấy lên cơn đau tim thì trước sau gì chị ấy cũng ra đi thôi"

Nước mắt anh cũng rơi "Không. Nếu không phải tại anh thì chị em sẽ không ra đi, Thanh Thanh anh sống mà không thể ở bên em thì anh còn sống trên đời này làm gì nữa chứ. Em hãy để anh đền mạng cho chị em đi có được không"

"Không. Ngôn Ngôn à anh không sai, anh không có hại chị em. Anh bỏ súng xuống đi mà, xin anh đó....huhu"

Anh lắc đầu "Thanh Thanh trên đời này vẫn còn rất nhiều đàn ông nên nhất định cũng sẽ có một người chăm sóc tốt cho em, làm chồng của em. Còn anh chẳng là cái thá gì mà đáng ở bên cạnh em cả, anh không xứng đáng"

"Đừng mà, Ngôn Ngôn em chỉ yêu anh thôi. Em chỉ cần anh ở cạnh chăm sóc em, làm chồng của em mà thôi. Xin anh đừng như vậy mà em đau lắm"

đùng

Anh đã bóp cò. Máu chảy từ trên đầu anh chảy xuống. Thanh Thanh chạy lại đỡ anh. Cô lắc đầu, tim cô đau quá, cô có cảm giác rất đau "Ngôn Ngôn....huhu.... xin anh đừng bỏ em mà"

Máu trên đầu anh chảy ra thấm hết cả áo cô. Tay anh sờ lên mặt cô "Thanh Thanh anh chúc..... em.... hạnh hạnh phúc" nói rồi mắt anh nhắm lại. Cơ thể anh mềm nhũn ra

Cô đưa tay lên mũi anh, anh tắt thở rồi. Người cô yêu không còn hơi thở nữa "Không.... Ngôn Ngôn à, anh đừng ngủ mà. Anh mở mắt ra nhìn em đi... huhu Ngôn Ngôn à" cô la lên trong trong đau đớn

Đột nhiên có một cơn mưa rất lớn bao phủ không khí đau lòng của hai người. Ngay cả ông trời còn phải khóc cho cô, tại sao ông trời lại cướp đi người đàn ông cô yêu vậy chứ.

----- Hiện tại -----

Nước mắt Thanh Thanh rơi xuống, một giọt, 2 giọt, 3 giọt nước mắt cô rơi rất nhiều "Ngôn Ngôn đã bỏ mình đi rồi. Anh ấy đã bỏ rơi mình rồi"

Nguyệt Nhi ôm lấy Thanh Thanh, cô vỗ lưng Thanh Thanh "đừng khóc nữa. Dù sao chuyện cũng đã xảy ra rồi, cậu nín đi"

Hết Chap 75

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Anh em thương tàn

Nguyệt Nhi và Thanh Thanh tâm sự với nhau cũng hơn 2 tiếng rồi. Thanh Thanh lên tiếng "Nguyệt Nhi, bây giờ cũng trễ rồi, mình về nha"

Nguyệt Nhi gật đầu "Để mình tiễn cậu"

"Um"

Vừa mới bước xuống dưới nhà đã nhìn thấy Thiên Hạo. Anh đi tới chỗ cô và Thanh Thanh "Dạo gần đây em sống có tốt không?"

Thanh Thanh gật đầu "Tốt, rất tốt. Tốt hơn ở đây rất nhiều"

Anh đau lòng vì câu trả lời của Thanh Thanh "Em hận anh tới như vậy hay sao. Em hận ai không hận lại đi hẳn chính anh trai của mình"

"Không, em không hận anh, em không hận anh là vì anh là anh ruột của em. Nhưng em vẫn ghi nhớ trong đầu rất kĩ vì ai mà Ngôn Ngôn ra đi" một giọt nước mắt được lăn ra từ hốc mắt của Thanh Thanh

"Tur Ngôn cậu ta từ xác thì chẳng liên quan gì tới anh cả" anh tức giận quát lên "Tại sao lúc nào em cũng đổ lỗi cho anh là người hại chết Tur Ngôn vậy hả. Dù sao cậu ta cũng là bạn thân của anh mà Thanh Thanh"

"Nếu anh không kêu anh ấy đi chết thì có lẽ bây giờ lời hứa của em và anh ấy sẽ thành hiện thực rồi. Vì ai mà em không thể thực hiện được lời hứa của em và Ngôn Ngôn chứ" cô khóc rồi, lần này nước mắt cô rơi rất nhiều.

"Cho dù Tur Ngôn còn sống đi nữa thì anh cũng sẽ không bao giờ để cho hai người cưới nhau đâu" anh điềm tĩnh nói

Cô mỉm cười "Anh có biết là anh ích kỷ lắm không, anh tàn nhẫn lắm. Tại sao vậy hả, anh là anh của em nhưng lại không chịu hiểu cảm giác của em. Anh cần hạnh phúc, em cũng cần hạnh phúc mà anh. Sao anh ác với em quá vậy" tuy môi cô thì cười nhưng mắt thì lại rơi rất nhiều nước

"Anh không muốn nói nhiều với em. Anh còn có việc ở công ty" nói rồi anh cất bước đi

Nguyệt Nhi đi lại vỗ vai Thanh Thanh "Cậu đừng buồn nữa"

"Nhi Nhi cậu có biết không từ khi cậu bỏ anh mình mà ra đi, anh mình mới bắt đầu trở thành một con người tàn nhẫn như vậy. Thời gian cậu ra đi, anh ấy như người điên loạn trong cơn say, anh ấy đổ lỗi lên đầu mọi người khi làm điều gì anh ấy không vừa ý. Thiên Hạo từng là một người rất chú tâm vào công việc, nhưng khi cậu đi anh ấy trở thành một con người mất kiểm soát muốn làm gì thì làm. Anh ấy tàn nhẫn với tất cả mọi người, bây giờ cậu quay về rồi liệu rằng anh ấy có chịu quay về trở thành con người như trước không"

Nguyệt Nhi hơi nhói khi nghe Thanh Thanh nói như vậy "Um mình biết rồi. Mình hiểu cậu nói gì" Liệu rằng cô còn có thể trả thù Thiên Hạo không. Hay là nên bỏ qua cho anh

"Mình về đây"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Liệu có thể quay lại

Trong đêm tĩnh lặng, Nguyệt Nhi nằm một mình trên giường lăn qua lăn lại vì khó ngủ. Còn Thiên Hạo thì đi làm vẫn chưa về. Ánh sáng của mặt trăng chiếu qua khe cửa sổ tạo nên một không gian yên tĩnh, u buồn của một cô gái

Tâm trạng cô bây giờ thật sự rất tệ, liệu rằng cô đang suy nghĩ về chuyện gì mà lại buồn như vậy. Thật ra cô đang suy nghĩ rằng liệu có thể quay lại. Liệu

rằng cô và anh còn có thể quay lại như trước kia hay không

Nhưng nếu tha thứ cho anh ta thì con cô có tha thứ cho cô vì không trả thù giúp nó hay không. Giữa con và chồng cô nên chọn ai đây. Sao lại rắc rối quá vậy

Cô bước xuống giường để đi xuống dưới nhà xem anh đã về chưa, giờ đây cô không biết làm gì hơn ngoài đợi anh về nhà.

Cô ngồi trên ghế giữa phòng khách đợi anh về, nhưng bây giờ đã là 1h đêm rồi sao anh vẫn chưa về. Cô muốn gặp, muốn nói chuyện với anh ngay bây giờ

Cô hơi khát nước nên đi vào bếp tìm nước uống. Uống nước xong cô lại đi ra phòng khách, nhưng lần này không phải là một căn phòng khách lạnh lẽo u buồn chỉ có một mình cô như lúc này nữa. Anh về rồi, anh đi làm về rồi hơi ẩm của anh đã trở lại bên cô rồi

Anh nhìn thấy cô liền hỏi "Sao giờ này em vẫn còn thức" anh bước lại gần cô "Đợi anh sao?"

Cô hơi ấp úng trả lời "Ai nói tôi đợi anh. Tôi đã ngủ từ mấy kiếp rồi, chỉ là đang ngủ thì giật mình tỉnh dậy thấy hơi khát nước nên đi xuống tìm nước uống thôi"

Anh gạt đầu khó tin "Thì ra là vậy"

"Tôi nói thật đó" cô quát lớn, vì cô nghĩ anh không tin

"Thì anh đã nói gì đâu" anh tỏ ra vẻ đáng thương

"Thôi không nói nhiều với anh nữa, tôi đi lên phòng ngủ tiếp đây" -Nguyệt Nhi-

Cô chưa kịp bước được hai bước chân đã bị anh bồng lên "Anh bồng em lên"

Cô lấy tay đánh vào người anh "Hạo Hạo anh mau buông tôi ra. Thả ra.aaaaa"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Giọt nước mắt đầu tiên

Hôm nay là cuối tuần nên cô được Gia Thành mời đi ăn trưa. Tuy là cuối tuần nhưng Thiên Hạo không hề nghỉ ngơi mà vẫn đến công ty làm việc. Công việc của anh thật sự rất nhiều, anh không có thời gian nào rảnh rỗi, sáng đi sớm tối về trễ thật sự rất mệt, có ai có thể chia sẻ công việc giúp anh không. Ai nói làm chủ tịch là sướng, ai nói làm chủ tịch thì có thể hô mưa gọi gió mà thoải mái ngồi đó nghỉ ngơi. Làm chủ tịch còn mệt hơn nhân viên đấy

Bây giờ đã là 11h trưa, Thiên Hạo đi gặp đối tác ở nhà hàng 5 sao. Không ngờ lại chọn trùng nhà hàng mà Gia Thành cùng Nguyệt Nhi đi ăn, do anh tới sớm nên giờ này đối tác của anh vẫn chưa đến

Nhìn vợ và cậu bạn thân của mình ngồi ăn uống cười nói vui vẻ khiến anh tức điên lên. Anh đi đến bàn ăn của hai người họ "Xem ra, hai người thật hạnh phúc"

Cô nhìn anh "Phải đó, chúng tôi rất hạnh phúc nha. Tự nhiên đang hạnh phúc, đang vui vẻ mà nhìn thấy anh thật là ngứa mắt. Hết vui nổi luôn đó"

"Em nói anh ngứa mắt" hai tay anh nắm chặt lại với nhau

"Phải đó, cho nên anh nên biết tự trọng mà mau cút ra chỗ khác để tôi ăn" Cô lạnh lùng nói

Gia Thành lên tiếng "Thiên Hạo à cậu đừng"

Lời Gia Thành còn chưa nói xong đã bị anh la "Im miệng. Tôi ghét nhất là thể loại người cướp vợ của bạn thân đó cậu biết không"

Vừa nói xong câu đó anh đã bỏ đi tới bàn ăn khác. Anh bỏ mặt hai người họ ngồi ăn hạnh phúc cùng nhau. Một giọt nước mắt được rơi ra từ mắt của anh khiến A Tú hoảng hốt

Giờ chứ chủ tịch cũng có nước mắt sao, thật quý hiếm nha. Từ trước tới giờ chưa bao giờ thấy chủ tịch khóc hết, đây là lần đầu tiên đó

Anh ngồi xuống ghế, tim anh rất nhói rất đau khi nhìn thấy người phụ nữ mà mình yêu nhất lại đi tình tứ với một người đàn ông khác, không phải là mình. Nguyệt Nhi thật sự hết yêu anh rồi, anh cũng nên bỏ cuộc thôi, anh không nên níu kéo cô ấy làm gì chỉ khiến cô ấy đau khổ hơn thôi

Cũng đến lúc anh nên buông tha cho cô ấy để cô ấy đi tìm hạnh phúc thật sự của chính mình rồi. Nước mắt anh rơi rất ít chỉ là một giọt rồi ngưng, anh chưa từng khóc vì bất kỳ người phụ nữ nào cả. Nguyệt Nhi là người đầu tiên và cũng sẽ là người cuối cùng khiến anh rơi nước mắt

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Tâm sự cùng nhau

Bây giờ đã là 1h tối Thiên Hạo mới đi làm về. Vừa lên đến phòng chân anh khẽ dừng lại, có lẽ đây sẽ là lần cuối cùng anh nói chuyện cùng cô

Anh mở cửa ra bước vào, đèn ngủ trong phòng được mở lên, đèn bật số 3 là độ sáng nhất, số 2 vừa phải, số 1 nhỏ nhất dùng để ngủ. Trong phòng được mở đèn số 2

Nguyệt Nhi đang nằm đọc sách trên giường, nhìn thấy anh bước tới cô bỏ cuốn sách xuống, cô kéo mền che hết người "Anh dừng lại đây"

Anh vẫn bước đến "Anh sẽ không làm gì em đâu, yên tâm anh chỉ muốn nói chuyện cùng em thôi" giọng nói âm áp cộng thêm một chút men rượu tạo một cảm giác lạ thường khi cô nghe thấy anh nói như vậy, anh rất dịu dàng và ân cần đối với cô

Cô bỏ cái mền ra và ngồi đàng hoàng lại, anh ngồi cạnh cô. Anh nắm lấy tay cô "Nguyệt Nhi em còn yêu anh không"

"Không" cô thẳng thắn trả lời, nhưng thật ra tim cô rất đau

"Em thật sự không thể yêu anh thêm một lần nữa sao?" Giọng nói của anh chứa đựng một nỗi buồn chất chứa trong anh rất lâu rồi

"Tôi đã nói, tôi sẽ không bao giờ yêu anh. Tôi rất hận anh" -Nguyệt Nhi-

"Vậy em có yêu Gia Thành không" anh nhìn thẳng vào mặt cô để xem biểu hiện của cô như thế nào

Cô ấp úng một hồi lâu sau rồi mới trả lời anh "Có, tôi rất yêu Gia Thành"

Anh cười, cười trong nỗi đau của chính mình "Em thật sự yêu cậu ta"

"Phải" -Nguyệt Nhi-

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Đau như cắt

"Em có muốn rời khỏi đây không" - Thiên Hạo-

"Có chứ, tôi thật sự rất muốn rời khỏi đây. Tôi chán nhìn thấy anh lắm rồi" cô thành thoi nói

Tim anh rất đau khi nghe cô nói như vậy, cô nói cô chán nhìn thấy anh. Đây là lần đầu anh đau đến mức này, tim anh như bị ai đó cắt ra thành mảnh nhỏ đau lắm "Được, nếu em đã muốn rời đi. Thì em đi đi, anh sẽ không níu kéo em ở lại nữa"

"Thật sao" -Nguyệt Nhi-

"Thật"

Anh đuổi cô đi sao, tim cô cũng đau lắm chứ. Anh không níu kéo cô nữa rồi, được cô sẽ đi nhưng không phải bây giờ "Tôi sẽ đi, nhưng đợi sáng mai tôi mới rời đi có được không"

"Được" anh đứng lên đi ra khỏi phòng đóng cửa lại, để cô một mình ở trong phòng

Một giọt, hai giọt, rồi ba giọt.... nước mắt cô rơi xuống. Cô đã muốn đối diện với anh nói rằng cô muốn tha thứ cho anh nhưng tại sao cô lại không làm được. Tại sao điều cô muốn cô lại không làm được

Anh chán cô rồi sao, anh có người khác rồi sao. Anh từng nói anh nhất định sẽ khiến cô nói cô yêu anh thêm một lần nữa kia mà, nhưng tại sao anh lại không thực hiện điều đó mà đã bỏ rơi cô. Đáng lý ra anh phải níu kéo cô cho đến cùng mới phải, chứ tại sao lại nói sẽ không níu kéo cô ở lại bên cạnh anh nữa. Cô rất muốn ở bên cạnh anh kia mà

Không, tất cả không phải tại anh mà là tại cô. Tại cô nói hết yêu anh, cô nói hận anh, không chỉ như vậy mà cô còn nói là yêu Gia Thành nên anh mới không níu kéo cô nữa. Phải, đều do cô mà ra, sao còn phải trách anh khi cô mới là người sai chứ

Nhưng không sao, đứng đau thì rất đau nhưng cũng nên quên thôi. Nếu anh đã không muốn nếu kéo thì cô cũng sẽ đi, đường ai nấy đi không liên quan đến nhau nữa. Coi như anh là mối tình đẹp nhất, cũng là mối tình đau nhất của cô

Hết Chương 80

-END-

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Bí mật trong chiếc hộp nhỏ

Theo yêu cầu của mọi người thì Na sẽ đổi kết khác nhé. Nên truyện sẽ đc diễn biến như bình thường. Và Na đã quyết định truyện sẽ hơn 100 Chap lận nha

Chap 81: Bí mật trong chiếc hộp nhỏ

Sáng hôm sau

Nguyệt Nhi thu dọn quần áo vào vali để dọn đi nơi khác rời khỏi Thiên Gia. Thu dọn một hồi thì thấy có một chiếc hộp được cô đựng trong túi. Đây là cái hộp lần trước cô tìm được trong phòng làm việc của Thiên Hạo mà

Cô tò mò ngồi xuống giường tìm kiếm mật khẩu để mở cái hộp này ra, cô nhìn ngày sinh của anh không đúng, cô không biết nhấn số nào nữa nên đành nhấn số 13/12/2016 đó là ngày tháng năm cô và anh cưới nhau. Ở cùng anh sáu tháng, bỏ anh ra đi một năm vậy tính ra cô và anh đã cưới nhau được gần 2 năm rồi

Cô thật không ngờ mật khẩu lại đúng, nhưng tại sao anh phải lấy ngày cưới của hai người ra để làm mật khẩu, rốt cuộc bên trong cái hộp này có gì

Cô mở hộp ra, thứ cô nhìn thấy chính là một cái điện thoại, một cái đồng hồ, một sợi dây chuyền và một cặp nhẫn. Mũi cô hơi cay khi thấy mấy thứ này. Đồng hồ chính là cái cô đã tặng anh sau ngày anh trở lại công ty, được làm chính bản thân anh. Sợi dây chuyền chính là sợi dây cô từng nói rất thích, mật dây chuyền có hình trái tim và đính những hạt kim cương nhỏ xung quanh. Anh từng hứa sẽ kêu người thiết kế sợi này cho cô, đây là sợi dây chuyền chính tay anh vẽ và công ty anh làm ra. Trên đời chỉ có một sợi. Lúc cô đi anh vẫn chưa làm xong sợi dây chuyền này để tặng cho cô, bây giờ cuối cùng cũng đã làm xong

Còn cặp nhẫn chính là thứ khiến cô đau lòng nhất, một chiếc là của anh, một chiếc là của cô. Đây là cặp nhẫn được đeo vào ngón áp út của Nguyệt Nhi và Thiên Hạo trong ngày cưới. Một năm trước lúc ra đi cô đã bỏ lại chiếc nhẫn này mà ra đi, thì ra anh vẫn còn giữ nó. Nhưng còn chiếc điện thoại kia thì liên quan gì đến hai người chứ

Cô mở điện thoại lên, điện thoại cũng có mật khẩu, mật khẩu cũng là ngày cưới của cô và anh. Nhưng cô không hề quan tâm tới mật khẩu mà thứ cô quan tâm chính là hình khóa và hình nền điện thoại chính là ảnh của cô và anh chụp chung

Bên trong điện thoại chẳng có ứng dụng nào cả, chỉ có duy nhất một ứng dụng chính là quyển nhật ký tình yêu do anh tải về.

Cô bấm vào ứng dụng, cô mở phần một lên

Ngày 13/12/2016

Ảnh cưới của cô và anh

Có lẽ hôm nay là ngày quan trọng nhất đời em đúng không

Phần 2:

Ngày 1/1/2017

Ảnh của cô lúc ăn

Bây giờ hạnh phúc nhất chính là em. Ăn mau chóng lớn nha vợ

Phần 3:

Ngày 30/1/2017

Ảnh lúc cô ngủ sau khi ân ái cùng anh

Hôm nay là một ngày rất đặc biệt, đó chính là ngày em nói yêu anh

Phần 4:

Cảm ơn em tình yêu của anh. Em là động lực lớn nhất cuộc đời này của anh vợ yêu à

Cô đọc được rất nhiều phần khiến cô xúc động

Phần 120:

Ngày 4/11/2017

Vợ à sao em lại bỏ anh khi anh vẫn chưa nói hết tất cả mọi chuyện với em. Tại sao em không thể hiểu cho anh, lúc chưa gặp em anh nghĩ anh yêu chính chị gái của mình. Nhưng khi gặp em rồi thì anh mới biết đó chỉ là tình cảm em trai dành cho chị của mình. Vì trên đời này chỉ có em khiến anh yêu nhiều thôi, anh thật sự rất yêu em, nhưng sao em lại bỏ anh đi. Em có biết anh nhớ em nhiều lắm không, em chính là người lấy đi giọt nước mắt tình yêu đầu tiên của anh. Anh nhớ em, xin em quay về bên anh

Giờ chứ, cô hiểu lắm anh sao, nước mắt cô dần dần rơi ra. Cô đọc tiếp nhưng anh chẳng ghi gì cả suốt 1 năm

Phần 121:

Ngày 7/9/2018

Vợ ơi, hôm nay em trở về bên anh rồi anh vui lắm. Nhưng sao em lại dẫm đạp lên niềm vui của anh, sao em lại có thể hết yêu anh trong khi anh vẫn còn rất yêu em kia chứ. Em thật sự hận anh sao, con chúng ta mất anh cũng đau lắm mà em. Xin em cho anh thêm một cơ hội nha em yêu

Đây là phần cuối cùng anh ghi trong này.

Chân cô đứng không vững nữa, cô ngã quỵ trên đất, cô khóc lên, cô la lên "Ai nói em không còn yêu anh chứ. Hạo Hạo chúng ta sẽ quay lại như trước kia mà, anh hãy níu kéo em đi Hạo Hạo, xin anh đừng buông tay em, em yêu anh. Em sẽ cho anh thêm một cơ hội mà huuuu

.....huhu"

Cô khóc và la trong tuyệt vọng, giờ phút này đây cô thật sự rất đau, cô yêu anh nhiều lắm. Cô sai rồi, sai khi chưa kịp nghe anh nói gì mà đã bỏ đi

Hết Chap 81

-Còn tiếp-

=> Chap 82: Anh ở đâu???

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Anh ở đâu ???

Hôm nay là ngày mà cô tiếp tục bỏ rơi anh. Lúc sáng Thiên Hạo anh chẳng thèm nói câu nào với Nguyệt Nhi mà đã đến công ty

Anh ở công ty chẳng thể nào tập chung vào công việc được cả, anh sai người đi lấy cho anh một chai rượu và một cái ly. Anh rót ly rượu ra rồi bước đến ban công nhìn ra ngoài cửa sổ từ trên cao, bây giờ trời đã chợp tối.

Mặt trời xuống núi, mặt trăng lên núi. Cũng giống như anh và cô, anh yêu cô, nhưng cô lại yêu người khác. Nhìn khung cảnh bên ngoài thật đẹp, ánh đèn chiếu sáng từ những ngôi nhà và những ánh đèn màu sắc đang chiếu quanh thành phố, công ty anh được xây dựng kiến trúc rất cao nên đứng ngoài ban công tầng trên sẽ nhìn thấy hết khung cảnh bên ngoài thành phố vào lúc tối.

Anh đang rất sợ, sợ rằng khi về tới nhà anh sẽ không nhìn thấy cô nữa. Anh lẳng lặng về nhà ba mẹ của mình. Anh đi ra bãi đậu xe, ngồi lên xe anh chạy xe thật nhanh

Chưa được 15 phút anh đã về tới nhà ba mẹ, nơi đây rất sang trọng và lộng lẫy, một căn biệt thự rất lớn.

Còn cô ngồi ở nhà đợi anh, cũng được 6h30 bây giờ cô không thể nào ngồi im đợi anh về được nữa.

Cô đi đến công ty tìm anh nhưng họ lại nói anh đã về. Cô lo lắng mở điện thoại lên gọi cho anh, nhưng điện thoại anh đã khóa máy. Bây giờ cô làm sao để có thể tìm anh đây "Hạo Hạo, anh đang ở đâu???"

Cô chợt nhớ ra chuyện gì đó, cô bấm một dãy số "Alo" đầu giây bên kia lên tiếng

"A Phúc, anh có biết bây giờ Thiên Hạo đang ở đâu không?" Lý do cô gọi cho A Phúc chính là, A Phúc luôn đi theo bên cạnh Thiên Hạo nên cô đã gọi cho A Phúc

"Xin lỗi, cho tôi hỏi cô là ai má muốn tìm chủ tịch của chúng tôi?" -A Phúc-

"Tôi tôi là vợ của Thiên Hạo" cô nói ra những lời này. Sao cô thấy cô thật buồn cười khi nói ra những thứ mà cô đã mất đi

"Xin lỗi chủ tịch của chúng tôi chẳng có người vợ nào cả"

"Tôi xin anh, tôi đã sai khi làm tổn thương Thiên Hạo. Anh có thể nói cho tôi biết anh ấy đang ở đâu được không A Phúc, tôi xin anh " cô khóc rồi. Cô thật sự khóc rồi

"Cô đang ở đâu?" -A Phúc-

"Tôi đang ở trước cổng công ty Hà Thị" -Nguyệt Nhi-

"Vậy bây giờ cô ngồi ở đó đợi tôi. Tôi sẽ tới ngay"

"Được"

Mấy phút sau A Phúc từ trên phòng chạy xuống "Sao cô lại ở đây?"

"Tôi đến tìm Hạo Hạo" Nguyệt Nhi ấp úng nói

"Cô thật sự sẽ không bỏ đi" A Phúc nhìn chăm vào cô

"Phải, nếu anh ấy tha lỗi cho tôi thì tôi nhất định sẽ không bỏ đi nữa. Tôi sẽ ở lại chăm sóc anh ấy" Nước mắt cô cứ lăn dài trên má

"Được, coi như tôi tin cô lần này. Chủ tịch đã khổ vì cô nhiều rồi, giọt nước mắt khó rơi của anh ấy cũng đã rơi vì cô rồi. Nếu cô còn dám làm tổn thương chủ tịch thêm một lần nào nữa thì đừng trách tại sao tôi lại ác với cô" anh gắng từng chữ một

Cô gật đầu rồi đi theo A Phúc ra xe

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Gặp bà mẹ chồng của năm

A Phúc đưa cô đến một căn biệt thự rộng lớn xa hoa hơn cả một lâu đài

A Phúc mở cửa cho cô xuống xe, cô nhìn anh hỏi "Đây là đâu"

"Đây là nhà ba mẹ của chủ tịch" anh lạnh lùng trả lời

"Sao..... là nhà ba mẹ của Hạo.... Hạo sao" cô lo lắng nói

A Phúc nhìn thấy vẻ lo lắng của Nguyệt Nhi mà mặt cười nhưng phải cố nhịn "Không sao đâu, cô cần gì phải lo lắng. Ba mẹ của chủ tịch rất hiền lành, hai người họ sẽ không ăn thịt cô đâu mà cô phải lo"

Nghe anh nói như vậy cô cũng có chút yên tâm. Cô đi theo anh vào nhà. Vừa bước vào phòng khách thì có một người phụ nữ bước tới. Người phụ nữ

này trông thật đẹp và sang trọng.

A Phúc cuối đầu "Chào lão phu nhân"

"Um"

Giờ đây là mẹ của Hạo Hạo sao. Mẹ anh ấy trẻ đến vậy à, nhìn như mới ba mươi mấy tuổi thôi đấy. Ôi trời thì ra Hạo Hạo giống mẹ nên sinh ra mới có một khuôn mặt hoàn mỹ và một làn da trắng y hệt như mẹ anh ý

(Gợi thẳng tên mẹ Thiên Hạo luôn nha. Vì mẹ anh chưa già mà cứ kêu bằng bà thì hơi kỳ)

Bà tên là Trần Hồng Liên mẹ của Thiên Hạo. Còn ba anh tên là Hà Thiên Tâm

Hồng Liên quay sang nhìn Nguyệt Nhi chăm chăm từ trên xuống dưới "Cô là ai?"

A Phúc trả lời thay cô "Thưa phu nhân cô ấy tên là Hà Tuyết Nhi. Cô ấy là vợ của Thiên Hạo"

"Thì ra là vợ của con trai tôi. Tôi chưa đồng ý mà nó đã cưới cô về, thật không biết cô đã dùng cách gì để cho nó mê mẩn cô đến nỗi phải bỏ luôn mẹ ruột của mình để theo cô" Hồng Liên nghiêm khắc nói

Giờ A Phúc lúc này nói giỡn với cô sao, cái gì mà ba mẹ của Thiên Hạo hiền lành dễ tính chứ. Vừa gặp mẹ thôi cô đã thấy dữ rồi, không biết khi gặp ba sẽ như thế nào nữa

"Dạ con không có" cô nhẹ nhàng nói

Hồng Liên đặt tay lên vai cô "Thôi nào, mẹ nói là nói vậy thôi chứ con không hiểu ý của mẹ rồi. Ý mẹ chính là, từ trước đến giờ nó cứ suốt ngày mẹ mẹ, mẹ tìm cho nó biết bao nhiêu đứa con gái rồi vậy mà nó không chịu. Nhưng nó lại yêu con, con thật lợi hại nha" bà cười nói với cô

"Vâng ạ. Mẹ quá khen rồi" có lẽ cái suy nghĩ lúc này cũng nên xóa bỏ rồi thật ra mẹ của anh là một người rất dễ tính, thương con của mình

"À, hôm nay con tới đây có việc gì không" bà hỏi cô

"Dạ con muốn đến đây tìm Hạo Hạo" -Nguyệt Nhi-

"Hạo Hạo cái tên nghe thật hay. Thôi được rồi A Phúc cậu lui xuống đi, để tôi đưa con bé lên gặp Tiểu Hạo" bà nhìn A Phúc rồi lại nhìn ra phía cửa ý kêu A Phúc rời đi

A Phúc rời đi, anh lắc đầu cười khổ. Người thì Tiểu Hạo người thì Hạo Hạo, chủ tịch à từ khi nào anh lại là đứa trẻ lên ba vậy chứ

"Để mẹ dẫn con lên phòng"

"Nhưng mẹ à, mẹ có thể giúp con một chuyện không?"

"Là chuyện gì con nói đi"

Cô đáp ứng một hồi rồi mới chịu nói "Thật ra Hạo Hạo anh ấy đang giận con, nên mẹ có thể kêu anh ấy mở cửa cho mẹ để con vào không, nếu anh ấy mà biết con tới thì nhất định anh ấy sẽ không mở cửa cho con đâu"

Bà nhìn cô mỉm cười dịu dàng "Được, con đi theo mẹ đi. Rồi mẹ sẽ giúp con có được không, nếu nó mà ngoan cố quá thì mẹ sẽ nói chuyện với nó giúp con"

Cô vui vẻ gật đầu "Vâng con cảm ơn mẹ"

"Cái con bé này. Người nhà với nhau không à, sao con lại khách sáo quá vậy chứ. Con mà còn như vậy là mẹ giận đó" bà nhìn cô với khuôn mặt buồn bã

"Vâng"

Bà vui vẻ dắt cô lên phòng anh

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Xin anh , tha lỗi cho em

Bà dẫn cô lên tới phòng anh rồi gõ cửa. Anh nằm trên giường hỏi "Ai vậy"

"Là mẹ nè con trai" bà nhẹ nhàng đáp

Anh bước xuống giường đi ra mở cửa. Vừa mở cửa ra anh nhìn thấy cô, anh cảm thấy rất vui nhưng cũng rất buồn "Sao em lại tới đây"

"Thôi hai con nói chuyện đi, mẹ đi xuống dưới nấu đồ ăn tối. Nguyệt Nhi tối nay con nhất định phải ở lại ăn tối với gia đình nha" bà nhìn cô rồi bước đi

"Vâng"

Anh nắm tay kéo cô vào trong phòng đóng cửa lại "Em tới đây làm gì. Chẳng phải em nói hôm nay em sẽ đi sao"

Cô ôm anh, ôm rất chặt. Đây là cảm giác cô cần nhất suốt 1 năm qua rồi "Em sẽ không đi đâu hết, em sẽ ở lại cạnh anh. Em xin lỗi Hạo Hạo, xin lỗi anh"

Anh gỡ tay cô ra "Nguyệt Nhi, chúng ta không thể nữa rồi em à. Chúng ta chấm dứt rồi"

"Xin anh, tha lỗi cho em" Nguyệt Nhi nước mắt đầm đìa nhìn anh

"Anh không thể, em về đi. Nếu không có nơi nào ở, thì ngôi nhà kia coi như là anh tặng cho em, cảm ơn vì thời gian qua đã ở cạnh anh, từ bây giờ Thiên Gia sẽ là của em " anh trầm lặng nói

"Hạo Hạo, em biết em sai rồi. Anh tha lỗi cho em đi, Em yêu anh mà Hạo Hạo" lần này cô thật sự hối hận lắm nha

Môi anh hơi nhếch lên "Anh không hề giận em, nên em không cần xin lỗi anh. Đáng lý ra anh mới là người phải xin lỗi em, vì đã bắt ép em sống cùng một thứ rác rưởi bẩn thỉu như anh suốt thời gian qua"

"Không, anh không phải là rác. Anh là tình yêu của em, anh là chồng của Nguyệt Nhi. Anh là tất cả của Nguyệt Nhi mà, Hạo Hạo à, em yêu anh" cô phải làm gì để anh chịu tha thứ cho cô đây

"Anh không phải người em yêu, người em yêu là Gia Thành không phải anh" anh lạnh lùng gặng từng chữ một

"Không phải, không phải như vậy đâu. Hạo Hạo à, em chỉ yêu mỗi một mình anh thôi, em không yêu Gia Thành, em không có yêu anh ấy. Em luôn yêu anh" cô khóc lóc giải thích cho anh hiểu

"Em về đi, anh không muốn gặp em nữa. Đi đi, nhớ phải sống tốt" anh nhìn cô bằng ánh mắt u buồn đầy tâm sự

Còn cô chỉ vì câu nói *Anh không muốn gặp em nữa* chỉ vì câu nói đó thôi đã khiến tim cô như muốn nát ra thành từng mảnh. Hiện tại tim cô giống như bị hàng ngàn con dao đang đâm vào

Cô cay lệ bước đi, nếu anh đã không cần thì cô có làm cách nào đi nữa thì mọi chuyện vẫn sẽ như vậy thôi, anh sẽ không bao giờ tha thứ cho cô cả. Nếu anh đã đuổi thì cô sẽ đi. Cô đi ra ngoài cùng với những giọt nước mắt, và với con tim đau đớn đến tận cùng

Anh nhìn theo bóng lưng cô đi ra ngoài. Vĩnh biệt em tình yêu của anh

Cô bước xuống lầu như người mất hồn. Hồng Liên chạy tới kêu cô mấy tiếng nhưng cô vẫn không nghe thấy, bà lung lay người cô "Con sao vậy?"

Cô ôm lấy bà "Mẹ à, con phải làm sao đây, Hạo Hạo anh ấy đuổi con đi rồi. Anh ấy không cần con nữa huhu.... con phải làm sao để Hạo Hạo hết giận con đây hả mẹ hic....huhu"

Bà vỗ lưng cô "Ngoan nào con gái. Ngồi xuống, bình tĩnh lại đi rồi mẹ sẽ tìm cách giúp con có được không"

"Huhu.... nhưng mẹ ơi, Hạo Hạo anh ấy đuổi con đi rồi" cô ảm ức nói

Bà lau đi giọt nước mắt đang lăn dài trên mặt cô "Nó muốn đuổi con đi. Nhưng mẹ không cho thì sao nó dám đuổi con đi chứ, con gái ngoan, nín đi ngồi xuống mẹ sẽ giúp con giải quyết"

Bà đỡ cô ngồi xuống ghế. Bà nắm tay cô rồi nói "Con và Tiểu Hạo đã xảy ra chuyện gì, tại sao nó lại giận con vậy?"

Cô đầy hối lỗi nhìn bà "Mẹ à, là do con, tất cả đều do con hết huhu....."

cô kể hết tất cả mọi chuyện cho bà nghe, và đương nhiên bà cũng đã hiểu chuyện gì xảy ra "Vậy là, đứa cháu duy nhất chưa ra đời của ta đã mất trong sự cố của ba mẹ nó sao" bà đau lòng hỏi

"Mẹ à là do con, nếu con không kích động thì sẽ không ảnh hưởng đến đứa bé. Đứa bé mất đi tất cả lỗi lầm đều do con mà ra,nhưng con lại đổ lỗi hết

cho Hạo Hạo. Con phải làm sao đây"

"Không sao đâu con, mẹ sẽ tìm cách giúp con. Hiện tại con cứ ở đây đi, không đi đâu hết. Ở đây để mẹ chăm sóc cho con, rồi chúng ta cùng nhau nghĩ ra cách giải quyết, sẵn tiện chúng ta sẽ bù đắp tình cảm mẹ con trước đây chưa từng có"

"Có được không mẹ"

"Được chứ con gái yêu của mẹ. Chỉ cần con ở đây thì tất cả mọi chuyện khó khăn của con mẹ đều sẽ giúp con giải quyết"

Cảm giác bây giờ của cô rất lạ, cảm giác này chưa từng có bao giờ. Đây là cảm giác của tình mẹ con sao, tuy bà ấy chỉ là mẹ chồng của cô nhưng lại coi cô như con gái ruột. Tạo cho cô một cảm giác thân thiết của người mẹ dành cho con gái mình chưa bao giờ có, cô yêu quý bà lắm, xem bà như mẹ ruột của chính mình

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Ở lại để mẹ yêu thương

----- Ngày hôm sau -----

Hôm nay vẫn như mọi khi, Thiên Hạo xuống nhà ăn sáng rồi đi làm. Nhưng có điều anh vừa mới bước vào phòng ăn đã thấy một điều rất ngạc nhiên. Anh lên tiếng "Nguyệt Nhi sao em còn ở đây"

Bà Hồng Liên nhìn anh mỉm cười nói "Là mẹ kêu con dâu ở lại đó, sao hã con muốn đuổi con bé đi sao. Nhưng mẹ nói cho con biết, đây là nhà của mẹ không phải nhà con dâu mà con muốn đuổi ai thì đuổi"

Anh quát lớn "Cô ấy không phải con dâu của mẹ"

Ba anh nhìn, ba anh cũng quát lớn "Ai cho mày dám lớn tiếng với mẹ mày vậy hả thằng kia con bất hiếu kia"

Bà nhìn ông "Còn ông, ai cho ông gọi con trai cưng của tôi là thằng bất hiếu vậy hả. Ông có biết con trai ông có hiếu với tôi cỡ nào không hả"

Ông dịu dàng nói "Phải phải, vợ tôi nói cái gì cũng đúng hết" ông gấp đồ ăn vào chén bà "Bà ăn đi nha vợ yêu"

Bà bơ ông, quay qua nhìn thằng con trai yêu quý của bà "Tiểu Hạo con và Nguyệt Nhi vẫn chưa ly hôn thì có nghĩa là hai đứa con vẫn là vợ chồng. Mà con thì là con của mẹ, cho nên vợ con cũng tức là con dâu của mẹ rồi"

"Nhưng con không muốn cô ấy ở lại đây" anh nhấn mạnh nói

Cô định đứng lên thì bị bà kéo người ngồi xuống "Nguyệt Nhi, con dâu ngoan à con ngồi xuống đi. Con đừng nghe nó nói, con cứ ở lại đây để mẹ yêu thương con có được không"

Cô gật đầu đồng ý

Còn anh không thèm ăn sáng nữa mà bỏ ra ngoài. Ba, mẹ, Nguyệt Nhi không quan tâm cùng nhau ngồi ăn sáng ngon lành ấm áp như một gia đình thật sự hạnh phúc. Đây là lần đầu tiên cô cảm thấy ăn được bữa ăn sáng ngon lành nhất khi có ba lẫn mẹ. Tuy họ chỉ là ba mẹ chồng nhưng cô lại đối với họ như ba mẹ ruột của mình

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Bày mưu tính kế

Bây giờ đã là buổi trưa, cô cùng mẹ anh ngồi uống trà ăn bánh và tâm sự chuyện phụ nữ

Bà lên tiếng "Cả đêm hôm qua mẹ đã nghĩ ra cách giúp Tiểu Hạo hết giận con rồi. Mẹ bảo đảm với con cách này hiệu quả tới 99,9% nên con cứ yên tâm tin lời mẹ"

Cô háo hức hỏi bà "Mẹ à, là cách gì vậy mẹ"

Bà cười nham hiểm "Chỉ cần con giúp Tiểu Hạo thoải mái thì mẹ dám đảm bảo nó sẽ không giận con được nữa. Sẵn tiện con sinh cho mẹ một đứa cháu luôn cũng được đấy nhỉ"

Cô ngài ngừng "Liệu có được không?. Con thấy không ổn cho lắm, vì con chưa bao giờ chủ động cả"

Bà nắm tay cô "Đó chính là lý do vì sao mẹ kêu con làm như vậy đấy Nguyệt Nhi. Vì con chưa bao giờ chủ động thì bây giờ con hãy chủ động đi, nhất định Tiểu Hạo nó sẽ rất vui mà không giận con nữa"

Cô nhăn mặt "Nhưng mẹ à. Con con không có đủ mạnh mẽ để chủ động đâu mẹ à"

"Con với nó đã là vợ chồng thì sao phải ngại chứ. Sao hả bây giờ con không nghe lời mẹ đúng không, vậy con cứ để nó giận con luôn đi mẹ không thèm quan tâm nữa"

Cô thở dài "Được, con sẽ làm theo lời mẹ nói. Con nhất định phải mạnh mẽ lên, để Hạo Hạo không giận con nữa" (t/g: Sao tui cảm thấy giống như cô đang bị bà mẹ chồng lừa gạt thì phải)

Bà đặt tay lên vai cô "Ngoan ngoan. Vậy mới là con dâu của mẹ chứ. Tối nay thực hiện luôn nha con gái yêu"

"Tối... tối nay luôn hả mẹ" cô vẫn chưa chuẩn bị tinh thần xong mà

"Đương nhiên rồi"

"Vâng. Thưa mẹ"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Thực hiện kế hoạch(H)

Tối đến cô mặt một cái đầm ngủ do mẹ Thiên Hạo mua cho Nguyệt Nhi. Cô mặt vào rồi đứng trước gương nhìn, gì chứ đây thật sự là cô sao. Sao khác quá vậy

Cô không ngờ là sẽ có một ngày cô lại phải mặt thứ đồ kinh tởm này trước mặt người khác. Chiếc đầm màu đỏ, chỉ là một miếng vải mỏng có thể nhìn thấy hết bên trong. Chiếc đầm này có kết hợp cùng một bộ đồ lót trong để mặt cùng chiếc đầm. Quần lót thì bị thủng một lỗ ngay giữa quần, áo ngực thì chỉ che đi quả anh đào nhỏ nhắn mà thôi, vì cái áo lót cùng bằng loại vải mỏng ở ngay quả anh đào có một miếng lót nên có thể che đi. Phần trên cũng tạm tạm. Nhưng còn phần dưới thì quá kì đi được, thà cô không mặt còn tốt hơn

Cô nghe tiếng xe anh về thì ngay lập tức cô giả vờ đem rượu bôi lên người một ít, cô đưa lên ngửi thử, mặt cô nhăn nhó vì rất khó ngửi, nếu uống vào không biết sẽ khó chịu như thế nào. Cô còn chế mấy giọt rượu lên trên giường rồi để cái ly kế bên, cô nằm lên giường nhắm mắt lại. Ấy ya cách này là do mẹ của Thiên Hạo nghĩ ra đấy nha, Nguyệt Nhi của ta vô tội đấy

Cửa phòng được mở ra, anh bước vào trong phòng. Nhìn thấy cô đang nằm bất tỉnh trên giường khiến anh hơi nhú mào, anh bước đến cạnh cô cầm ly rượu lên "Em dám uống rượu" anh nói nhỏ nhưng cũng đủ khiến ai đó đang giả vờ uống say nghe thấy

Anh đặt ly rượu lên bàn, do cô nằm không được nay ngắn nên anh đành phải kéo cô nằm cho ngay ngắn lại, nhưng ai ngờ đầu thủ đoạn cô không hề nhỏ. Cô ôm lấy cổ anh "Hạo Hạo, em yêu anh, Hạo Hạo"

Anh gỡ tay cô ra "Em say rồi, ngủ đi" anh đắp mền cho cô, anh định quay mặt bước đi thì bị cô nhanh chân đứng lên ôm lấy anh từ phía sau

Giọng nói cô yếu ớt nói "Hạo Hạo, em xin anh hãy tha lỗi cho em. Em yêu anh nhiều lắm, em không thể mất anh được đâu, Hạo Hạo" từng giọt nước mắt của cô được rơi xuống thấm lên áo anh

Anh xoay người lại nhìn cô "Bây giờ em muốn gì đây hả. Chẳng phải em kêu anh buông tha cho em hay sao, chẳng phải anh đã buông tha cho em rồi à. Sao em vẫn không buông tha cho anh vậy hả" anh tức giận quát lớn

Cô khóc không ngừng "Chồng à em sai rồi, lúc đó là do em quá ngu ngốc. Xin anh đừng giận em nữa mà huhu....."

"Em nói đi, bây giờ em muốn gì" anh nhẹ giọng lại

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Đùa với lửa (H)

"Nguyệt Nhi, rốt cuộc em muốn gì đây hả" anh nắm chặt tay cô

Nguyệt Nhi đưa tay kia lên vuốt ve khuôn mặt đẹp trai của Thiên Hạo "Em muốn ăn anh"

"Anh cho em nói lại lần nữa"

"Em muốn ăn anh. Đêm nay em nhất định phải ăn sạch anh" cô nói với giọng dịu dàng

Anh nhìn cô bằng ánh mắt đầy kích thích "Em đây là đang đùa với lửa"

Cô không quan tâm tới lời anh nói mà xô anh ra sau, anh mất thăng bằng ngã lên giường, cơ thể cô nằm lên trên cơ thể của anh "Hạo Hạo, em yêu anh, cho en đi có được không"

Môi anh hơi nhếch lên "Được, anh cho em"

Nói rồi tay anh bắt đầu lần mò khắp cơ thể cô, khiến cô cảm thấy ngứa ngáy khó chịu. "Um.. Hạo Hạo anh đừng chọc em"

Anh đặt môi mình lên môi cô, lưỡi anh thăm dò bên trong miệng cô. Miệng cô thật ngọt nha, lưỡi hai người cứ như vậy mà treu đùa nhau. Tay anh xé rách cả bộ đầm ngủ mới mua của cô. Anh cời cả đồ lót của cô ra, trên người cô không có một mảnh vải che thân nào

Tay anh lần mò xuống phía dưới, anh đút 2 ngón tay vào lỗ âm đạo của cô "Um.. em không chơi nữa, em không muốn nữa anh mau rút ra đi.... um... a" cô khó chịu rên rỉ

"Em không muốn, nhưng anh muốn. Đây là do em đã chọn, anh không thể từ chối" vật gì đó trong quần của anh đang rứt rứt, do chân cô nằm giữa đùi anh nên có thể cảm nhận được cậu chủ nhỏ của anh đã vươn lên rồi.

"Hạo Hạo à um...a đừng vậy mà anh yêu" cô thật sự khó chịu lắm nha

Anh cứ vậy mà đút tay ra đút tay vô trong lỗ âm đạo của cô "Nói anh nghe xem, em muốn gì nào?" Giọng anh chứa đầy tình dục vì thăng nhỏ của anh vẫn chưa được thoát ra ngoài

"Em... aaa...um....ừ Nguyệt Nhi, Nguyệt Nhi muốn anh tha lỗi cho em....um em muốn anh,,,,, em muốn anh....u.m....a...ừ" cô rên rỉ, lúc này cô hết mực ừ chối, còn bây giờ thì ngược lại khoái cảmập tới rồi

Anh cúi xuống mút lấy nụ hoa anh đào nằm trên ngực cô "Nguyệt Nhi, em thật sự rất ngon"

Anh ngồi dậy cời hết quần áo trên người mình ra, cự vật cương cứng đứng thẳng lên trước mắt cô khiến cô hơi ngại ngùng.

Anh đè cô ra, đâm thẳng cự vật to lớn của mình vào lỗ âm đạo của cô "Uumm...ừ" cô tha hồ rên rỉ còn anh thì tha hồ động thân bên trong cô

Khoảng mấy chục phút sau anh bắn một chất dung dịch màu trắng đục ấm nóng vào bên trong cô. Nhưng anh vẫn chưa chịu ngừng lại mà vẫn tiếp tục động thân. Cứ như vật anh hành hạ cô cho tới 2h sáng, khiến cô ngất lên ngất xuống. Anh ôm cô rồi cũng chìm vào giấc ngủ sau một đêm mệt mỏi

Sáng hôm sau cơ thể cô đau nhứt khắp nơi, nhất là tiểu công chúa của cô cũng bị sưng đỏ lên.

Khi thức dậy cô nhìn xung quanh không thấy anh đâu thì bất khóc, đây là lần đầu tiên cô cảm thấy cô đơn như vậy. Thường thì sau khi ân ái cùng anh xong thì anh vẫn luôn nằm cạnh mà ôm cô ngủ, nhưng bây giờ thì khác. Chẳng lẽ cả cuộc đời này anh sẽ không bao giờ tha thứ cho cô sao. Cô cứ như vậy mà khóc

"Sao em lại khóc" Thiên Hạo bước ra từ phòng tắm. Anh tắm sao, nhưng sao lại không nghe thấy tiếng nước chảy

Anh đi đến chỗ cô thì bị cô ôm chặt "Hạo Hạo, anh biết không em sợ lắm. Em sợ mất anh" nước mắt cô thay nhau tuông ra

Anh vuốt tóc cô "Anh sẽ không bỏ rơi em đâu, chúng ta sẽ quay về như trước kia. Anh nhất định sẽ chăm sóc, bảo vệ em cho thật tốt. Và sẽ không để mất em thêm một lần nào nữa đâu"

Cô gạt đầu nín cười nhưng nước mắt vẫn cứ rơi "Hạo Hạo em yêu anh. Em yêu anh nhiều lắm"

Anh cúi xuống hôn lên trán cô một cái "Anh cũng yêu em"

Chương 89: Đại náo thành công

Cô cùng Thiên Hạo hạnh phúc nắm tay nhau đi xuống phòng ăn, mẹ anh thấy vậy cũng cực kỳ vui nha "Sao hả con gái, thành công không con"

Cô vui vẻ trả lời "Đại náo thành công, mẹ à con cảm ơn mẹ"

Thiên Hạo hơi nhíu mày "Thì ra tôi bị hai người phụ nữ các người lừa"

Cô mỉm cười kéo anh ngồi xuống ghế "Phải làm như vậy thì anh mới chịu tha lỗi cho em chứ"

"Phải đó, con gái của mẹ thật sự rất giỏi nha" bà chen vô nói

Anh nhìn bà "Mẹ à, rốt cuộc ai mới là con của mẹ đây hả"

"Tại con hư quá, không chịu về thăm mẹ. Bây giờ mẹ có con dâu rồi nên mẹ không cần con nữa"

Ba của anh tức giận nói "Thiên Hạo khi nào con mới đưa vợ con về đây hả. Cứ để vợ ba với vợ con dính lấy nhau suốt thì còn làm ăn được gì đây hả"

"Ba à, con cũng khổ lắm chứ ba. Nhất định sau khi ăn xong thì con liền đưa vợ con về nhà, ba yên tâm" anh nói với giọng cương quyết

Ba anh gật đầu khẳng định "Phải, vậy mới là con trai của ta chứ. Có vợ là phải biết dành về để mà còn hưởng thụ"

Còn cô và bà thì thờ dài lắc đầu, bó tay với hai cha con nhà này

Tối đến Thiên Hạo đưa Nguyệt Nhi đi dạo, vừa đi vừa tâm sự "Thời gian em không ở đây em sống có tốt không?"

Cô mỉm cười nhìn anh "Thời gian qua em sống rất tốt. Có điều, không có anh ở bên cạnh em cảm thấy mình rất cô đơn, nhiều lúc em còn muốn chết đi cho rồi. Em nghĩ trên thế giới này chỉ có anh là người quan tâm em nhất thôi"

Đang đi thì anh dừng chân lại, cô bị anh ôm chặt "Anh cũng vậy, thời gian không có em ở bên cạnh, anh cảm thấy anh như mất hết lý trí. Điên loạn mà đi tìm em khắp nơi, anh yêu em nhiều lắm Nguyệt Nhi à"

Cô vui vẻ ôm lại anh "Em cũng yêu anh. Em ước gì thời gian có thể dừng lại ngay bây giờ, để em và anh có thể mãi mãi bên nhau"

"Thế giới của anh chỉ có mỗi một mình em thôi"

"Thế giới của em cũng chỉ có mỗi một mình anh thôi chồng yêu à"

Đột nhiên trên trời có cái gì đó lấp lánh, Nguyệt Nhi ngẩng đầu lên nhìn, cô đẩy anh ra rồi nắm hay tay lại, mắt thì nhắm lại"

Anh khó hiểu hỏi "Em đang làm gì vậy?"

Cô mở mắt ra "Người ta từng nói khi nhìn thấy sao băng thì nhất định phải ước nguyện vì có thể điều ước đó sẽ thành sự thật"

"Vậy em vừa ước điều gì?"

"Em không nói cho anh biết đâu, đó là bí mật nếu nói ra thì sẽ không thành hiện thực nữa" nói rồi cô chạy thật nhanh. Anh cũng chạy theo cô. Chạy một hồi thì cả hai cùng nhau nắm tay hạnh phúc đi dạo

Cô trầm suy nghĩ "Thật ra điều em ước đó chính là mãi mãi được hạnh phúc ở bên anh, trên đời này nhất định sẽ không có điều gì cản trở được chúng ta. Bác sĩ từng nói em rất khó đẻ sinh con, nhưng chỉ là rất khó thôi chứ không phải là không thể sinh con được. Cho nên vì vậy em nhất định phải sinh cho chúng ta một đứa con mập mạp đáng yêu như em và phải thật thông minh như anh. Hạo Hạo anh chính là cả cuộc sống của em, em chỉ có từ muốn nói với anh suốt cuộc đời này thôi đó là *em yêu anh*"

Chương 90: Thế giới chỉ có anh

Hôm nay Thiên Hạo không đi làm nên rất rảnh, Nguyệt Nhi chạy tới ôm Thiên Hạo "Hạo Hạo à"

Anh quay sang nhìn cô "Sao hả bảo bối"

"Hôm nay anh không có bận việc. Nên hôm nay anh đưa Nguyệt Nhi đi chơi nha, nha chồng" cô nũng nịu trông đánh yêu cực kỳ cái mỏ thì chu ra, thêm cái mặt bánh bao của cô thật sự khiến anh từ chối không được nha

"Lâu quá em không gặp bạn bè của anh rồi, nên hôm nay em muốn thăm họ. Nha anh đưa em đi nha"

"Gia Thành?" Mặt anh đầy sát khí, ý của anh ai không hiểu chứ cô thì quá hiểu rồi. Anh không muốn cô gặp Gia Thành chứ gì, mà cũng đúng đã hơn 2 tuần cô không gặp Gia Thành rồi

Cô cười "Hạo Hạo em nào dám chứ. Trong lòng em chỉ có mỗi một mình anh thôi, em làm sao dám nghĩ tới người đàn ông khác"

Anh nhìn chăm chăm vào cô "Anh nói cho em biết. Trên thế giới này tất cả đàn ông đều là cầu ngoại trừ anh ra" anh nói với giọng khẳng định rất oai phong

Cô chê môi "Thôi được. Tất cả đàn ông trên thế giới này em không nên tin chỉ tin một mình anh thôi có được chưa. Vậy anh đưa em đi thăm mọi người nha"

Anh cười hài lòng "Được"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Thăm bạn cũ

Tại một nhà hàng cao cấp "Lâu quá không gặp em, em càng ngày càng đẹp hăng ra" giọng nói dịu dàng này là của Gia Dương

Nguyệt Nhi nâng ly rượu lên "Anh quá khen rồi. Thanh Thanh mới gọi là đẹp"

Gia Dương nhìn Thanh Thanh "Phải vợ ủa anh là đẹp nhất"

Thanh Thanh néo tay anh một cái "Hức, anh lo ăn đi, anh có tin đêm nay em cho anh ra ngoài ngủ không hả"

"Thôi mà vợ. Anh không dám đâu, ra ngoài ngủ anh sợ lắm" Gia Dương nếu máo nói

Nguyệt Nhi mỉm cười nhìn Thiên Hạo "Họ thật hạnh phúc"

Anh hôn một cái vào tay cô "Đúng họ rất hạnh phúc, nhưng lại không hạnh phúc như chúng ta"

Cô mỉm cười ngai ngùng "Em thật sự rất hạnh phúc khi có được người chồng như anh đó Hạo Hạo, anh là cả thế giới của anh"

Anh mỉm cười nâng ly rượu lên "Để chứng minh cho hạnh phúc của chúng ta thì cùng nhau uống một ly rượu giao bôi chứ hả"

Nhất Phong đang ngồi ăn ngon lành cũng la lên "Hai người uống rượu giao bôi đi. Em muốn tận mắt nhìn thấy uống rượu giao bôi là sao"

Gia Dương vỗ tay "Phải đó, uống đi nào. Mau uống nhanh lên để tôi xem hai người hạnh phúc cỡ nào"

Nguyệt Nhi cũng nâng ly rượu lên, cả hai cùng nhau choàng tay vào rồi đưa ly rượu lên miệng mà uống "Anh / em yêu anh / em" cả hai đồng thanh nói

Mọi người vui vẻ vỗ tay, nhưng còn có một người đàn ông buồn bã ngồi nhìn Nguyệt Nhi và Thiên Hạo từ lúc mới vào đến giờ. Anh uống cũng đã gần hết chai rượu rồi. Người đàn ông này không phải là ai khác mà chính là Gia Thành, bọn họ vui vẻ còn anh thì đau lòng buồn bã. Sau tất cả mọi chuyện anh làm cho Nguyệt Nhi cũng chỉ là vô vị mà thôi, anh thua rồi. Anh thua triệt để, anh thua từ khi mới bước vào trò chơi cho anh đã tạo ra rồi. Anh đã làm gì sai chứ

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Định mệnh đời anh

Gia Thành buồn bã đi dạo trên phố, trong không khí y buồn tới tâm không một ai qua lại

Anh ngồi xuống ở một hàng ghế ở trên phố anh ngồi suy nghĩ. Anh có gì không bằng Thiên Hạo chứ, anh là người đến trước kia mà. Tại sao anh luôn thua, tất cả anh đều có nhưng anh lại không có được tình yêu của Nguyệt Nhi. Thế giới này liệu rằng có còn ai yêu anh không, hay ai cũng đối xử tệ với anh. Từ nhỏ ba đã luôn yêu thương anh trai của anh mà bỏ anh, toàn bộ tài sản trong công ty của ba đều giao cho anh trai. Còn anh chẳng có một thứ gì trong tay cả

Trong nhà chỉ có mỗi một mình mẹ là thương yêu anh thôi. Anh tệ lắm sao, tệ đến mức ngay cả ba ruột của anh cũng không thèm nhận anh là con. Đứng là luv trước anh rất ham chơi nên không quan tâm tới công ty, chỉ vì như vậy thôi mà ba anh liền từ anh ra khỏi công ty

Sau khi từ nước ngoài trở về anh đã trở thành một người đàn ông cứng rắn hơn. Anh nói với ba rằng nhất định anh sẽ quan tâm tới công ty, nhưng không nhờ ba anh lại chẳng thèm để ý tới lời nói của anh. May là anh trai tên Hồ Gia Kiệt của anh tốt bụng cho anh một số vốn làm ăn

Từ đó anh quyết định mở công ty HTN, khi đó công ty anh rất nhanh đã phát triển thành một công ty nổi tiếng trong giới kinh doanh. Bây giờ anh còn là một chủ tịch được biết bao nhiêu tiểu thư con nhà giàu bám theo, nhưng anh không cần bọn tiểu thư đó, anh chỉ cần Nguyệt Nhi quay về bên anh thôi

Đang ngồi suy nghĩ một hồi thì nhìn thấy một cô gái đang đi thì bị ngã siu trên đường. Anh nhanh chân chạy tới xem cô gái đó như thế nào, anh gọi một chiếc xe cấp cứu đưa cô tới bệnh viện của Gia Dương

Một lúc sau Gia Dương bước ra nói "Nè, cậu càng ngày càng giống Thiên Hạo rồi đó. Bệnh viện tôi thiếu gì bác sĩ sao cậu không gọi họ kiểm tra mà cứ nhất thiết phải là tôi"

"Tôi không muốn nói nhiều với cậu. Cô gái đó bị sao vậy?" Anh lạnh lùng nói. Thật ra anh cũng có nhiều điểm rất giống Thiên Hạo là rất lạnh lùng, lạnh lùng với tất cả mọi người trừ người anh yêu

Gia Dương thờ dãi "Cô ấy chẳng sao cả, chỉ là bị sốt hơi cao một chút thôi, tôi đã kêu y tá cho cô ấy uống thuốc và sử dụng miếng dán hạ sốt rồi. Chỉ cần để cô ấy ngủ một lúc là sẽ khỏe"

Gia Thành gật đầu "Um"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Rung động thêm lần nữa

Gia Thành đi đến gần giường bệnh, anh nhìn cô gái đang nằm trên giường chăm chú, sao tim anh lại đập nhanh quá vậy. Gì chứ anh lại rung động rồi sao, cảm giác này thật sự rất giống lúc lần đầu tiên anh nhìn thấy Nguyệt Nhi

Ngồi suy nghĩ một lúc thì cô gái đó tỉnh dậy, vừa nhìn thấy anh cô liền ngồi bật dậy lùi ra phía sau giường "Anh... anh là ai, đây là đâu?"

Anh khó hiểu nhìn cô gái trước mặt có thể khiến anh rung động thêm lần nữa "Cô thật sự không nhớ gì sao?"

Cô lắc đầu, anh nói tiếp "Khi này tôi nhìn thấy cô ngã siu trên đường nên mới đưa cô tới bệnh viện. Còn tôi là ai hả, tôi là Hồ Gia Thành chủ tịch của công ty HTN. Còn cô, cô tên gì?"

"Tôi tên gì? Phải tôi tên gì? Lúc còn ở trong chỗ khi sáng tôi ở, khi thức dậy ôi nghe họ gọi tôi là Vũ... Vũ à phải rồi họ gọi tôi là Vũ Băng Băng"

"Cô bị mất trí nhớ sao?"

Cô lắc đầu "Tôi, tôi không biết gì hết. Đầu tôi đau quá, aaaa tôi thật sự không nhớ gì hết aaaa" cô vừa ôm đầu vừa la

Anh nhấn chuông gọi bác sĩ được đặt trên bàn, ngay lập tức Gia Dương chạy đến. Kiểm tra xong một lúc thì Băng Băng đã ngủ

Còn Gia Thành thì đi theo Gia Dương vào phòng làm việc "Cô ấy bị gì?"

Gia Thành cầm lên một sấp hồ sơ bệnh án của cô "Cô gái Băng Băng này là bệnh nhân của bệnh viện tôi. Do tôi không phải là người chữa bệnh cho cô ấy nên tôi không biết cô ấy là ai, khi cậu nói tên cô ấy ra thì tôi chợt nhớ ra là lúc sáng tôi có nghe các bác sĩ khác trong bệnh viện nói là cô gái tên Vũ

Băng Băng mất tích nên tôi đã tìm hồ sơ bệnh thì mới biết cô ấy do bị chấn thương đầu khá mạnh nên đã bị mất trí nhớ. Từ một cô gái 18 tuổi bây giờ chỉ còn là một linh hồn của cô bé 5 tuổi"

"Cậu có biết người thân của cô ấy không?" Gia Thành nghiêm túc hỏi Gia Dương

"Biết, gia đình cô ấy có một công ty nổi tiếng, là công ty Vũ Thị" Gia Dương trả lời

"Vũ Thị chẳng phải là công ty tôi đang muốn hợp tác làm ăn sao. Được vậy cậu gọi người thân cô ấy đến đây đi" -Gia Thành-

Một lúc sau Vũ Thừa Anh tới bệnh viện, ông nhìn thấy Băng Băng thì vui mừng đi tới ôm cô "Băng Băng cháu gái của ta, con có biết ông nội rất lo lắng cho con không hả"

Cô đẩy ông ra, chạy tới núp sau lưng Gia Thành "Gia Thành em sợ, em sợ nha. Ông ấy là người xấu"

Anh quay qua nhìn cô, anh xoa đầu cô "Băng Băng ngoan ông ấy là ông nội của em nên ông ấy sẽ không làm gì em đâu"

Cô không chịu mà cứ ôm chặt lấy anh mãi không buông ra

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93-2: Liệu có thể ở cạnh em

Gia Thành cùng ông nội của Băng Băng nói chuyện tại phòng làm việc chủ tịch ở công ty Vũ Thị

"Cậu nói đi, cậu là ai, sao lại tìm được cháu gái của tôi. Chỉ cần cậu kể tất cả mọi chuyện thì nếu cậu có yêu cầu gì thì tôi sẽ kêu người thực hiện để báo đáp vì cậu đã tìm được cháu gái tôi. Nhưng tôi chỉ cần sau này cậu không gặp cháu tôi nữa là được" ông nói một giọng nghiêm chỉnh

Gia Thành trả lời "Cháu tên là Hồ Gia Thành. Chủ tịch công ty HNT"

Anh thờ dài kể lại "Thật ra là do lúc đang đi trên đường thì nhìn thấy Băng Băng ngất xỉu trên đường nên cháu mới đưa Băng Băng tới bệnh viện. Nhưng không ngờ đó lại là bệnh viện mà Băng Băng đang điều trị"

"Còn yêu cầu thì cháu không có yêu cầu gì cả. Giúp người là chuyện cháu nên làm thôi" môi anh hơi nhếch lên. Gì chứ ý ông ta chẳng lẽ anh không hiểu, ông ta tưởng anh nhà nghèo nên mới kêu anh tránh xa cháu gái ông ta ra chứ gì, hức, anh không cần

"Thật ra ý tôi không phải là không đồng ý cho cậu gặp cháu gái tôi. Mà lý do là vì cậu cũng biết cháu gái tôi thần trí không được ổn định như những thiếu nữ khác, nên cậu cũng thấy cháu gái tôi nó cứ bám theo cậu mãi. Lỡ như cậu còn gặp nó nữa thì biết đâu nó sẽ cứ dính theo cậu không chịu buông, thì lúc đó gia đình chúng tôi cảm thấy thật có lỗi với cậu. Cậu là một thiếu gia còn là chủ tịch của một công ty lớn thì làm sao có thể có cảm tình với cháu gái tôi cơ chứ, nên đó là lý do tôi không muốn cậu gặp cháu gái tôi nữa"

Anh như bị đứng hình câm nín trước những lời nói của Vũ Thừa Anh, thì ra anh đã nghĩ sai về ông rồi "Nếu cháu nói là cháu muốn chăm sóc Băng Băng thì sao" anh trầm lặng nói

Ông cười "Cậu đừng có nói đùa như vậy chứ. Một chủ tịch như cậu thì làm sao chăm sóc được đứa cháu khờ khạo của tôi"

Anh nghiêm túc nói "Cháu không đùa. Từ lần đầu tiên gặp Băng Băng thì cháu đã có cảm giác với cô ấy rồi. Mong anh để cháu chăm sóc cho Băng Băng"

"Cậu nói thật sao chủ tịch Hồ"

"Vâng, những gì cháu nói đều là sự thật"

Ông điềm tĩnh nói "Nếu cậu muốn chăm sóc cho cháu gái ời thì cậu phải hứa với tôi một số chuyện"

"Ông cứ nói, cháu nhất định sẽ hứa với ông"

"Cậu không được làm cho Băng Băng buồn, không được để cho nó rơi một giọt nước mắt nào vì cậu. Cậu nhất định phải chăm sóc và bảo vệ cho con bé thật tốt, không để bất cứ ai làm tổn thương đến con bé. Nếu không, tôi có thể cho Băng Băng ở cạnh cậu thì cũng có thể để cho Băng Băng rời xa cậu mãi mãi, và sẽ không bao giờ để cho con bé gặp lại cậu thêm một lần nào nữa"

Anh gật đầu khẳng định "Cháu hứa với ông. Cháu nhất định sẽ không làm cho Băng Băng tổn thương, cháu sẽ luôn đặt cô ấy lên hàng đầu trong thế giới của cháu"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Không thể tin nổi

"Hà Thiên Hạo, bảo bối của anh đói rồi, anh mau đi xuống bếp nấu ăn cho em"

Thiên Hạo giật mình tỉnh giấc vì tiếng la của Nguyệt Nhi "Bảo bối à, em muốn ăn gì thì kêu người làm đồ ăn cho em đi, sao cái gì cũng kêu anh hết vậy. Anh đang ngủ mà"

Cô mếu máo khóc "Huhmm... Hạo Hạo anh không thương em nữa rồi, Nguyệt Nhi muốn ăn đồ ăn của anh nấu nha. Hic..m... Hạo Hạo anh có người khác rồi nên không thương em nữa có đúng không huhu..."

Anh mệt mỏi nhìn cô, hết nói nổi mà. Càng ngày càng nhõng nhẽo rồi, hồi không làm cái gì cô thích thì cô lại nói anh không thương cô nữa, không biết cô học cái tính đó từ ai nữa. Lúc trước cô đâu có như vậy, nhớ lúc trước cô đảm đang lắm mà, sao giờ...

"Hic...hic em đói sắp chết rồi. Chút nữa em chết thì anh sẽ tốn tiền mua hòm cho em đó, cho nên anh mau nấu ăn cho em đi, để em sống còn chăm sóc cho anh cả đời" cái môi nhỏ nhắn của cô vừa nói vừa chu ra.

Dạo gần đây Hạo Hạo bồi dưỡng chăm sóc cho cô tốt quá nên giờ cô đã mập mập hẳn lên, hai cái má không hóp vô giống trước nữa mà đã phúng phính nhìn dễ thương biết bao.

Chân mày anh hơi nhướng lên, môi anh cứng đờ, anh lấy tay nhéo một bên má của cô "Nè, em nói ai chăm sóc ai hả. Em nói em chăm sóc anh à, sao em không xem lại anh chăm sóc em hay là em chăm sóc anh. Giận" anh quay mặt qua chỗ khác nhìn anh giận mà thấy đáng yêu vô cùng

Cô ôm con gấu xích lại gần anh thì anh lại xích ra xa cô hơn, cô lấy tay chọt chọt vô ngực anh "Đừng giận mà"

Anh quay qua nhìn cô "Giận rồi, không nói chuyện với em nữa"

Cô kéo áo anh "Anh đừng giận Nguyệt Nhi nữa mà. Hạo Hạo mà cứ giận Nguyệt Nhi hoài như vậy là Nguyệt Nhi sẽ buồn lắm, Nguyệt Nhi sẽ không thương Hạo Hạo nữa đâu"

Cô thì không hiểu dạo này anh học ở ai cái tính hay giận cô nữa. Cô mà biết ai dạy anh cái trò này thì nhất định cô sẽ cho người đó một trận

Thấy anh không nói gì khiến cô tức điên lên "Hạo Hạo anh định giận em đến khi nào đây hả. Em đói bụng lắm rồi đây này, anh học ai cái tính hay giận vậy hả" cô hung hăng nói

"Anh học ở em đó, sao hả. Chẳng phải em cũng hay giận anh lắm sao, hức hôm nay anh sẽ cho em nhịn đói luôn, giận không chơi với em nữa anh đi chơi với Sury của anh đây" anh đứng lên đi ra ngoài

Gi chữ đi chơi với Sury á, vợ của anh mà anh không đi chơi mà lại đi chơi với Sury sao, cô phải làm cách nào để khiến cho Sury buông tha cho Hạo Hạo đây. Lúc trước Thẩm Vy và Ngọc Đình nếu so sánh với Sury thì chẳng là gì cả. Sury thật sự là tình địch khá mạnh đấy. Ngay cả Ngọc Đình mà Hạo Hạo còn không quan tâm, nhưng Sury thì khác, lúc nào cũng có thể khiến cho Hạo Hạo quan tâm lo lắng yêu thương hết mực. Ngay cả Nguyệt Nhi ở trong lòng của Hạo Hạo cũng không bằng Sury

(Nguyệt Nhi lại có thêm một tình địch dành cho Hạo Hạo rồi. Không biết ai sẽ thắng đây, chứ tui là tui cũng thích Sury lắm ý. Chắc tui nên để cho Sury với Hạo Hạo thành một cặp rồi bỏ Nguyệt Nhi đi, mọi người ai đồng ý thì cmt bên dưới nha)

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Sury đáng yêu

Nguyệt Nhi ủ rũ đi xuống phòng bếp tìm đồ ăn "Hạo Hạo chết tiệt lại dám để cho mình nhịn đói. Mình phải tìm cách để cho Sury tránh xa Hạo Hạo ra mới được, chứ cứ để Sury với Hạo Hạo gần nhau như vậy thì thế nào cũng có ngày mất chồng như chơi cho mà xem"

Cô ăn no nên rồi đi ra ngoài vườn tìm Sury nói chuyện, vừa mới thấy Sury cô liền chỉ tay vào mặt Sury nói "Nè Sury, tránh xa chồng chị ra nghe chưa.

Nếu không nghe là chị sẽ không tha cho em đâu nhá" cô la lớn

Thiên Hạo hốt hoảng chạy vô "Chuyện gì vậy hả?"

Cô nhìn thấy anh thì giật hết cả mình "Hạo Hạo anh, sao anh..."

"Em dám mắng Sury của anh" chur doi cô nói hết là anh đã chen ngang

"Không... không có mà"

Anh chạy đến ôm Sury "Sury à, em có sao không hả, ngoan ngoan anh thương nha"

Cô cứng đờ người ra khi thấy hành động của anh đối với Sury "Vợ của anh đây này, Sury nó không phải vợ anh đâu. Nó chỉ là một con cún con thôi mà"

"Cún thì sao chứ, nó còn ngoan hơn em nhiều đấy" anh vuốt vuốt lông mềm mại màu trắng của Sury

Người ta nói con cún màu trắng thì sẽ rất bẩn, nhưng Sury thì khác lông Sury rất trắng và mượt. Lúc nào cũng có người chăm sóc, Sury mà bị bệnh nhẹ thôi là những người chăm sóc Sury cảm thấy sợ hãi rồi, lỡ Sury mà có chuyện gì thì chủ nhân của họ nhất định sẽ không tha cho hồ đâu

Cô tức điên lên "Nếu Sury quan trọng với anh đến vậy thì anh cưới nó và ngủ chung với nó luôn đi" vừ đi được vài bước là cô đã quay mặt lại nói với anh "Anh muốn thỏa mãn thì anh thỏa mãn với Sury của anh đi. Đừng động vào người em" nói rồi cô bỏ đi

Anh nhăn mặt vì mấy câu nói của cô. Anh nhìn Sury rồi hỏi "Sury à, em có thể làm anh thỏa mãn không?"

Anh suy nghĩ lại, sao anh có thể hỏi một con cún là có thể khiến anh thỏa mãn không chứ. Anh có bị ngược không, cún thì làm sao giúp anh thỏa mãn dục vọng được, chỉ có vợ mới làm anh thỏa mãn thôi

Anh đứng lên chạy theo cô "Vợ ơi anh muốn cưới, anh muốn ngủ với em vợ ơi. Anh muốn em giúp anh thỏa mãn, chớ thì làm sao giúp anh thỏa mãn được cơ chứ"

Sury chạy xung quanh vườn trông đáng yêu cực kỳ, cậu chủ với cô chủ bỏ Sury ở lại chơi một mình rồi. Thôi đành phải chơi với hoa vậy

Hết Chap 95

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Thuốc kích dục

----- Hà Thị -----

A Phúc gõ cửa phòng làm việc của Thiên Hạo "Vào đi" giọng nói lạnh lùng vang từ bên trong phòng ra. Anh là vậy đó, khi ở cạnh vợ thì đáng yêu biết bao, nhưng khi xa vợ thì trầm tính, lạnh lùng hống hách khiến ai cũng phải sợ khi nói chuyện với anh

A Phúc mở cửa bước vào "Thưa chủ tịch, có cô Thẩm Vy tới tìm chủ tịch"

Anh không thèm ngẩng đầu lên nhìn A Phúc mà vẫn chăm chú vào sắp hồ sơ, nhưng anh vẫn trả lời "Cho cô ấy vào đi"

Thẩm Vy bước vào (Không biết có còn ai nhớ cô gái với vai phản diện này không nhỉ. Nói phản diện vậy thôi chứ cũng đáng yêu lắm nha)

Ả tiến lại gần anh "Chào anh, Thiên Hạo không biết anh có nhớ em không. Chứ em thì nhớ anh sắp chịu hết nổi rồi" ả định hôn lên môi anh thì bị anh đẩy ra

"Vy Vy em nên tự trọng một chút, anh là đàn ông đã có vợ rồi" anh nhìn ả ta bằng ánh mắt khinh bỉ

Ả vẫn vậy vẫn kêu căng nói "Anh đã có vợ thì sao chứ. Em chẳng quan tâm tới đâu, với lại dù sao vợ anh cũng bỏ anh đi rồi không phải sao"

"Nguyệt Nhi trở về rồi. Anh và cô ấy đang sống rất hạnh phúc" anh bỏ cây bút xuống nhìn ả "Vy Vy, em cũng đã trưởng thành, còn anh thì đã có vợ. Em cũng đã đến tuổi lấy chồng rồi, em và anh cũng nên giữ khoảng cách với nhau một chút đi, anh không muốn người khác hiểu lầm anh và em có gì đó với nhau thì rắc rối"

"Thiên Hạo sao anh có thể nói những lời như vậy, sao anh lại kêu em quên anh. Làm sao em quên được đây, Thiên Hạo anh cũng biết em rất yêu anh mà, em đã dành 5 năm để yêu anh rồi, sao anh không thể dành một chút tình cảm nào cho em hết vậy hả anh" ả khóc rồi, trên đôi này ả chẳng sợ thứ gì

cả, nhưng thứ khiến à sở nhất chính là quên Thiên Hạo. Xin lỗi à không làm được

"Anh chỉ xem em là em gái thôi. Anh và em chỉ có thể đến mức tình anh em, anh sẽ không bao giờ vượt quá giới hạn đó với em đâu" anh tàn nhẫn nói

À lấy tay lau đi nước mắt "Tối nay, anh có thể đi ăn tối cùng em không. Coi như em cầu xin anh, rất có thể ngày mai em sẽ ra nước ngoài, em chỉ xin anh một bữa tối thôi. Mong anh đồng ý"

Anh gật đầu "Được, địa điểm do em chọn. Tối nay anh sẽ tới"

"Vâng"

----- Khách sạn -----

Tại phòng 102, bên trong phòng với những cánh hoa hồng được rải dưới sàn và những ngọn nến được thấp sáng, trong thật lãng mạn.

Thẩm Vy đưa ly rượu lên "Thiên Hạo mời anh"

Thiên Hạo đón nhận ly rượu từ tay Thẩm Vy rồi đưa lên miệng uống, nhìn thấy anh uống, miệng à hơi nhếch lên "Anh thấy sao, đây là mấy món do chính em gọi nhân viên mang đến cho anh ăn đó. Ngon không anh"

Anh gật đầu "Cũng được"

Thuốc đã ngấm tác dụng, cơ thể anh bắt đầu cảm thấy nóng. Không ngờ loại thuốc kích dục này lại mạnh đến vậy, cơ thể anh như mềm nhũn ra, người anh đang nóng như lửa đốt

À nói "Anh sao vậy?"

"Vy Vy, sao em có thể làm vậy" anh khó khăn lắm mới có thể nói ra từng chữ một

"Vì yêu anh, chuyện gì em cũng dám làm. Thiên Hạo nếu em không có được anh thì cũng ai đừng hòng có được anh"

Hết Chap 96

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Một đêm cuồng nhiệt (H)

"Um... Vy Vy... em điên thật rồi" Thiên Hạo khó chịu nói

Thẩm Vy bước tới ôm lấy anh từ phía sau "Đúng, Thiên Hạo à em điên rồi, em thật sự điên rồi. Điên vì em đã yêu anh, điên vì anh không là của em, Hạo à, anh có biết em yêu anh rất nhiều không. Em yêu anh còn nhiều hơn chị Ngọc Đình đã yêu anh đấy"

Anh đứng lên khỏi ghế đẩy cô ta ra "Anh cảnh cáo em. Em làm gì cũng được nhưng đừng hòng đụng vào Nguyệt Nhi. Nếu không anh sẽ không nể tình chúng ta từng thân nhau mà bỏ qua cho em đâu" anh quay mặt bước đi, cơ thể anh thật sự là khó chịu lắm rồi. Anh phải về nhà nhanh để còn giải quyết

Anh định mở cửa thì nghe thấy tiếng nấc nghẹn của cô ta "Tại sao chứ, tại sao. Em có gì không bằng Nguyệt Nhi, cô ta chỉ là người đến sau thôi mà, tại sao anh không thể yêu em. Hạo, anh không thể bỏ thi cho em bất kỳ một chút tình cảm nào sao anh"

"Xin lỗi"

Anh bước đi để một mình cô ta ở lại trong căn phòng vắng lặng, trước khi đi anh còn thốt ra hai chữ "xin lỗi" xin lỗi thì có thể giải quyết tất cả mọi chuyện sao. Rốt cuộc là vì lý do gì mà anh lại không yêu cô ta. Nguyệt Nhi thì có gì hơn cô ta, cô ta giàu, xinh đẹp, quyền rũ. Nguyệt Nhi có cái gì mà cô ta lại không có chứ

----- Thiên Gia -----

Anh khó chịu ôm con dục vọng nhà, Nguyệt Nhi đi đến định đỡ anh thì đã bị anh nhanh tay nắm chặt tay cô kéo lên phòng. Anh đóng cửa mạnh một cái

Chưa gì hết cô đã bị anh đè xuống giường "Hạo Hạo anh sao vậy" cô lo lắng hỏi, vì chưa bao giờ cô thấy anh như vậy cả. Mắt anh đỏ cực kỳ

Anh nhẹ giọng vào tai cô "Anh bị bỏ thuốc rồi. Nguyệt Nhi... giúp.... giúp anh giải tỏa có được không"

"Nhưng mà...." chưa đợi cô nói hết câu thì đã bị anh cường hôn

"Xoạc"

Quần áo của cô bị anh xé rách ra thành từng mảnh rồi quăng xuống đất, anh cuồng bạo đưa lưỡi vào tìm kiếm chiếc lưỡi mềm mại ngọt ngào của cô. Tay anh không yên phận vuốt ve khắp cơ thể của cô, anh xoa nắn bầu ngực đầy đặn mềm mại của cô "um...uh" cô khẽ rên lên

Hôn tới mức cô sắp thở không nổi thì anh mới luyến tiếc buông môi cô ra, anh cúi xuống mút lên cánh hoa anh đào đang nở rộ trên ngực cô

Anh từ từ cởi quần áo của bản thân anh ra, cơ thể hai người quấn quýt lấy nhau không một mảnh vải che thân. Nhìn thật quyến rũ

Anh động thân đưa cự vật của mình vào lỗ âm đạo của cô "aaaa....um Hạo Hạo...um nhe một chút"

"Xin lỗi, anh không kìm chế được nữa.uh.." anh thúc mạnh từng cái vào bên trong cô

Cô vừa đau đớn vừa khoái cả, cô tha hồ rên rỉ còn anh thì tha hồ ra vào bên trong cô, cơ thể cô lúc này đối với anh thật tuyệt. Thật xinh đẹp

Một lúc sau anh bắn chất đục màu trắng vào bên trong cô, thuốc bắt đầu hết tác dụng. Cô mệt mỏi thiếp đi lúc nào không hay, anh nhẹ nhàng rút cự vật to lớn của mình ra rồi đắp chăn lải cho cả hai, anh và cô ôm nhau ngủ trong thật hạnh phúc

Không biết có ai đồng ý cho Na viết một quyển truyện về Đường Thẩm Vy không nhỉ. Chứ Na thấy cô ấy cũng tối nghiệp, vì yêu mà sinh hận. Không biết có đọc giả nào yêu quý đồng ý ủng hộ Na mang tới cho Thẩm Vy một chàng trai không nhỉ. Ai đồng ý thì cmt bên dưới nha

****Hết Chap 97****

-Còn tiếp-

=> Chap 98: Hạnh phúc bên anh

Thỉnh cầu mọi người cho Na xin vote và cmt nhé

Yêu □

100 vote nà

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Hạnh phúc cùng anh

Chap này mình xin gửi tặng cho bạn anhtu26092005 và bạn LM0184 cảm ơn hai bạn vì đã luôn ủng hộ cho hai quyển truyện "*Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma*" và "*Cha Á, Em Yêu Anh*" của mình nhé

Chap sau mình sẽ lại tiếp tục điểm danh những bạn hay cmt và vote cho truyện của mình từ đầu truyện tới cuối truyện nhé. Cảm ơn m.n nhiều

Chương 98: Hạnh phúc cùng anh

"Hạo Hạo à. Khi nào anh đi công tác vậy" Nguyệt Nhi cùng Thiên Hạo đang ngồi ăn trong phòng ăn, cô hỏi anh

Anh nhìn cô "Sao em biết anh sẽ đi công tác?" Anh hỏi ngược lại cô

"Do lúc này em nghe anh nói chuyện với A Phúc cái gì mà đi công tác gì đó. Nên em nghĩ là anh đi công tác" cô chu mỏ

Anh cầm ly nước lên uống một ngụm "Phải, cuối tuần này là anh sẽ đi công tác"

Cô hào hứng mỉm cười "Chồng à, anh có thể để em đi theo anh không"

"Không được" anh chưa kịp đợi cô cười đủ thì đã thẳng thừng từ chối yêu cầu của cô

Cô nhăn mặt hỏi "Tại sao anh lại không cho em đi. Rõ ràng người ta rất ngoan mà, đi nha, Hạo Hạo anh cho em đi đi mà em nhất định sẽ không làm phiền anh đâu.nha..nha chồng yêu của em"

"Thật sự không được"

"Tại sao không được anh mau nói em nghe đi?"

"Lần này anh đi công tác là có việc, chỉ có hai ngày thôi là anh sẽ trở về nhà rồi nên em không cần đi cùng anh đâu" anh dịu dàng nói với cô

"Là anh nói đó, chỉ được đi hai ngày thôi. Không được đi lâu quá, em chỉ cho anh thời gian là 48 tiếng nên nhất định anh không được trễ một tiếng nào hết. Nghe rõ chưa"

"Đã rõ rồi thưa bà xã"

Nói rồi cả hai cùng nhau ăn uống vui vẻ và hạnh phúc. Anh gấp đồ ăn cho cô, cô cũng gấp lại cho anh, hạnh phúc cứ liên tiếp lặp đi lặp lại giữa cô và anh

Từ sau việc cô và anh làm lành tới bây giờ thì chắc đã được hơn hai tháng rồi. Từ ngày đó trở đi anh luôn yêu thương chiều chuộng cô hết mực. Bây giờ chỉ cần cô mang thai nữa thôi là quá đủ cho cái gia đình này rồi. Nhất định cô và anh sẽ không bao giờ xa cách nhau nữa

Tối đến, lại là cái công viên mà anh và cô thường đi dạo cái công viên này rất lớn, tên công viên này là Sao Băng. Vào những ngày đặc biệt như cuối tuần hay giỗ thì ở xung quanh công viên có rất nhiều các cặp tình nhân cùng nhau đi dạo, cùng nhau ngắm sao

Anh dìu cô ngồi xuống cái ghế đá, cô tựa đầu vào vai anh, còn anh thì một tay ôm cô, một tay còn lại thì nắm tay cô. Mọi người ai ai đi ngang qua cũng nhìn anh và cô bằng ánh mắt ghen tị, vì họ biết rằng chỉ cần nhìn cô và anh như vậy thì có ai ngốc đến mức mà không biết cô và anh yêu nhau đến cỡ nào. Với lại còn có mấy cô gái đi ngang qua đều dầm chân tức giận, lý do là vì họ biết Hà Thiên Hạo anh chính là chủ tịch công ty Hà Thị lớn nhất nhì Châu Á, còn ở thành phố S này công ty anh là lớn nhất trong giới kinh doanh. Trong thành phố không ai là không biết tới anh cả, báo chí đều đăng về anh rất nhiều cho nên biết bao nhiêu cô gái muốn trèo lên giường của anh còn không được. Vậy mà Nguyệt Nhi còn được anh yêu thương chiều chuộng quá mức, thật đáng tiếc cho những cô gái hâm mộ anh nha

Ngồi bên cạnh anh khiến cô cảm thấy ấm áp vô cùng, nhưng cô hơi buồn "Hạo Hạo anh có thể dừng đi công tác nữa có được không?" Giọng nói của cô thật mềm mại nhưng cũng không thiếu phần làm nũng với anh

Anh hôn một cái lên trán cô "Nguyệt Nhi ngoan, anh chỉ đi có 2 ngày thôi mà"

"Nhưng em thật không muốn xa anh nha" cô ngẩng đầu lên nhìn anh

"Yên tâm anh sẽ đi không lâu đâu. Đợi khi trở về anh nhất định sẽ có quà cho em" anh nói bằng giọng khẳng định cũng khiến cô an tâm đi phần nào

"Được, đây là anh nói đó. Anh không được bỏ rơi Nguyệt Nhi đâu, nhất định sau 2 ngày anh phải trở về bên em" mỗi cô hơi chu ra trông đáng yêu cực kỳ

Anh mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu đồng ý với cô "Nhất định anh sẽ không bỏ rơi bà xã của anh đâu"

Cô yêu anh và anh cũng yêu cô, tình yêu này sẽ không bao giờ thay đổi, thế giới sẽ mãi như vậy. Cho dù trời có sập đi nữa thì cũng không thể ngăn cản tình yêu giữa Nguyệt Nhi và Thiên Hạo

Truyện sắp End rồi.... huhu Na không muốn rời xa các bạn đọc giả đâu, chỉ còn mấy Chap nữa thôi là End rồi

****Hết Chương 98****

-Còn tiếp-

=> Chương 99: Đêm dài lắm mộng

Thỉnh cầu mọi người cho Na xin vote và cmt nhé

Yêu ☐

100 vote nhé

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Hạnh phúc cùng anh

"Hạo Hạo à. Khi nào anh đi công tác vậy?" Nguyệt Nhi cùng Thiên Hạo đang ngồi ăn trong phòng ăn, cô hỏi anh

Anh nhìn cô "Sao em biết anh sẽ đi công tác?" Anh hỏi ngược lại cô

"Do lúc nãy em nghe anh nói chuyện với A Phúc cái gì mà đi công tác gì đó. Nên em nghĩ là anh đi công tác" cô chu mỏ

Anh cầm ly nước lên uống một ngụm "Phải, cuối tuần này là anh sẽ đi công tác"

Cô hào hứng mỉm cười "Chồng à, anh có thể để em đi theo anh không"

"Không được" anh chưa kịp đợi cô cười đủ thì đã thẳng thừng từ chối yêu cầu của cô

Cô nhăn mặt hỏi "Tại sao anh lại không cho em đi. Rõ ràng người ta rất ngoan mà, đi nha, Hạo Hạo anh cho em đi đi mà em nhất định sẽ không làm phiền anh đâu.nha..nha chồng yêu của em"

"Thật sự không được"

"Tại sao không được anh mau nói em nghe đi?"

"Lần này anh đi công tác là có việc, chỉ có hai ngày thôi là anh sẽ trở về nhà rồi nên em không cần đi cùng anh đâu" anh dịu dàng nói với cô

"Là anh nói đó, chỉ được đi hai ngày thôi. Không được đi lâu quá, em chỉ cho anh thời gian là 48 tiếng nên nhất định anh không được trễ một tiếng nào hết. Nghe rõ chưa"

"Đã rõ rồi thưa bà xã"

Nói rồi cả hai cùng nhau ăn uống vui vẻ và hạnh phúc. Anh gấp đồ ăn cho cô, cô cũng gấp lại cho anh, hạnh phúc cứ liên tiếp lặp đi lặp lại giữa cô và anh

Từ sau việc cô và anh làm lành tới bây giờ thì chắc đã được hơn hai tháng rồi. Từ ngày đó trở đi anh luôn yêu thương chiều chuộng cô hết mực. Bây giờ chỉ cần cô mang thai nữa thôi là quá đủ cho cái gia đình này rồi. Nhất định cô và anh sẽ không bao giờ xa cách nhau nữa

Tối đến, lại là cái công viên mà anh và cô thường đi dạo cái công viên này rất lớn, tên công viên này là Sao Băng. Vào những ngày đặc biệt như cuối tuần hay gì đó thì ở xung quanh công viên có rất nhiều các cặp tình nhân cùng nhau đi dạo, cùng nhau ngắm sao

Anh dìu cô ngồi xuống cái ghế đá, cô tựa đầu vào vai anh, còn anh thì một tay ôm cô, một tay còn lại thì nắm tay cô. Mọi người ai ai đi ngang qua cũng nhìn anh và cô bằng ánh mắt ghen tị, vì họ biết rằng chỉ cần nhìn cô và anh như vậy thì có ai ngốc đến mức mà không biết cô và anh yêu nhau đến cỡ nào. Với lại còn có mấy cô gái đi ngang qua đều dầm chân tức giận, lý do là vì họ biết Hà Thiên Hạo anh chính là chủ tịch công ty Hà Thị lớn nhất nhì Châu Á, còn ở thành phố S này công ty anh là lớn nhất trong giới kinh doanh. Trong thành phố không ai là không biết tới anh cả, báo chí đều đăng về anh rất nhiều cho nên biết bao nhiêu cô gái muốn trèo lên giường của anh còn không được. Vậy mà Nguyệt Nhi còn được anh yêu thương chiều chuộng quá mức, thật đáng tiếc cho những cô gái hâm mộ anh nha

Ngồi bên cạnh anh khiến cô cảm thấy ấm áp vô cùng, nhưng cô hơi buồn "Hạo Hạo anh có thể dừng đi công tác nữa có được không?" Giọng nói của cô thật mềm mại nhưng cũng không thiếu phần làm nũng với anh

Anh hôn một cái lên trán cô "Nguyệt Nhi ngoan, anh chỉ đi có 2 ngày thôi mà"

"Nhưng em thật không muốn xa anh nha" cô ngẩng đầu lên nhìn anh

"Yên tâm anh sẽ đi không lâu đâu. Đợi khi trở về anh nhất định sẽ có quà cho em" anh nói bằng giọng khẳng định cũng khiến cô an tâm đi phần nào

"Được, đây là anh nói đó. Anh không được bỏ rơi Nguyệt Nhi đâu, nhất định sau 2 ngày anh phải trở về bên em" môi cô hơi chu ra trông đáng yêu cực kỳ

Anh mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu đồng ý với cô "Nhất định anh sẽ không bỏ rơi bà xã của anh đâu"

Cô yêu anh và anh cũng yêu cô, tình yêu này sẽ không bao giờ thay đổi, thế giới sẽ mãi như vậy. Cho dù trời có sập đi nữa thì cũng không thể ngăn cản tình yêu giữa Nguyệt Nhi và Thiên Hạo

Truyện sắp End rồi... huhu Na không muốn rời xa các bạn đọc giả đâu, chỉ còn mấy Chap nữa thôi là End rồi

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Đêm dài lắm mộng

"Hạo Hạo đợi em. Đợi Nguyệt Nhi với, anh đừng bỏ Nguyệt Nhi mà, anh đã đi xa em lắm rồi Hạo Hạo à" Nguyệt Nhi ngồi xuống đất mà khóc

Thiên Hạo quỳ xuống ôm lấy cô vào lòng "Nguyệt Nhi, có lẽ kiếp này ông trời đã định không cho chúng ta ở cạnh nhau. Nên kiếp sau chúng ta mới có thể ở cạnh nhau"

"Không, em không muốn đợi. Hạo Hạo anh quay về bên em đi anh, xin anh đừng đi nữa mà" cô ôm chặt lấy anh, nước mắt không ngừng tuôn rơi

Anh đẩy cô ra nhẹ nhàng rồi đứng lên "Xin lỗi em. Kiếp này anh không thể sống hết đời để bảo vệ chăm sóc em, nhưng nhất định nếu kiếp sau có cơ hội gặp lại thì anh sẽ bảo vệ chăm sóc em cả đời. Xin lỗi em bảo bối chúng ta có duyên nhưng không có phận, mong kiếp sau sẽ được tương phùng cùng em. Anh yêu em" chân anh từ từ quay bước ra đi

"Hạo Hạo, anh đừng đi mà anh mau quay lại với em đi mà anh. Hạo Hạo, anh đừng đi anh đừng bỏ em ở lại mà, Em yêu anh" cô la lên trong tuyệt vọng, chỉ mong anh có thể quay về bên cô. Nhưng anh vẫn cứ đi mãi, đi xa đến mức cô không nhìn thấy anh nữa rồi

-----//-----

"Hạo Hạo, Hạo Hạo"

"Nguyệt Nhi, anh đây anh đây. Em lại gặp ác mộng sao" hóa ra chỉ là giấc mơ, đang nằm ngủ thì anh bị đánh thức do tiếng nấc của cô

Cô giật mình thức giấc thoát khỏi giấc mơ của những tàn cuộc kia, những đau đớn biến mất. Cô quay qua ôm chặt lấy anh không buông mà cứ khóc, anh vuốt lưng cô "Ngoan, không sao cả, chỉ là mơ thôi"

"Huhu..... có khi nào giấc mơ đó sẽ thành sự thật không anh hic...."

"Không đâu, anh vẫn mãi bên em mà, làm sao có thể rời xa em kia chứ. Ngoan nằm xuống ngủ tiếp đi nha, chỉ là mơ thôi đừng sợ, có anh ở đây với em rồi" anh đặt cô nhẹ nhàng nằm xuống

Cô nắm chặt tay anh "Đây là anh hứa đó, anh nhất định không được bỏ em mà đi đâu"

"Anh hứa"

Đêm nay là một đêm thật dài đối với cô. Một đêm chỉ có đau thương và nước mắt, nếu suốt mấy ngày qua từ khi anh nói anh sẽ đi công tác đến bây giờ ngày nào cô cũng nhìn thấy giấc mơ đó. Ngày mai Thiên Hạo phải đi công tác rồi, lỡ như có chuyện gì thật thì cô sẽ sống ra sao đây

Cô nghĩ đó chính là điềm báo, nhưng anh lại nói do cô quá căng thẳng nên mới gặp ác mộng. Cô không tin, rõ ràng ông trời không muốn để cho cô được hạnh phúc đây mà

Cả thế giới này cô chỉ còn mỗi một mình Thiên Hạo là nguồn sống cuối cùng thôi. Nếu anh mà có chuyện gì thì cô cũng không cần thiết phải sống trên đời này làm gì nữa. Cả cuộc đời cô chỉ có anh

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Ngày không anh

Hôm nay là ngày Thiên Hạo đi công tác, từ sáng sớm Nguyệt Nhi đã đi ra sân bay tiễn Thiên Hạo đi rồi. Không hiểu từ lúc anh đi lòng cô luôn cảm thấy bất an, cô luôn nhớ tới giấc mơ cứ lặp đi lặp lại suốt mấy ngày qua

Thôi không nên nghĩ nữa, anh đã nói rồi anh chỉ là đi có hai ngày thôi mà, chỉ hai ngày thôi. Hôm nay đành phải đi tìm Thanh Thanh chơi thôi chứ biết làm gì bây giờ

Cuối cùng nguyên một ngày cô cùng với Thanh Thanh cứ đi mua sắm, ăn uống rồi khu vui chơi giải trí, đi nghe nhạc, đi xem phim. Một ngày thật thú vị

Đến tối khi Thanh Thanh định ở lại ngủ cùng Nguyệt Nhi để bầu bạn với cô "Nhi Nhi tối nay mình ở lại ngủ với cậu nhé"

Cô vui vẻ gật đầu "Mình cũng định nói giống cậu đó"

"À chắc có lẽ bây giờ anh trai mình đã đến nơi rồi nên cậu không cần lo lắng"

"Minh biết rồi, lúc nãy anh ấy có gọi điện nói cho mình biết. Chắc là anh ấy kêu cậu ở lại ngủ cùng mình có đúng không" cô thẫn thờ nhìn Thanh Thanh

"Đúng vậy, là do anh trai đã kêu mình tới ngủ với cậu. Anh ấy nói dạo gần đây cậu hay gặp ác mộng, sợ khi cậu giật mình thức giấc mà không thấy ai bên cạnh thì sẽ sợ nên đã bảo mình tới ngủ cùng cậu. Minh thật ghen tị cậu chết đi mất" Thanh Thanh áp sát người vào vai cô

Cô cười tươi đầy Thanh Thanh ra "Thôi đi cô nương, chẳng phải Gia Dương cũng thương yêu cậu lắm sao. Cậu còn đòi gì nữa"

"À nhắc tới Gia Dương mới nhớ, mình phải gọi điện nói với anh ấy là tối nay mình sẽ ở lại ngủ cùng cậu chứ nếu không anh ấy nhất định sẽ lo đến chết cho mà xem" Thanh Thanh vừa nói vừa móc điện thoại từ trong túi xách ra

Cô lấy tay đánh lên đầu của Thanh Thanh một cái thật nhẹ "Cậu đó, đúng là cái tính hậu đậu mau quên của cậu chẳng bao giờ thay đổi cả. Thôi mình buồn ngủ rồi, cậu đi mà nói chuyện điện thoại với chồng cậu đi. Minh đi ngủ trước đây"

"Được. Chúc cậu ngủ ngon"

"Ngủ ngon"

Cô nằm xuống rồi quay người qua chỗ khác, đột nhiên một giọt rồi hai giọt nước rơi từ mắt cô ra. Gì chứ cô đang khóc sao nhưng là vì chuyện gì, cô vội lấy tay lau đi nước mắt của mình

Mắt cô từ từ nhắm lại, cô không ngủ mà chỉ nhắm mắt thôi, thật ra trong lòng cô cảm thấy thật hỗn loạn, giống như là sắp có chuyện gì xảy ra. Liệu rằng giấc mơ kia có trở thành sự thật không?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Tin hot trong ngày

Hôm nay là ngày thứ 2 Thiên Hạo đi công tác, ngày mai anh mới về

Nguyệt Nhi nhàm chán bật TV lên xem, cô bật lên rồi đứng dậy định đi lấy nước uống thì nghe thấy trong TV đang nói một chuyện khiến cô rất sốc mà không đi nổi nữa

"Tin hot hôm nay là Hà Thiên Hạo chủ tịch công ty Hà Thị đột ngột mất tích khi đang đi công tác ký hợp đồng với công ty MT, sáng nay tại thành phố R ngay tại con sông VR, chúng tôi đã nhìn thấy chiếc xe của chủ tịch Hà" nói rồi máy quay quay tới chiếc xe

Chân Nguyệt Nhi như muốn khụy xuống, phải đó chính là chiếc xe của Thiên Hạo, trên xe còn có cả mấy vết nứt của cửa kính, máu chảy đầy trên ghế và tay cầm của xe, còn chảy xuống cả mặt đường

Gì chứ, cô thật không muốn giấc mơ đó thành hiện thật đâu, "Hạo Hạo anh vẫn còn sống có phải không. Hạo Hạo à"

A Phúc gấp gấp từ bên ngoài chạy vào "Thiếu Phu nhân, thiếu gia thiếu gia mất tích rồi"

Cô sững sốt, những gì trên TV nói đều là thật sao, cùng với những vết máu đầy có phải của Thiên Hạo không

Cô bước đến gần A Phúc "Hạo Hạo đâu, chẳng phải anh đi công tác cùng anh ấy sao hả A Phúc. Tôi hỏi anh Hạo Hạo đâu rồi, chồng của tôi đâu rồi? Huhu....hic" nước mắt cô không ngừng rơi ra

A Phúc cuối mặt xuống "Thiếu Phu nhân đúng là tôi đã đi cùng với Thiếu Gia nhưng đến khi ký hợp đồng xong thì anh ấy lại kêu tôi đi về trước để anh ấy đi dạo rồi về. Do cả đêm không thấy Thiếu Gia về khiến ôi rất lo lắng, tôi đã sai người đi tìm anh ấy nhưng lại không thấy. Đến sáng mới thấy báo chí đăng, tôi cũng đã đi đến sông VR và đích thực đó là xe của thiếu gia, tôi kêu người đến xét nghiệm máu thì đó cũng chính là máu của thiếu gia. Phu nhân xin lỗi cô vì chúng tôi không thể bảo vệ tốt cho Thiếu Gia"

"Chết phải thấy người, sống phải thấy xác. Chưa thấy xác Hạo Hạo, nên tôi tin rằng anh ấy vẫn còn sống, anh ấy đã hứa là sẽ ở bên tôi. Anh ấy sẽ không như vậy mà bỏ rơi tôi đâu"

"Thưa thiếu phu nhân, chúng tôi đã tìm thiếu gia rất nhiều nhưng vẫn không tìm thấy. Nên chúng tôi e rằng...."

Lời của A Phúc còn chưa nói xong đã thấy cô ngắt sủ trên sàn nhà "Thiếu Phu nhân, cô sao vậy thiếu phu nhân cô mau tỉnh lại đi"

Vài giờ sau Nguyệt Nhi tỉnh dậy, vừa mở mắt ra cô lại nhớ tới chuyện lúc sáng, cô vội bật người dậy hấp tấp chạy ra khỏi phòng tìm A Phúc

Lúc này A Phúc đang nói chuyện điện thoại với ai đó "Đã qua nhiều giờ như vậy rồi mà các người vẫn chưa tìm thấy lão đại sao hả?"

"Thưa anh vẫn chưa" người phía bên kia trả lời

"Khốn kiếp, tại người mau tập hợp thêm nhiều người hơn nữa để tìm lão đại trở về. Nếu không thì các người sẽ không sống yên với lão gia và lão phu nhân đâu" A Phúc quát lớn. Nói xong anh cúp máy, quay qua sau liền nhìn thấy cô khiến anh hết sức hốt hoảng

Cô đứng phía sau anh nên những lời nói trong điện thoại cô đều nghe thấy hết, bọn họ vẫn chưa tìm được Thiên Hạo. Cô bước chân lên vài bước

chát

Một bạt tai đánh thẳng vào mặt A Phúc "Anh đã biết anh sai chưa hả" mắt cô đỏ rực lên từng giọt nước mắt cứ theo nhau mà chảy ra

A Phúc tuy đau nhưng vẫn không dám làm gì, vì anh biết anh sai nên mới bị đánh "Thiếu phu nhân A Phúc thật sự biết sai rồi"

Cô nhìn anh bằng ánh mắt sắt bén và lạnh lùng "Nói. Anh sai ở đâu" thật ra từ khi làm vợ của một ông trùm lâu như vậy rồi nhưng cô chưa bao giờ giống những người vợ khác, cô luôn dịu dàng không bao giờ đánh người. Nhưng lần này là lần đầu tiên cô ra mặt lạnh lùng trở thành một đại tỷ vợ của lão đại Hà Thiên Hạo

A Phúc quỳ xuống "Do A Phúc không đi theo bảo vệ thiếu gia, còn không tìm được thiếu gia nhanh chóng. A Phúc biết sai rồi xin thiếu phu nhân xử phạt"

Cô la lớn "A Hào"

A Hào từ bên ngoài chạy vào, trong đám đàn em của Thiên Hạo thì A Hào là người có quyền có thế nhất xong rồi mới đến A Phúc "Vâng thưa thiếu phu nhân có điều gì cần dặn"

Cô nghiêm khắc nói "Đem A Phúc nhốt vào Gia Lãnh cho tôi"

- Gia Lãnh là nơi cấm ngục tựa như nhà lao, là nơi dành cho những đàn em làm điều gì sai trái trong băng nhóm H Thiên, bên trong đây thật sự rất kinh khủng, có đủ thể loại hình phạt từ nhẹ lên đến nặng đến mức có thể mất mạng

A Hạo đáp ứng nói "Nhưng thưa..."

Lời của A Hạo còn chưa nói xong đã bị cô chặn ngang "Lời của tôi anh nghe không hiểu sao. Hay là bây giờ anh không còn xem đại tỷ của H Thiên ra gì nữa"

"A Hạo không dám"

"Mau đem A Phúc nhốt vào Thiên Lãnh. Nếu nội trong ngày hôm nay các người vẫn chưa tìm được Hạo Hạo thì cẩn thận cái mạng chó của các người" từng câu từng chữ của cô nói ra đều lạnh khốc đến mức rùng mình

Cô quay lưng đi lên phòng, một giọt nước mắt rơi ra, thật sự cô làm như vậy cô cũng cảm thấy thật khó chịu nhưng cô vẫn không hiểu lý do gì mà cô lại có thể nói ra những lời khốc liệt đến như vậy

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Yêu hận triền miên

"Hà Thiên Hạo, em hận anh, chẳng phải anh nói là anh chỉ đi có hai ngày thôi hay sao, nhưng bây giờ đã hơn mấy tuần rồi nhưng sao anh vẫn chưa về. Nguyệt Nhi nhớ anh huhu...." cô ngồi trong góc tối lấy ảnh của cô và anh chụp chung ra xem

Cô khóc rất nhiều, sau ngày biết tin anh mất tích thì cô như người điên loạn, cô chỉ biết khóc chỉ nói chuyện một mình. Ngay cả Gia Dương đến khám bệnh cho cô cũng phải bó tay với cô. Cô lụy tình mất rồi

Thanh Thanh đến gần cô "Nhi Nhi, cảm giác bây giờ của cậu mình cũng là người hiểu rất rõ. Dù sao mình cũng từng trải qua tình cảnh bây giờ của cậu rồi. Nhưng cái kia là mình tận mắt thấy người đàn ông mình yêu chết, nhưng cậu biết đó chỉ là một chiếc xe kính vỡ và vài vết máu thì chưa chắc gì anh mình đã chết. Chẳng phải cậu từng nói sống phải thấy người, chết phải thấy xác hay sao. Vì vậy rất có thể anh trai mình vẫn còn sống, chắc do vì điều gì đó khiến anh ấy chưa thể về gặp cậu thôi. Nên Nhi Nhi à cậu phải mạnh mẽ và đừng cảm lên để còn đợi anh trai mình về nữa chứ"

Cô ôm lấy Thanh Thanh "Mình hận anh ấy, Thanh Thanh à mình hận anh ấy lắm. Huhu.... chẳng phải anh ấy từng nói sẽ ở bên cạnh chăm sóc mình cả đời hay sao huhu"

"Nhi Nhi, cậu đừng yếu đuối như vậy nữa có được không, anh mình vẫn chưa chết, anh ấy nhất định vẫn còn sống. Chẳng phải lúc trước cậu rất mạnh mẽ sao, cậu mau trả lại Nhi Nhi trước đây lại cho mình hic...." không chỉ có một mình Nguyệt Nhi khóc, mà ngay cả Thanh Thanh cũng đã khóc

Thanh Thanh vừa khóc vừa nói "Đâu phải chỉ có một mình cậu đau lòng, mình cũng đau lắm chứ. Thiên Hạo anh ấy là người đàn ông rất quan trọng đối với mình, anh ấy là người anh trai tốt nhất, cũng là người yêu thương mình nhất. Nhi Nhi nếu cậu cứ như vậy là mình sẽ buồn lắm hức, lúc anh trai mình đi anh ấy đã căn dặn mình phải chăm sóc cho cậu thật tốt. Nhưng bây giờ cậu như vậy thì khi anh ấy trở về mình biết ăn nói làm sao đây. Nhi Nhi xin cậu đó nín đi mà đừng khóc nữa"

Cô lấy tay lau đi nước mắt "Thanh Thanh mình biết rồi mình sẽ không khóc nữa cho nên vì vậy xin cậu đừng buồn nữa. Bây giờ mình muốn được yên tĩnh có được không"

"Được" nói rồi Thanh Thanh đứng lên cất bước ra ngoài

Lúc này chính miệng cô đã nói là cô sẽ không khóc nữa. Nhưng khi Thanh Thanh ra ngoài cô còn khóc nhiều hơn, Thanh Thanh kêu cô phải mạnh mẽ lên nhưng làm sao cô mạnh mẽ được đây. Người chồng cô yêu nhất đã mất tích rồi, Hạo Hạo bỏ cô mà đi rồi, cô phải sống như thế nào khi không có anh đây

Hà Thiên Hạo em hận anh hận vì anh chưa nói lời nào đã bỏ em mà đi, hận vì anh đã quá yêu em, hận vì anh đã khiến em yêu anh đến chết đi sống lại. Rốt cuộc anh còn sống hay đã chết, nếu còn sống thì xin anh hãy quay về gặp em, nếu anh đã chết thì hãy đưa em theo anh. Một năm em và anh bỏ lỡ nhau là quá đủ rồi, em thật sự không muốn chúng ta phải bỏ lỡ nhau nữa. Nếu không có anh em nguyện chết để đi theo anh, ở bên dưới có khi chúng ta còn có thể hạnh phúc hơn khi ở đây

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Yêu cô từ rất lâu (End)

Sau lần nghe tin Thiên Hạo mất tích, Nguyệt Nhi liền mất phải một căn bệnh trầm cảm. Có thể tự tử bất cứ lúc nào, hoặc là sẽ nhận nhầm người khác thành người mà cô hằng đêm trăn trở.

Tối đến Nguyệt Nhi đang ngủ trên phòng thì nghe tiếng xe hơi, cô hấp tấp đứng dậy chạy ra khỏi phòng

Thanh Thanh thì đang ngồi ở phòng khách chờ ai đó, Thanh Thanh thấy Nguyệt Nhi hấp tấp chạy xuống thì ngăn cô lại hỏi "Nhi Nhi cậu sao lại chạy nhanh như vậy?"

Cô vừa thở gấp vừa nói "Là Hạo Hạo anh ấy về rồi"

"Nhi Nhi cậu đang nói gì vậy, anh trai của mình vẫn chưa về mà" Thanh Thanh khó hiểu trước lời nói của Nguyệt

"Không phải đâu, Hạo Hạo về rồi, anh ấy về rồi. Lúc này mình còn nghe thấy tiếng xe anh ấy trở về mà, Thanh Thanh mình dám đảm bảo với cậu là Hạo Hạo anh ấy về rồi...huhu.... Hạo Hạo về rồi, Hạo Hạo trở về với mình rồi hic...hic" cô khóc, dạo gần đây cô luôn như vậy, khi nghe tiếng xe của ai đó tới cô đều nói Thiên Hạo đã trở về, nhưng thật ra anh vẫn chưa về. Anh đã mất tích được gần mấy tháng rồi

Lúc cô còn đang khóc thì Gia Dương từ ngoài cửa bước vào, thì ra tiếng xe lúc này là của Gia Dương. Cô đột nhiên đẩy Thanh Thanh ra rồi chạy tới ôm Gia Dương "Hic, anh về rồi. Anh thật về rồi huhu..."

Gia Dương đau lòng cũng ôm chặt Nguyệt Nhi, thật ra anh và Thanh Thanh chỉ là bắt đầu dĩ nên mới cưới nhau, chứ anh và Thanh Thanh chẳng có tình cảm gì với nhau cả, chỉ là trước mặt mọi người hai người họ mới thân thiết với nhau mà thôi

Thanh Thanh vẫn còn thương nhớ Tư Ngôn, còn Gia Dương thì cũng đã có người trong lòng. Thật ra là do Thiên Hạo và Gia Dương có nhiều điểm rất giống nhau nên từ khi Thiên Hạo mất tích Nguyệt Nhi luôn bám chặt lấy Gia Dương. Tuy trong đám bọn họ còn có Nhất Phong có khuôn mặt không khác gì Thiên Hạo nhưng mỗi lần Nhất Phong tới nhà đều bị Gia Dương đuổi đi

Anh đã yêu Nguyệt Nhi mất rồi, *Thiên Hạo người anh em của tôi hãy yên tâm, tôi nhất định sẽ chăm sóc Nguyệt Nhi cho thật tốt. Tôi nhất định sẽ làm cô ấy vui vẻ sẽ không khiến cô ấy đau lòng nữa đâu* đây là câu nói trong lòng anh suốt gần mấy tháng nay

Anh đã yêu Nguyệt Nhi lâu rồi, anh là người đến trước Thiên Hạo. Thật ra trước khi cô và Thiên Hạo chưa quen nhau thì anh đã gặp cô rồi, cô khóc ở trong bệnh viện anh, anh không đi đến chỉ nhìn cô từ xa. Không hiểu sao từ lần gặp cô khi đó trong lòng anh lúc nào cũng có một cảm giác kỳ lạ khó cưỡng

Lúc Thiên Hạo gọi anh tới nhà để khám bệnh cho cô, mới nhìn qua thì anh cũng đã nhận ra cô là cô gái năm ấy ngồi khóc trong bệnh viện của anh

Thời gian này chính là thời gian anh cảm thấy hạnh phúc nhất vì cuối cùng anh cũng được chăm sóc cô người anh yêu

Thanh Thanh là người biết rõ chuyện này, chính anh là người đã kể cho Thanh Thanh nghe, Thanh Thanh rất đồng cảm với anh

Không chỉ được chăm sóc cô, ngay cả đi ngủ anh cũng được ngủ cùng cô. Anh và cô giống như một cặp vợ chồng thật sự, tuy ngủ chung nhưng không làm gì nhau cả. Anh chỉ đợi cô ngủ rồi đi thôi vì anh vẫn cảm thấy có lỗi với Thiên Hạo nên không dám làm gì cô

Chỉ có một thứ Thiên Hạo có được nhưng anh thì lại không, đó chính là tình yêu của cô, cô không hề yêu anh cô chỉ nghĩ anh chính là Thiên Hạo

Hằng đêm anh đều nghe thấy cô gọi tên Thiên Hạo, hằng ngày cô cũng gọi anh là Thiên Hạo. Làm sao để cô có thể yêu anh và gọi anh là Gia Dương đây

Đây là thứ tình cảm gì chứ, vì yêu anh phải đánh đổi tất cả hay sao. Vì yêu cô anh đánh đổi cả lòng tự trọng của mình để cô gọi tên người khác khi ở bên anh

Một ngày, hai ngày, ba ngày rồi bốn ngày. Mỗi ngày trôi qua đều như một kỳ tích, kỳ tích anh nhận được từ lòng thương hại. Thế giới của anh chỉ cảm nhận sự thương hại của cô thôi

Nhưng anh đồng ý, đồng ý nhận sự thương hại đó. Nếu như Thiên Hạo vẫn còn sống thì anh nhất định sẽ thua triệt để, còn nếu như Thiên Hạo đã chết thì anh có thể chiến thắng 80% dành Nguyệt Nhi trở thành của anh. 20% còn lại đó là anh không thể dành lấy trái tim của cô. Thứ anh cần là thể xác lẫn linh hồn của cô chứ không phải chỉ có thể xác

----- 2 tháng sau -----

Nguyệt Nhi hôm nay tâm trạng tươi vui đi đến công ty Hà Thị, cô đi thẳng lên phòng chủ tịch. Do Gia Dương và Thiên Hạo là đôi bạn tốt nhất, Gia Thành chỉ quen Thiên Hạo được 15 năm, nhưng còn Gia Dương thì quen Thiên Hạo gần 20 năm rồi

Cho nên Thiên Hạo từng nói nếu như sau này Thiên Hạo không còn khả năng quản lý công ty nữa thì nhất định sẽ nhờ Gia Dương quản lý công ty giúp anh một thời gian. Vì vậy chiếc ghế chủ tịch của Hà Thị công ty lớn nhất nhì Châu Á đang ngồi chính là Lưu Gia Dương người anh em kết nghĩa của Thiên Hạo

Nguyệt Nhi mở cửa phòng nói "Hạo Hạo em mang đồ ăn tới cho anh đây"

Đã được 5 tháng nay, anh từ Gia Dương trở thành Hạo Hạo của một người phụ nữ anh yêu nhất trên đời

Anh gấp laptop lại đi đến phía cô "Em đâu cần phải cực khổ như vậy, anh có thể về nhà ăn trưa cùng em mà. Em đâu cần đem đồ ăn lên cho anh"

Cô cùng anh ngồi xuống ghế "Thật ra, em biết anh làm việc rất mệt mỏi, không có thời gian ăn uống. Nên em chỉ muốn đem đồ ăn lên cho anh thôi mà"

Anh vuốt đầu cô "Được, anh đói lắm rồi. Vậy bây giờ chúng ta có thể ăn chưa"

Cô mỉm cười hài lòng "Vậy mới là chồng ngoan của em chứ" cô mở các hộp đồ ăn ra. Cô cùng anh hạnh phúc ăn uống trong phòng làm việc của Thiên Hạo

Tối đến Nguyệt Nhi ôm Gia Dương ngủ, đợi cô ngủ say rồi anh mới đi ra khỏi phòng

Lúc anh ra vừa ra khỏi phòng cô mở mắt ra và nước mắt cứ theo đó mà rơi ra, cô biết chứ cô biết anh không phải Hạo Hạo nhưng lý do cô giữ Gia Dương bên cạnh là vì cô cần một người quan tâm chăm sóc cho cô. Từ trước tới nay cô chưa bao giờ thiếu thôn tình cảm đến mức phải giả vờ bị tâm bệnh để lừa gạt người khác phải ở bên cạnh mình

Nếu như Gia Dương biết chuyện cô lừa gạt anh thì liệu rằng anh có thể tha thứ cho cô không. Cô biết anh rất yêu cô nhưng cô lại không thể, cô không thể yêu anh vì cô chưa quên Hạo Hạo và không thể nào ngừng yêu Hạo Hạo. Mỗi lần gần anh cô luôn có cảm giác tim mình đau như bị hàng ngàn con dao đâm vào

Ở bên Gia Dương khiến cô vui nhưng cũng khiến cô đau vì nhớ đến Hạo Hạo do tính cách hai người quá giống nhau. Trên thế giới có lẽ chỉ có Gia Dương có tính cách giống Hạo Hạo thôi

Cô lấy bức ảnh của Hạo Hạo được đặt trên tủ, cô ôm bức ảnh vào lòng, cô nhìn qua phía nệm giường bên cạnh

Tại sao căn phòng này lại lạnh lẽo đến vậy, chỉ do nó thiếu chủ nhân của nó nên không còn ấm áp và hạnh phúc của lúc trước. Nước mắt cô cứ tuôn ra, tuôn ra không ngừng đến ướt hết cả gối nằm

Hạo Hạo xin anh hãy quay về bên em, thiếu anh như thiếu đi một trái tim, trái tim em bây giờ lạnh lắm. Nó cô đơn lắm, em nhớ những món ăn anh hay nấu cho em vào đêm khuya khi em đói. Em nhớ từng cử chỉ lạnh lùng ngọt ngào của anh đối với em, giờ phút này đây em chỉ ước có thể được anh ôm thật chặt và được ngủ cùng anh mãi mãi không bao giờ tỉnh dậy

Mọi thứ, đàn ông trên đời này đều không bằng anh. Gia Thành, Gia Dương hai người đàn ông này đối xử với em rất tốt, nhưng vẫn không tốt bằng anh. Chỉ có anh mới có thể hiểu được em đang muốn và làm gì mà thôi. Hạo Hạo em sẽ luôn khắc ghi trong tim và trí nhớ của em rằng "em yêu anh"

Cô rút trong tủ ra một hộp thuốc ngủ, Hạo Hạo 5 tháng rồi xa anh là quá đủ rồi. Anh hãy đợi em, em sắp tới gặp anh rồi chồng à

Cô mở hộp thuốc ra và uống hết hộp thuốc hơn 10 viên thuốc. Mắt cô từ từ nhắm lại nhưng trên môi cô vẫn luôn nở nụ cười vì cô sắp được gặp lại người chồng thân yêu của mình rồi

Hạo Hạo anh nhất định phải đợi em. Em yêu anh nhiều lắm

Hết Chương 103

-End-

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Ngoại truyện

Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma

Ngoại truyện: Là vì yêu em

Chỉ là ngoại truyện thôi nên hơi khó hiểu. Đây là tình huống lúc Thiên Hạo và Nguyệt Nhi vẫn đang hạnh phúc bên nhau nhưng Na lại không viết vào nên Na quyết định lấy làm Ngoại truyện để mọi người nhớ lại Hạo ca và Nhi tỷ đã từng hạnh phúc đến mức nào. Để mọi người đừng quên tình cảm ấy

"Hạo Hạo à" Nguyệt Nhi được Thiên Hạo cõng trên lưng dạo phố

"Hửm"

"Anh, tại sao lại phải chăm sóc em, em chẳng có gì chẳng xinh đẹp bằng ai cả. Xung quanh anh luôn có rất nhiều người phụ xinh nữ đẹp bao quanh nhưng sao anh lại không chọn họ mà phải chọn em" cô buồn bã hỏi anh

"Đơn giản thôi, là vì yêu em. Sao em lại nói em không bằng ai, em không xinh đẹp, đối với họ thì anh không biết. Nhưng đối với anh trên thế giới này chẳng ai đẹp bằng em, em là người vợ xinh đẹp nhất trên đời này. Đối với anh trên đời này em là một người vợ tốt nhất, biết thấu hiểu cho chồng của mình nhất. Anh đều không quan tâm rốt cuộc xung quanh anh có bao nhiêu người phụ nữ xinh đẹp đến mức nào bao quanh anh, vì anh chỉ biết rằng xung quanh anh chỉ có một mình em là phụ nữ" anh mỉm cười trông thật đẹp. Không biết từ bao giờ anh lại giỏi nói chuyện đến vậy khiến cô không nở xa anh

"Hạo Hạo, em cũng yêu anh, yêu anh nhất trên đời luôn" cô đang vui thì đột nhiên lại trở nên buồn "Nhưng, bác sĩ nói khả năng sinh con của em rất thấp, lỡ như em không sinh con được thì phải làm sao đây. Hạo Hạo gia đình anh chỉ có một mình anh là đàn ông, nếu như anh không có con nối dõi để tiếp quản sự nghiệp của anh thì sao đây?"

Anh không bước đi nữa mà dừng chân lại một chút, hình như anh đang suy nghĩ điều gì đó rồi nói "Hazzzz. Nguyệt Nhi à anh cũng em từ nãy đến giờ nên cũng mệt rồi, hay bây giờ em xuống đi bộ được không. Anh muốn về nhà nghỉ ngơi"

"Được" cô biết rằng anh đang đánh trống lảng, anh không muốn trả lời cô vì sao chứ. Câu hỏi đó khó đến mức anh không trả lời nổi hay sao

----- Thiên Gia -----

Cô và anh ôm nhau nằm trên giường, chỉ ôm nhau thôi chứ vẫn chưa ngủ. Nguyệt Nhi khẽ lên tiếng "Hạo Hạo anh tại sao lại không trả lời câu hỏi của em"

"Câu hỏi gì" anh vẫn điềm đạm hỏi ngược lại cô

Cô cố gắng kể lại "Chuyện em rất khó sinh con. Nếu như..."

Lời cô còn chưa nói hết đã bị anh chặn ngang "Không có con thì sao chứ, anh không quan trọng về chuyện con cái. Thà anh không có con còn tốt hơn là phải khiến em chịu khổ. Nếu thật sự không có con thì chúng ta có thể nhận một đứa về nuôi, nếu chúng ta nuôi nó từ nhỏ khi lớn lên nó cũng sẽ đối với chúng ta như ba mẹ ruột. Và chúng ta chỉ cần yêu thương nó là được"

Những câu nói của anh khiến cô ảm áp vô cùng, đây là những lời cô rất cần "Hạo Hạo, cảm ơn anh vì hiểu cho em" một giọt nước mắt được rơi ra trên mắt cô. Đây không phải là giọt nước mắt đau lòng nữa, mà đây chính là giọt nước mắt hạnh phúc. Cô có thể cảm nhận được tình yêu anh dành cho cô nhiều đến mức nào, và cô cũng vậy cô cũng biết cô rất yêu anh. Yêu anh đến chết đi sống lại

Anh cúi xuống hôn lên trán cô một cái "Không cần em phải cảm ơn anh, chỉ cần em yêu anh là đủ"

"Em yêu anh mà" cuối cùng hai người hạnh phúc cùng ôm nhau ngủ, ngủ một giấc thật dài tưởng chừng như sẽ không bao giờ tỉnh dậy"

-End-

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bối Của Tổng Tài Ác Ma* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.